ΤΩ ΑΓΙΩ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤΩ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἔτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ της εἰρήνης του σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοὶ Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος α΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου		Πέτρου Βυζαντίου
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου		Κωνσταντίνου Πρίγγου
Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου	Παπαγιάννη ἀργὸν εἱρμολογικὸν	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ψαλμὸς ρμ′ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα′ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῷς μοι.

ἦχος α΄

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχάς, πρόσδεξαι ἅγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὅτι μόνος εἶ ὁ δείξας, ἐν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
Κυκλώσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.
Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.
Τῷ πάθει σου, Χριστέ, παθῶν ἠλευθερώθημεν, καὶ τῇ ἀναστάσει σου ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν· Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

ἦχος πλ.δ΄

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Σήμερον ὁ Ἅδης στένων βοᾷ· συνέφερέ μοι, εἰ τὸν ἐκ Μαρίας γεννηθέντα, μὴ ὑπεδεξάμην· ἐλθὼν γὰρ ἐπ᾽ ἐμέ, τὸ κράτος μου ἔλυσε, πύλας χαλκᾶς συνέτριψε, ψυχὰς ἃς κατεῖχον τὸ πρίν, Θεὸς ὢν ἀνέστησε. Δόξα Κύριε τῷ σταυρῷ σου, καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ λύτρωσις·
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.
Σήμερον ὁ Ἅδης στένων βοᾷ· κατελύθη μου ἡ ἐξουσία, ἐδεξάμην θνητόν, ὥσπερ ἕνα τῶν θανέντων, τοῦτον δὲ κατέχειν ὅλως οὐκ ἰσχύω, ἀλλ᾽ ἀπολῶ μετὰ τούτου, ὧν ἐβασίλευον· ἐγὼ εἶχον τοὺς νεκροὺς ἀπ᾽ αἰῶνος, ἀλλὰ οὗτος ἰδοὺ πάντας ἐγείρει. Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
Σήμερον ὁ Ἅδης στένων βοᾷ· κατεπόθη μου τὸ κράτος, ὁ ποιμὴν ἐσταυρώθη, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησεν· ὧν περ ἐβασίλευον ἐστέρημαι, καὶ οὓς κατέπιον ἰσχύσας, πάντας ἐξήμεσα, ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ σταυρωθείς, οὐκ ἰσχύει τοῦ θανάτου τὸ κράτος. Δόξα

Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικόν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὴν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Μωϋσῆς προδιετυποῦτο λέγων· Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεός, τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ εὐλογημένον Σάββατον· αὕτη ἐστίν ἡ τῆς καταπαύσεως ἡμέρα, ἐν ᾗ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὁ μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκονομίας, τῇ σαρκὶ σαββατίσας, καὶ εἰς ὃ ἦν, πάλιν ἐπανελθών, διὰ τῆς Ἀναστάσεως, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος α΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν παρθένον, τῶν ἀσωμάτων τὸ ἅγιασμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέῳξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπὲρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γάρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

ἀργοσύντομον		σύντομον
Πέτρου Λαμπαδαρίου		Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	

Εἴσοδος

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β′

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Μέλος Ἀρχαῖον — Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἀναγνώσματα

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα. 1:1-13

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπέκειτο ἐπάνω τῆς Ἀβύσσου, καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος.

Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς.

Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους.

Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε Νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία.

Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω.

Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος.

Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα.

Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά.

Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν, Γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας. καὶ εἶδεν ὁ Θεός ὅτι καλόν.

Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτω.

Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Προφητείας Ἰωνᾶ τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. α′ - δ′

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν τοῦ Ἀμαθὶ λέγων· 2 ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρός με. 3 καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσὶς ἐκ προσώπου Κυρίου καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην καὶ εὗρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσὶς καὶ ἔδωκε τὸν ναῦλον αὐτοῦ καὶ ἐνέβη εἰς αὐτὸ τοῦ πλεῦσαι μετ᾽ αὐτῶν εἰς Θαρσὶς ἐκ προσώπου Κυρίου. 4 καὶ Κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα μέγα εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε τοῦ συντριβῆναι. 5 καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοὶ καὶ ἀνεβόησαν ἕκαστος πρὸς τὸ θεὸν αὐτοῦ καὶ ἐκβολὴν ἐποιήσαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ κουφισθῆναι ἀπ᾽ αὐτῶν. Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὴν κοίλην τοῦ πλοίου καὶ ἐκάθευδε καὶ ἔρρεγχε. 6 καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρωρεὺς καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί σὺ ῥέγχεις; ἀνάστα καὶ ἐπικαλοῦ τὸν Θεόν σου, ὅπως διασώσῃ ὁ Θεὸς ἡμᾶς καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα. 7 καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· δεῦτε βάλωμεν κλήρους καὶ ἐπιγνῶμεν τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν; καὶ ἔβαλον κλήρους, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωνᾶν. 8 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· ἀπάγγειλον ἡμῖν τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν; τίς σου ἡ ἐργασία ἐστί; καὶ πόθεν ἔρχῃ, καὶ τοῦ πορεύῃ, καὶ ἐκ ποίας χώρας καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἶ σύ; 9 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· δοῦλος Κυρίου εἰμὶ ἐγὼ καὶ τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι, ὃς ἐποίησε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν. 10 καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· τί τοῦτο ἐποίησας; διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες, ὅτι ἐκ προσώπου Κυρίου ἦν φεύγων, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς. 11 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· τί ποιήσομέν σοι καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ᾽ ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα. 12 καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτούς· ἄρατέ με καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ᾽ ὑμῶν· διότι ἔγνωκα ἐγὼ ὅτι δι᾽ ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ᾽ ὑμᾶς ἐστι. 13 καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν καὶ οὐκ ἠδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ᾽ αὐτούς. 14 καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον καὶ εἶπαν· μηδαμῶς, Κύριε, μὴ ἀπολώμεθα ἕνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ μὴ δῷς ἐφ᾽ ἡμᾶς αἷμα δίκαιον, διότι σύ, Κύριε, ὃν τρόπον ἐβούλου, πεποίηκας. 15 καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς. 16 καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν Κύριον καὶ ἔθησαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ καὶ ηὔξαντο τὰς εὐχάς. Καὶ προσέταξε Κύριος κήτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν· καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. 2 καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους 3 καὶ εἶπεν· Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ᾅδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου. 4 ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με· πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον. 5 καὶ ἐγὼ εἶπα· ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἆρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου; 6 περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἔδυ ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων. 7 κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ

αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι, καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου, πρὸς σὲ Κύριε ὁ Θεός μου. 8 ἐν
τῷ ἐκλείπειν ἀπ᾽ ἐμοῦ τὴν ψυχήν μου τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην, καὶ ἦλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή
μου εἰς ναὸν τὸ ἅγιόν σου. 9 φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ ἔλεον αὐτῶν ἐγκατέλιπον. 10
ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω σοι εἰς
σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ. 11 Καὶ προσέταξε Κύριος τῷ κήτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν
ξηράν. Καί ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου λέγων· 2 ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι
εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἔμπροσθεν, ὃ
ἐγὼ ἐλάλησα πρός σε. 3 καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευή, καθὰ ἐλάλησε Κύριος·
ἡ δὲ Νινευὴ ἦν πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ ὡσεὶ πορείας ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν. 4 καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς
τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν ὡσεὶ πορείαν ἡμέρας μιᾶς καὶ ἐκήρυξε καὶ εἶπεν· ἔτι τρεῖς ἡμέραι
καὶ Νινευὴ καταστραφήσεται. 5 καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευὴ τῷ Θεῷ καὶ ἐκήρυξαν
νηστείαν καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν. 6 καὶ ἤγγισεν ὁ
λόγος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Νινευή, καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ περιείλετο τὴν
στολὴν αὐτοῦ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ. 7 καὶ ἐκηρύχθη
καὶ ἐρρέθη ἐν τῇ Νινευὴ παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ λέγων· οἱ
ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ βόες καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν μηδὲ νεμέσθωσαν
μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν. 8 καὶ περιεβάλλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη, καὶ
ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν ἐκτενῶς· καὶ ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς
πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν λέγοντες· 9 τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ Θεὸς
καὶ ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα; 10 καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα
αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ
κακίᾳ, ᾗ ἐλάλησε τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐποίησε. Καί ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην
καὶ συνεχύθη, 2 καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον καὶ εἶπεν· Ὦ Κύριε, οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι μου
ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῇ μου; διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσίς, διότι ἔγνων ὅτι
σὺ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. 3 καὶ
νῦν, δέσποτα Κύριε, λάβε τὴν ψυχήν μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με μᾶλλον, ἢ
ζῆν με. 4 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν· εἰ σφόδρα λελύπησαι σύ; 5 καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς
πόλεως καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς πόλεως· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ σκηνὴν καὶ ἐκάθητο
ὑποκάτω αὐτῆς, ἕως οὗ ἀπίδῃ τί ἔσται τῇ πόλει. 6 καὶ προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς κολοκύνθῃ,
καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ Ἰωνᾶ τοῦ εἶναι σκιὰν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τοῦ σκιάζειν
αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ. καὶ ἐχάρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην. 7 καὶ
προσέταξεν ὁ Θεὸς σκώληκι ἑωθινῇ τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐπάταξε τὴν κολοκύνθαν, καὶ
ἀπεξηράνθη. 8 καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς πνεύματι
καύσωνι συγκαίοντι, καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ ὠλιγοψύχησε
καὶ ἐπελέγετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ εἶπε· καλόν μοι ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν. 9 καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς
πρὸς Ἰωνᾶν· εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; καὶ εἶπε· σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ
ἕως θανάτου. 10 καὶ εἶπε Κύριος· σὺ ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐκακοπάθησας
ἐπ᾽ αὐτὴν οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐτήν, ἣ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο. 11 ἐγὼ δὲ οὐ

φείσομαι ὑπὲρ Νινευὴ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἐν ᾗ κατοικοῦσι πλείους ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν ἢ ἀριστερὰν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλά;

Προφητείας Δανιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα. 3:1-23 καὶ Ὕμνος Τριῶν Παίδων 1-33

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσῆν, ὕψος αὐτῆς πήχεων ἑξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πήχεων ἓξ, καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ Δεειρᾷ, ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος. 2 καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς τοπάρχας, ἡγουμένους τε καὶ τυράννους καὶ τοὺς ἐπ᾽ ἐξουσιῶν καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν χωρῶν ἐλθεῖν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνος, ἣν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς. 3 καὶ συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὕπατοι, στρατηγοί, ἡγούμενοι, τύραννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ᾽ ἐξουσιῶν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς εἰκόνος, ἣν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς, καὶ εἱστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνος. 4 καὶ ὁ κήρυξ ἐβόα ἐν ἰσχύϊ· ὑμῖν λέγεται, λαοί, φυλαί, γλῶσσαι· 5 ᾗ ἂν ὥρᾳ ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ᾗ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς· 6 καὶ ὃς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. 7 καὶ ἐγένετο ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι, προσεκύνουν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ᾗ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς. 8 τότε προσήλθοσαν ἄνδρες Χαλδαῖοι καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους 9 τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ· βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι. 10 σὺ βασιλεῦ, ἔθηκας δόγμα πάντα ἄνθρωπον, ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν 11 καὶ μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. 12 εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος, Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγώ, οἳ οὐχ ὑπήκουσαν, βασιλεῦ, τῷ δόγματί σου, τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύουσι, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ᾗ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦσι. 13 τότε Ναβουχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδεναγώ, καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. 14 καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰ ἀληθῶς Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγώ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ᾗ ἔστησα, οὐ προσκυνεῖτε; 15 νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἑτοίμως, ἵνα ὡς ἂν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πεσόντες προσκυνήσητε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ᾗ ἐποίησα· ἐὰν δὲ μὴ προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. καὶ τίς ἐστι Θεός, ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου; 16 καὶ ἀπεκρίθησαν Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγὼ λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ· οὐ χρείαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος τούτου ἀποκριθῆναί σοι· 17 ἔστι γὰρ Θεὸς ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν,

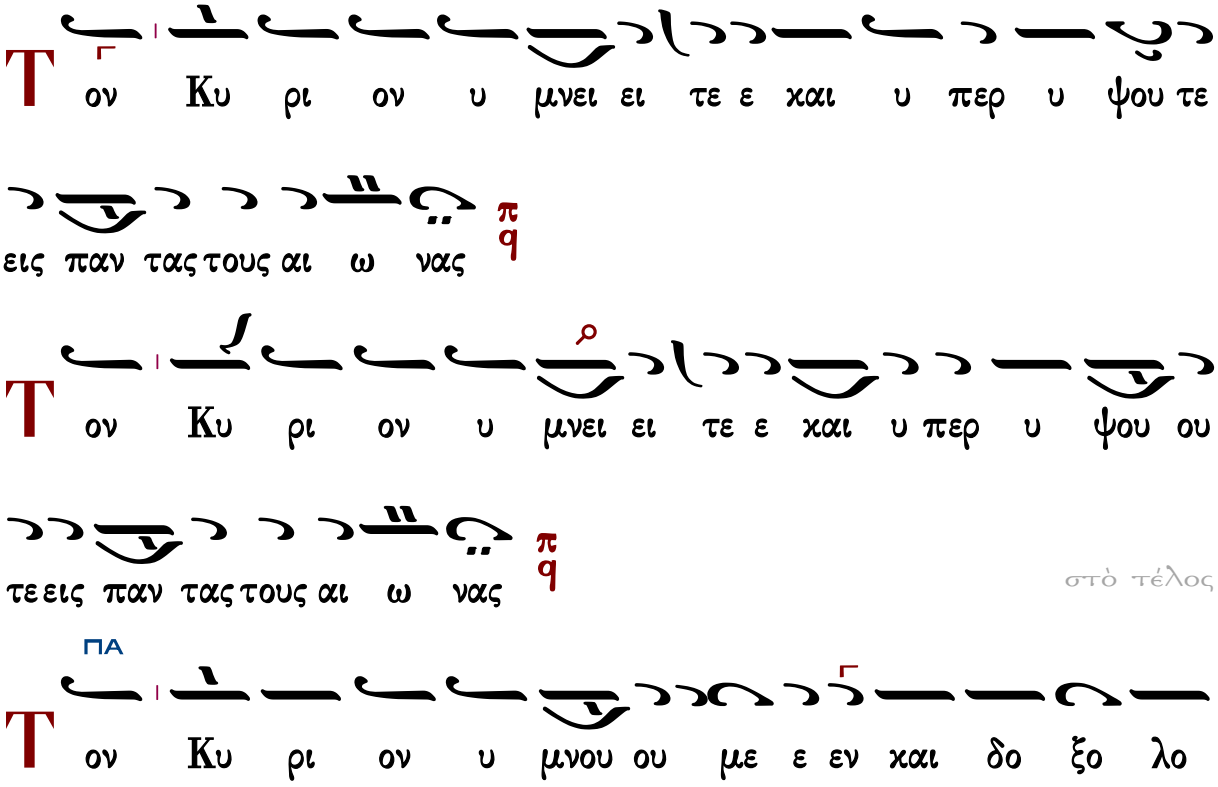
δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, ῥύσεται ἡμᾶς· 18 καὶ ἐὰν μή, γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν καὶ τῇ εἰκόνι, ἣ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦμεν. 19 τότε Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδεναγώ, καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὴν κάμινον ἑπταπλασίως, ἕως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῇ· 20 καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς ἰσχύϊ εἶπε πεδήσαντας τὸν Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδεναγὼ ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. 21 τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτῶν καὶ τιάραις καὶ περικνημίσι καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, 22 ἐπεὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυσε καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ. 23 καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι, Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδεναγώ, ἔπεσον εἰς μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης πεπεδημένοι. καὶ περιεπάτουν ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον.

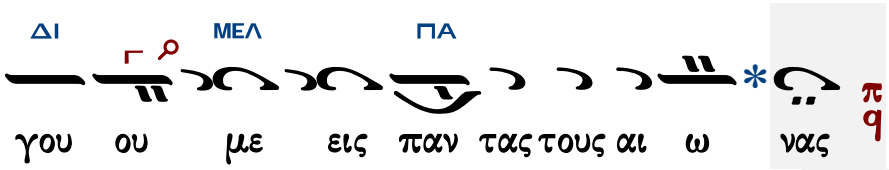
Καὶ συστὰς Ἀζαρίας προσύξατο οὕτως καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς εἶπεν· 2 Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετός, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας, 3 ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀλήθεια, 4 καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἰερουσαλήμ, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. 5 ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ 6 καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. 7 καὶ πάντα, ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας 8 καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. 9 καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα· αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε. 10 μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου 11 καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ᾽ ἡμῶν διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου, 12 οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. 13 ὅτι, δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐσμεν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, 14 καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφήτης καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ ὁλοκαύτωσις οὐδὲ θυσία οὐδὲ προσφορὰ οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου καὶ εὑρεῖν ἔλεος· 15 ἀλλ᾽ ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν 16 ὡς ἐν ὁλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτως γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον καὶ ἐκτελέσαι ὄπισθέν σου, ὅτι οὐκ ἔσται αἰσχύνη τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ. 17 καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ φοβούμεθά σε καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου, 18 μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ᾽ ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου 19 καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε. καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ

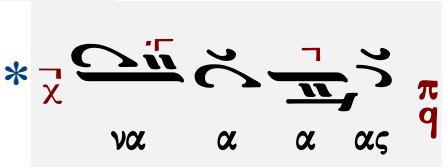
ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ [20] καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη· [21] καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ Κύριος Θεὸς μόνος καὶ ἔνδοξος ἐφ᾽ ὅλην τὴν οἰκουμένην. [22] Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως καίοντες τὴν κάμινον νάφθαν καὶ πίσσαν καὶ στυππίον καὶ κληματίδα. [23] καὶ διεχεῖτο ἡ φλὸξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαρακονταεννέα. [24] καὶ διώδευσε καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. [25] ὁ δὲ ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου [26] καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον, καὶ οὐχ ἥψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ καὶ οὐκ ἐλύπησεν οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτοῖς. [27] Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνουν καὶ ἐδόξαζον καὶ ηὐλόγουν τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες· [28] Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας, [29] καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον καὶ ὑπεραινετὸν καὶ ὑπερυψούμενον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. [30] εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας. [31] εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, καθήμενος ἐπὶ Χερουβὶμ καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. [32] εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας σου καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. [33] εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ Οὐρανοῦ ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος δ᾽ Πα

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς 1971 σ.316*

Ὕμνος τῶν τριῶν Παίδων

1. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

2. Εὐλογεῖτε, ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον.

3. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον.

4. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον.

5. Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον.

6. Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον.

7.Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον.

8. Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψῦχος, τὸν Κύριον.

9. Εὐλογεῖτε, πάχναι καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον.

10. Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον.

11. Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον.

12. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον.

13. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογείτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον.

14. Εὐλογεῖτε, ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον.

15. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων, ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον.

16. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον.

17. Εὐλογεῖτε, ἀπόστολοι, προφῆται, καὶ μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον.

18. Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

19. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ελέησον.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ | Πέτρου Λαμπαδαρίου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος πλ.δ΄. Ψαλμὸς ξε΄.
Πρόσχωμεν
∴ Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι.
∴ Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Σοφία
Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 6:3-11
Πρόσχωμεν
Ἀδελφοί, [3] ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. [4] Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα, ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρός, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. [5] Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· [6] τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. [7] Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. [8] Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, [9] εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. [10] Ὃ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. [11] Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε, ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.
Εἰρήνη σοι.

Ἀνάστα ὁ Θεὸς

ἦχος βαρὺς

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

∴ Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.

∴ Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε;

∴ Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.

∴ Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν.

∴ Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται, σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

∴ Ἐγὼ εἶπα· Θεοί ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 28:1-20
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

1 Ὀψὲ Σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν Σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον. 2 Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς ἐγένετο μέγας· Ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. 3 Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών. 4 Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί. 5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος, εἶπε ταῖς γυναιξί· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· 6 οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ, καθὼς εἶπε· δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· 7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδοὺ, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ, εἶπον ὑμῖν. 8 Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. 9 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. 10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κἀκεῖ με ὄψονται. 11 Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδού, τινὲς τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα. 12 Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, συμβούλιόν τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις, λέγοντες· 13 Εἴπατε, ὅτι

οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, νυκτὸς ἐλθόντες, ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων. 14Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσωμεν. 15Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. 16Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. 17Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. 18Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. 19Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, 20διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων, τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ

καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Ἡ λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀντὶ Χερουβικοῦ

ἦχος πλ.α΄

Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου καὶ μηδὲν γηΐνον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω· ὁ γὰρ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων προσέρχεται σφαγιασθῆναι καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς· προηγοῦνται δὲ τούτου οἱ χοροὶ τῶν ἀγγέλων μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον· Ἀλληλούϊα.

617	Πέτρου Λαμπαδαρίου	351	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
223	Ἰωάννου Σακελλαρίδου	284	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
276	Δοσιθέου Κατουνακιώτου	353	Κωνσταντίνου Λάμπρου
488	Δοσιθέου Κατουνακιώτου	414	Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Λειτουργικά

Πατριαρχικὰ	Γεράσιμου Κανελλίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου	τὰ κατὰ παράδοσιν	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Ἐλευθερίου Γεωργιάδη		Γερ. Πρεβεζιάνου - Σινωπέως

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.
Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμεληματων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικόν

Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σώζων ἡμᾶς· Ἀλληλούια.

α′	300	Πέτρου Λαμπαδαρίου	371	Κωνσταντίνου Λάμπρου
πλ.α′	397	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς	249	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
	206	Δημητρίου Σουρλαντζῆ	--	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

ἦχος β′ ἢ πλ.β′

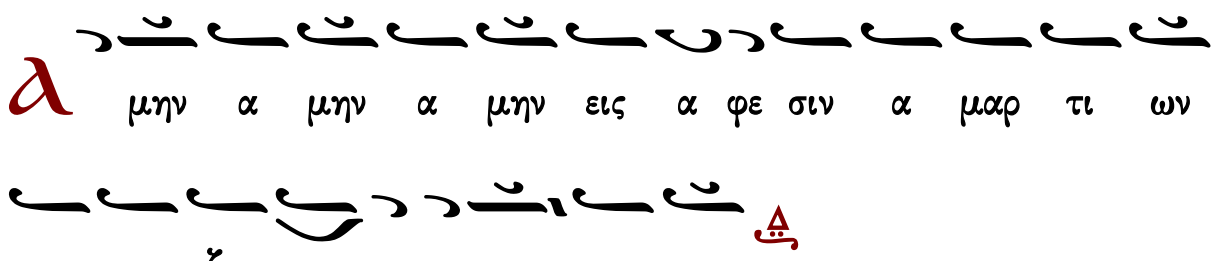
Μνήσθητι, εὐσπλαχνε, καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

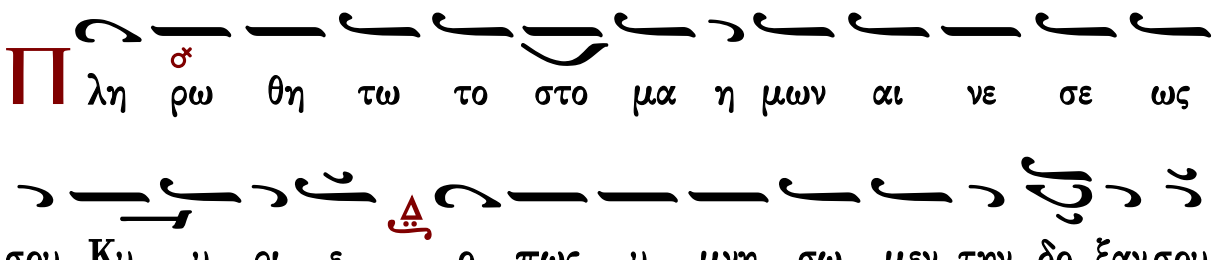
Παναγιώτου Κηλτζανίδου — Πέτρου Φιλανθίδου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

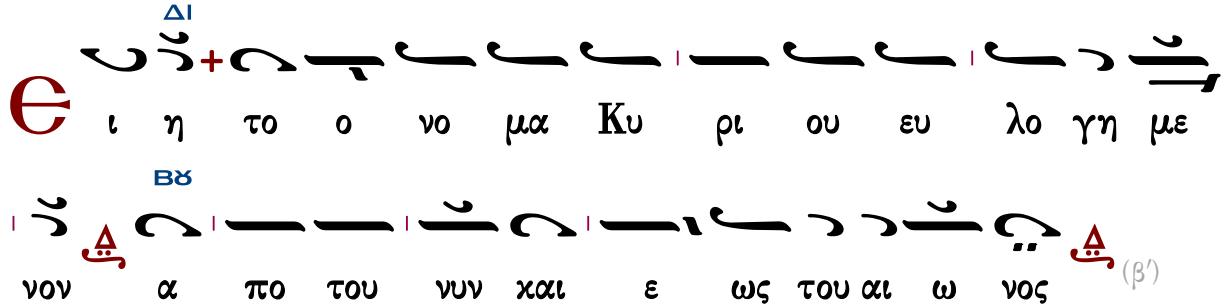

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων… Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον…

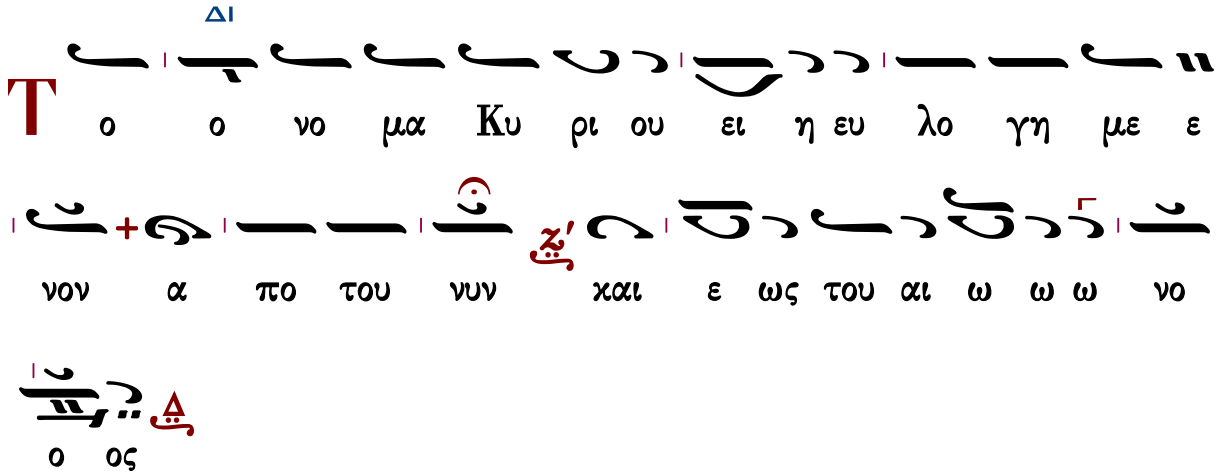
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν…
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν…
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ θυσίαν αἰνέσεως καὶ λατρείαν εὐάρεστον, τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν προσδεχόμενος παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Ἀμνὸς καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὁ μόσχος ὁ ἄμωμος, ὁ μὴ δεχόμενος ἁμαρτίας ζυγὸν καὶ τυθεὶς δι᾽ ἡμᾶς ἐκών· ὁ μελιζόμενος, καὶ μὴ διαιρούμενος· ὁ ἐσθιόμενος, καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, τοὺς δὲ ἐσθίοντας ἁγιάζων· ὁ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἑκουσίου πάθους σου, καὶ τῆς ζωοποιοῦ τριημέρου ἐγέρσεώς σου, κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀναδείξας τῶν ἀρρήτων καὶ ἐπουρανίων καὶ φρικτῶν σου μυστηρίων, τοῦ ἁγίου σου σώματος καὶ τοῦ τιμίου σου αἵματος· τήρησον ἡμᾶς τοὺς δούλους σου, τοὺς διακόνους, τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν, τὸν στρατόν, καὶ τὸν περιεστῶτα λαόν ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ. Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ καιρῷ μελετᾶν τὴν σὴν δικαιοσύνην, ὅπως, πρὸς τὸ σὸν θέλημα ὁδηγηθέντες καὶ τὰ εὐάρεστά σοι ποιήσαντες, ἄξιοι γενώμεθα καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, ὅταν ἐλεύσῃ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Τοὺς ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἀνάρρυσαι, τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, τοὺς ἐν κινδύνοις θαλάσσης κυβέρνησον, καὶ τὰς προαναπαυσαμένας ψυχὰς ἐπ᾽ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου ἀνάπαυσον, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς σῆς βοηθείας ἐπάκουσον. Ὅτι σὺ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

(β′)

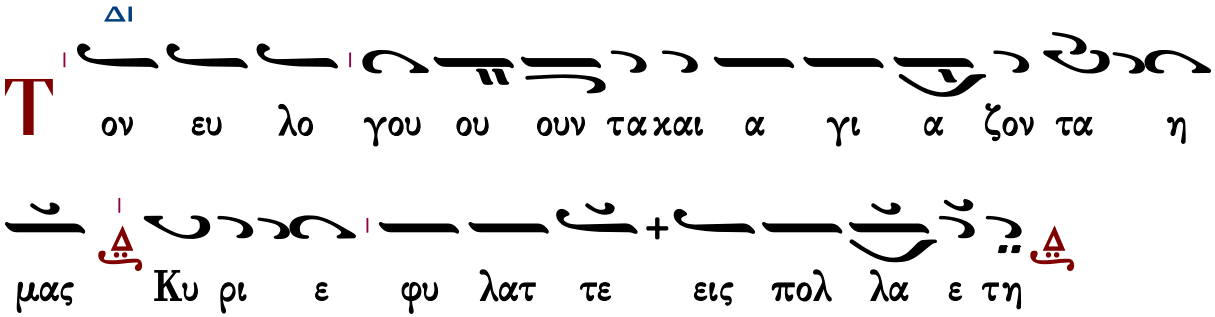

Ἀπόλυσις

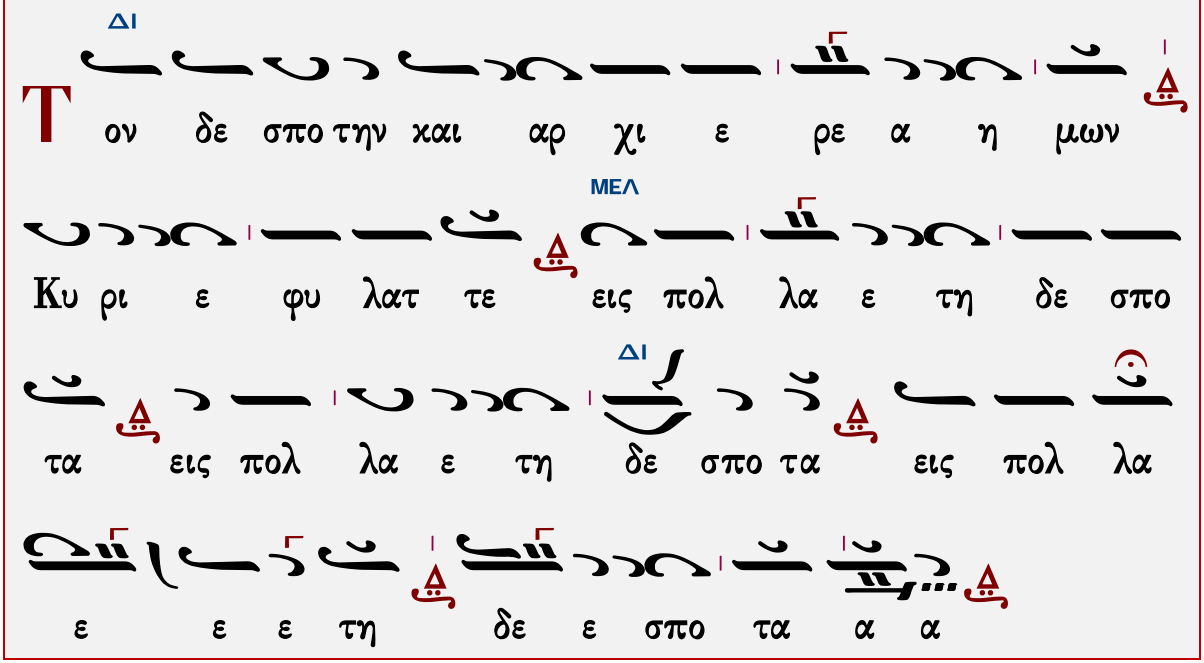
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. (γ᾽) Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.
Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.
Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι

εἰς ἀρχιερατικήν Θ. Λειτουργίαν

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κεκραγάρια

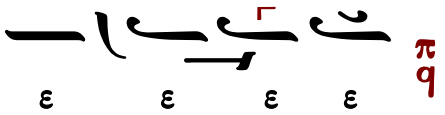
Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος δ̈ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.183*

ε ει σα α α α ια α α εισ α α χου ου σο
ο ο ο ο ον μου ου ου ου ιου ου ου ου ου ου
Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι Κυ ρι ι ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε
α α α ια α α α μα εν ω ω ω ω ω
ου ω ω ω ως θυ υ υ υ μι ι ι ι ι ι
η η η η η προσ ευ χη η μου ου ου ου ου ου ου ου
α τευ θυ υ υν θη η η τω ω ω ω ω ω η
ω ω ω ω ω ω ω ω ω εν ω ω ω ω

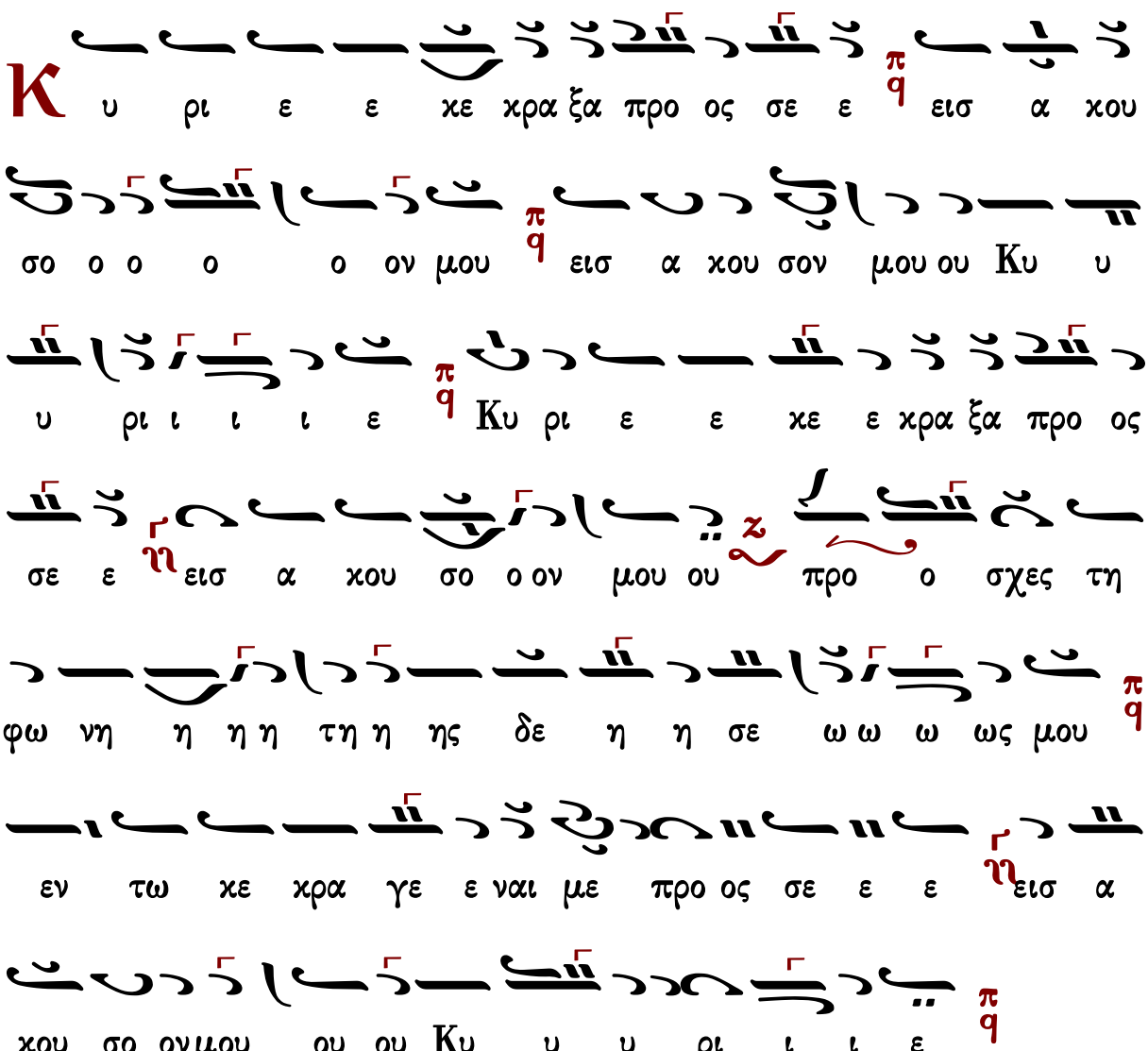

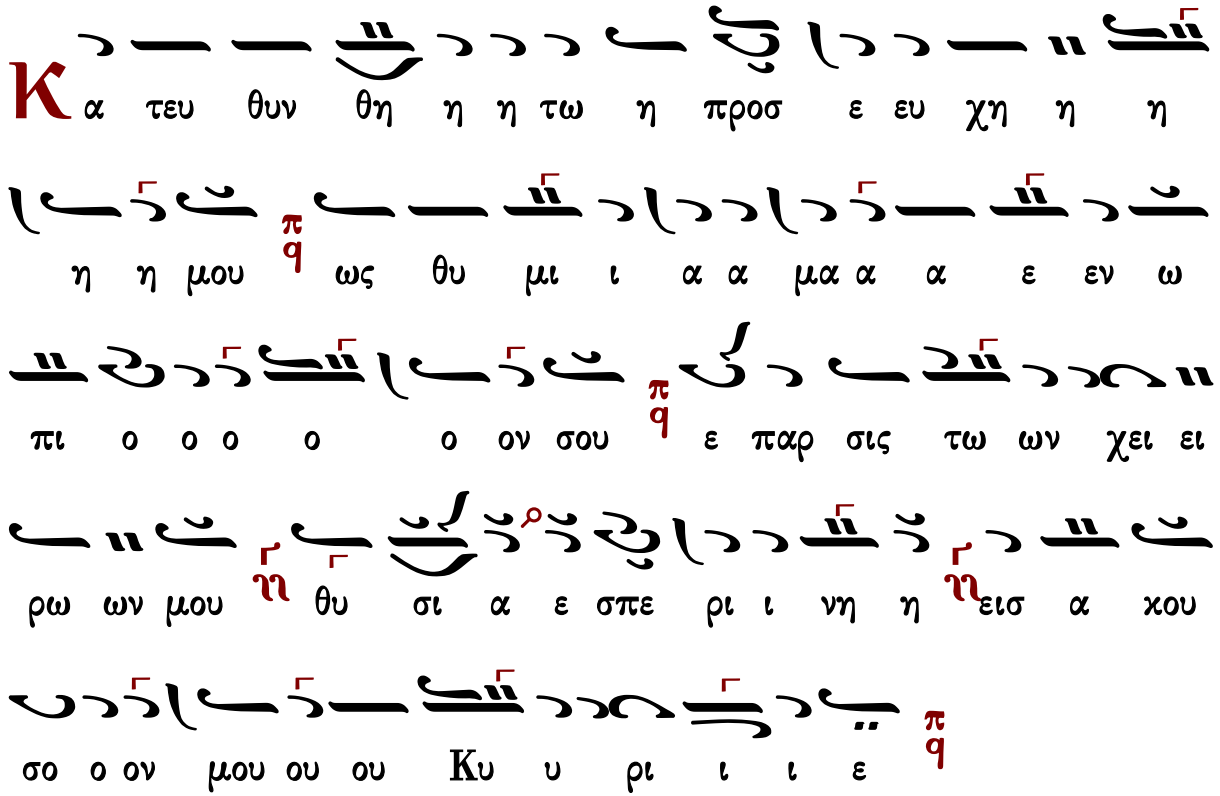
Πέτρου Βυζαντίου

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος 4 Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.1*

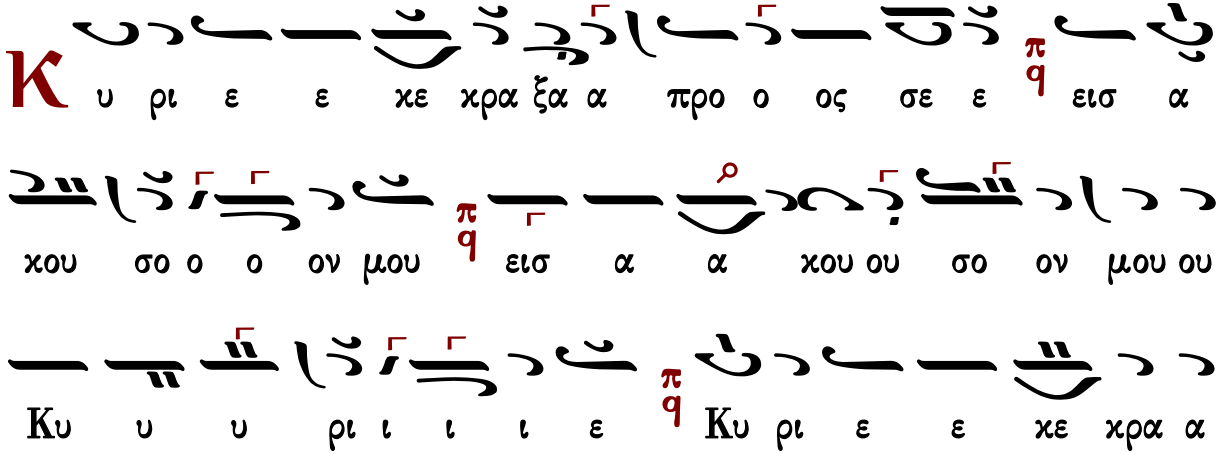

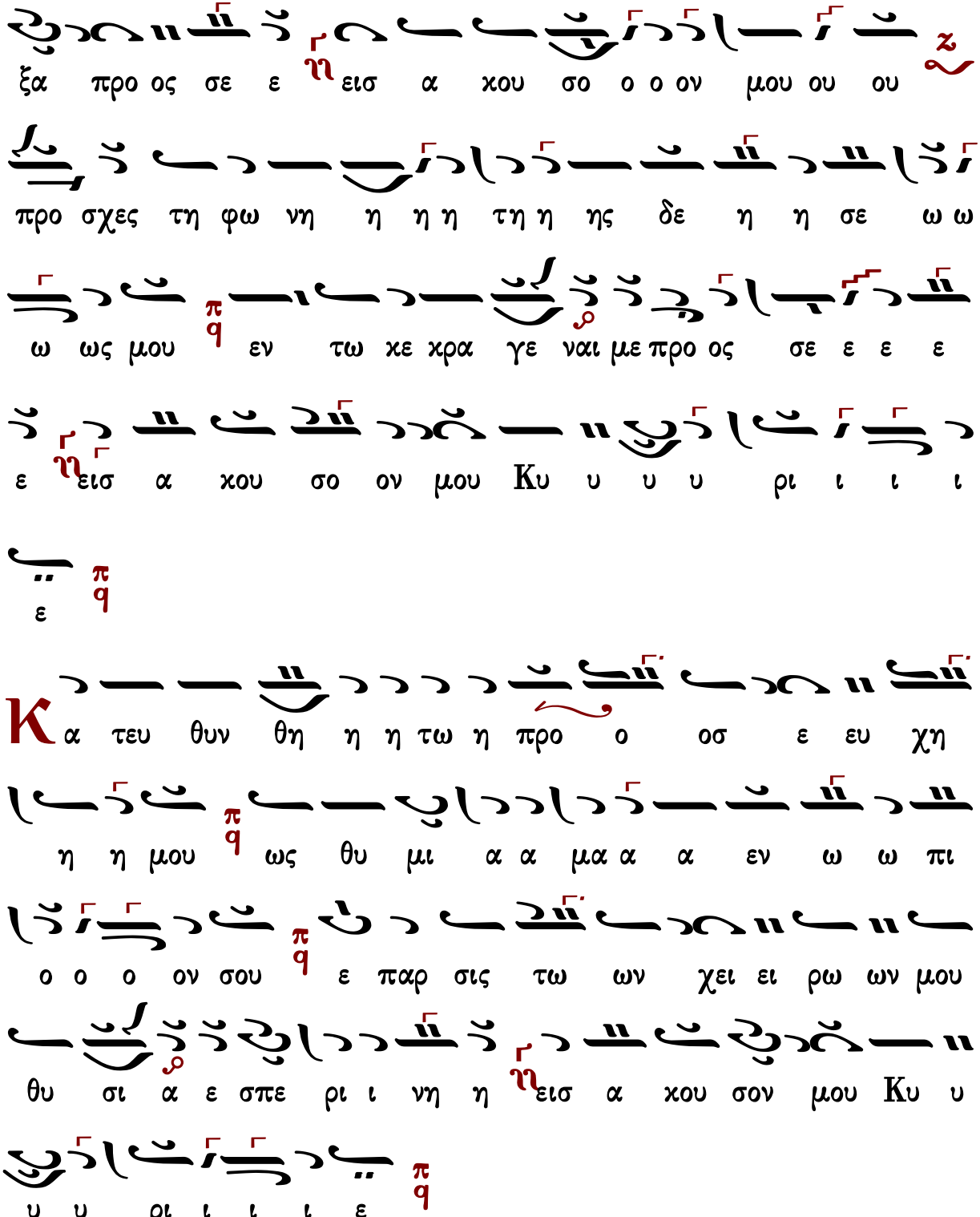
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ψαλμὸς ρμ' (140)

Ἦχος q Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.1#

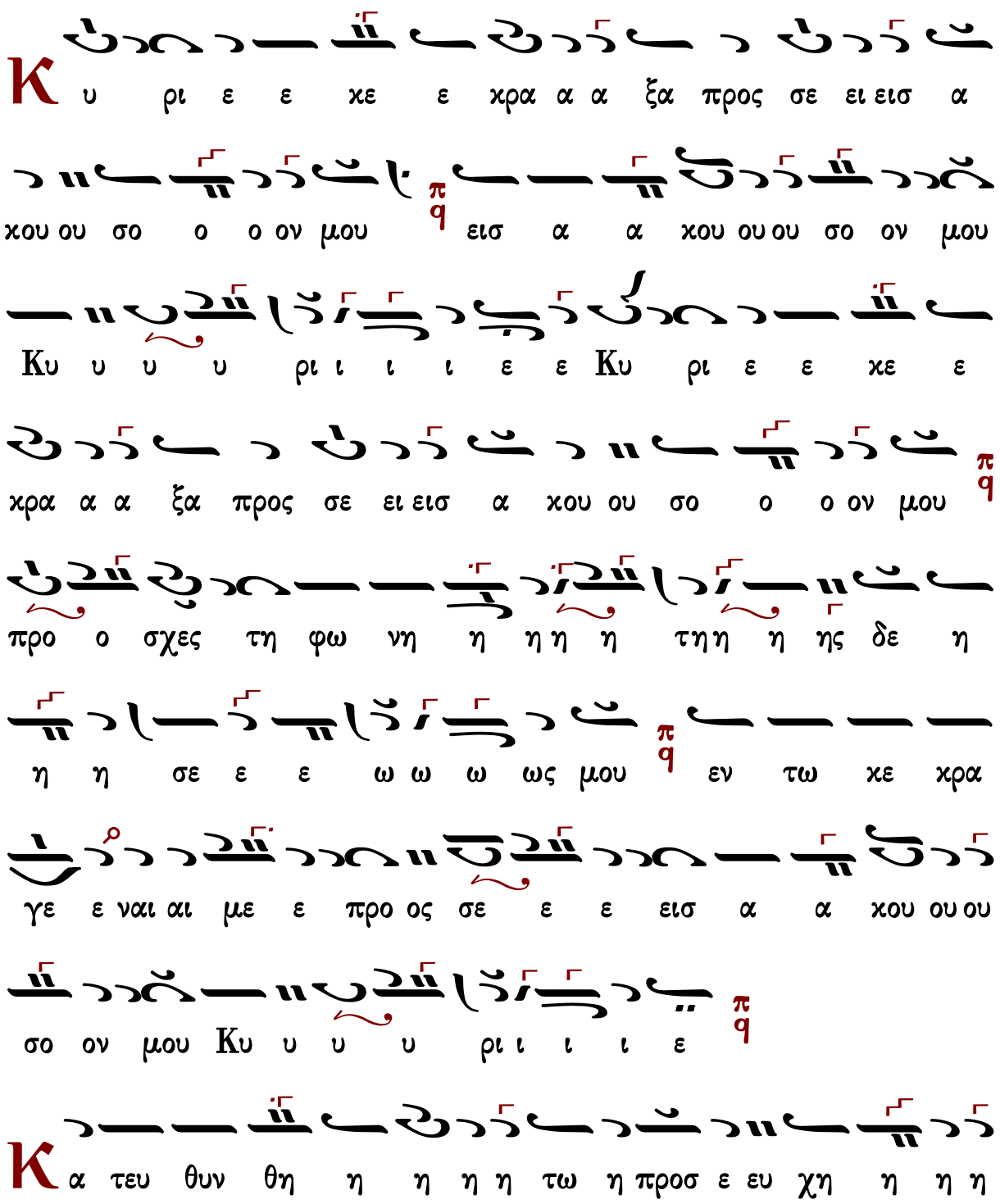

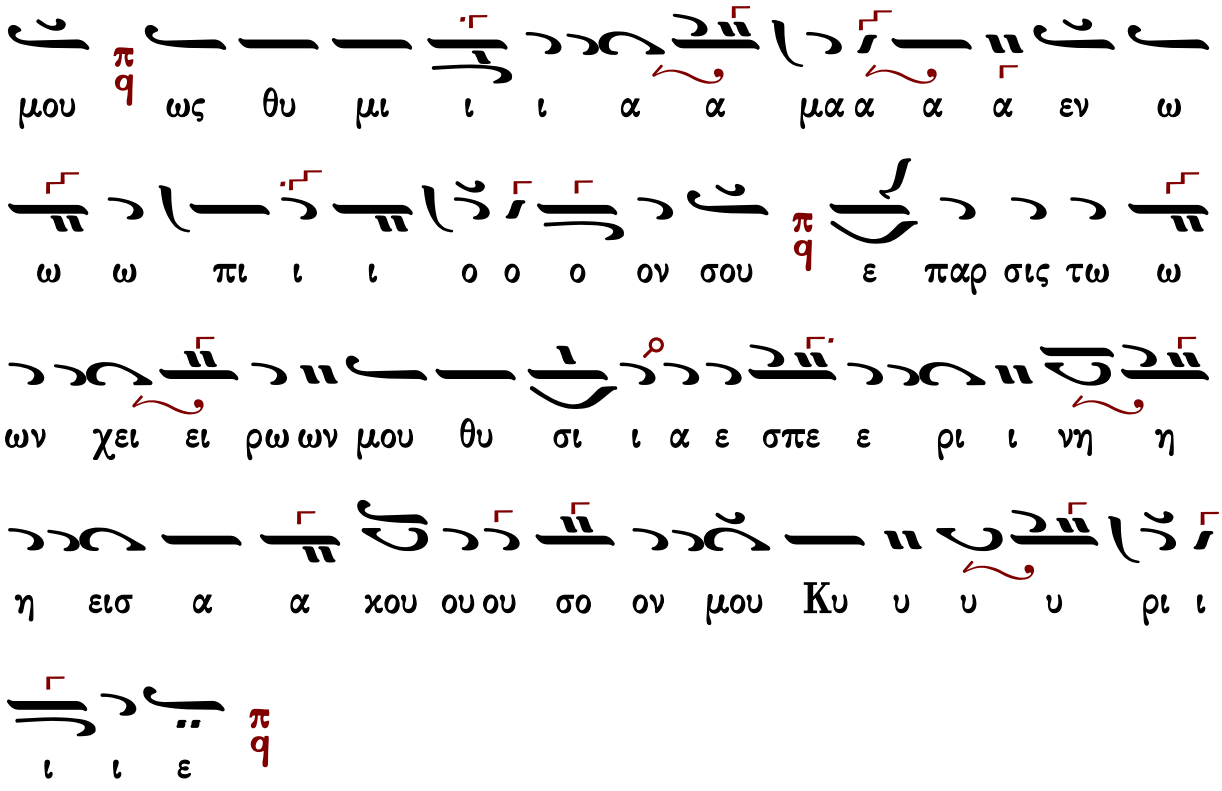

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος δ΄ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.5*

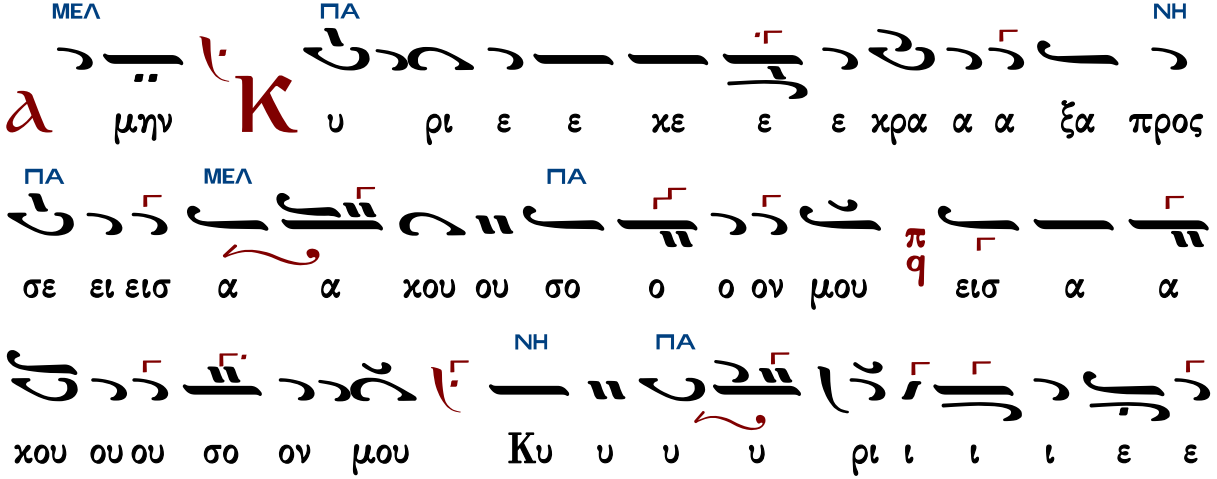

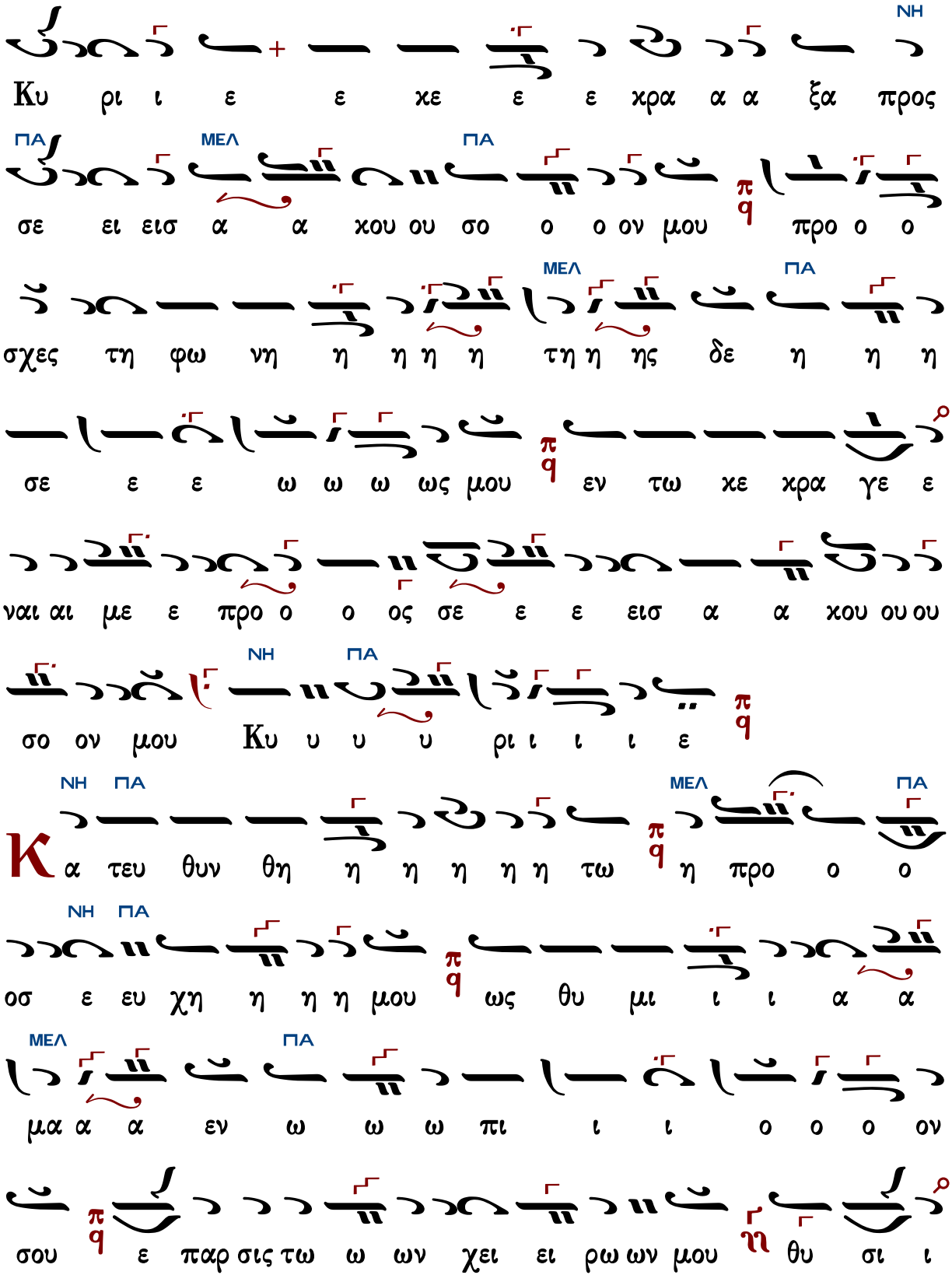

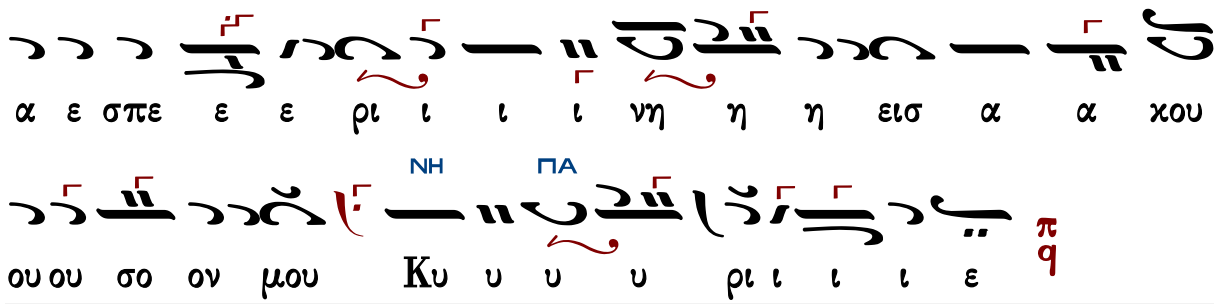
Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου

Ἦχος δ Πα

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.88*

ΝΗ
Κυ ρι ι ε ε χε ε ε χρα α α ξα προς
ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
σε ει εισ α α χου ου σο ο ο ον μου προ ο ο
ΜΕΛ ΠΑ
σχες τη φω νη η η η η τη η ης δε η η η
σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω χε χρα γε ε
ναι αι με ε προ ο ο ος σε ε ε εισ α α χου ου ου
ΝΗ ΠΑ
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Κα τευ θυν θη η η η η η τω η προ ο ο
ΝΗ ΠΑ
οσ ε ευ χη η η η μου ως θυ μι ι ι α α
ΜΕΛ ΠΑ
μα α α εν ω ω ω πι ι ι ο ο ο ον
σου ε παρ σις τω ω ων χει ει ρω ων μου θυ σι ι

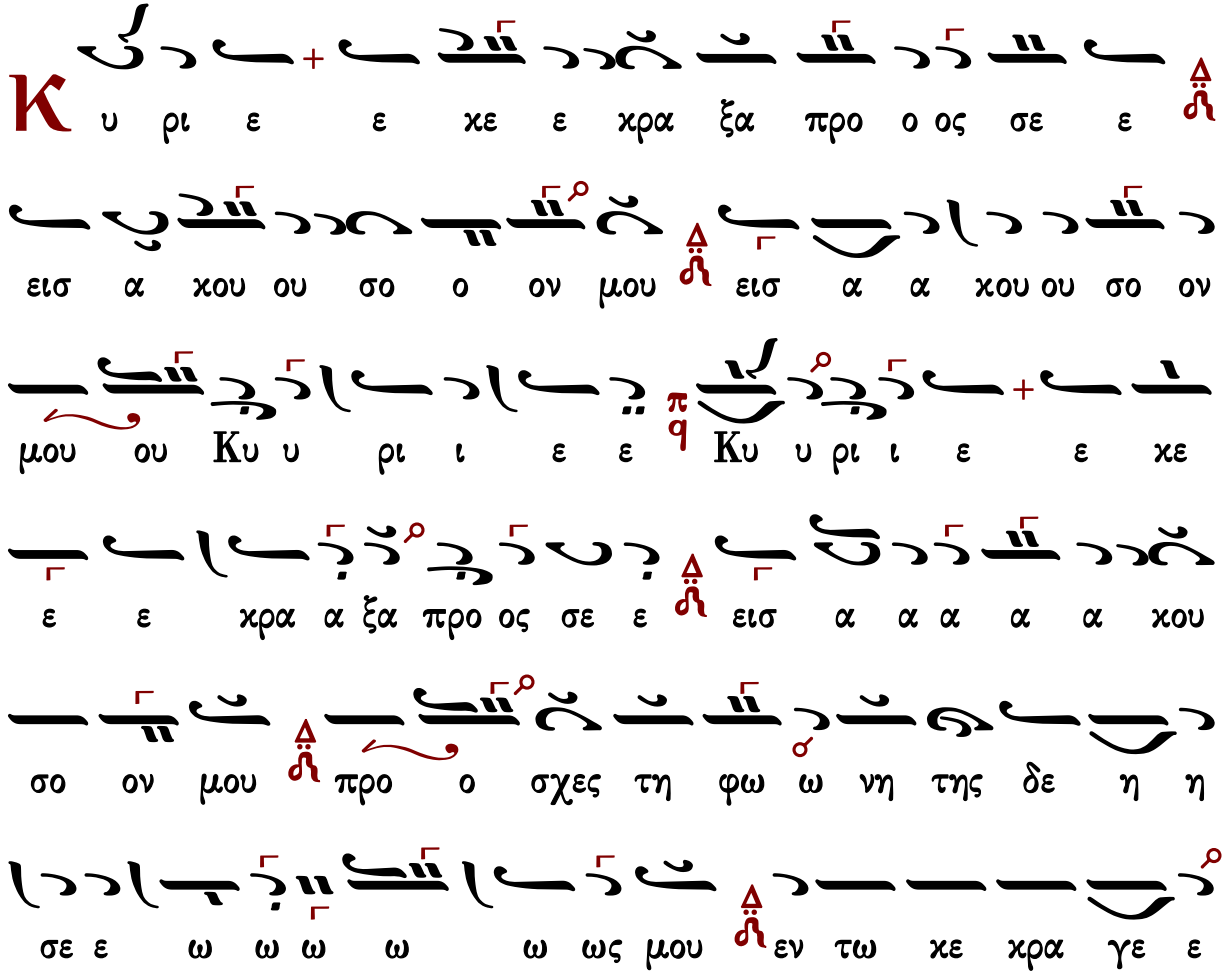

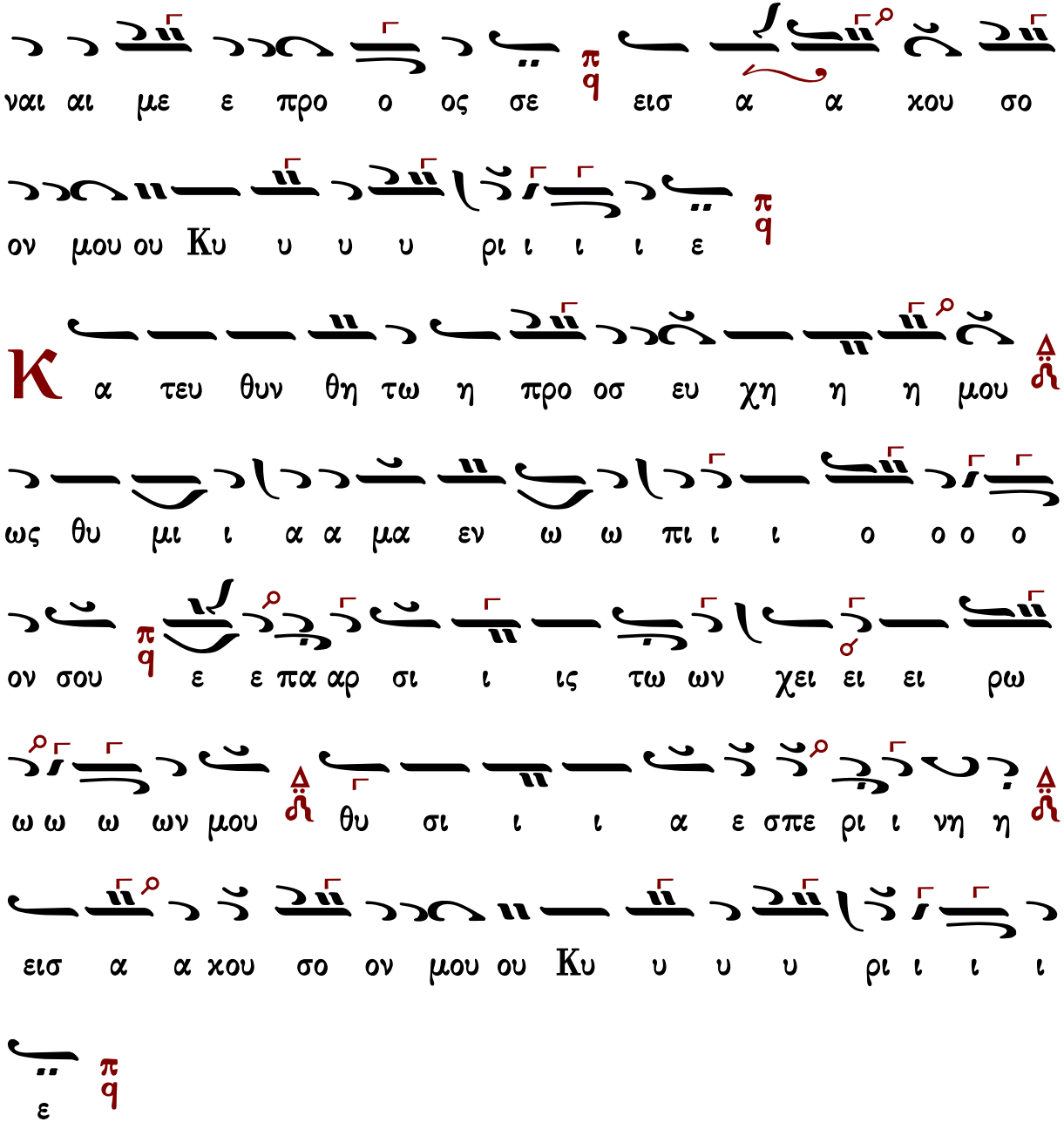
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ἀργὸν εἱρμολογικὸν

ἀργὸν εἱρμολογικὸν

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2003 σ.114/1462*

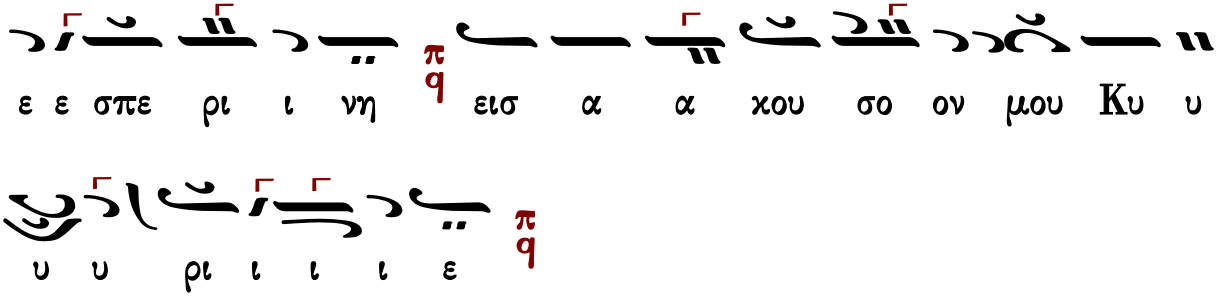

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α5*

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε εισ
α κου σο ο ο ον μου εισ α α κου ου σο ον μου
ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α
ξα προ ος σε ε εισ α κου σο ο ον μου ου προ σχε ες
τη φω νη η της δε η η σε ε ω ως μου εν τω κε
κρα γε ε ναι με ε προ ο ος σε εισ α α κου
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
Κα τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η μου
ως θυ μι α α μα α α εν ω ω πι ο ο ο ον
σου ε ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου θυ σι ι α

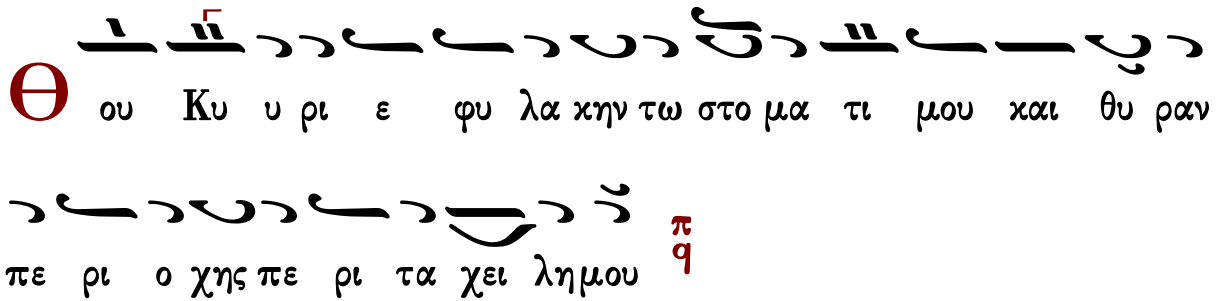

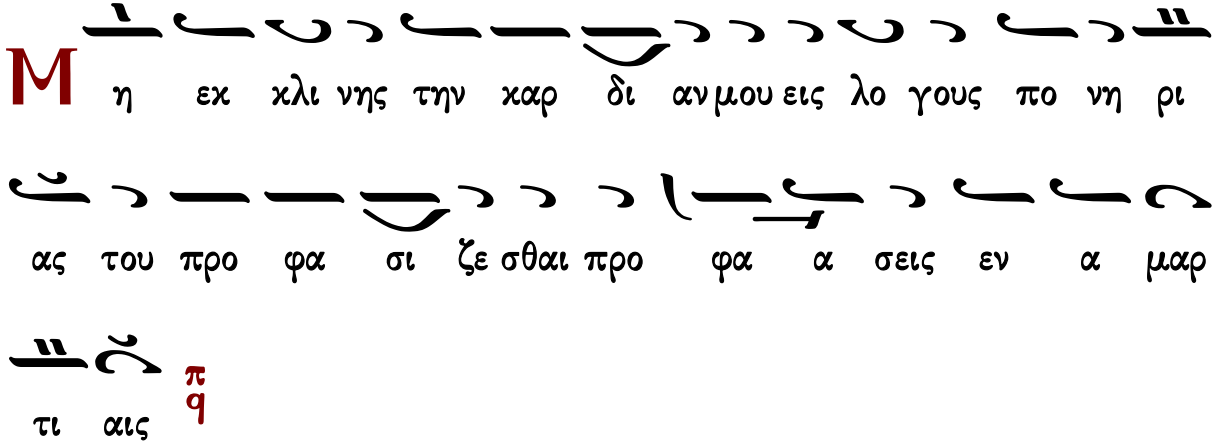
Στιχολογία

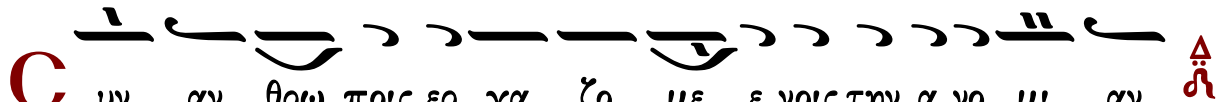
Πέτρου Βυζαντίου

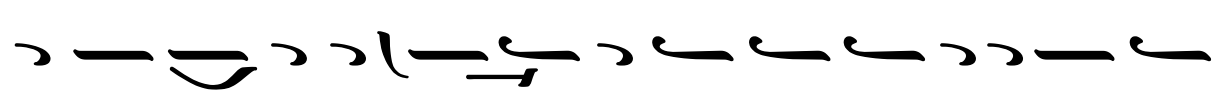
Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Νέον Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.2*

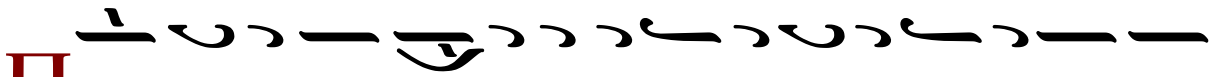

και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι

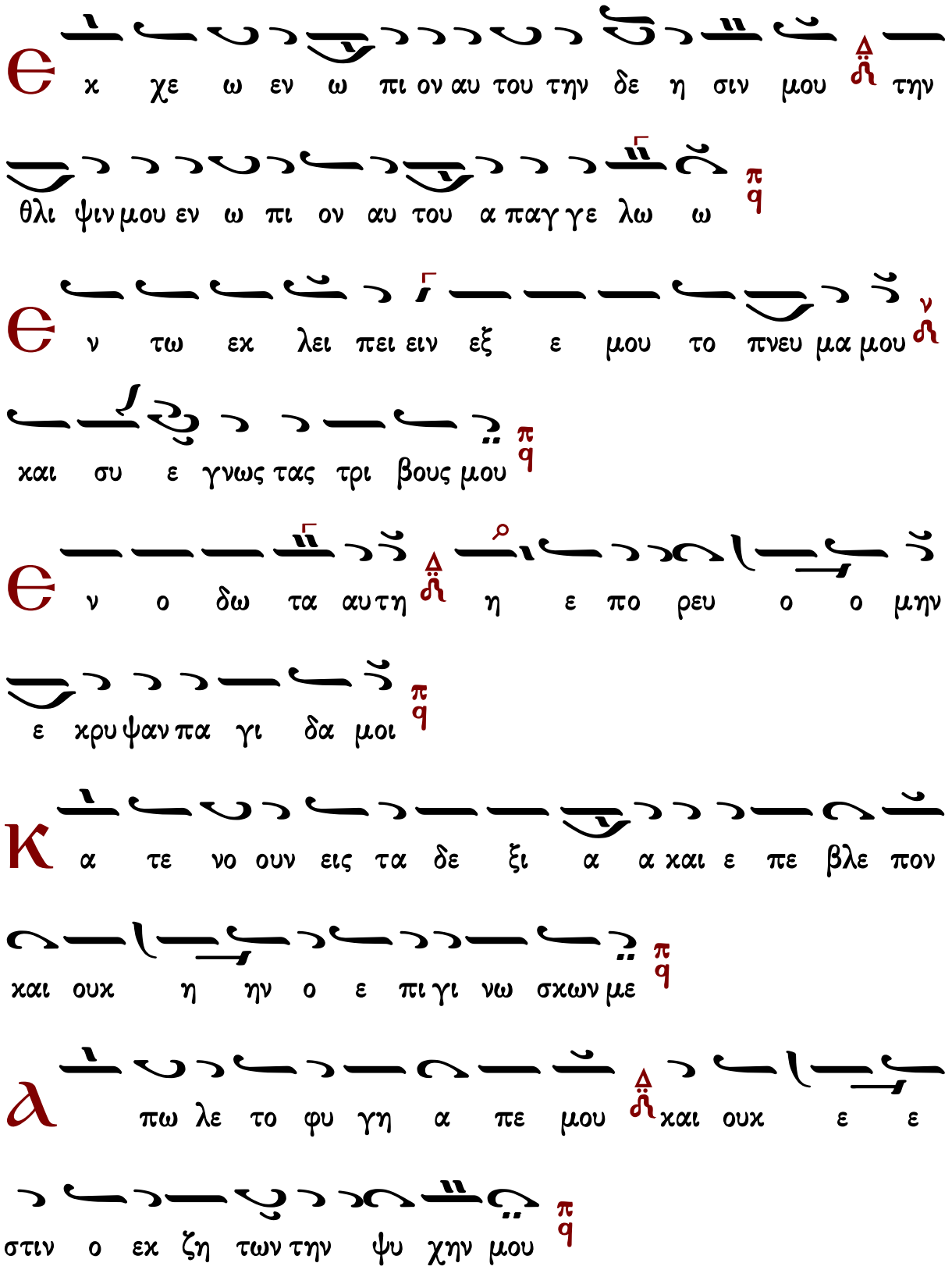

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

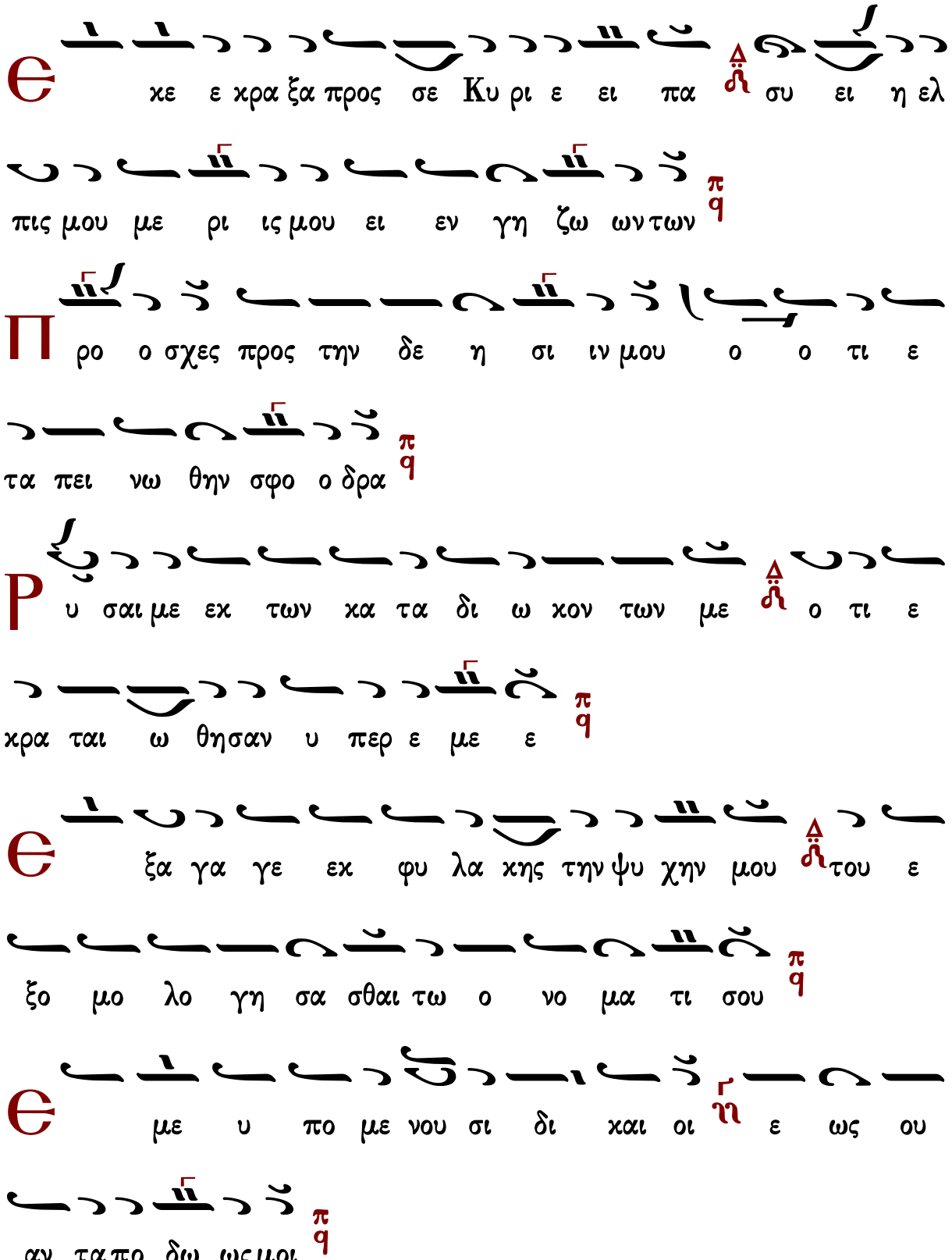

οι χρι ται αυ των

λ κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

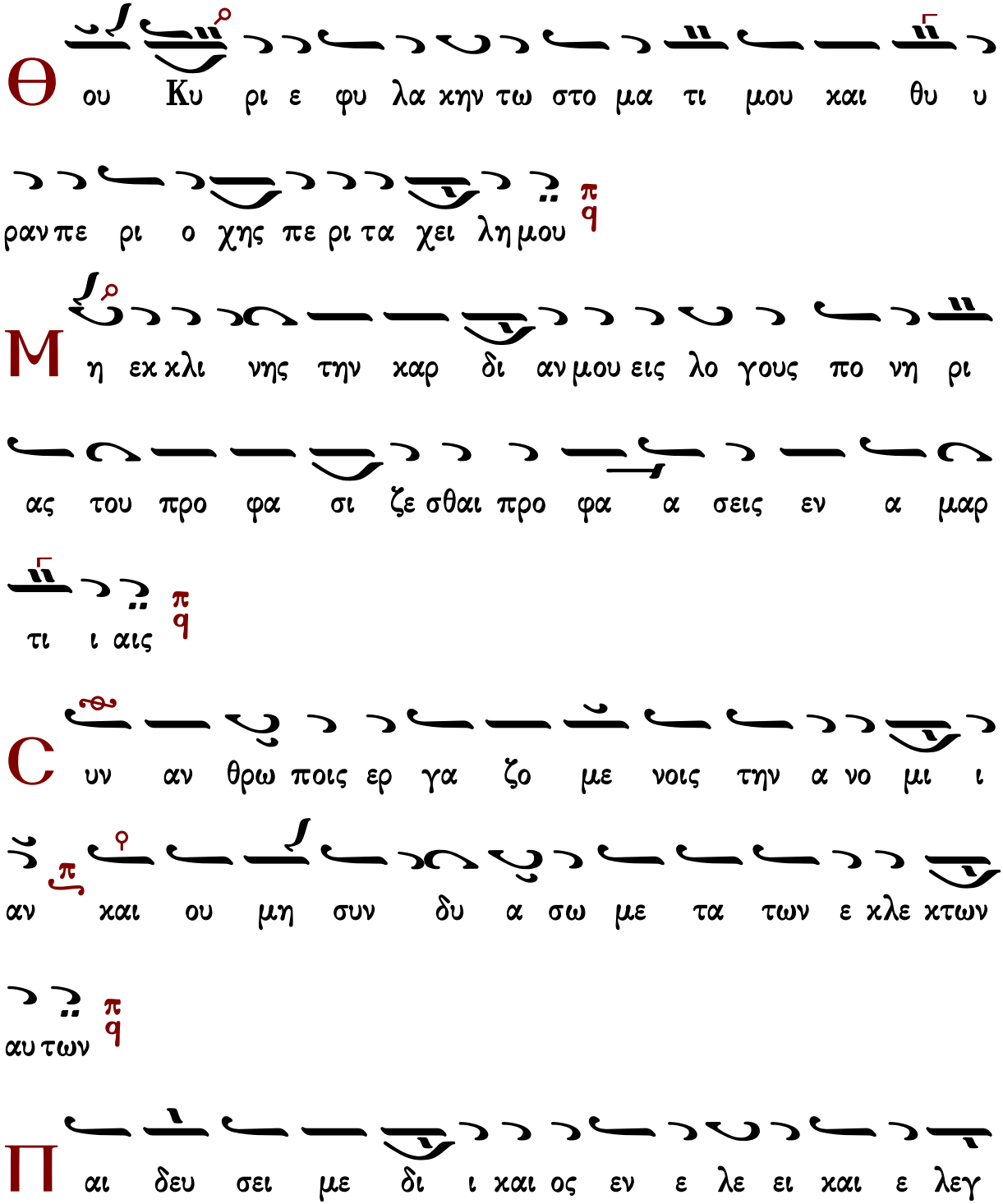

ε σχορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα των α α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου
Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε
νων την α νο μι ι αν
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην

Θ
χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την
θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω ω
Θ
ν τω εχ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε γνως τας τρι βους μου
Θ
ν ο δω τα αυτη η ε πο ρευ ο ο μην
ε κρυ ψαν πα γι δα μοι
Κ
α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον
και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με
Λ
πω λε το φυ γη α πε μου και ουκ ε ε
στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου

Θε χε ε χρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η ελ
πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των
Προ ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε
τα πει νω θην σφο ο δρα
Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε
χρα ται ω θησαν υ περ ε με ε
Θε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε
ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου
Θε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου
αν τα πο δω ως μοι

Ἦχος Πα

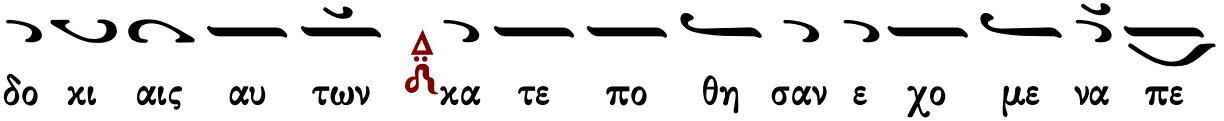
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.2#

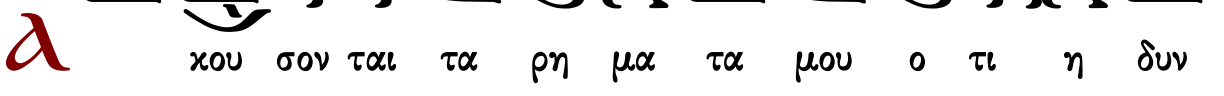

ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α

τω την χε φα ληη μου

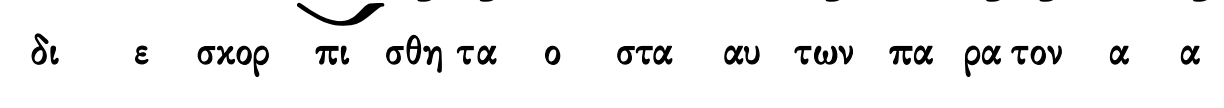

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ

δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

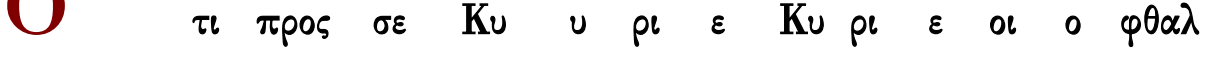

τρας οι χρι ται αυ των

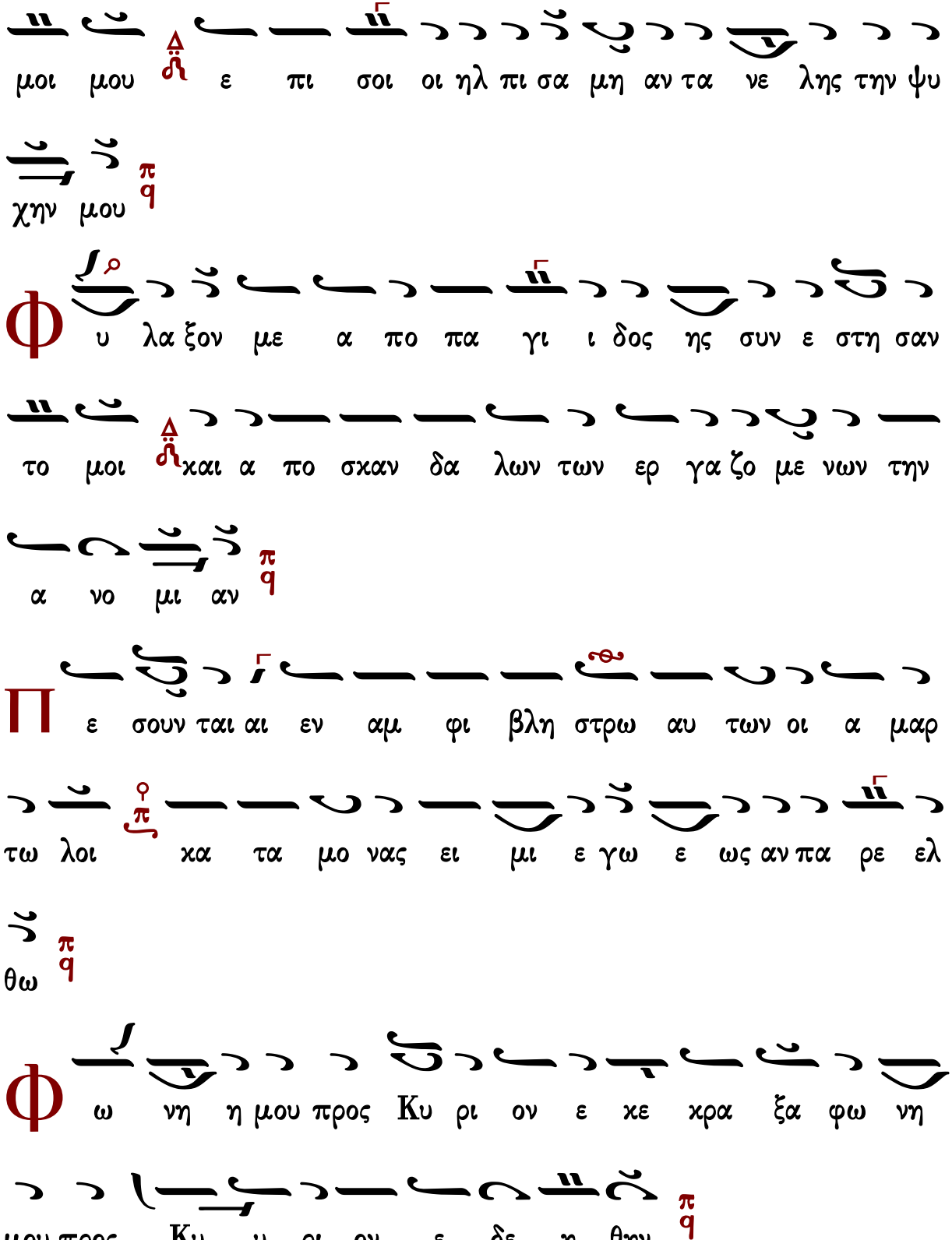

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης

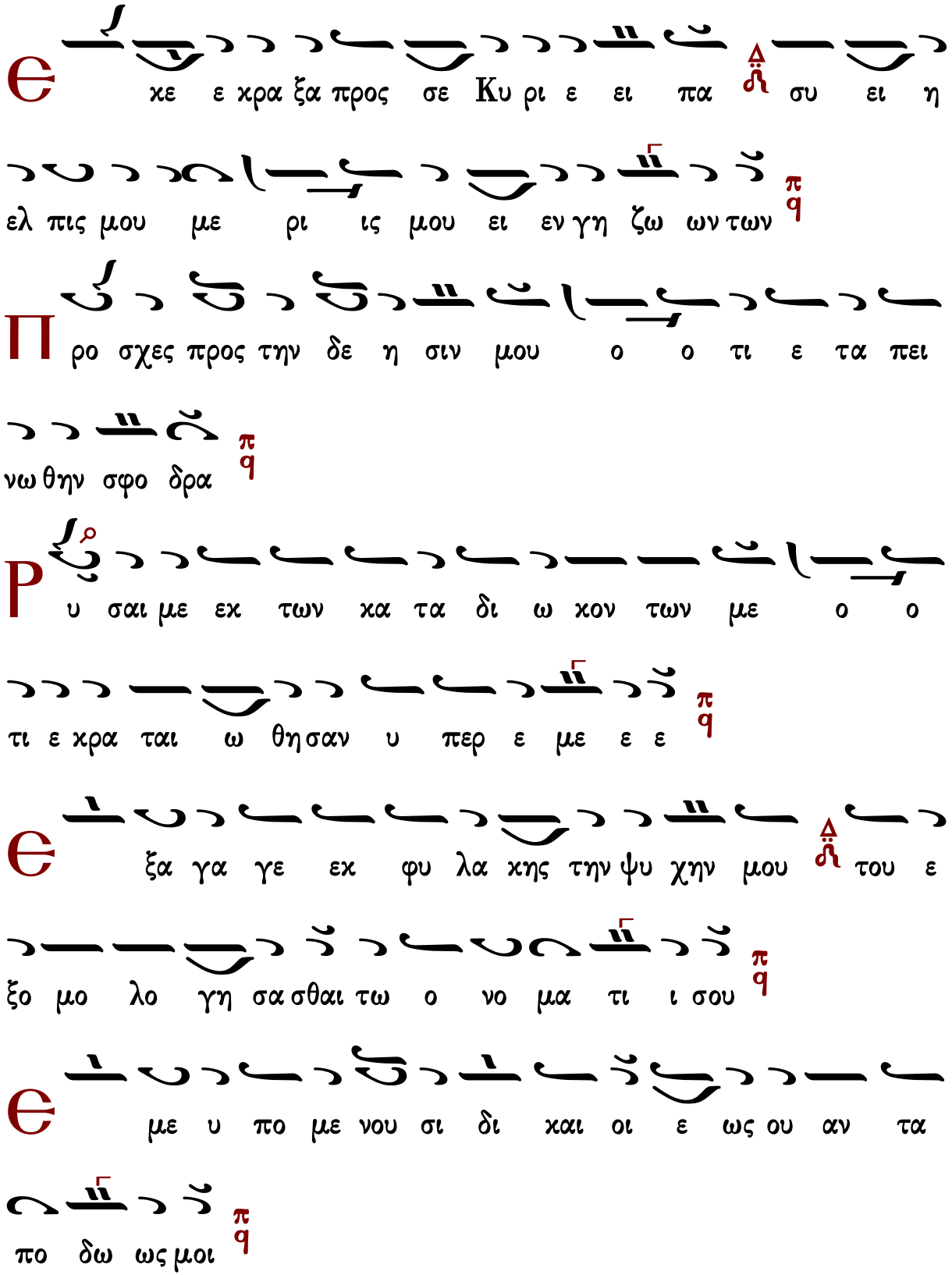

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α

δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χην μου
υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν
ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω
ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην

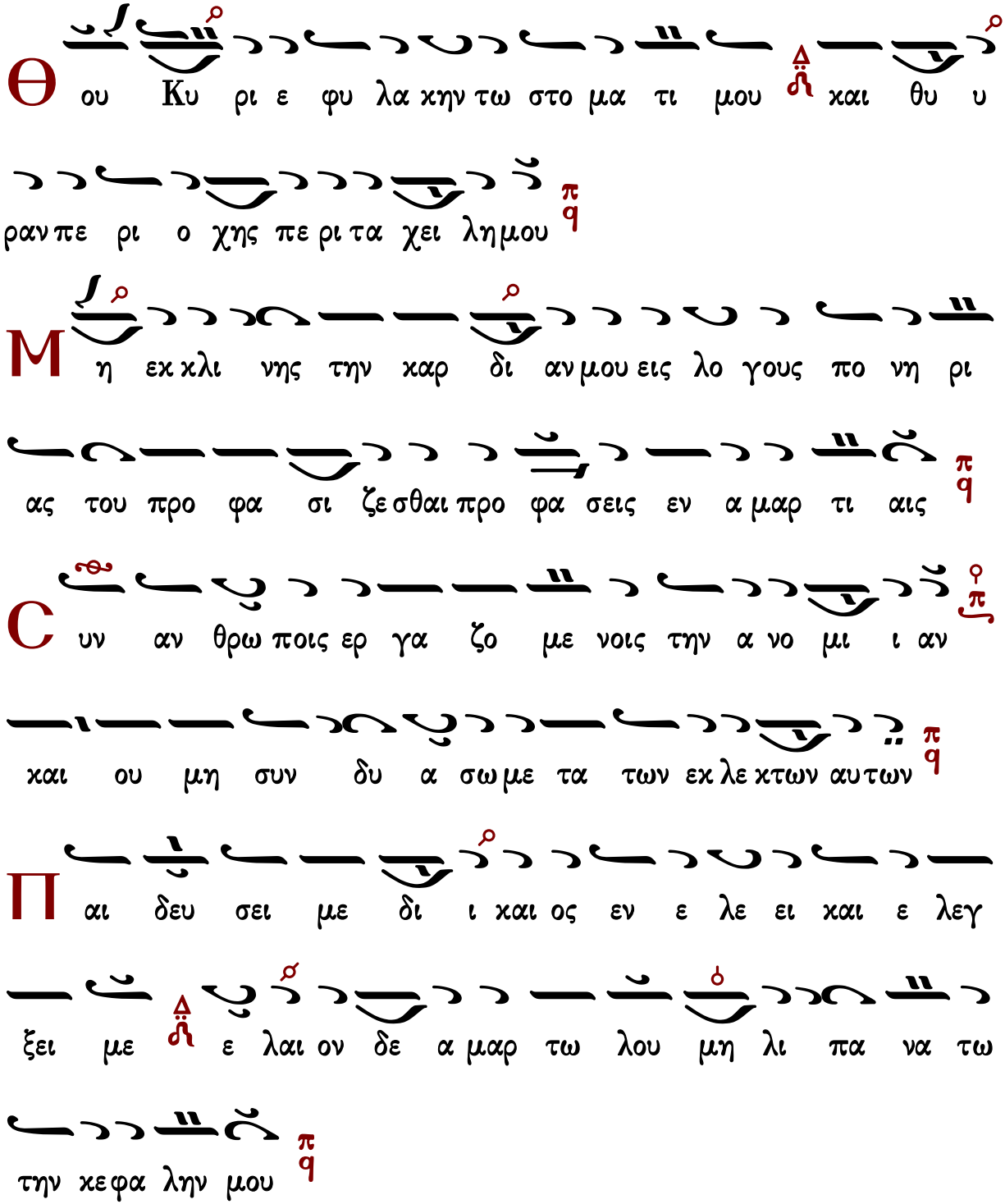

Θ
κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με
π q
λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χην μου
π q

Θε χε ε χρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η
ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των
Προ σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει
νω θην σφο δρα
Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο
τι ε χρα ται ω θη σαν υ περ ε με ε ε
Θε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε
ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου
Θε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα
πο δω ως μοι

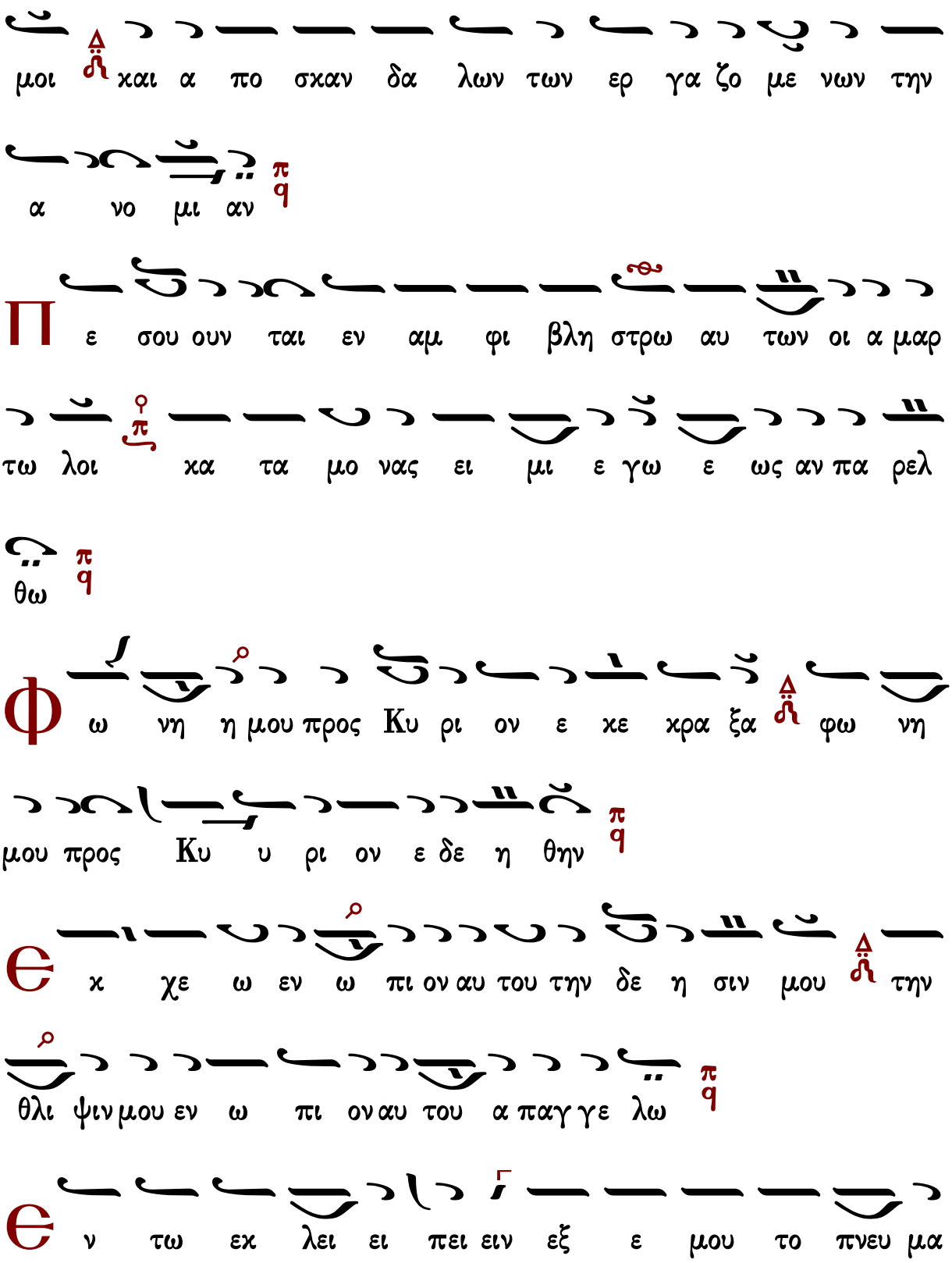
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

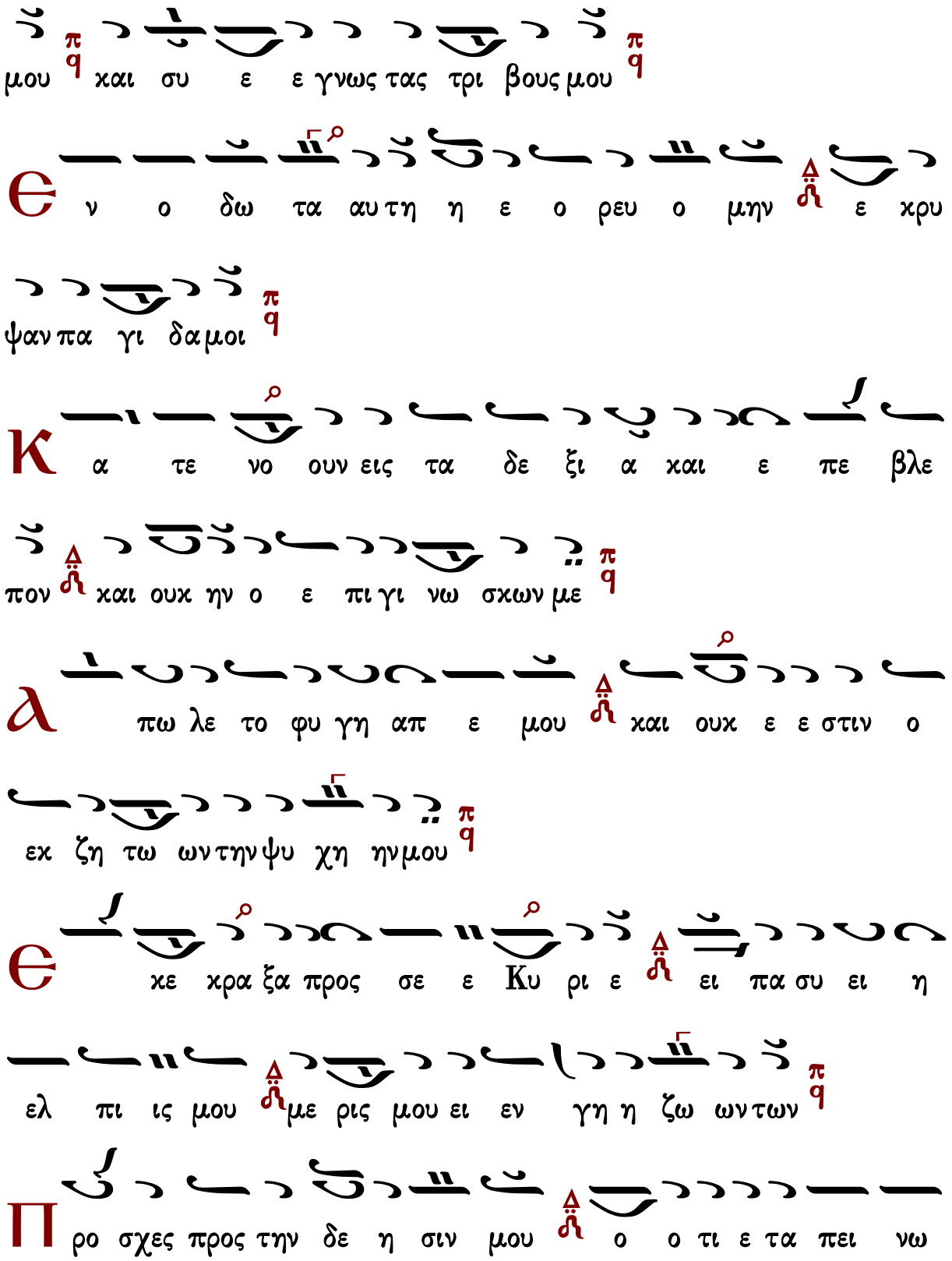
Ἦχος δ Πα χ

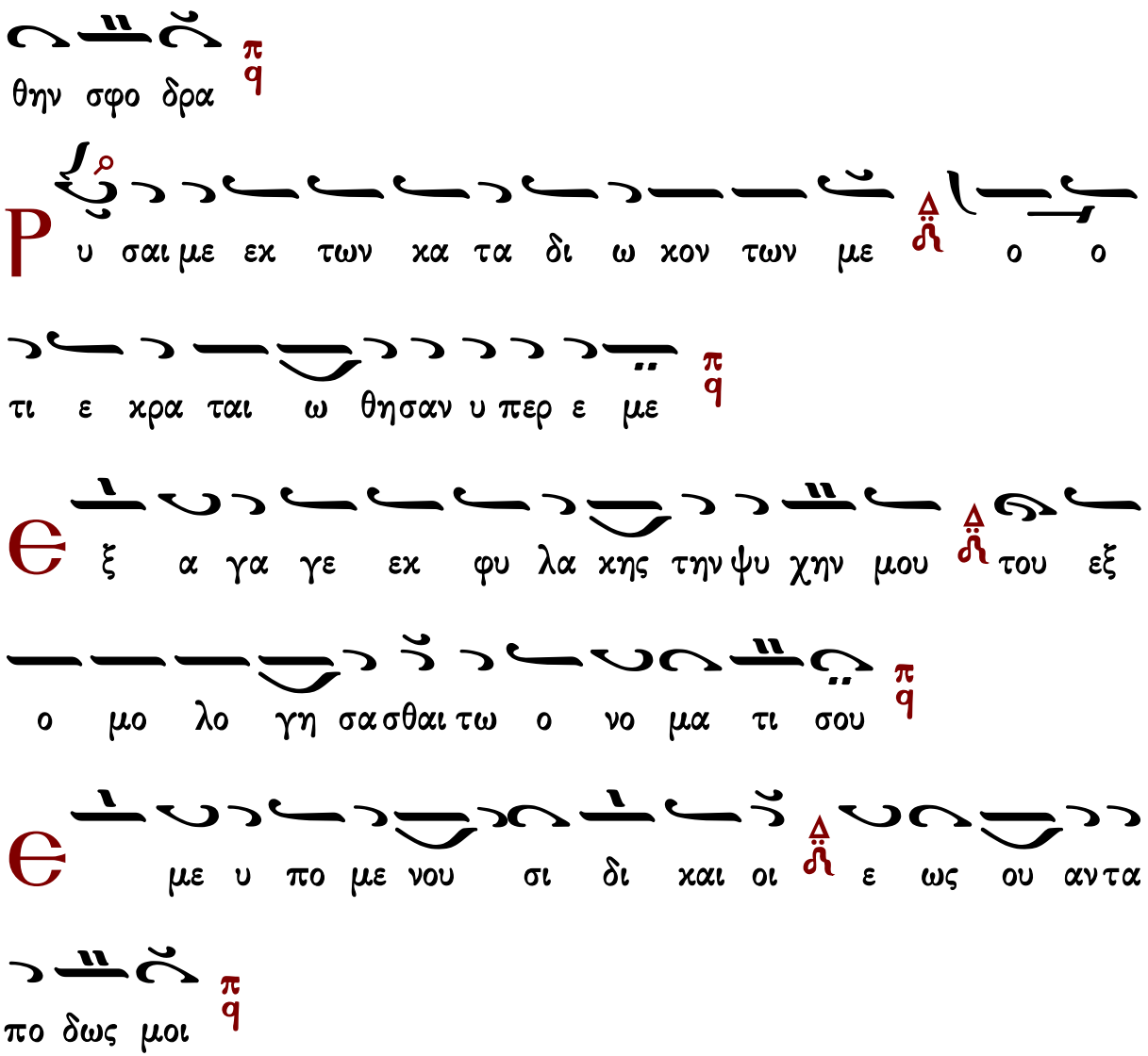
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/17*

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυτων π q
Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν θη
σαν π q ως ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης π q δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην π q
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην
μου π q
Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν το

μοι και α πο σχαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν
Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ
θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
Θ χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την
θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω
Θ ν τω εκ λει ει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα

μου π q και συ ε ε γνως τας τρι βους μου π q
ε ν ο δω τα αυ τη η ε ο ρευ ο μην ε χρυ
ψαν πα γι δα μοι π q
κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με π q
λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χη ην μου π q
ε κε κρα ξα προς σε ε Κυ ρι ε ει πα συ ει η
ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων των π q
Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

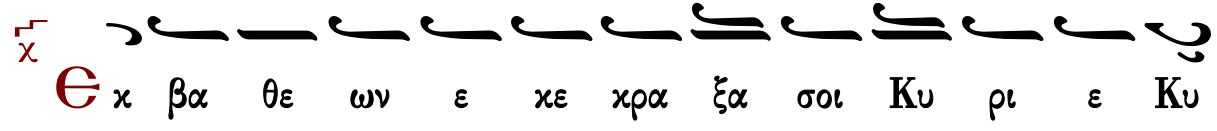

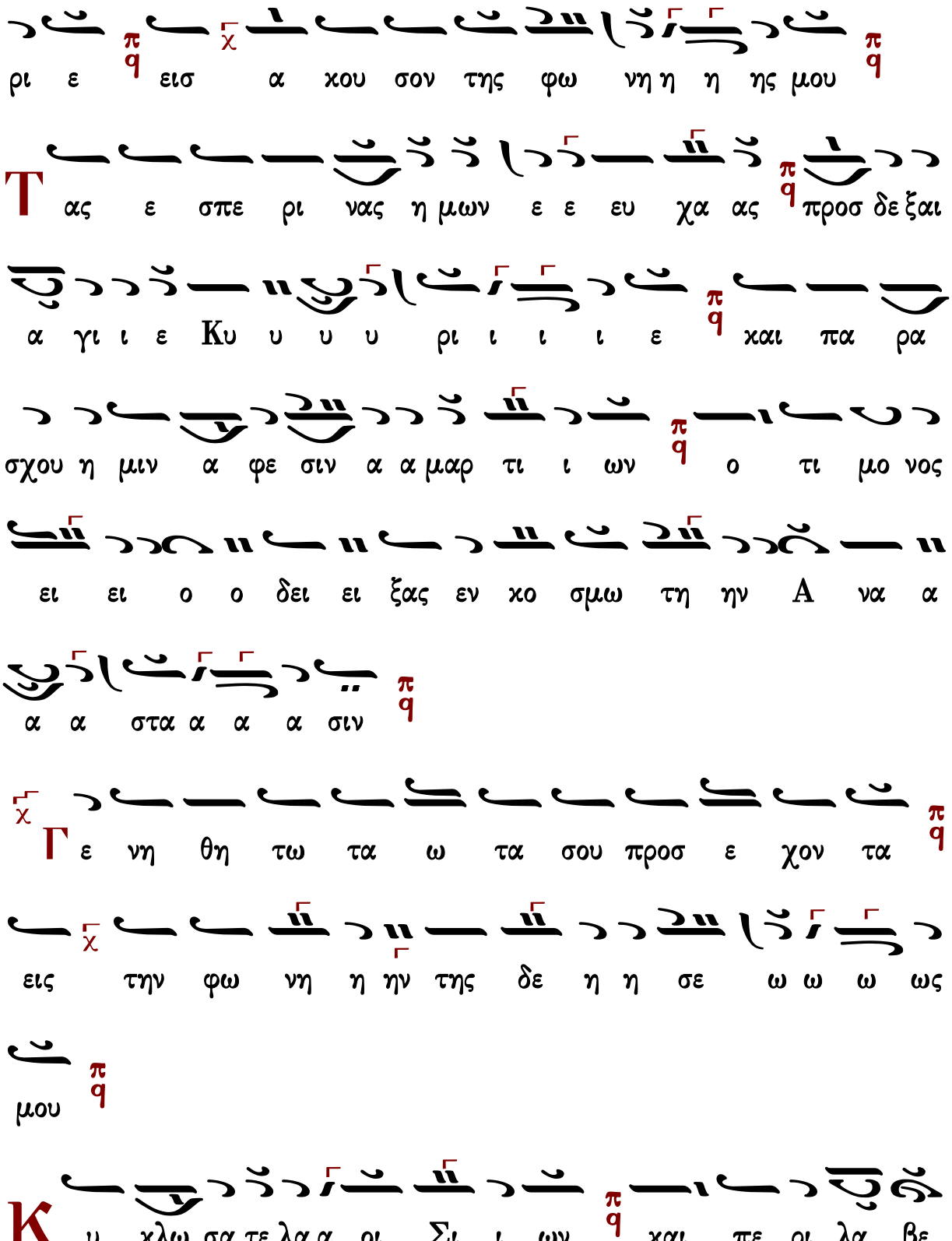
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου

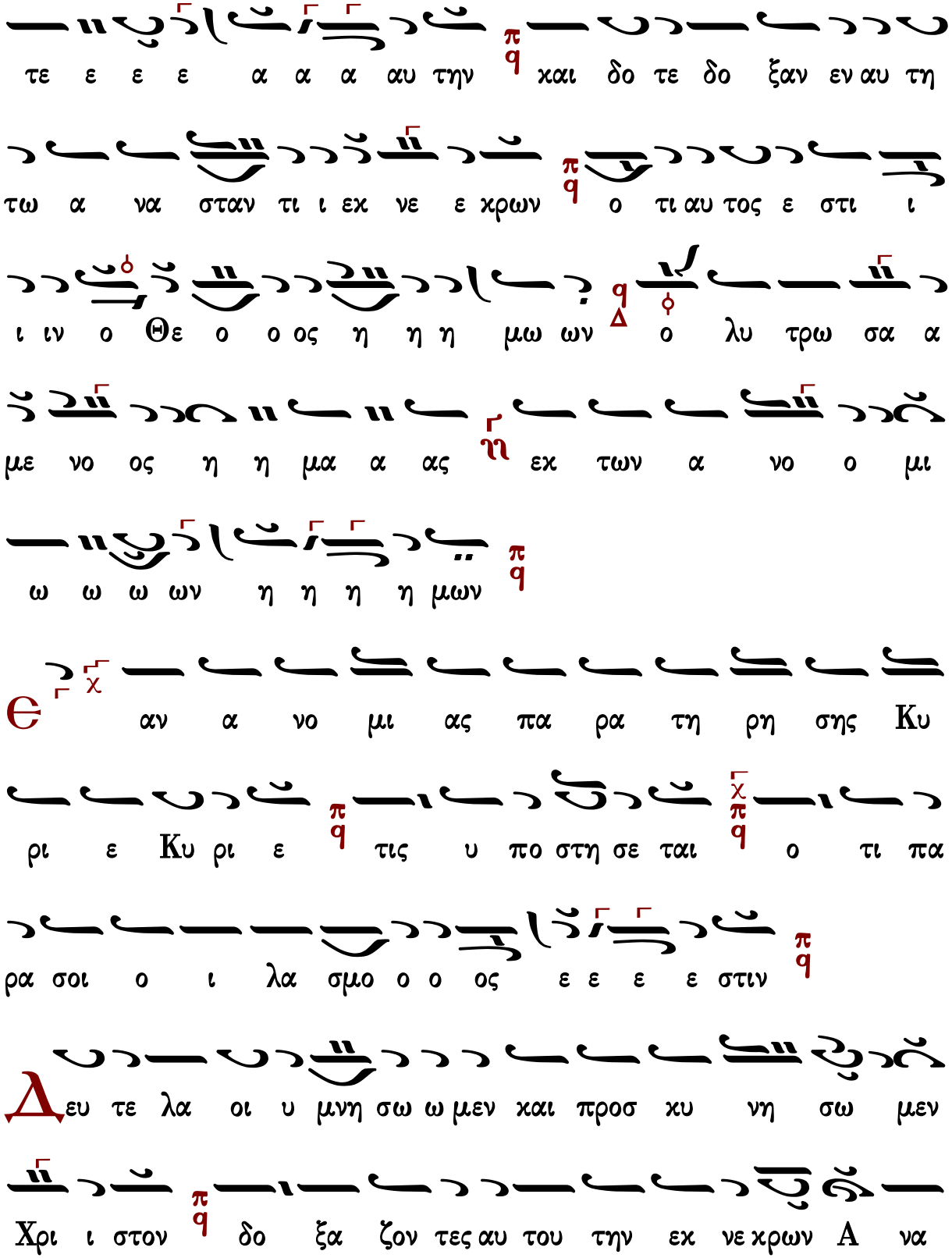
Πέτρου Λαμπαδαρίου

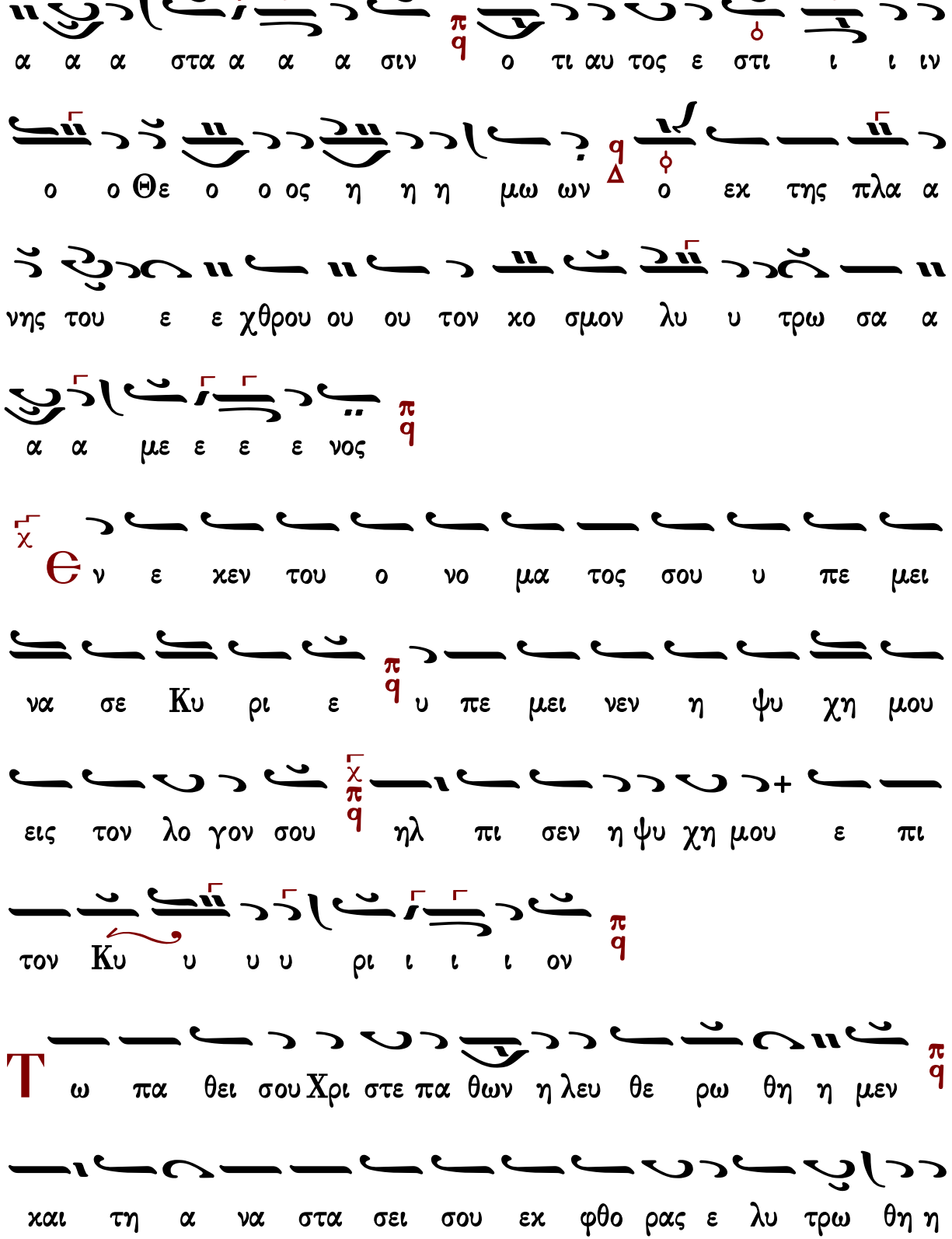
Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.5*

ρι ε εισ α χου σον της φω νη η η ης μου
Τ ας ε σπε ρι νας η μων ε ε ευ χα ας προσ δε ξαι
α γι ι ε Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε και πα ρα
σχου η μιν α φε σιν α α μαρ τι ι ων ο τι μο νος
ει ει ο ο δει ει ξας εν χο σμω τη ην Α να α
α α στα α α α σιν
Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα
εις την φω νη η ην της δε η η σε ω ω ω ως
μου
Κ υ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων και πε ρι λα βε

τε ε ε ε α α α αυ την π q και δο τε δο ξαν εν αυ τη
τω α να σταν τι ι εχ νε ε χρων π q ο τι αυ τος ε στι ι
ι ιν ο Θε ο ο ος η η η μω ων q Δ ο λυ τρω σα α
με νο ος η η μα α ας η εχ των α νο ο μι
ω ω ω ων η η η η μων π q
χ ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε π q τις υ πο στη σε ται χ π q ο τι πα
ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν π q
Δ ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προσ κυ νη σω μεν
Χρι ι στον π q δο ξα ζον τες αυ του την εχ νε χρων Α να

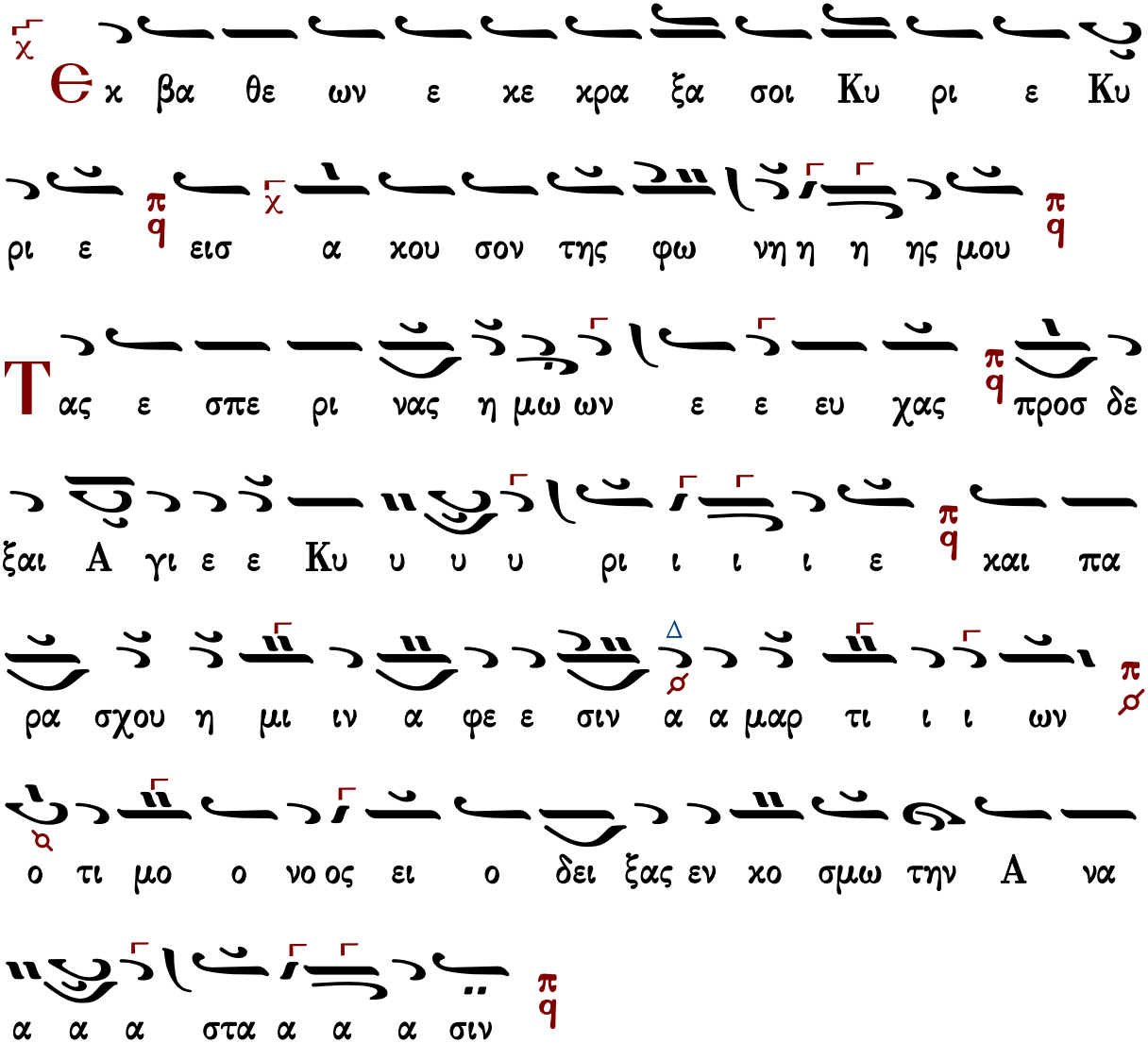

α α α στα α α α σιν ο τι αυ τος ε στι ι ι ιν
ο ο Θε ο ο ος η η η μω ων ο εκ της πλα α
νης του ε ε χθρου ου ου τον χο σμον λυ υ τρω σα α
α α με ε ε ε νος
Ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου
εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι
τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον
Τ ω πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω θη η μεν
και τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ τρω θη η

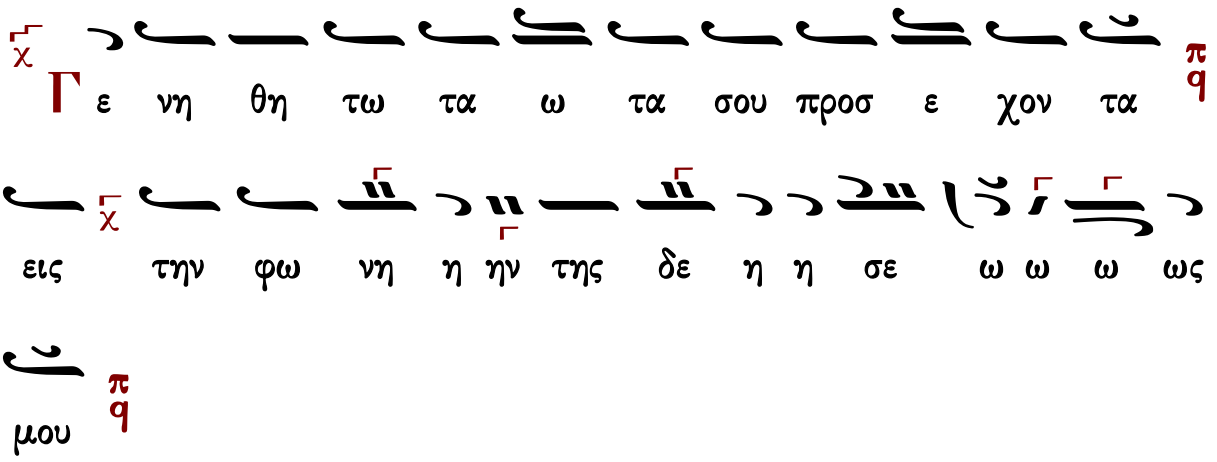

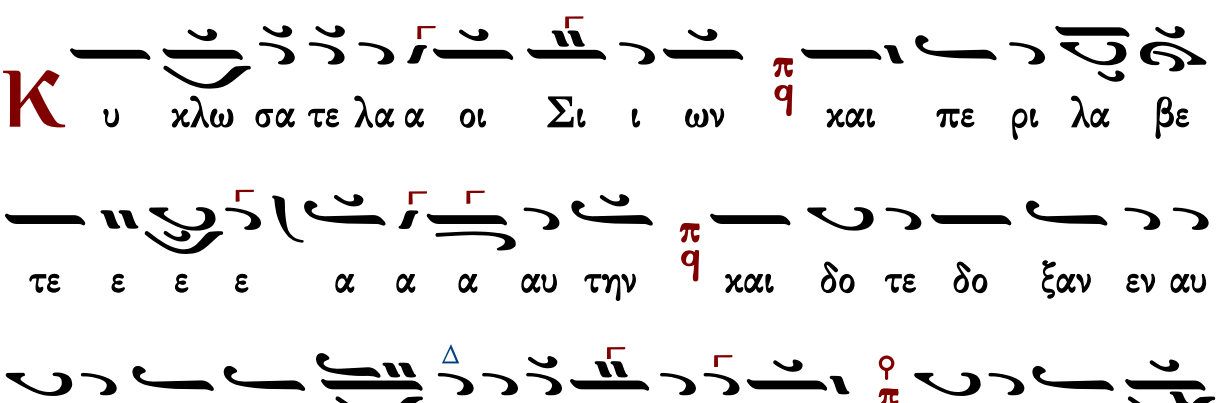
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

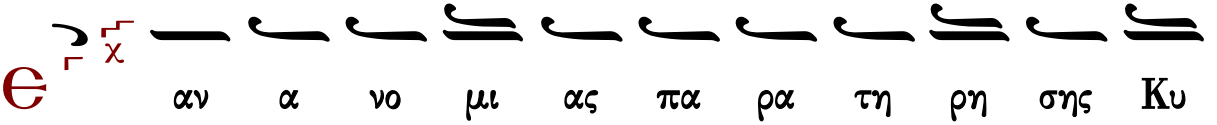
Ἦχος πλ. δ Πα

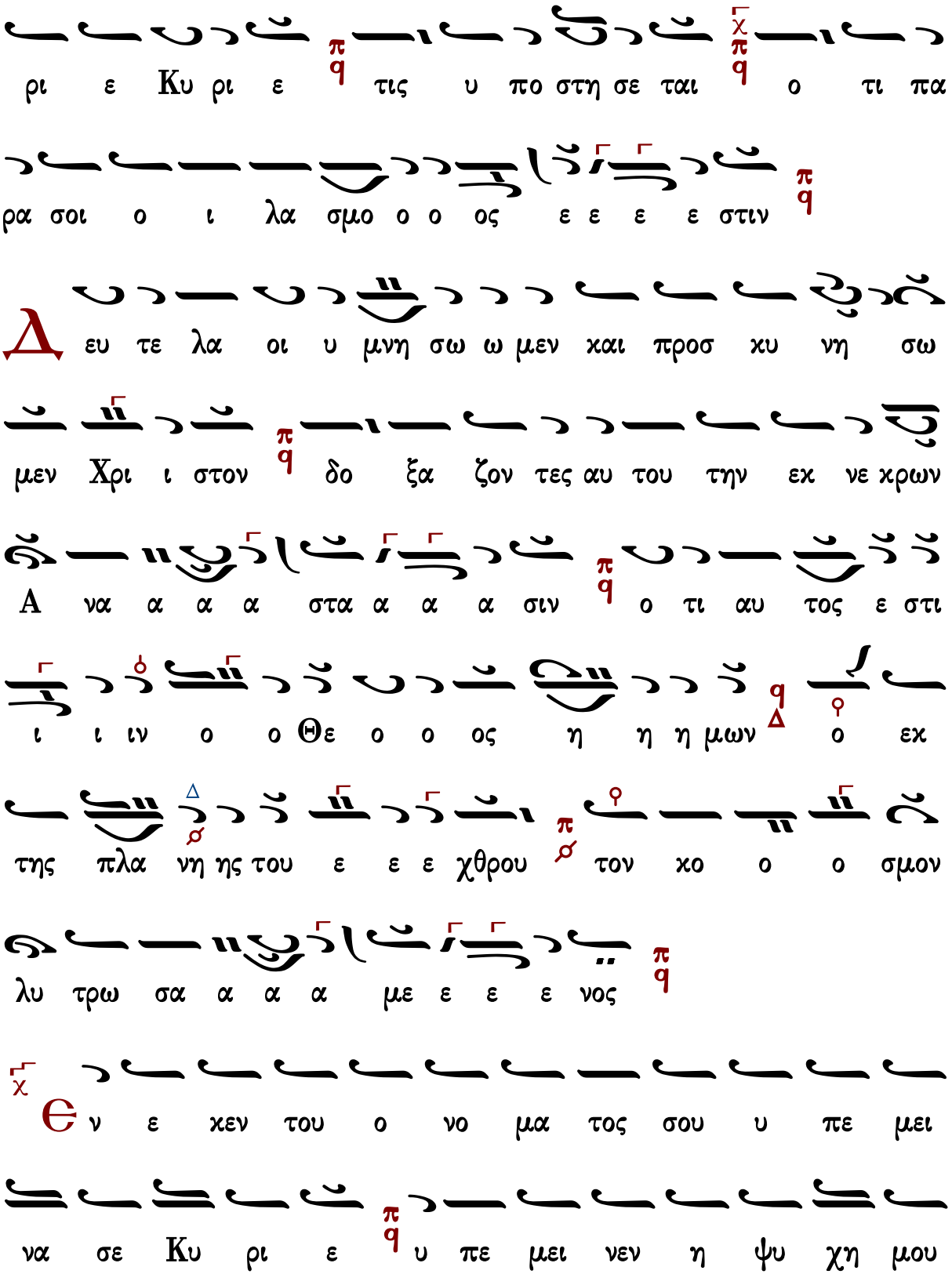
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.5*

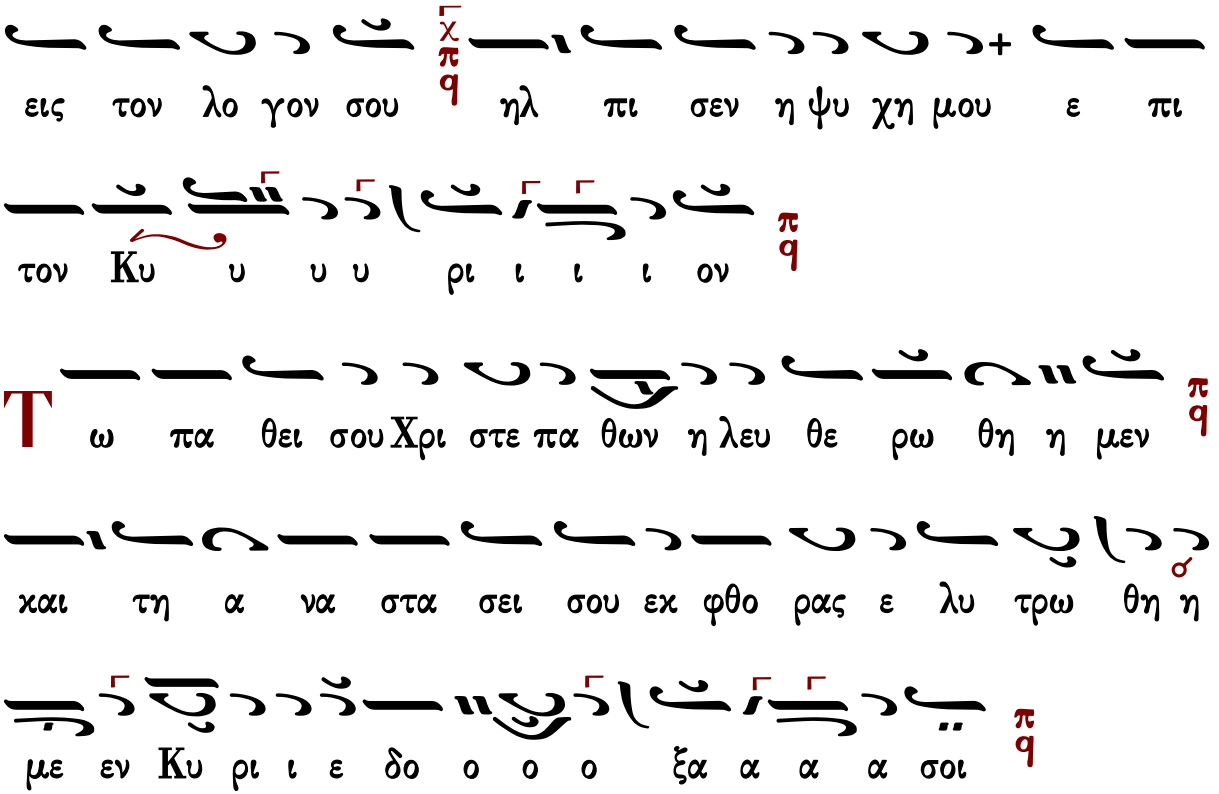

Γε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα
εις την φω νη η ην της δε η η σε ω ω ω ως
μου

Κυ χλω σα τε λα α οι Σι ι ων και πε ρι λα βε
τε ε ε ε α α α αυ την και δο τε δο ξαν εν αυ
τη τω α να σταν τι ι εχ νε ε ε χρων ο τι αυ τος
ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μω ων ο
λυ τρω σα με ε νο ος η η μα ας εκ των α νο
μι ω ω ων η η η η μων

Θε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

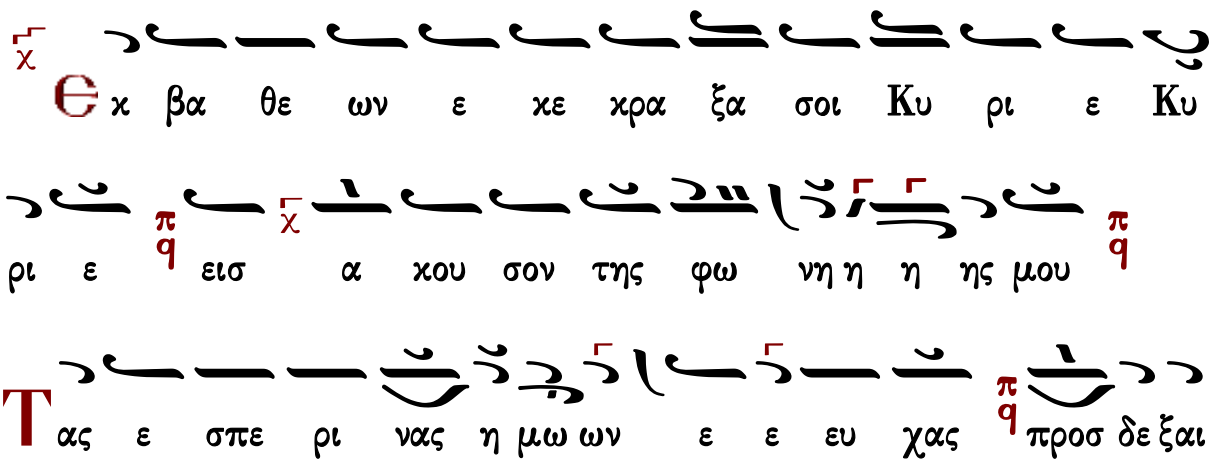

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα
ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν
Δ ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν χαι προσ κυ νη σω
μεν Χρι ι στον δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρων
Α να α α α στα α α α σιν ο τι αυ τος ε στι
ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μων ο εκ
της πλα νη ης του ε ε ε χθρου τον κο ο ο σμον
λυ τρω σα α α α με ε ε ε νος
Θ ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

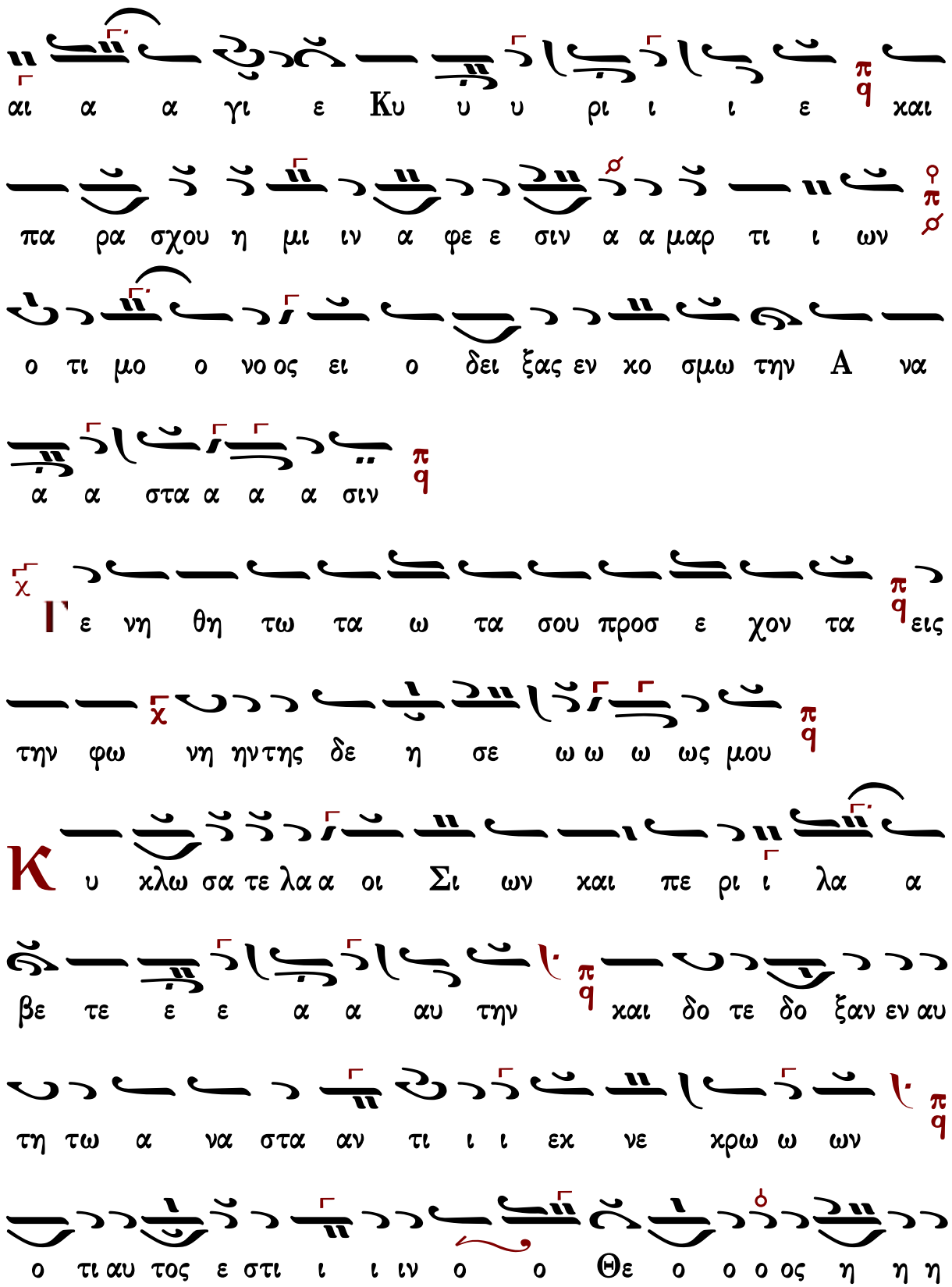

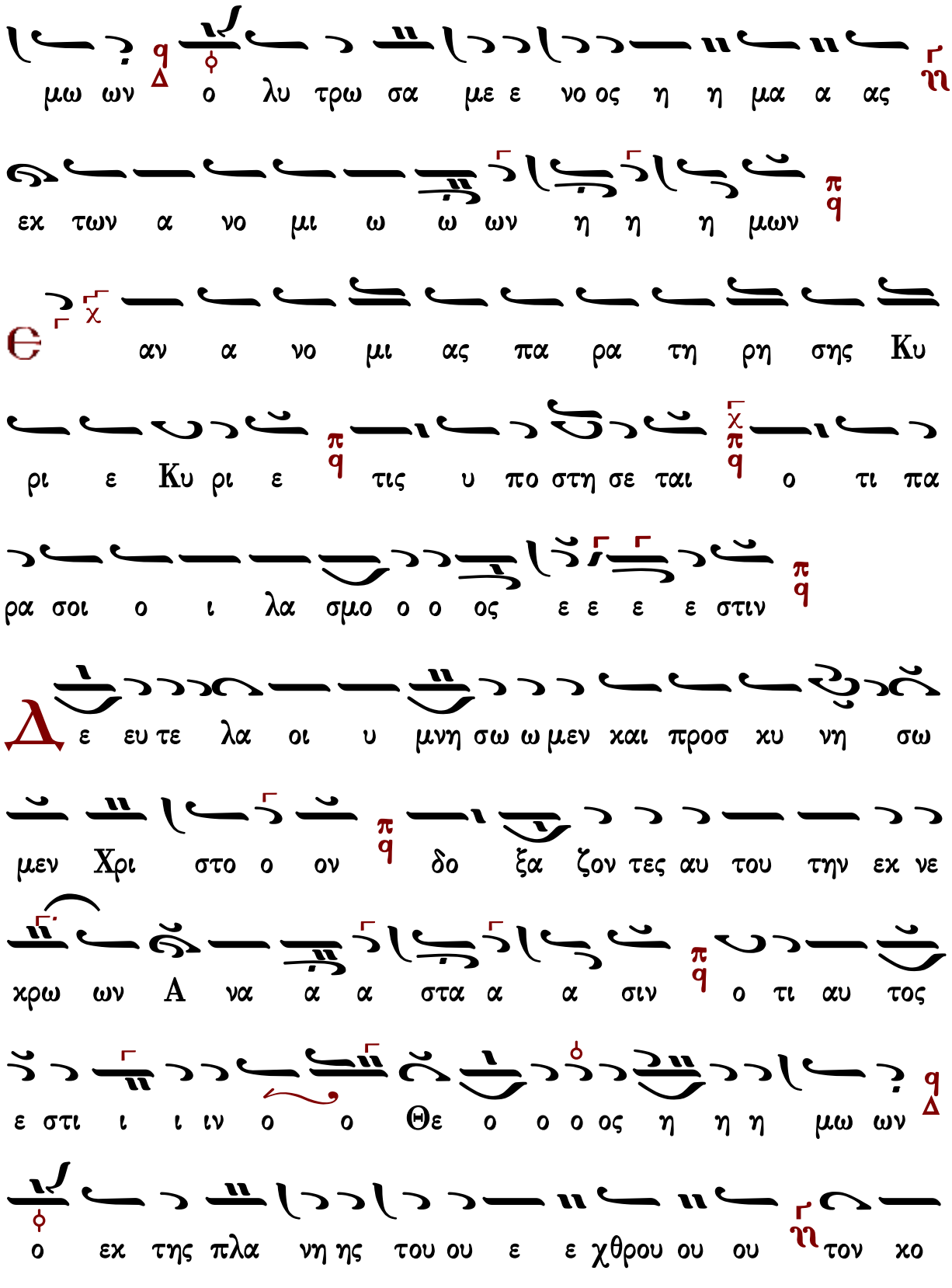
Κωνσταντίνου Πρίγγου

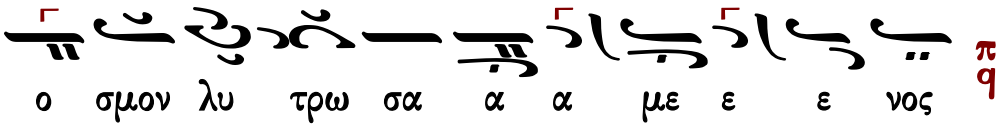
Ἦχος δ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.7*

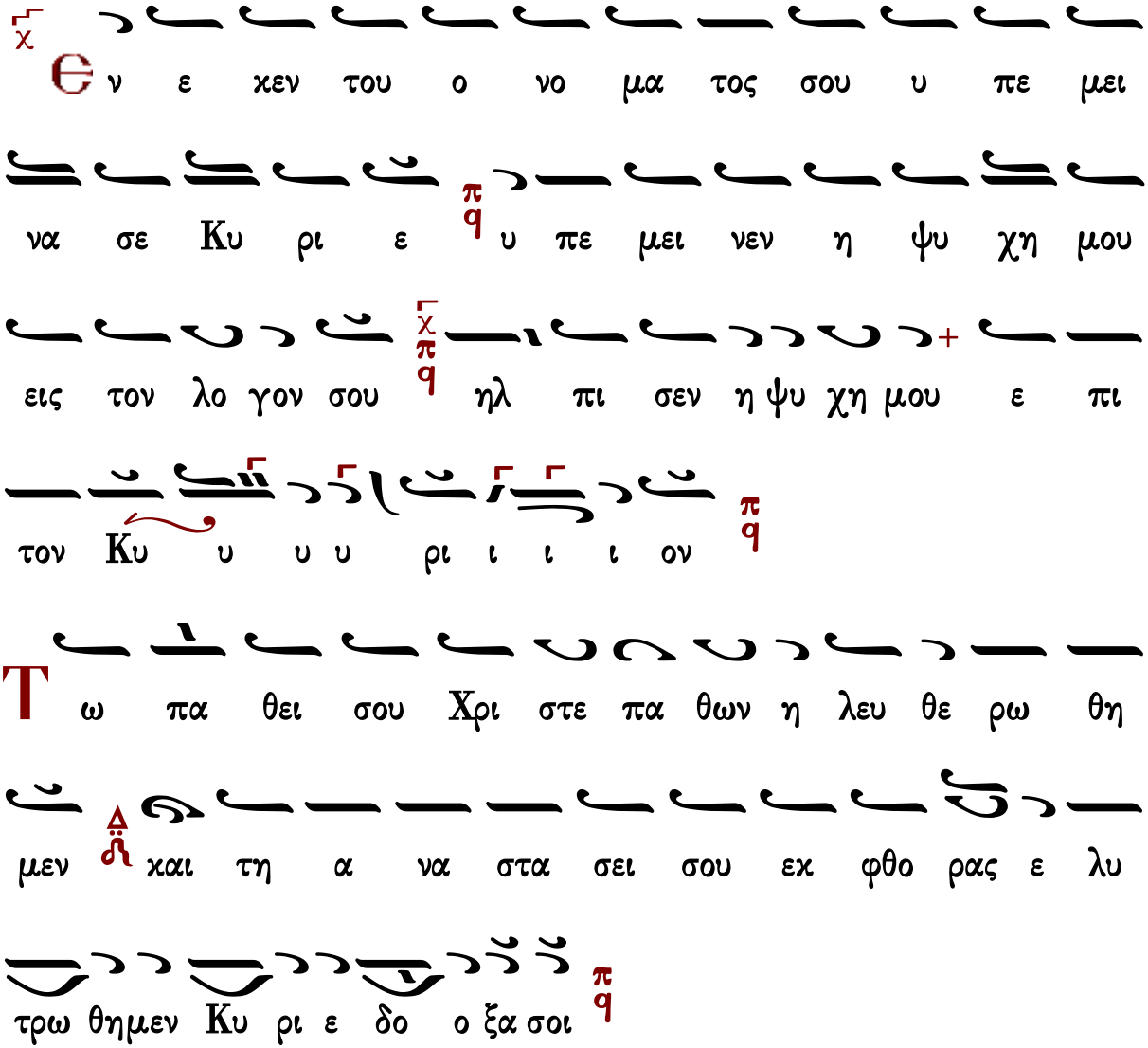

αι α α γι ε Κυ υ υ ρι ι ι ε χαι
πα ρα σχου η μι ιν α φε ε σιν α α μαρ τι ι ων
ο τι μο ο νο ος ει ο δει ξας εν χο σμω την Α να
α α στα α α α σιν
Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις
την φω νη ην της δε η σε ω ω ω ως μου
Κ υ χλω σα τε λα α οι Σι ων χαι πε ρι ι λα α
βε τε ε ε α α αυ την χαι δο τε δο ξαν εν αυ
τη τω α να στα αν τι ι ι εκ νε κρω ω ων
ο τι αυ τος ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ο ος η η η

μω ων ο λυ τρω σα με ε νο ος η η μα α ας
εκ των α νο μι ω ω ων η η η μων
αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα
ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν
ε ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προσ κυ νη σω
μεν Χρι στο ο ον δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε
κρω ων Α να α α στα α α σιν ο τι αυ τος
ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ο ος η η η μω ων
ο εκ της πλα νης του ου ε ε χθρου ου ου τον κο

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.13*

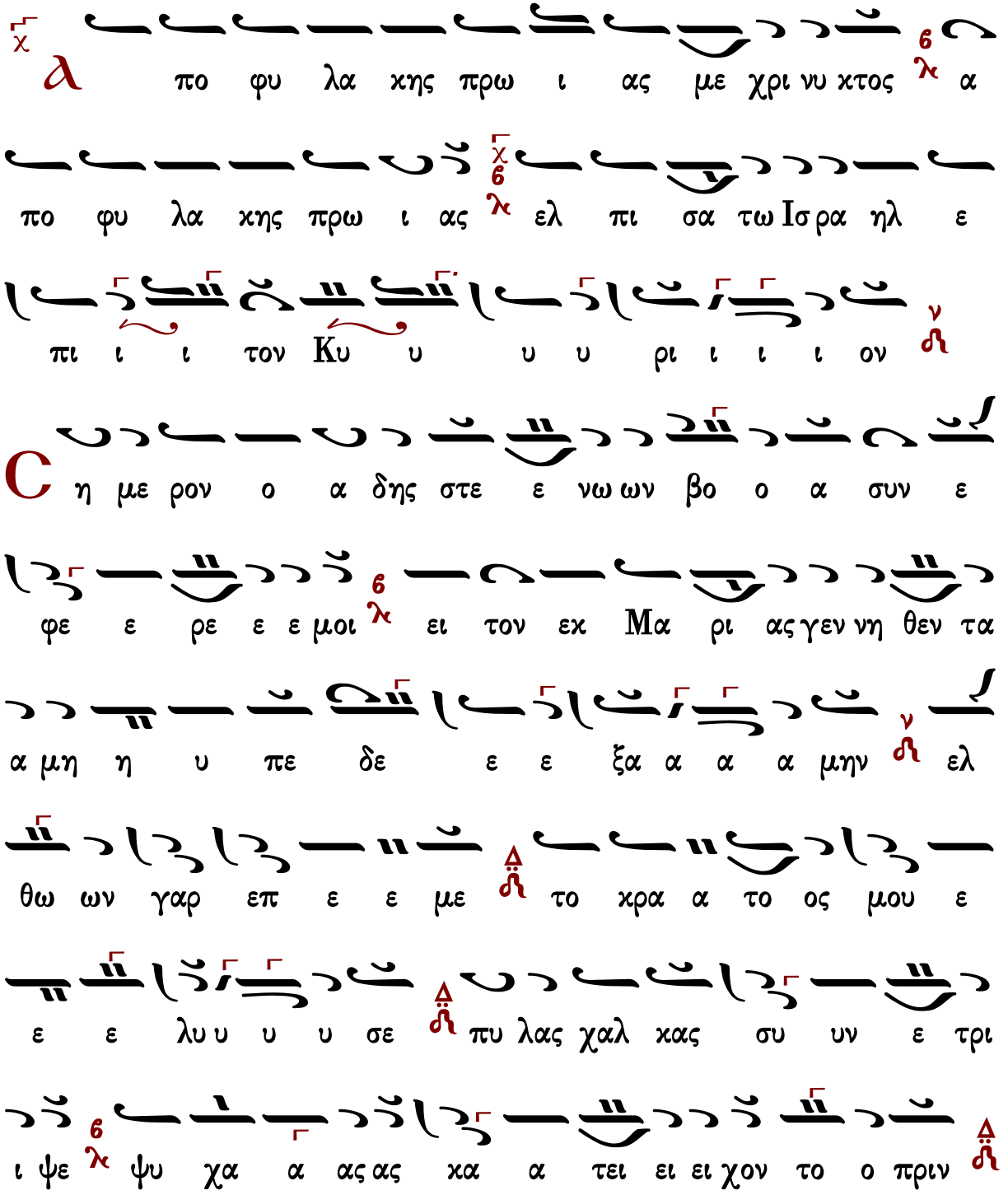

Ἰδιόμελα ἑσπερίων

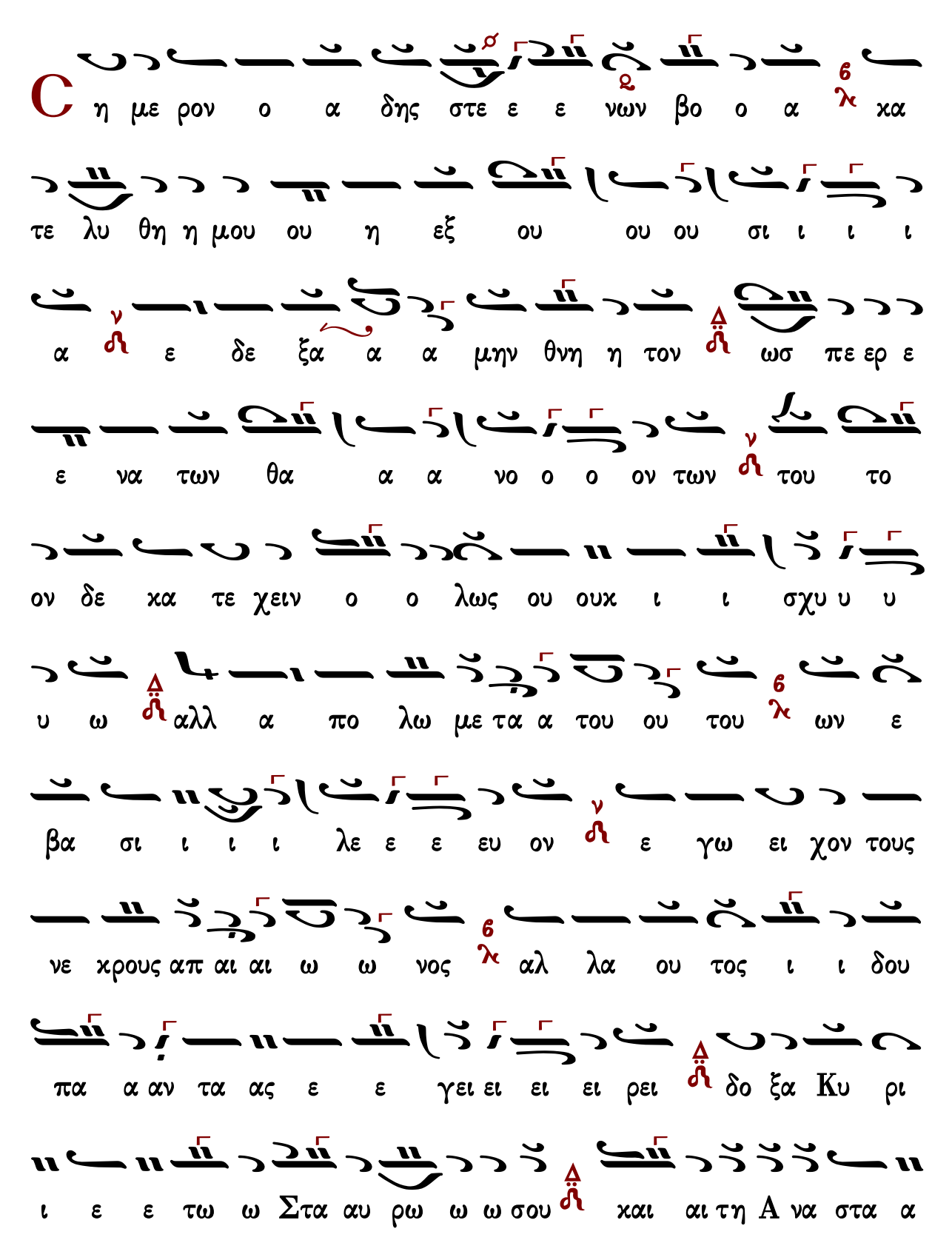
Πέτρου Ἐφεσίου

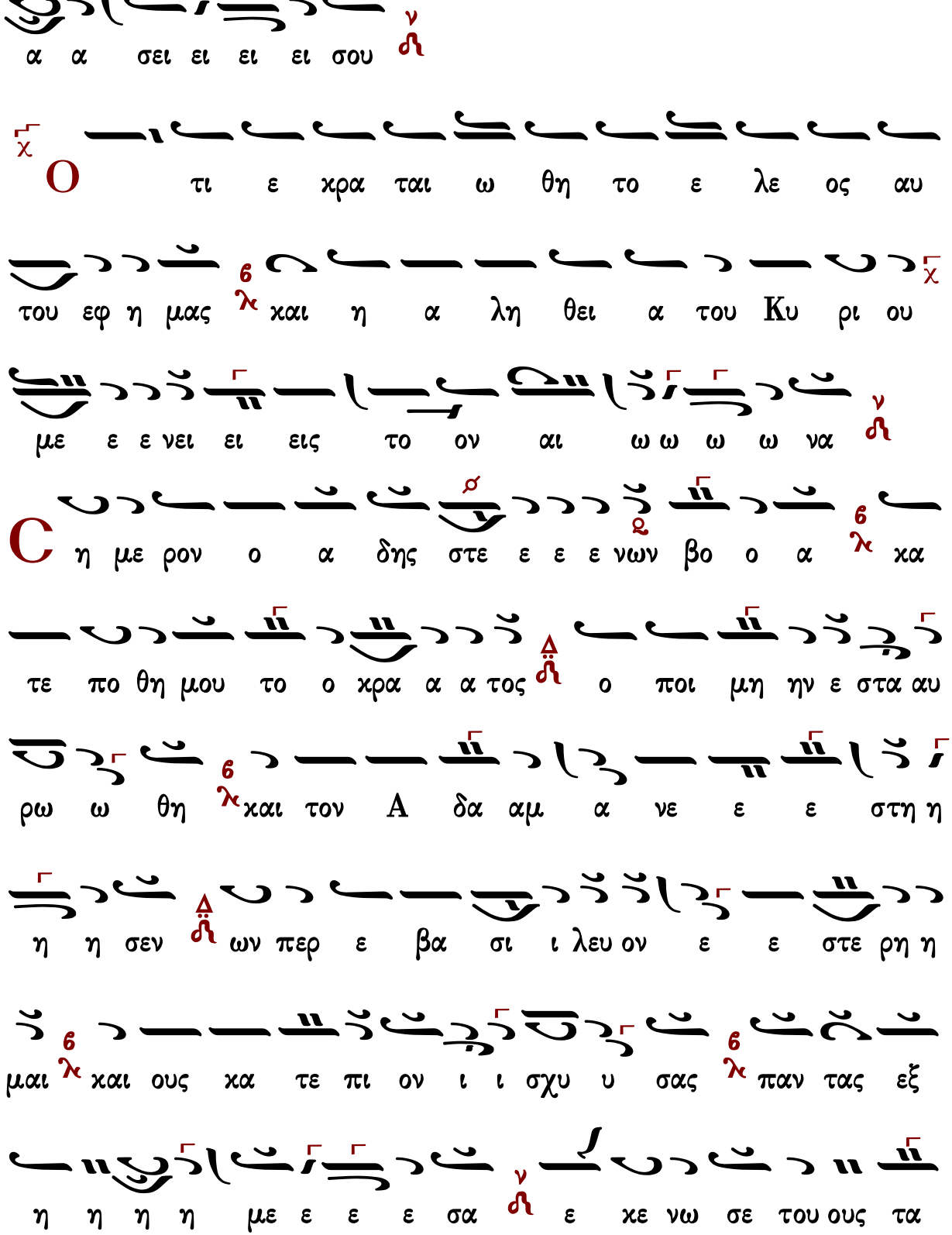
Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

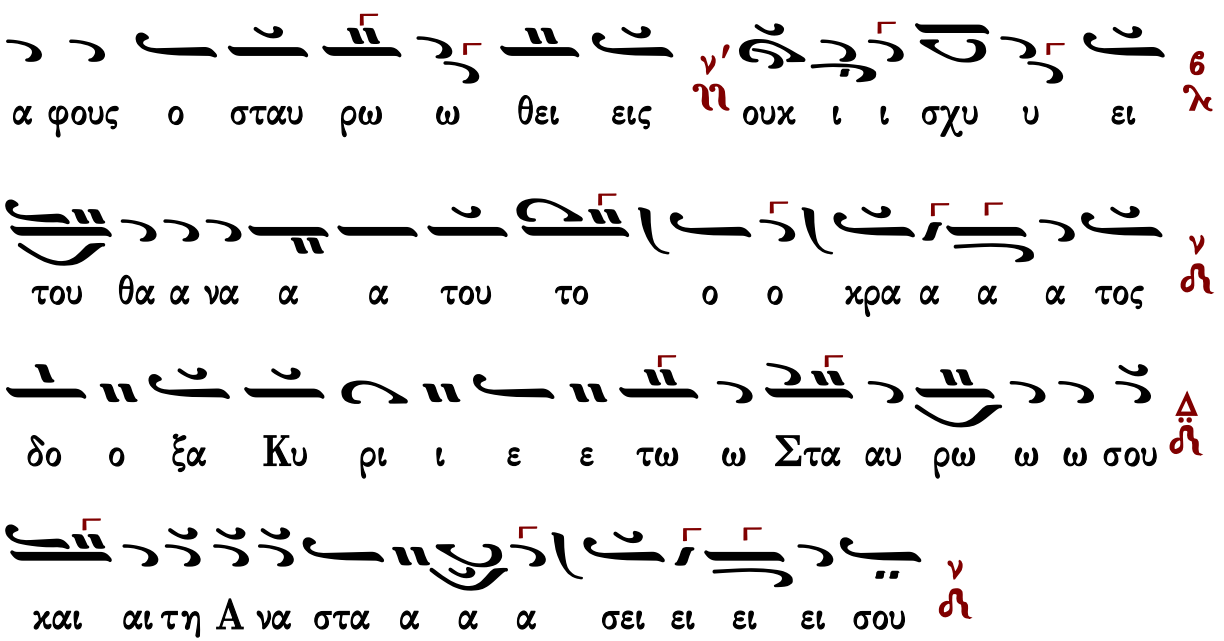
Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.401*

Θε ος ων α νε ε ε ε στη η η η σε δο ο
ξα Κυ ρι ι ε ε τω ω Σταυ ρω ω ω σου και αι τη Α
να στα α α α σει ει ει ει σου
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σω ων των α νο μι
ω ω ω ων α α α αυ του
τὸ ἴδιο
ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε
θνη ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα
α α οι

C η με ρον ο α δης στε ε ε νων βο ο α χα
τε λυ θη η μου ου η εξ ου ου ου σι ι ι ι
α ε δε ξα α α μην θνη η τον ωσ πε ερ ε
ε να των θα α α νο ο ο ον των του το
ον δε κα τε χειν ο ο λως ου ουκ ι ι σχυ υ υ
υ ω αλλ α πο λω με τα α του ου του ων ε
βα σι ι ι ι λε ε ε ευ ον ε γω ει χον τους
νε χρους απ αι αι ω ω νος αλ λα ου τος ι ι δου
πα α αν τα ας ε ε γει ει ει ει ρει δο ξα Κυ ρι
ι ε ε τω ω Στα αυ ρω ω ω σου και αι τη Α να στα α

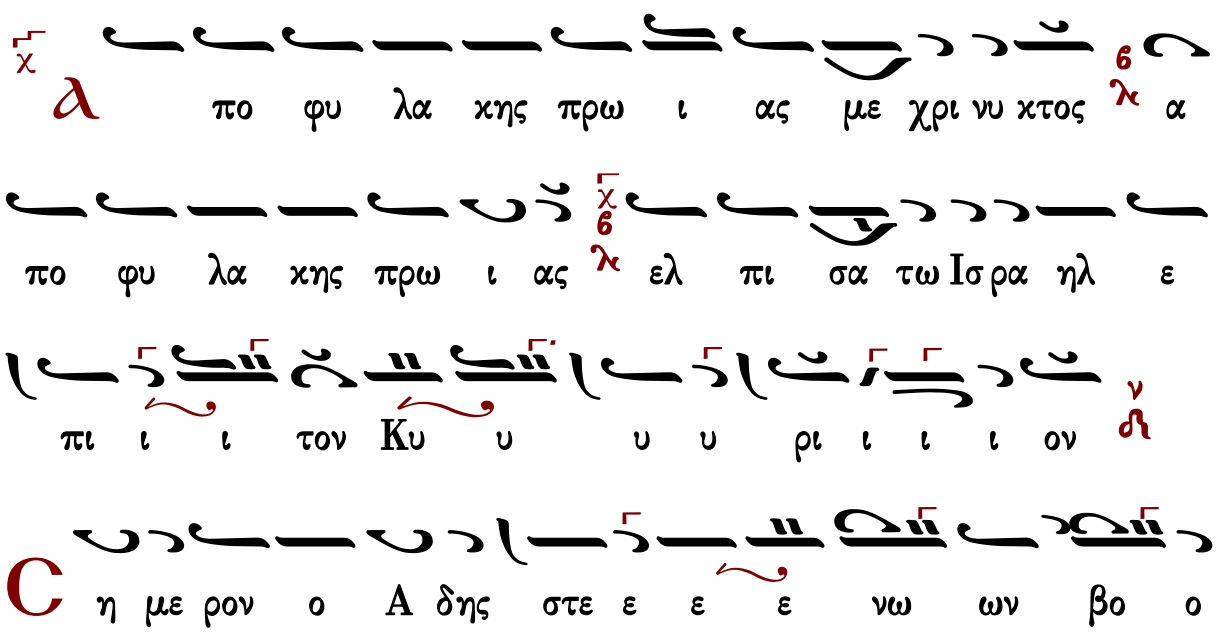

α α σει ει ει ει σου
O τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε ε νει ει εις το ον αι ω ω ω ω να
C η με ρον ο α δης στε ε ε νων βο ο α κα
τε πο θη μου το ο χρα α α τος ο ποι μη ην ε στα αυ
ρω ω θη και τον Α δα αμ α νε ε ε στη η
η η σεν ων περ ε βα σι ι λευ ον ε ε στε ρη η
μαι και ους κα τε πι ον ι ι σχυ υ σας παν τας εξ
η η η η με ε ε ε σα ε χε νω σε του ους τα

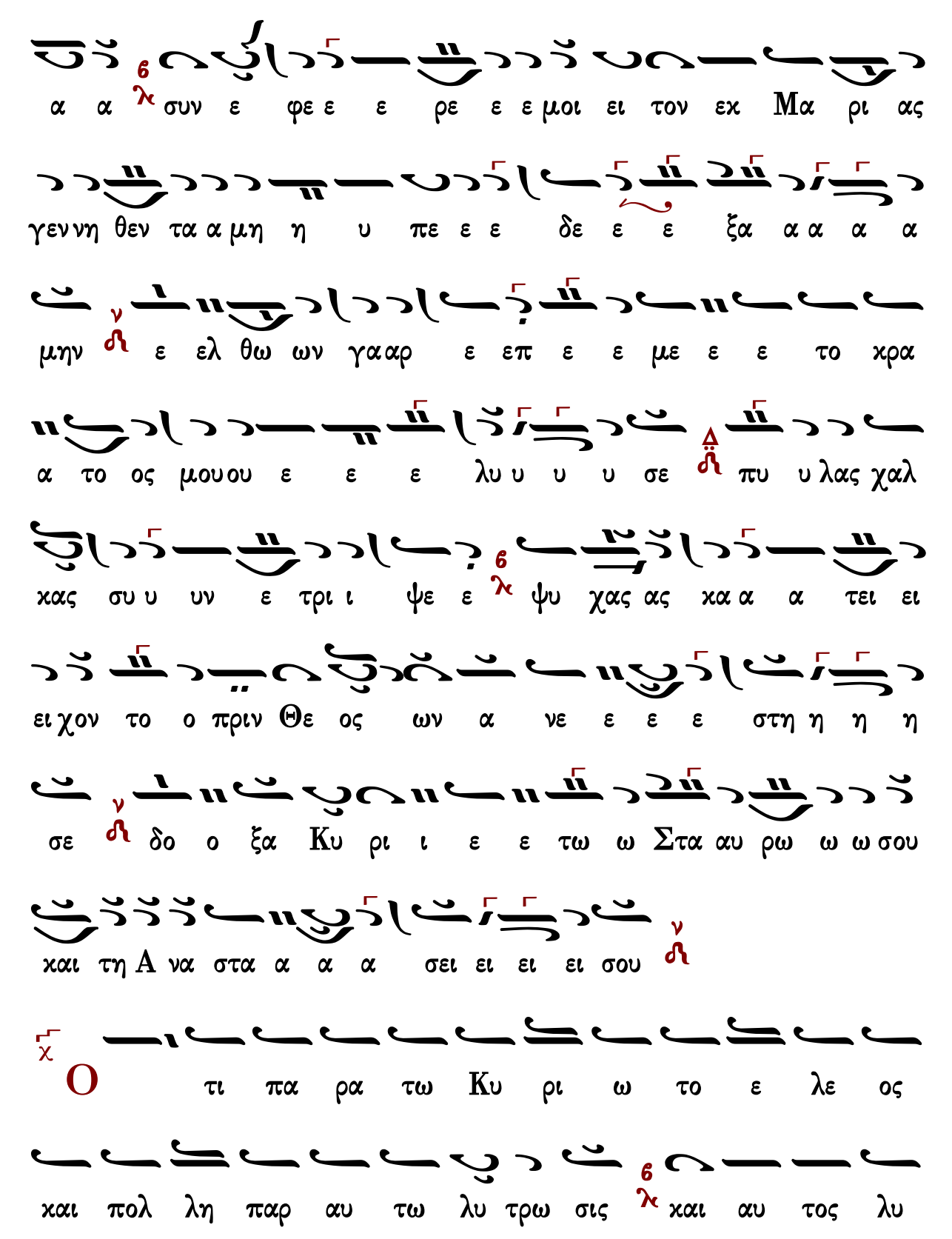

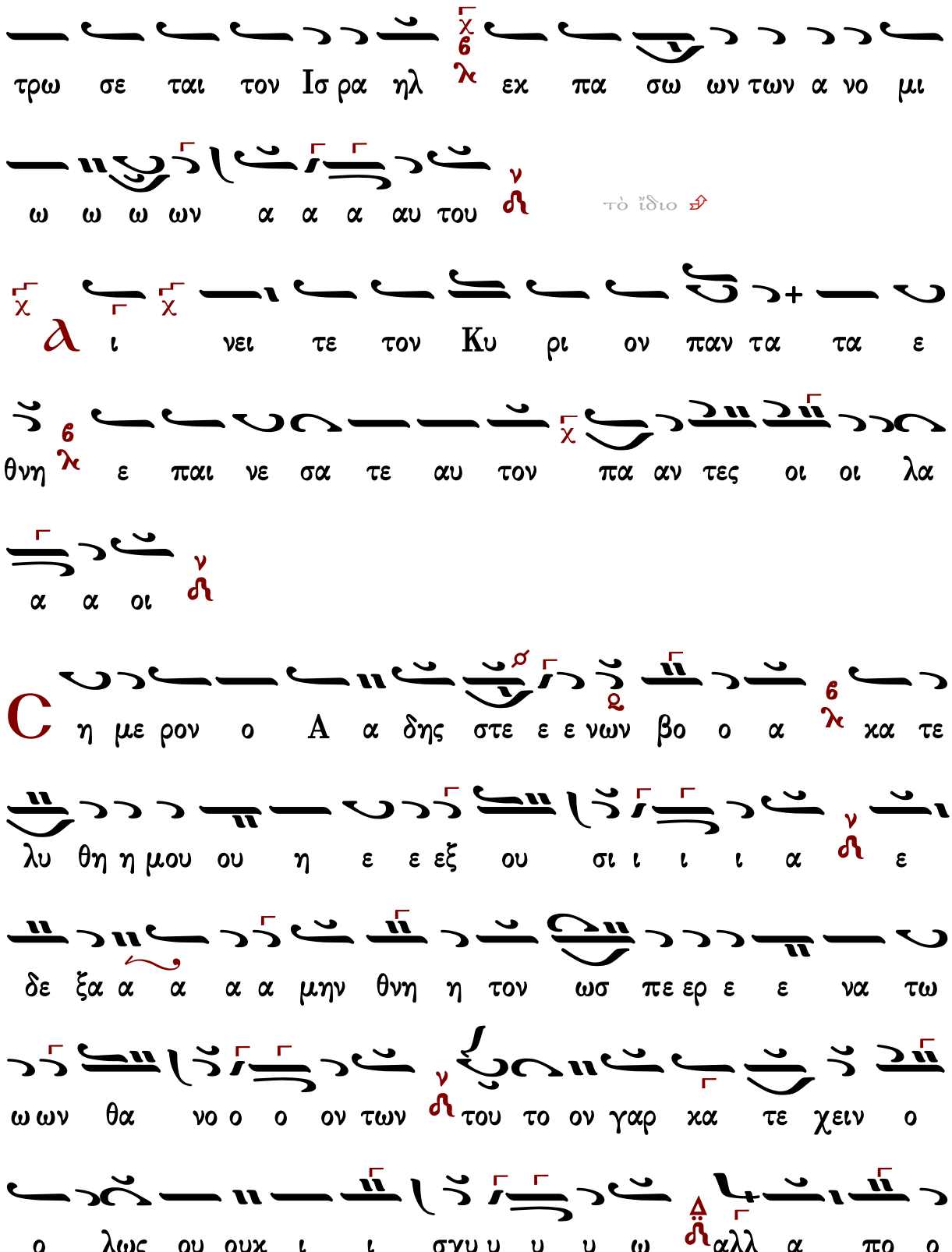
Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π ἡ Νη

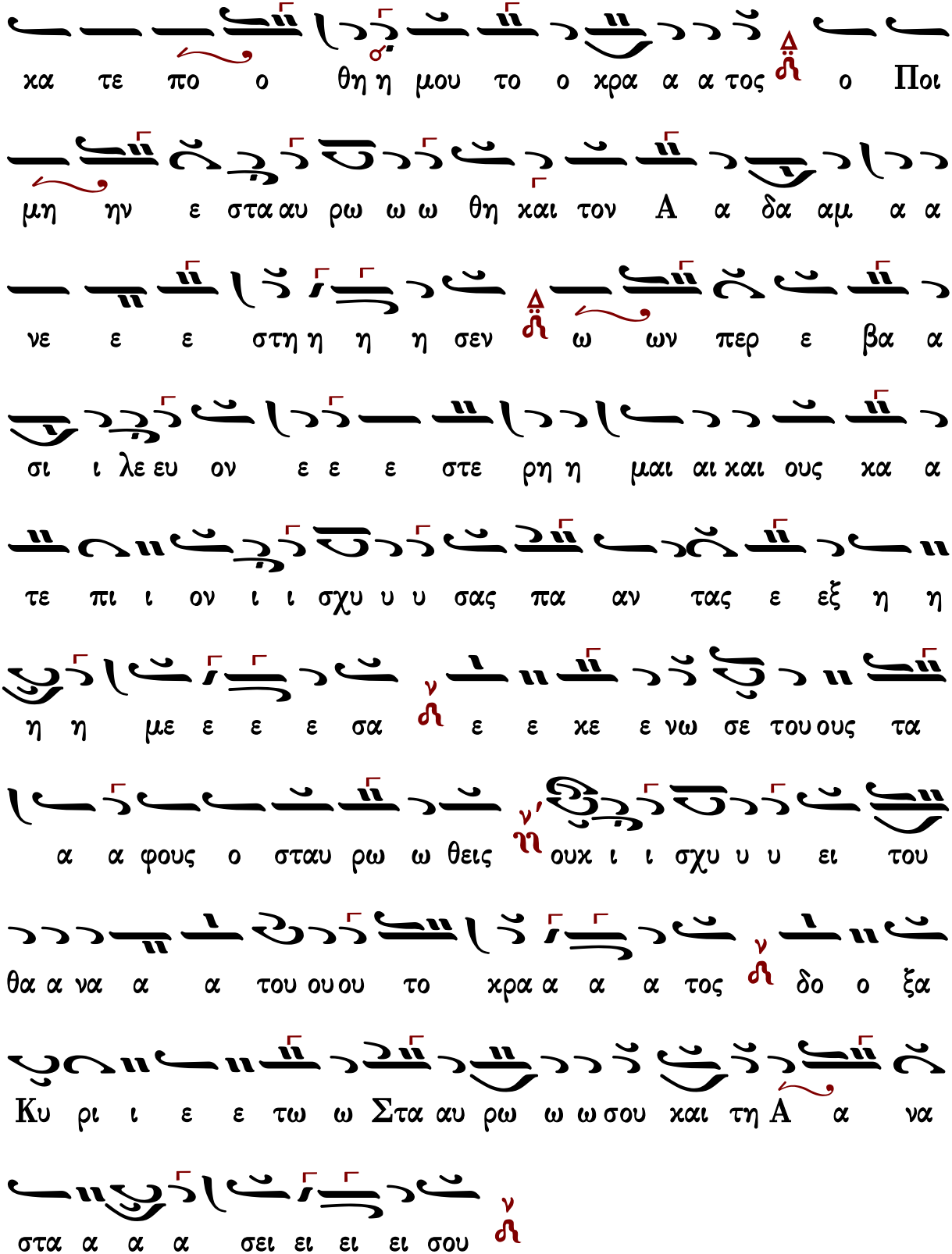
Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.294*

α α συν ε φε ε ε ρε ε ε μοι ει τον εκ Μα ρι ας
γεν νη θεν τα α μη η υ πε ε ε δε ε ε ξα α α α
μην ε ελ θω ων γα αρ ε επ ε ε με ε ε το κρα
α το ος μου ου ε ε ε λυ υ υ υ σε πυ υ λας χαλ
κας συ υ υν ε τρι ι ψε ε ψυ χας ας κα α α τει ει
ει χον το ο πριν Θε ος ων α νε ε ε στη η η
σε δο ο ξα Κυ ρι ι ε ε τω ω Στα αυ ρω ω ω σου
και τη Α να στα α α α σει ει ει ει σου
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

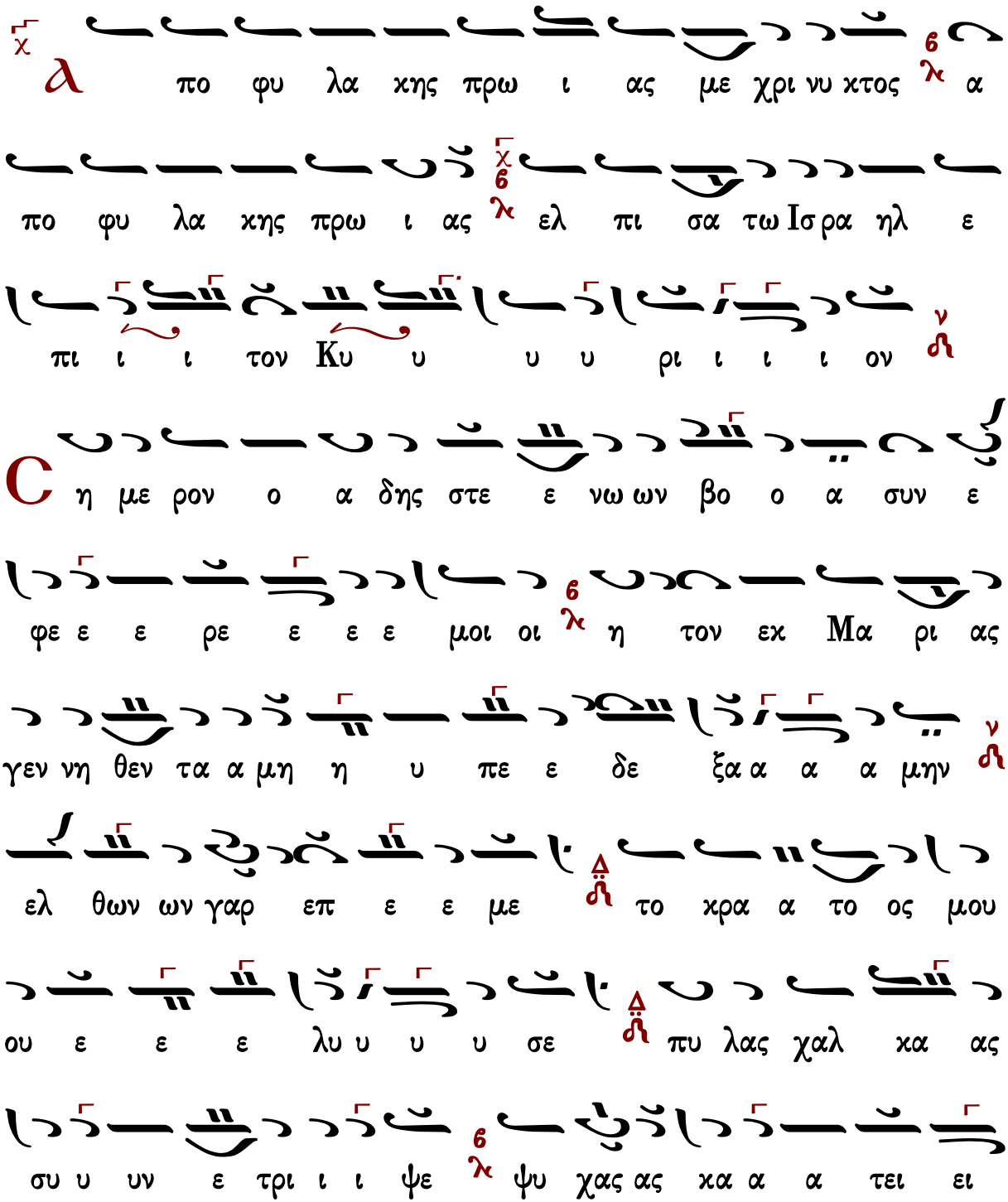

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εχ πα σω ων των α νο μι
ω ω ω ων α α α αυ του
τὸ ἴδιο
ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε
θνη ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα
α α οι
η με ρον ο Α α δης στε ε ε νων βο ο α κα τε
λυ θη η μου ου η ε ε εξ ου σι ι ι ι α ε
δε ξα α α α α μην θνη η τον ωσ πε ερ ε ε να τω
ω ων θα νο ο ο ον των του το ον γαρ κα τε χειν ο
ο λως ου ουκ ι ι σχυ υ υ υ ω αλλ α πο ο

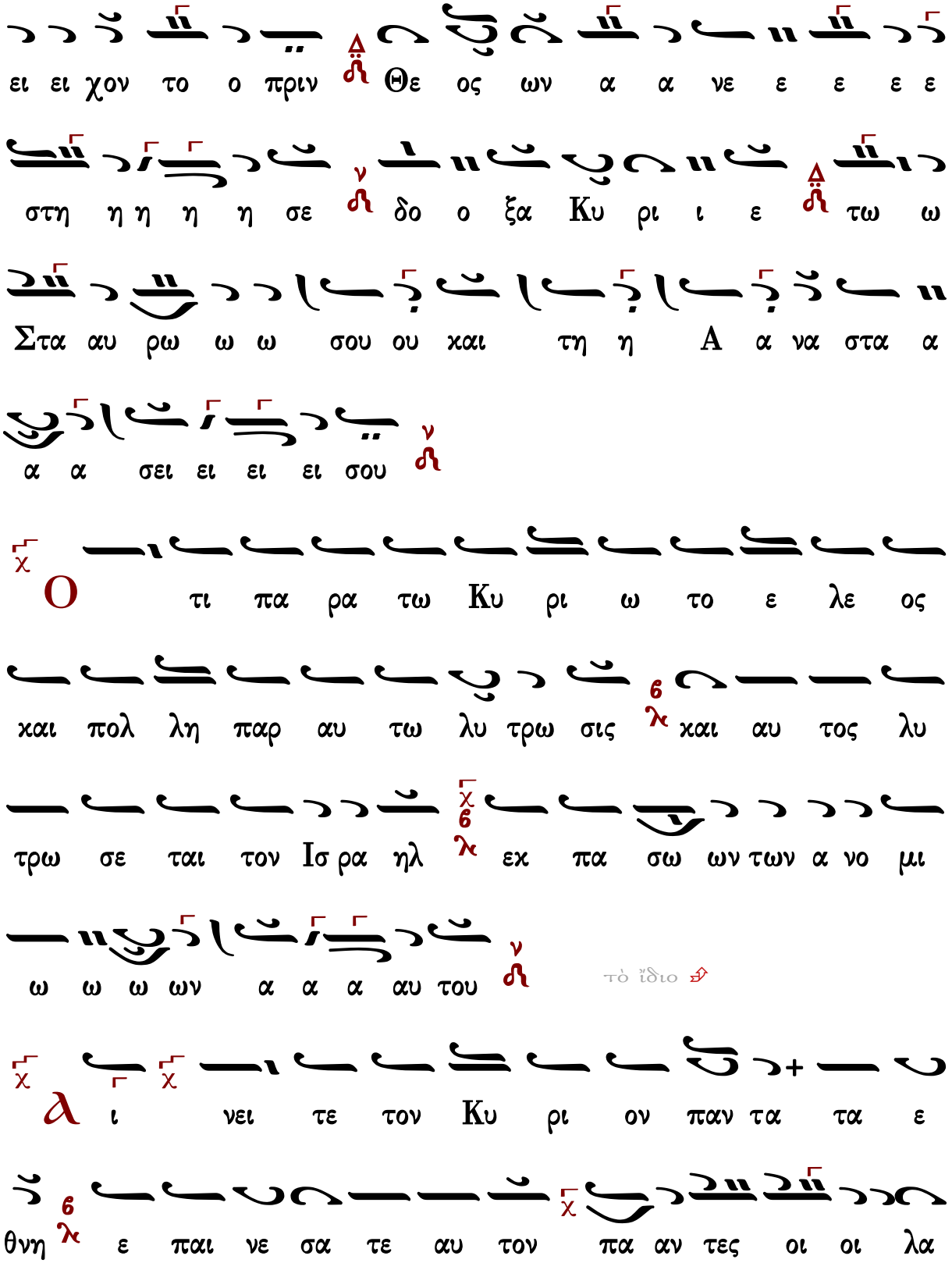

λω με τα α του ου ου του ω ων ε βα α σι ι ι ι
λε ε ε ευ ον ε γω ει ει χον τους νε ε χρους
απ αι αι ω ω ω νος αλ λα ου ου τος ι ι δου πα αν
τα ας ε ε γει ει ει ει ρει δο ξα Κυ ρι ι ε ε
τω ω Στα αυ ρω ω ω σου ου και τη Α να στα α α α
σει ει ει ει σου
Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε ε νει ει εις το ον αι ω ω ω ω να
C η με ρον ο Α α δης στε ε ε ε νω ων βο ο α

κα τε πο ο θη η μου το ο κρα α α τος ο Ποι
μη ην ε στα αυ ρω ω ω θη και τον Α α δα αμ α α
νε ε ε στη η η η σεν ω ων περ ε βα α
σι ι λε ευ ον ε ε ε στε ρη η μαι αι και ους κα α
τε πι ι ον ι ι σχυ υ υ σας πα αν τας ε εξ η η
η η με ε ε ε σα ε ε χε ε νω σε του ους τα
α α φους ο σταυ ρω ω θεις ουκ ι ι σχυ υ υ ει του
θα α να α α του ου ου το κρα α α α τος δο ο ξα
Κυ ρι ι ε ε τω ω Στα αυ ρω ω ω σου και τη Α α να
στα α α α σει ει ει ει σου

Ἦχος λ πα Νη

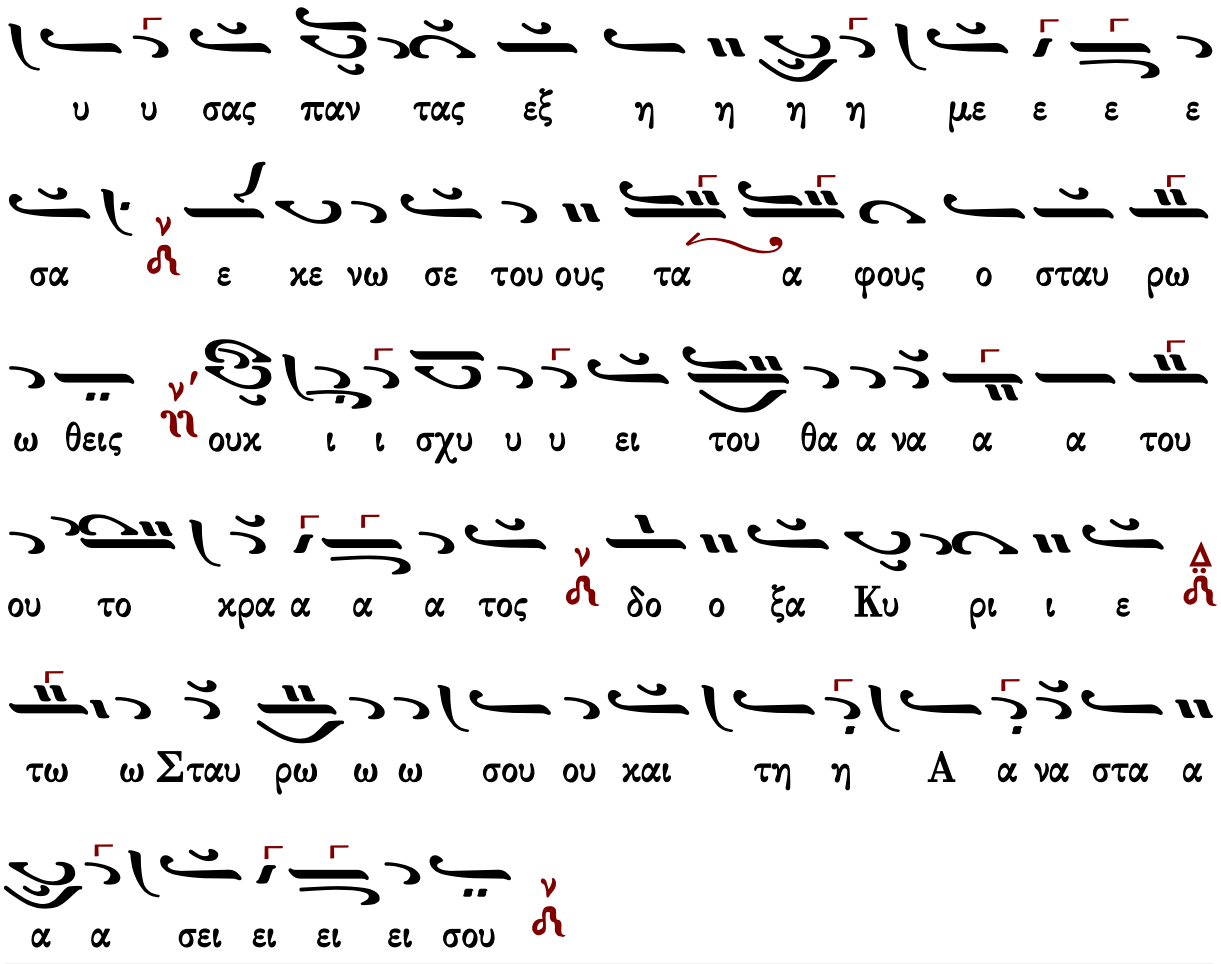
Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.535*

ει ει χον το ο πριν Θε ος ων α α νε ε ε ε
στη η η η σε δο ο ξα Κυ ρι ι ε τω ω
Στα αυ ρω ω ω σου ου και τη η Α α να στα α
α α σει ει ει ει σου
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σω ων των α νο μι
ω ω ω ων α α α αυ του
τὸ ἴδιο
λ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε
θνη ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα

α α οι
C η με ρον ο α α δης στε ε ε νων βο ο α
κα τε λυ θη η η μου ου η ε εξ ου σι ι ι ι
α ε δε ξα α α α μην θνη η τον ωσ πε ερ
ε ε να τω ων θα νο ο ο ον των του το ον
δε κα τε χειν ο ο λως ου ουκ ι ι σχυ υ υ υ
ω αλλ α πο λω με τα α του ου ου του ων ε βα
σι ι ι ι ι λε ε ε ευ ον ε γω ει χον τους
νε χρους απ αι αι ω ω ω νος αλ λα ου το ος ι
ι δου πα αν τα ας ε ε γει ει ει ει ρει δο ξα Κυ

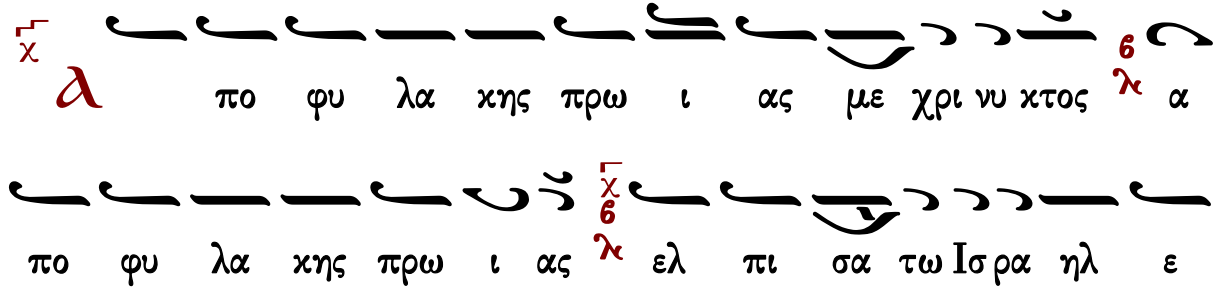

ρι ι ε τω ω Στα αυ ρω ω ω σου ου χαι τη A να
στα α α α σει ει ει ει σου
O τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας χαι η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε ε νει ει εις το ον αι ω ω ω ω να
C η με ρον ο α δης στε ε ε ε νων βο ο α
κα τε πο θη μου το ο χρα α α το ος ο ποι μη ην
ε στα αυ ρω ω ω θη χαι τον A δαμ α α νε ε ε
στη η η η σε ων περ ε βα σι λευ ον ε ε ε
στε ρη η η μαι χαι ους κα τε πι ο ον ι ι σχυ

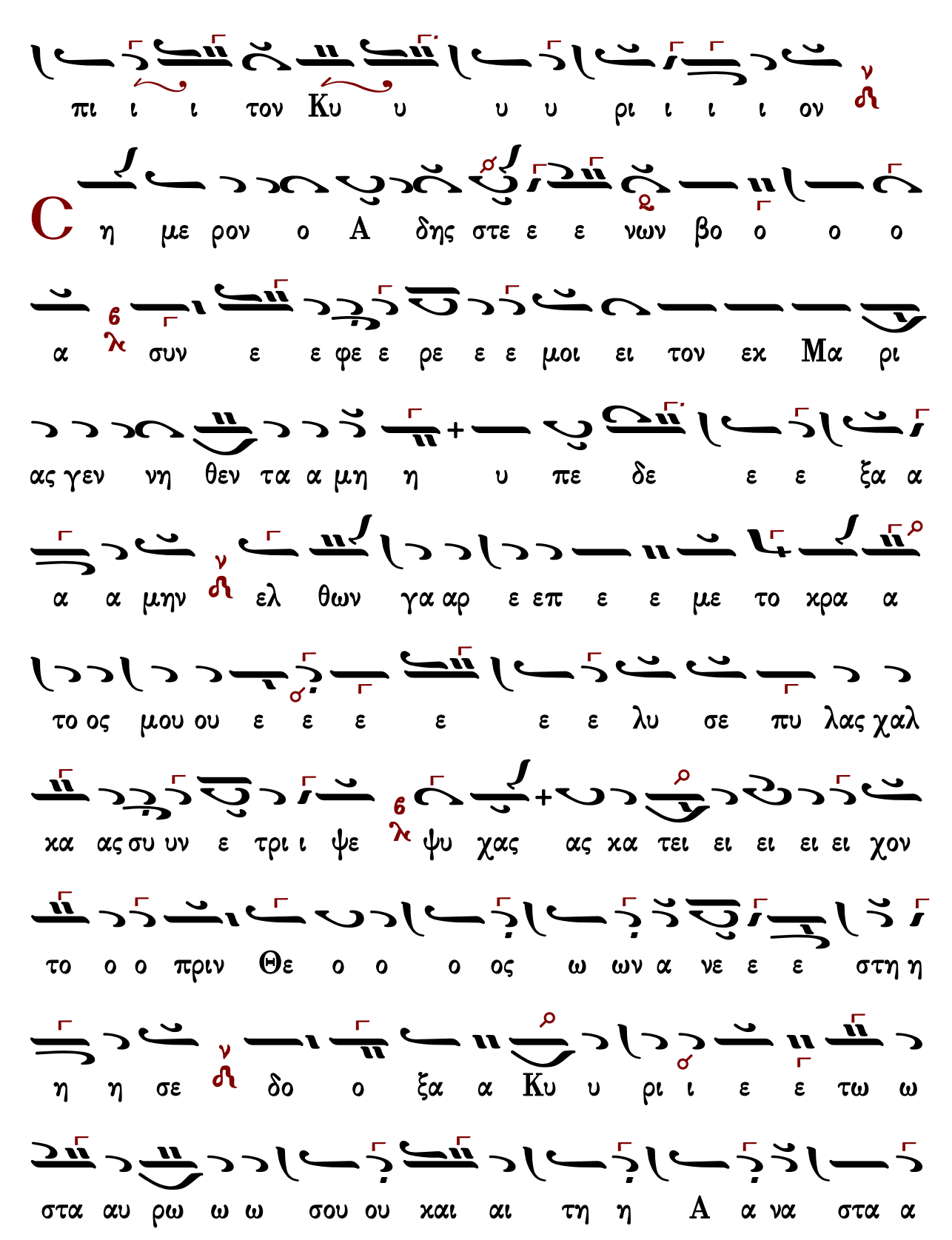

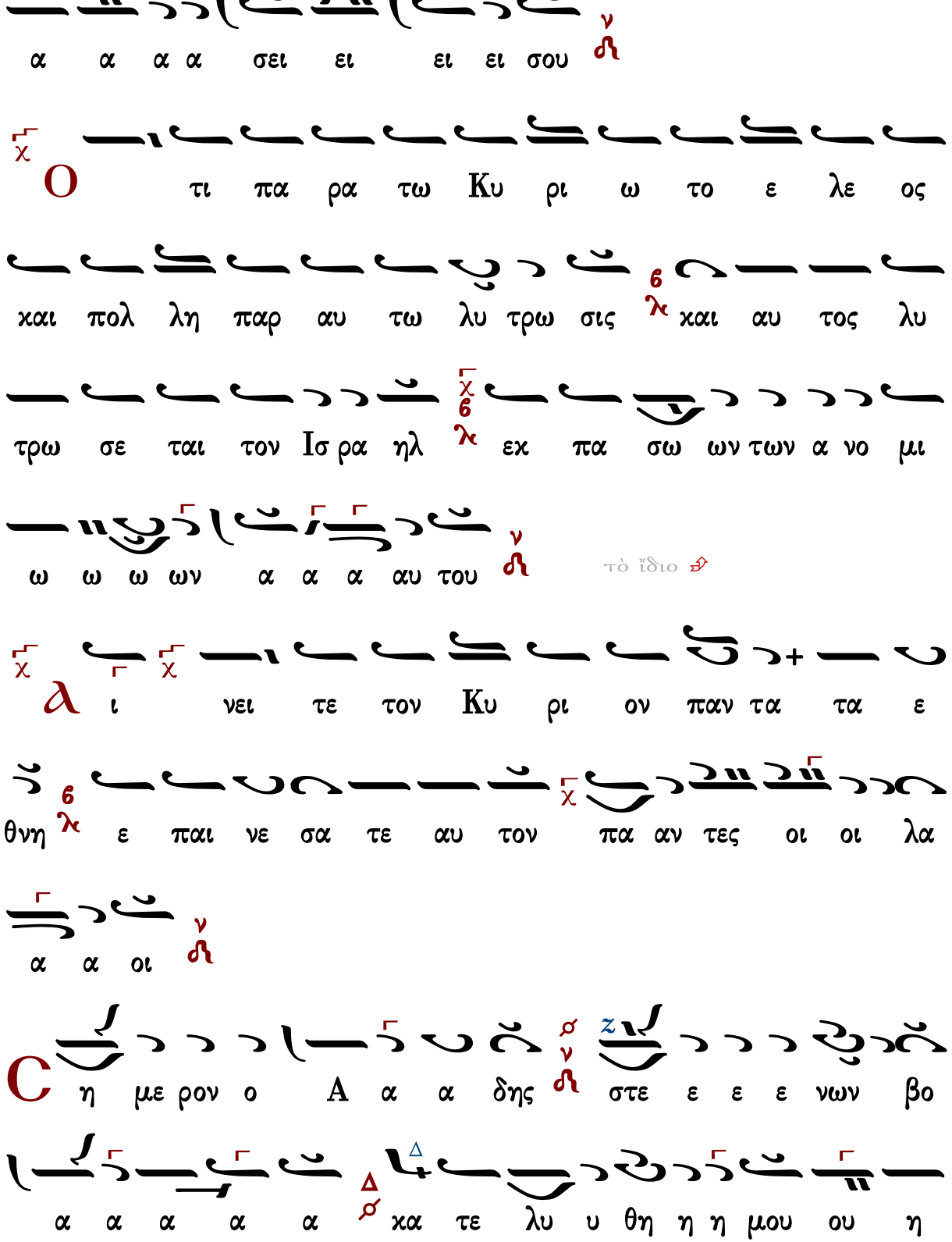
Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π ν̈ Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.289/735*

πι ι ι τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον
C η με ρον ο Α δης στε ε ε νων βο ο ο ο
α συν ε ε φε ε ρε ε ε μοι ει τον εκ Μα ρι
ας γεν νη θεν τα α μη η υ πε δε ε ε ξα α
α α μην ελ θων γα αρ ε επ ε ε με το κρα α
το ος μου ου ε ε ε ε ε ε λυ σε πυ λας χαλ
κα ας συ υν ε τρι ι ψε ψυ χας ας κα τει ει ει ει χον
το ο ο πριν Θε ο ο ο ος ω ων α νε ε στη η
η η σε δο ο ξα α Κυ υ ρι ι ε ε τω ω
στα αυ ρω ω ω σου ου και αι τη η Α α να στα α

α α α α σει ει ει ει σου
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σω ων των α νο μι
ω ω ω ων α α α αυ του
τὸ ἴδιο
Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε
θνη ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα
α α οι
Η με ρον ο Α α α δης στε ε ε νων βο
α α α α α κα τε λυ υ θη η η μου ου η

ε εξ ου σι ι ι ι α ε δε ξα α α μην

θνη η η τον ω ωσ πε ερ ε ε να α των θα

α α νο ο ο ον των του ου το ον δε κα α τε ε χειν

ο ο λως ου ουκ ι ι σχυ υ υ υ ω α αλλ

α πο λω ω ω με ε τα α του ου ου του ω

ω ω ων ε ε βα σι ι ι ι ι λε ε ε ευ ον

ε γω ει χον τους νε κρους α α α απ αι ω ω ω

νο ος αλλ ου ου ου ου το ος ι ι δου πα α αν τα

ας ε ε γει ει ει ει ρει δο ο ξα α Κυ

ρι ι ε ε ε τω Στα αυ ρω ω ω σου ου χαι αι

τη A α να στα α α α α α α σει ει ει ει σου

O τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε νει ει εις το ον αι ω ω ω ω να

C η μερον ο A α α δης στε ε ε ε ε νων

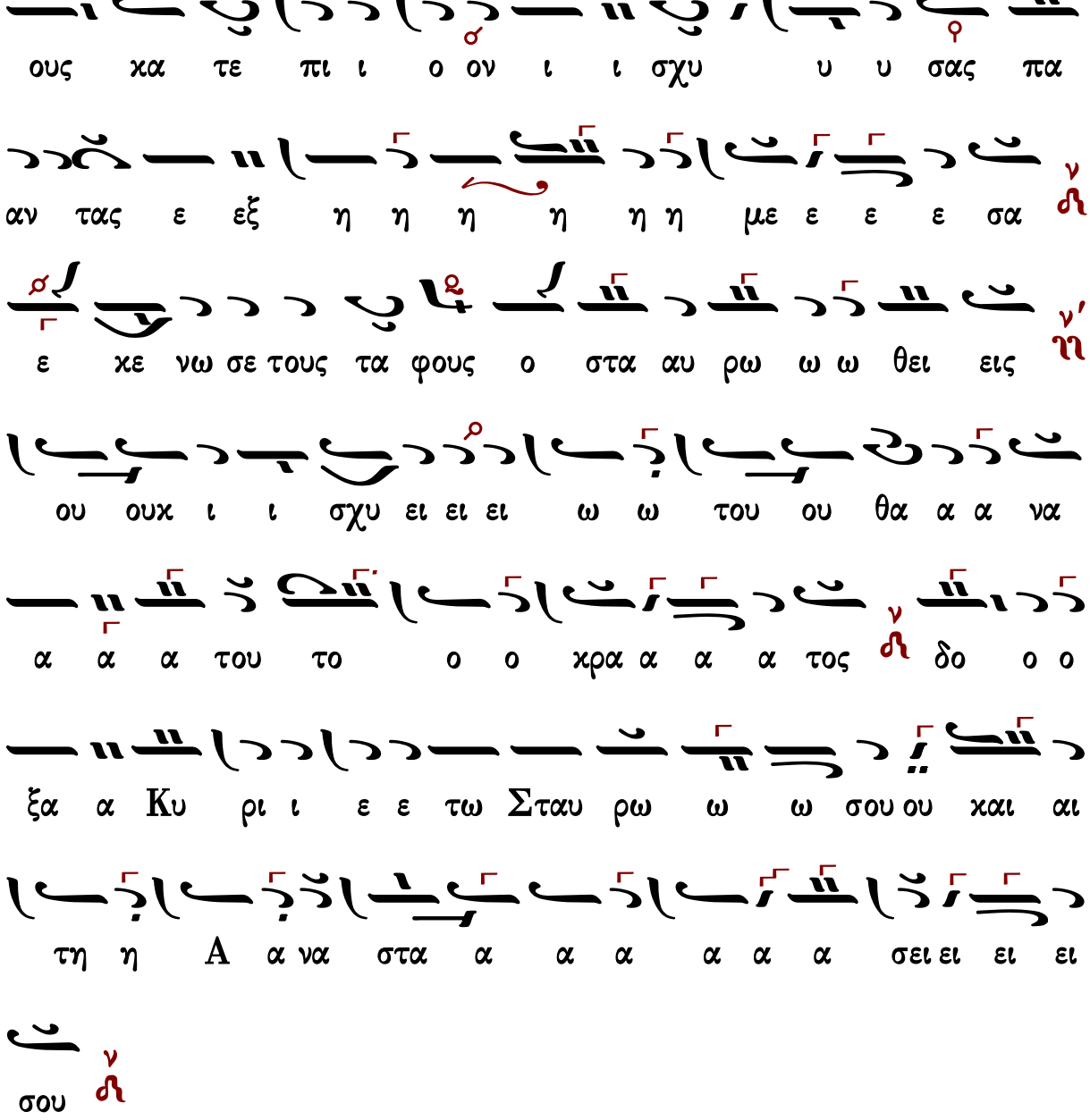
βο α α α α κα τε πο θη μου ου ου

ου το χρα α α το ος ο ποι μη ην ε στα αυ ρω ω ω

θη και τον A δαμ α α νε ε ε ε ε

ε ε στη σεν ων περ ε βα σι ι ι ι λε ε

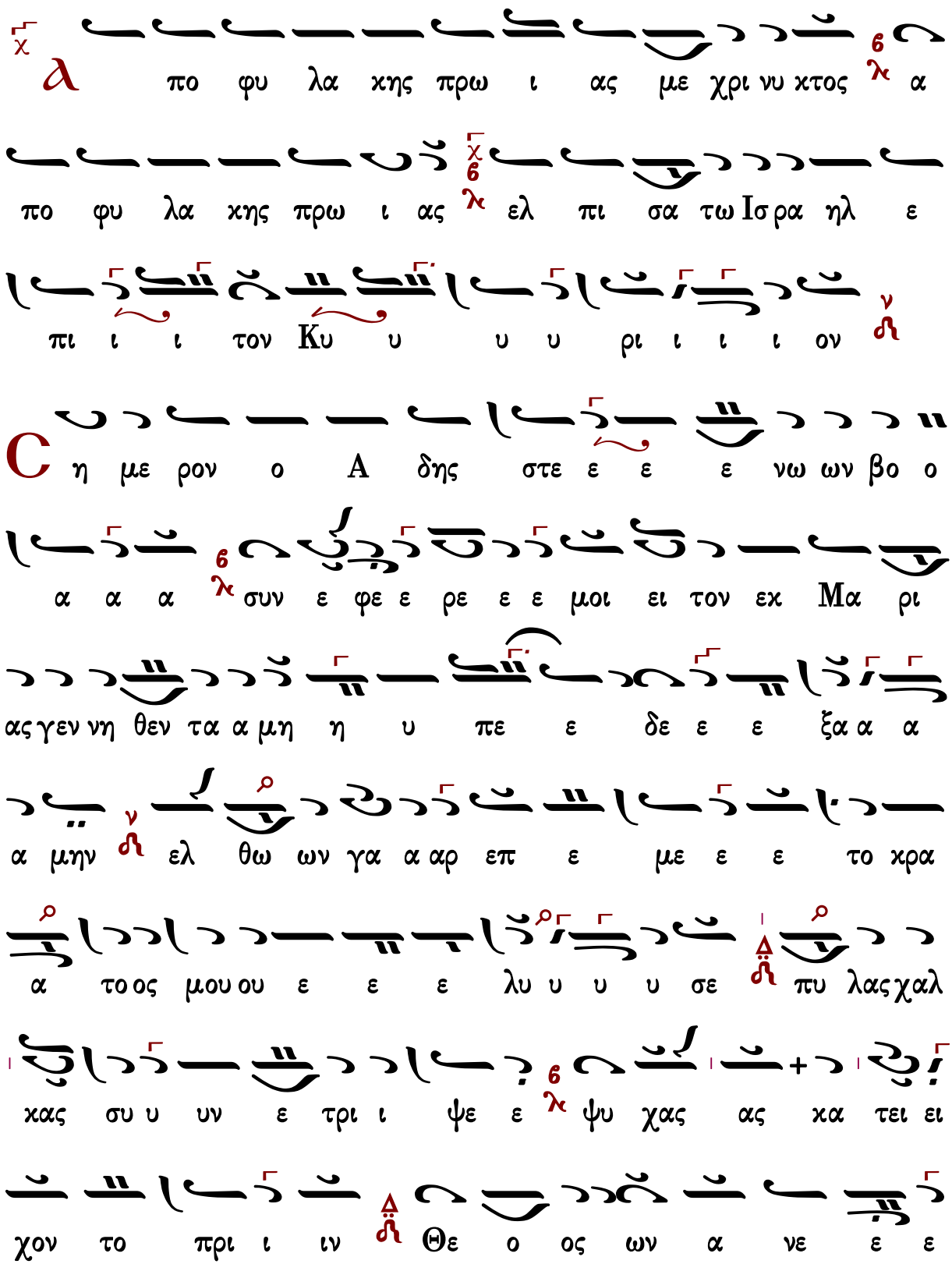
ε ε ευ ο ον ε στε ε ε ρη η μαι αι και

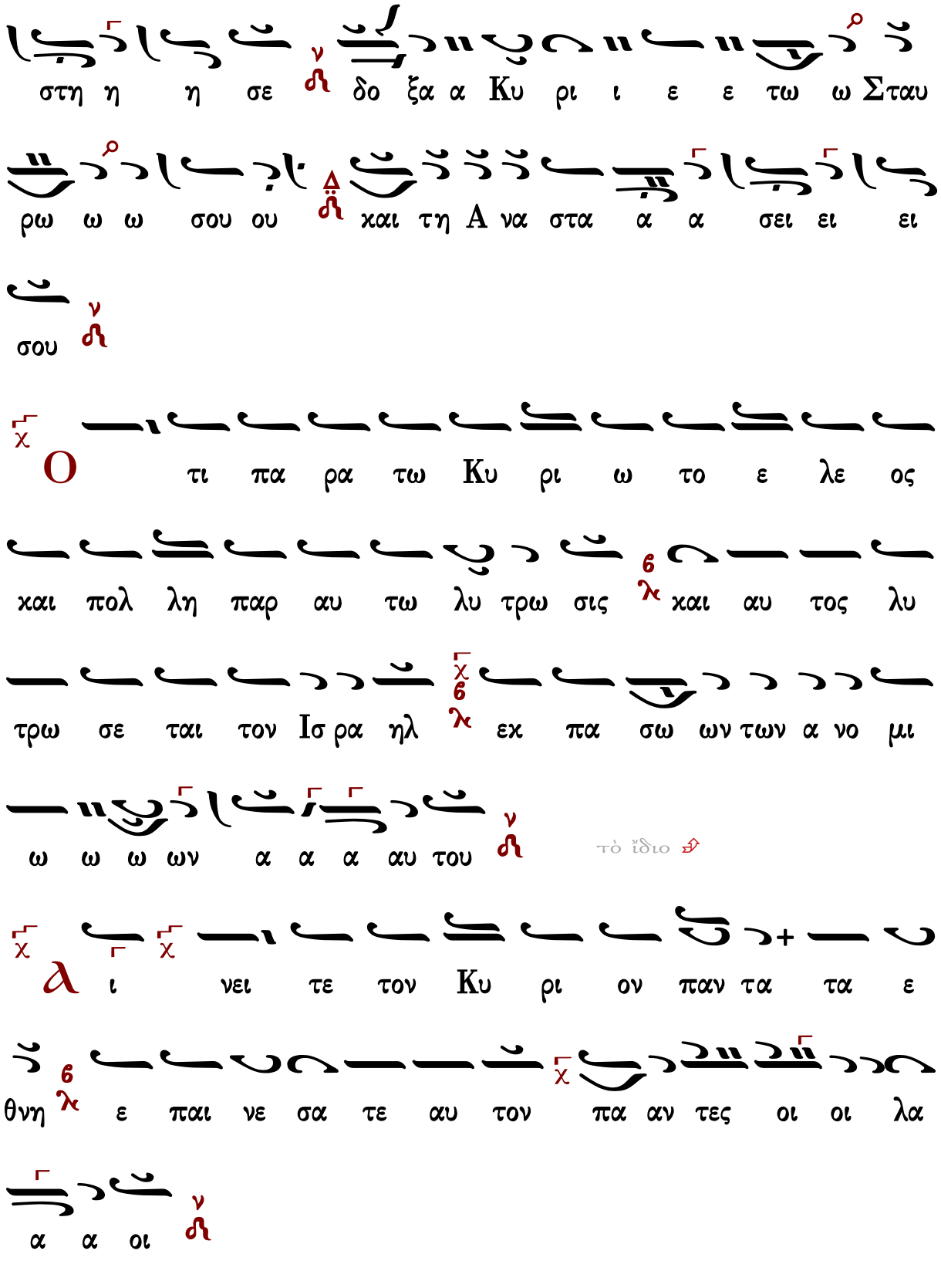

Κωνσταντίνου Πρίγγου

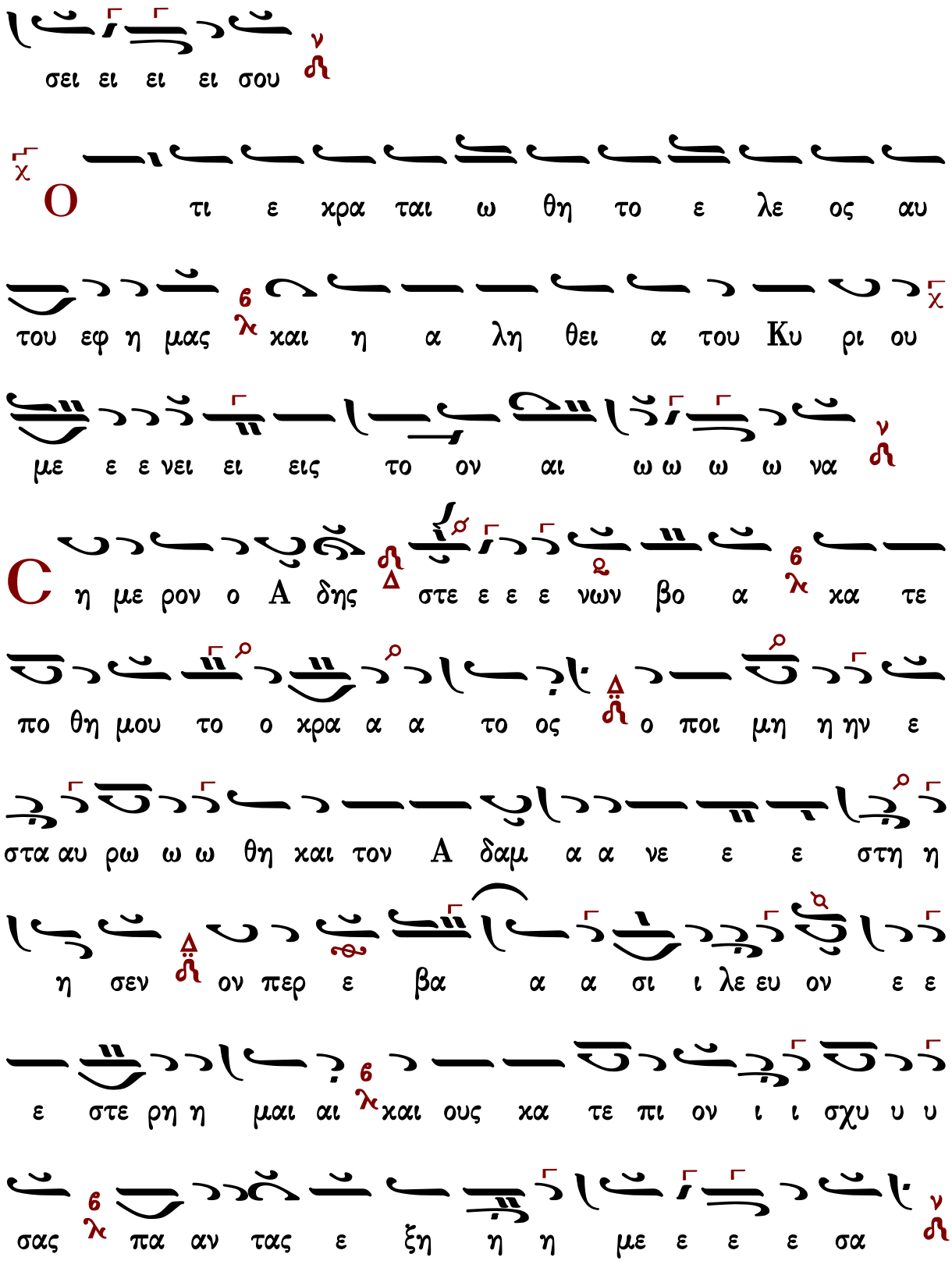
Ἦχος λ̈ π̈ ν̈ Νη

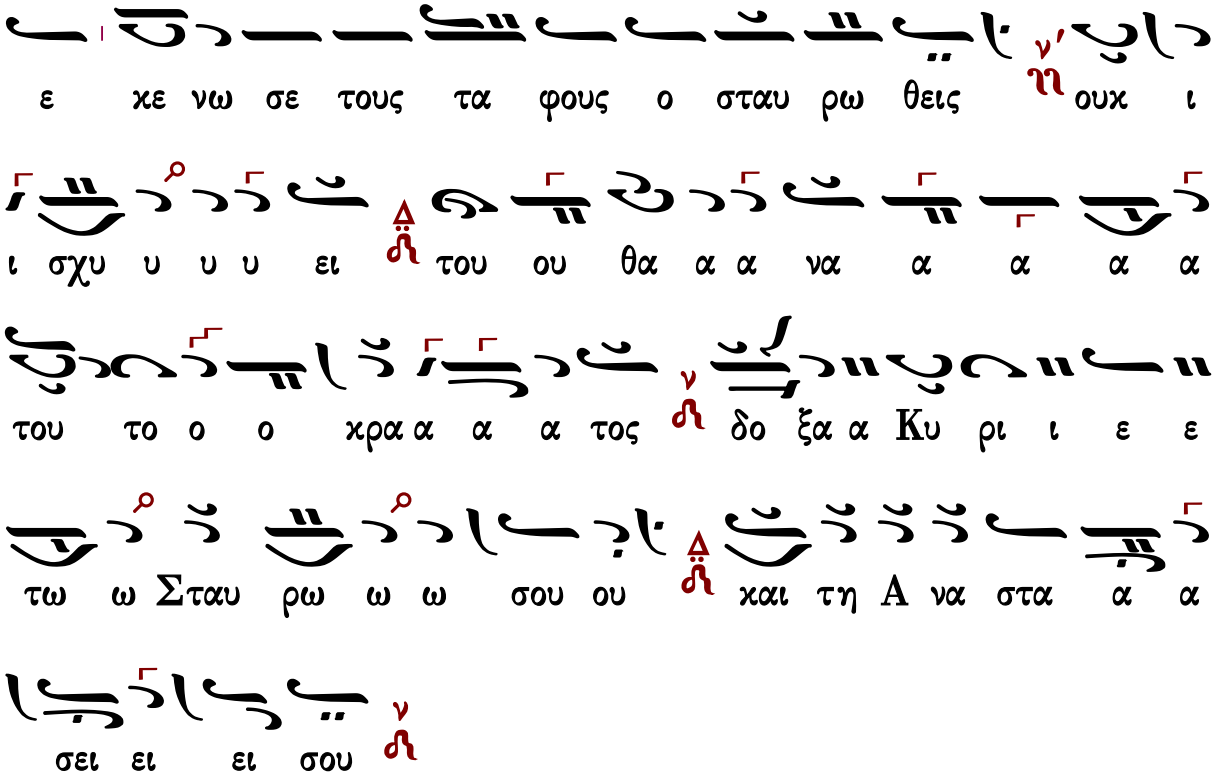
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.170*

πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α
πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισρα ηλ ε
πι ι ι τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον
η με ρον ο Α δης στε ε ε ε νω ων βο ο
α α α συν ε φε ε ρε ε ε μοι ει τον εκ Μα ρι
ας γεν νη θεν τα α μη η υ πε ε δε ε ε ξα α α
α μην ελ θω ων γα α αρ επ ε με ε ε το κρα
α τοος μου ου ε ε ε λυ υ υ υ σε πυ λας χαλ
κας συ υ υν ε τρι ι ψε ε ψυ χας ας κα τει ει
χον το πρι ι ιν Θε ο ος ων α νε ε ε

στη η η σε δο ξα α Κυ ρι ι ε ε τω ω Σταυ
ρω ω ω σου ου και τη Α να στα α α σει ει ει
σου
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σω ων των α νο μι
ω ω ω ων α α α αυ του
τὸ ἴδιο
ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε
θνη ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα
α α οι

C
η με ρον ο Α δης στε ε ε ε νων βο α χα τε
λυ θη η μου ου η ε εξ ου ου ου σι ι ι ι
α ε δε ξα μην θνη το ον ω ωσ πε ε ερ ε
ε να τω ων θα α α νε ε ε εν των του τον γαρ
χα α τε ε ε χειν ο ο λως ου ουκ ι ι σχυ υ υ
ω αλλ α πο λω με τα α του ου ου του ω ων ε
βα σι ι ι λε ε ε ευ ον ε γω ει χον τους νε
χρους απ αι αι ω ω ω νος αλ λα ου τος ι δου πα αν
τα ας ε ε γει ει ει ει ρει Δο ξα α Κυ ρι ι ε ε
τω ω Σταυ ρω ω ω σου ου και τη Α να στα α α

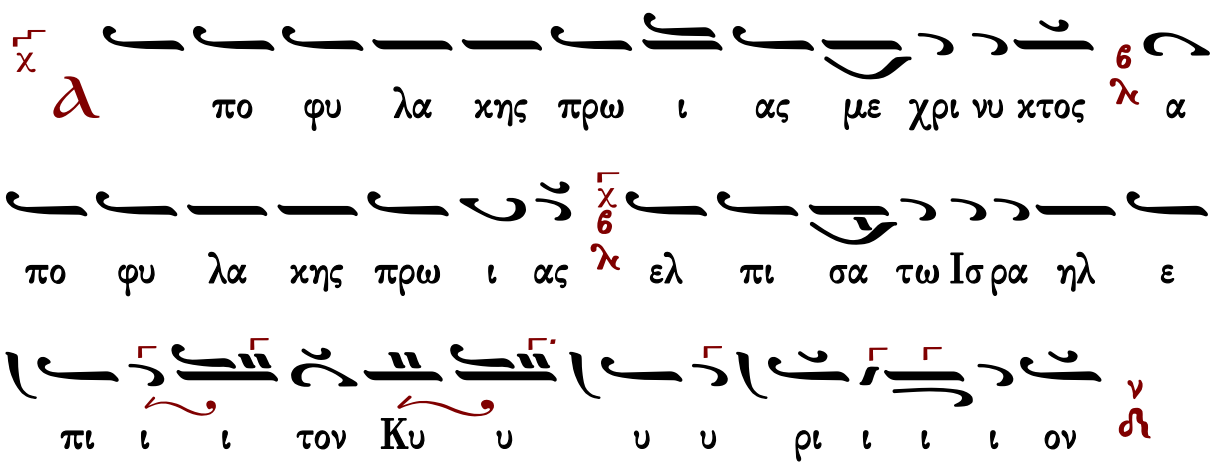

σει ει ει ει σου
O τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε ε νει ει εις το ον αι ω ω ω ω να
C η με ρον ο Α δης στε ε ε νων βο α κα τε
πο θη μου το ο χρα α α το ος ο ποι μη η ην ε
στα αυ ρω ω ω θη και τον Α δαμ α α νε ε ε στη η
η σεν ον περ ε βα α α σι ι λε ευ ον ε ε
ε στε ρη η μαι αι και ους κα τε πι ον ι ι σχυ υ υ
σας πα αν τας ε ξη η η με ε ε ε σα

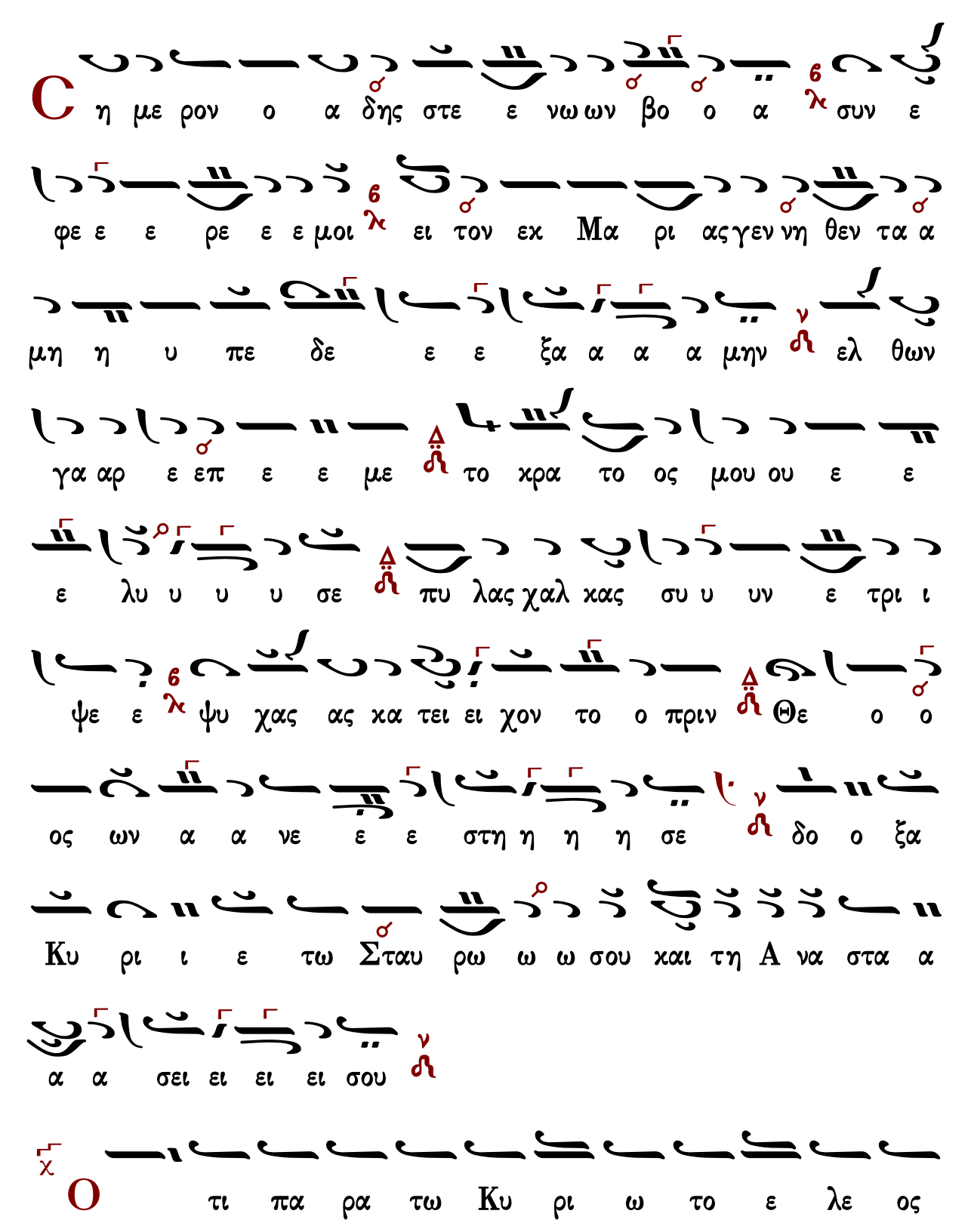

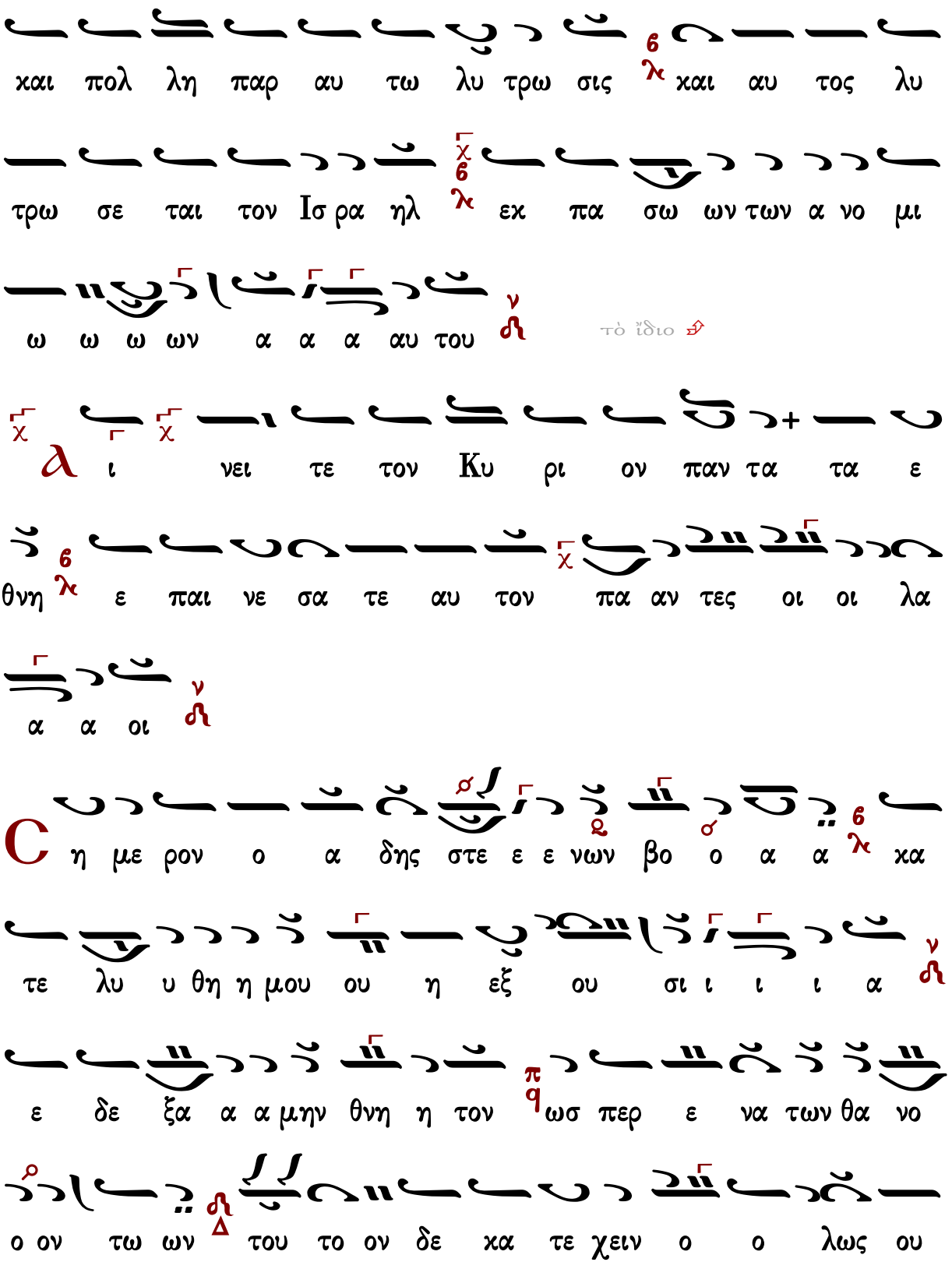
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ πα Νη

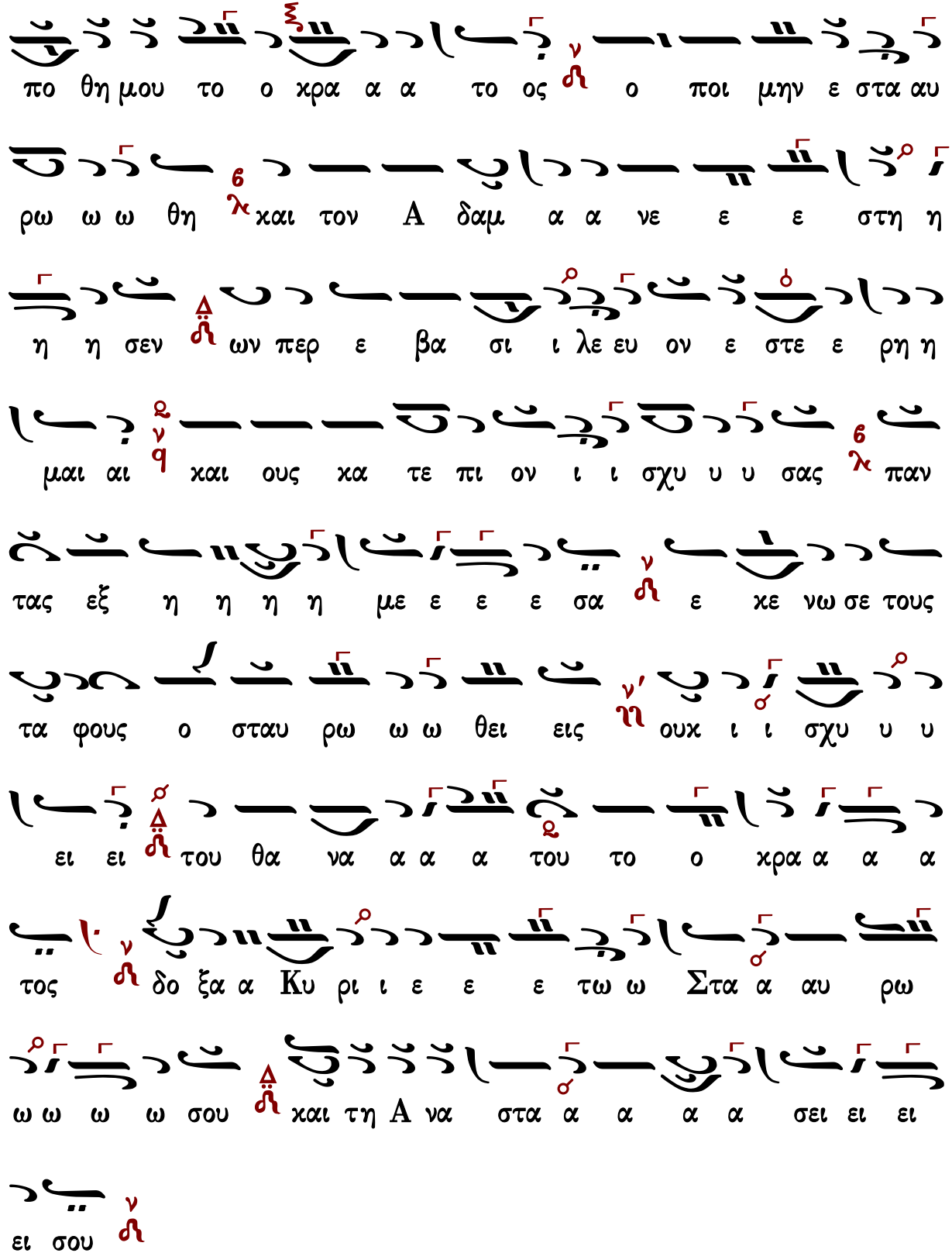
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1996 σ.271*

C η με ρον ο α δης στε ε νω ων βο ο α συν ε
φε ε ε ρε ε ε μοι ει τον εκ Μα ρι ας γεν νη θεν τα α
μη η υ πε δε ε ε ξα α α α μην ελ θων
γα αρ ε επ ε ε με το χρα το ος μου ου ε ε
ε λυ υ υ υ σε πυ λας χαλ κας συ υ υν ε τρι ι
ψε ε ψυ χας ας κα τει ει χον το ο πριν Θε ο ο
ος ων α α νε ε ε στη η η σε δο ο ξα
Κυ ρι ι ε τω Σταυ ρω ω ω σου και τη Α να στα α
α α σει ει ει ει σου
O τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σω ων των α νο μι
ω ω ω ων α α α αυ του
τὸ ἴδιο
ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε
θνη ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα
α α οι
η με ρον ο α δης στε ε ε νων βο ο α α κα
τε λυ υ θη η μου ου η εξ ου σι ι ι ι α
ε δε ξα α α μην θνη η τον ωσ περ ε να των θα νο
ο ον τω ων του το ον δε κα τε χειν ο ο λως ου

ουκ ι ι σχυ υ υ υ υ ω αλλ α πο λω με τα α
του ου ου του ων ε βα α σι ι ι ι λε ε ε ευ
ον ε γω ει χον τους νε χρους απ αι αι ω ω ω νος
αλ λα ου τος ι ι δου πα α α αν τα ας ε ε γει
ει ει ει ει ρει δο ο ξα α Κυ ρι ι ε τω Σταυ ρω ω
ω σου χαι τη Α να στα α α α σει ει ει ει σου
Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας χαι η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε ε νει ει εις το ον αι ω ω ω ω να
Ϲ η με ρον ο α δης στε ε ε νων βο ο α χα τε

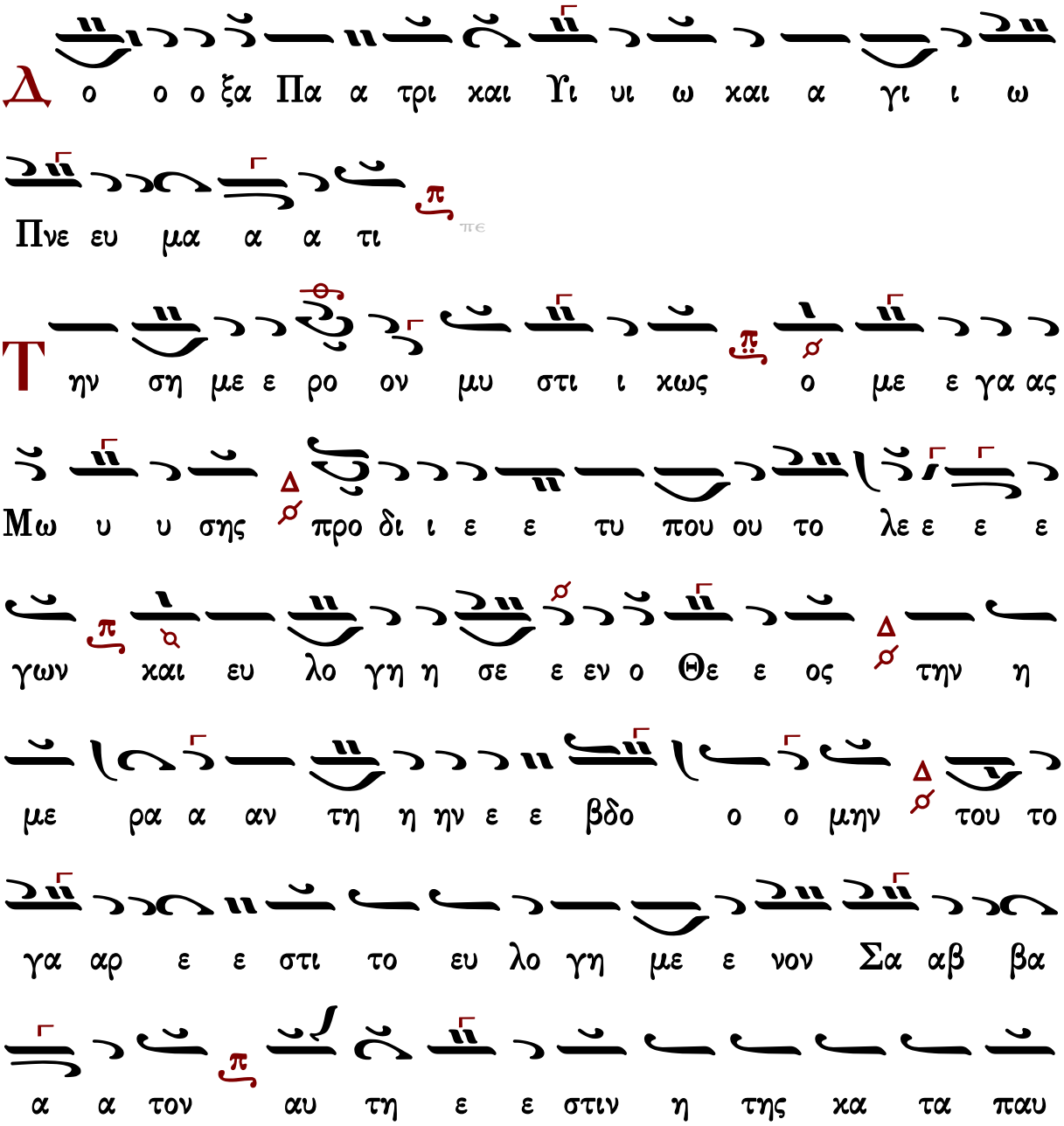

πο θη μου το ο χρα α α το ος ο ποι μην ε στα αυ
ρω ω ω θη και τον Α δαμ α α νε ε ε στη η
η η σεν ων περ ε βα σι ι λε ευ ον ε στε ε ρη η
μαι αι και ους κα τε πι ον ι ι σχυ υ υ σας παν
τας εξ η η η η με ε ε ε σα ε κε νω σε τους
τα φους ο σταυ ρω ω ω θει εις ουκ ι ι σχυ υ υ
ει ει του θα να α α α του το ο χρα α α α
τος δο ξα α Κυ ρι ι ε ε ε τω ω Στα α αυ ρω
ω ω ω ω σου και τη Α να στα α α α α σει ει ει
ει σου

Δοξαστικὸν ἑσπερίων

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π ⸒ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.400*

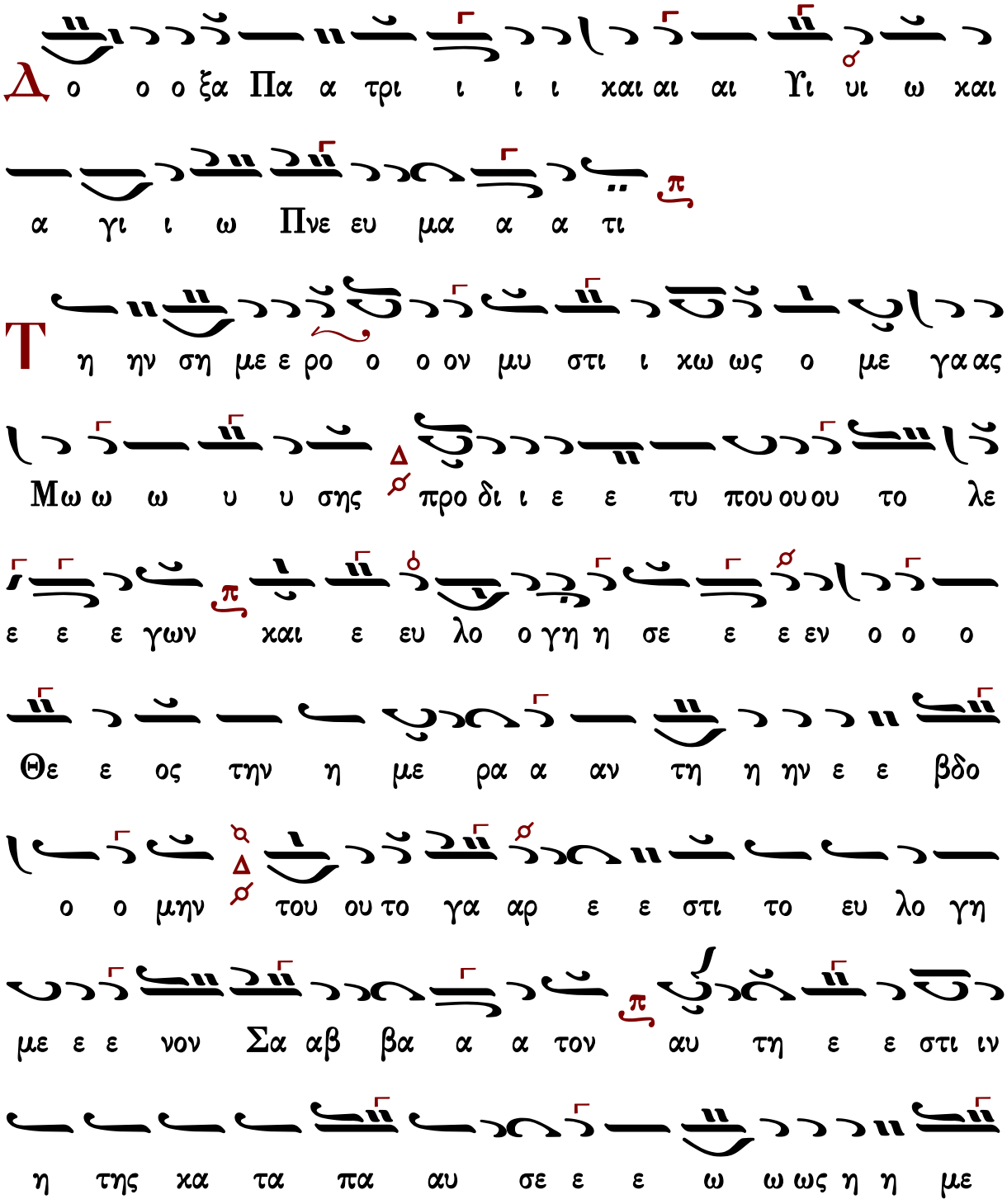

σε ε ε ω ω ως η η με ε ε ρα εν η χα
τε ε πα αυ σεν α πο παν των των ερ γων α αυ
του ο μο νο γε νη ης Υι ο ο ος του ου Θε ε
ε ου δι α της χα τα τον θα να τον οι οι χο ο
ο νο ο μι ι ι ας τη σαρ κι ι σα αβ βα τι
ι ι ι σας χαι εις ο ην πα α λιν ε ε ε παν ε
ελ θων δι α της α να στα σε ε ως ε δω ρη η
σα α το η η μιν ζω ην τη ην αι ω ω
ω ω νι ι ι ι ον ως μο νος α γα θος χαι αι φι
λα α αν θρω ω ω ω πος

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.292*

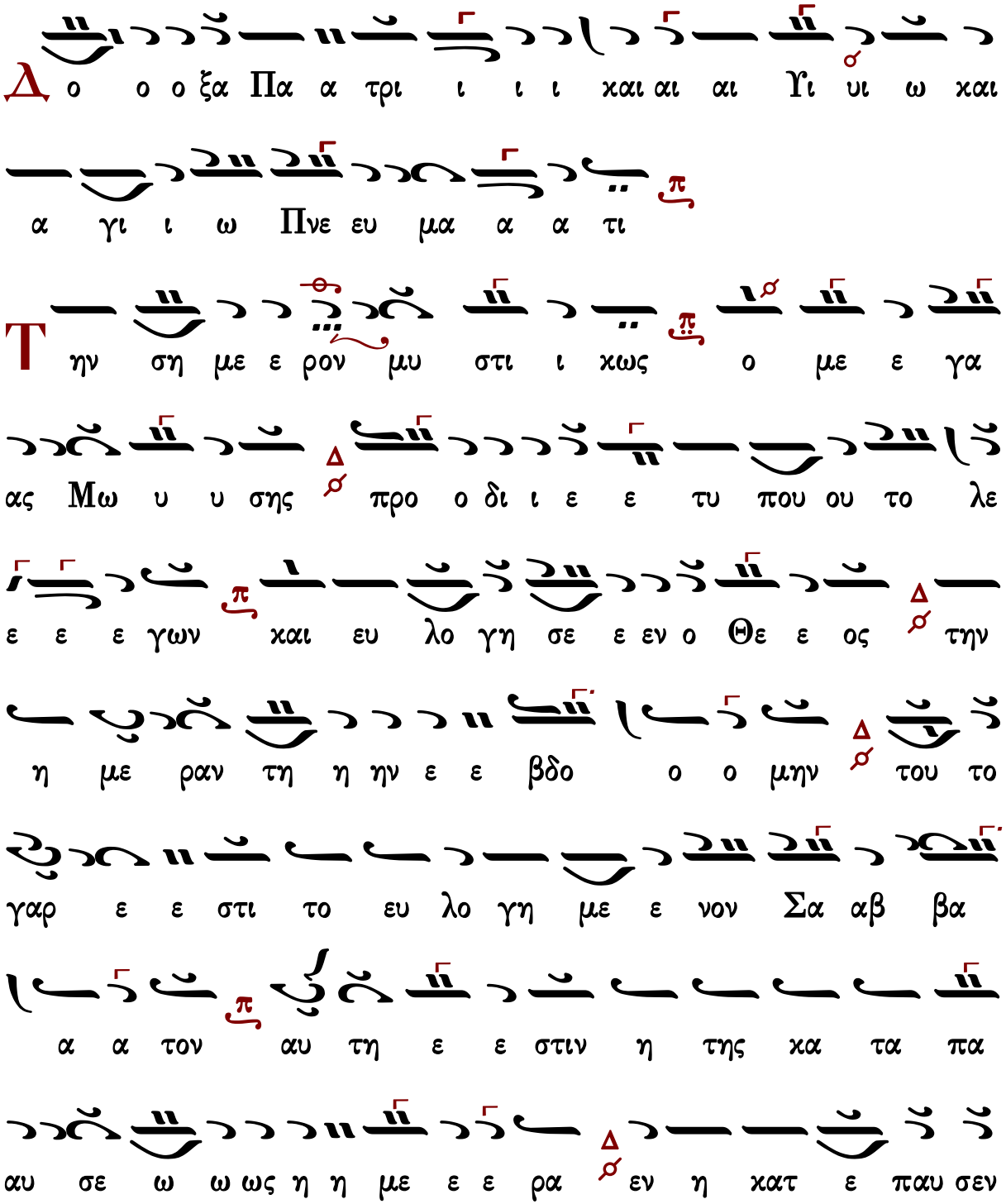

ε ε ρα εν η χα ατ ε ε πα αυ σεν α πο παν των
των ερ γω ω ων α αυ του ο μο νο γε νη ης Υι ο
ο ος του ου Θε ε ε ου δι α της χα τα το ον
θα να το ον οι οι οι χο ο ο νο ο μι ι ι ας τη
σαρ κι ι ι σα α αβ βα τι ι ι ι σας και ει
εις ο η ην πα α λι ιν ε ε ε ε ε πα α α νε ελ
θων δι α της Α να α στα σε ε ως ε δω ρη σα α
το ο ο η η μιν ζω ην τη ην αι ω ω ω ω
νι ι ι ι ον ως μο νος α γα θο ος και αι φι λα α
αν θρω ω ω ω πος

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ ⸒ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.534*

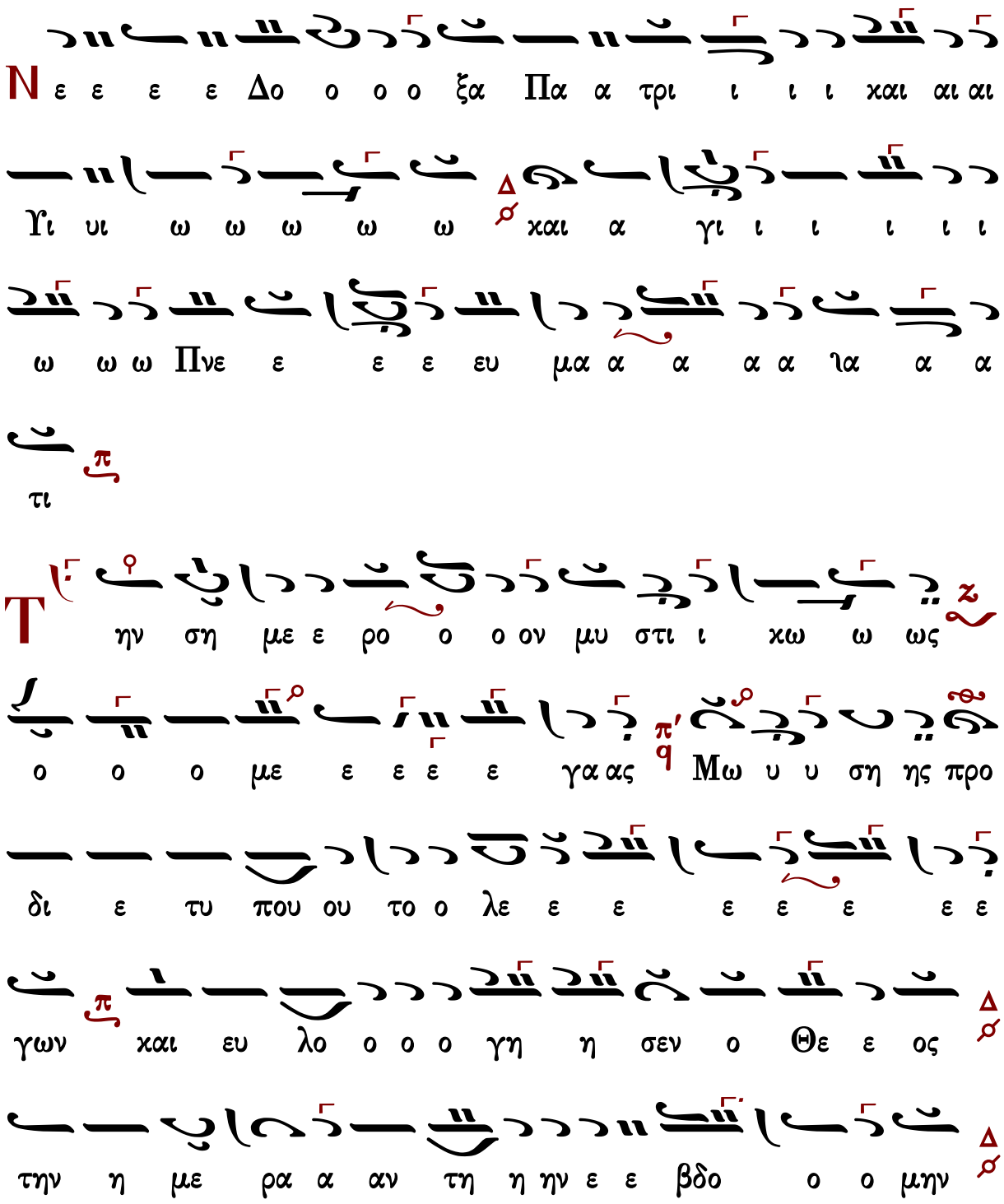

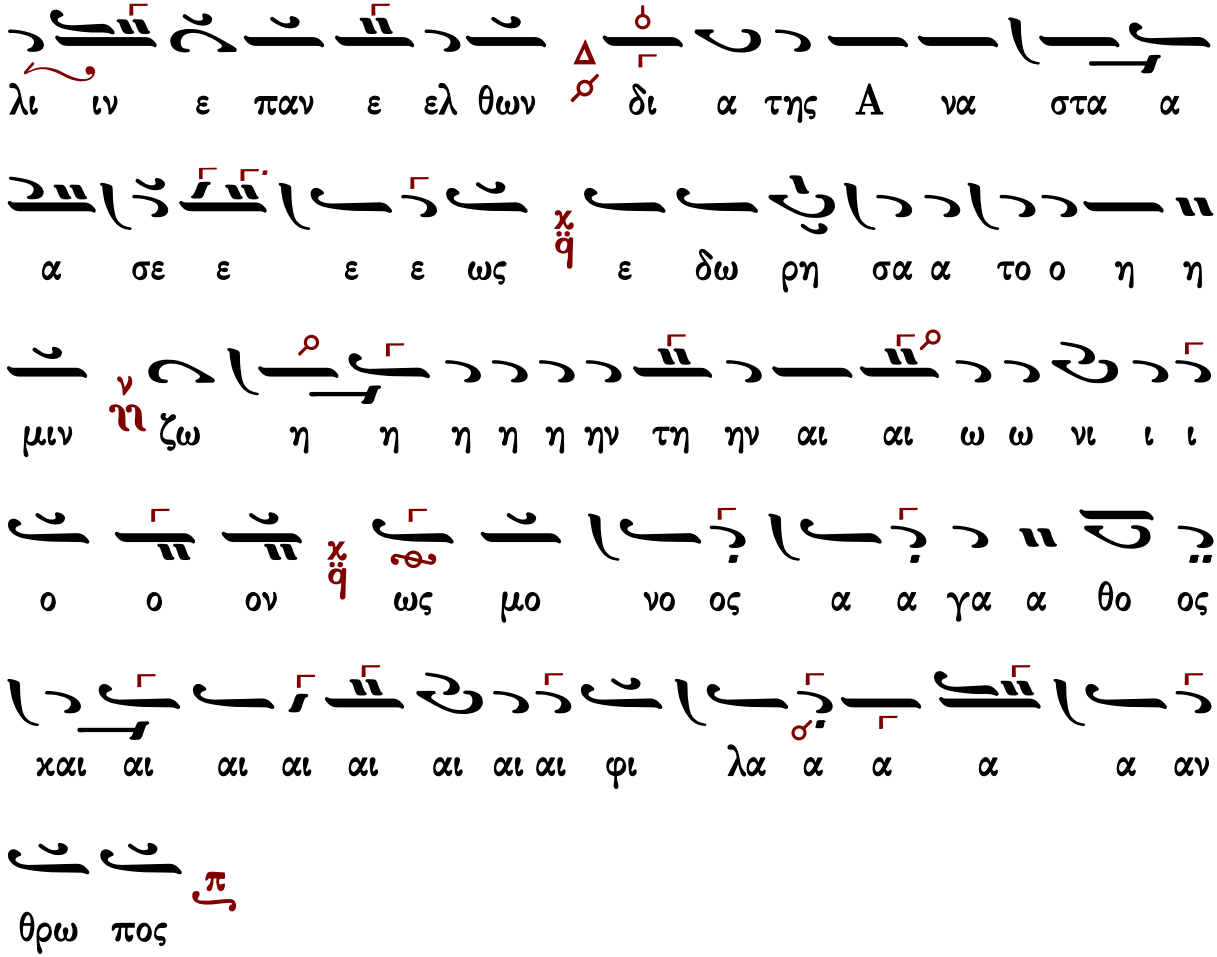
Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π ⸗ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.287/734*

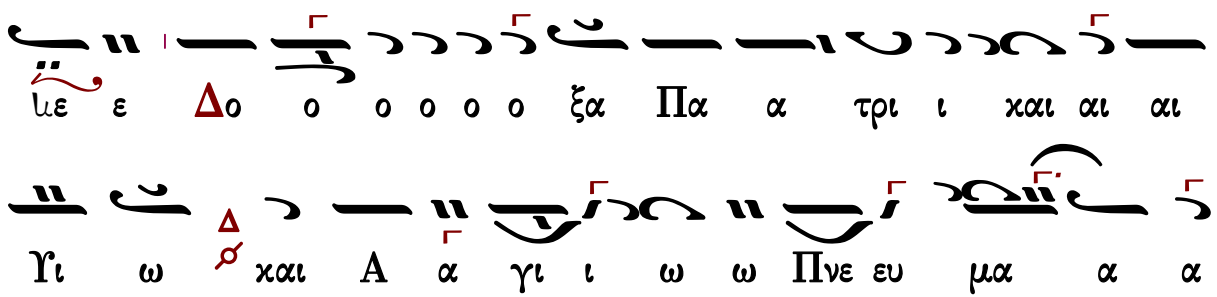
του ου το ο γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε νο ο ον
Σα α α α αβ βα α τον α α α α αυ τη
η ε ε στι ιν η της χα τα πα αυ σε ε ε ω ως
η η με ε ε ε ρα εν η χα α τε ε ε πα χα α
τε ε πα αυ σε εν α πο πα α αν τω ων τω ων ε
ε ερ γω ων α α αυ του ου ο μο νο γε νη ης Υι
υι υι ο ο ος του ου ου ου ου ου ου Θε ε
ου δι α της χα τα τον θα α να α α τον οι χο
νο ο μι ι ι ι ας τη σαρ κι ι ι ι σα αβ
βα τι ι ι ι σας και αι εις ο ο ην πα α α α

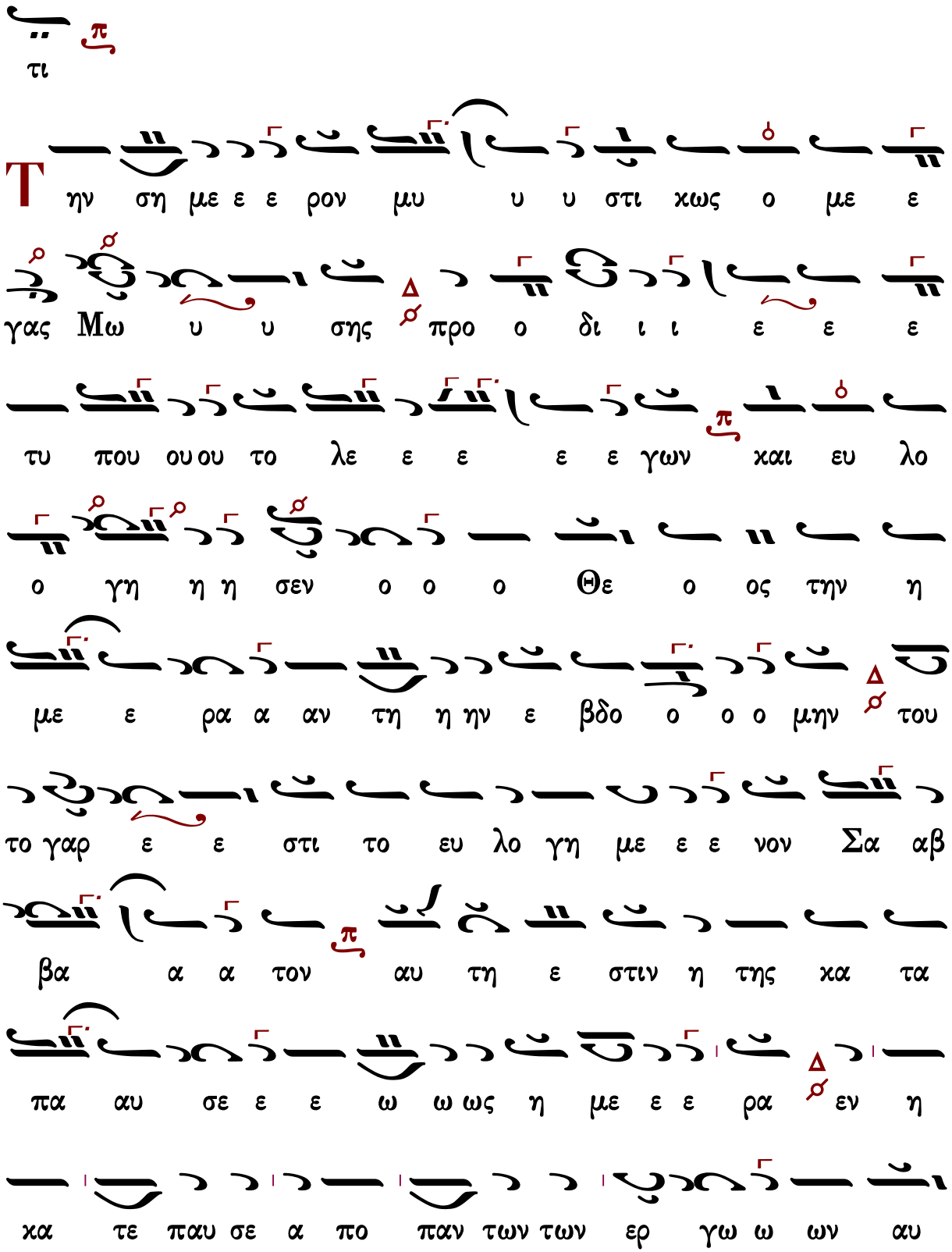

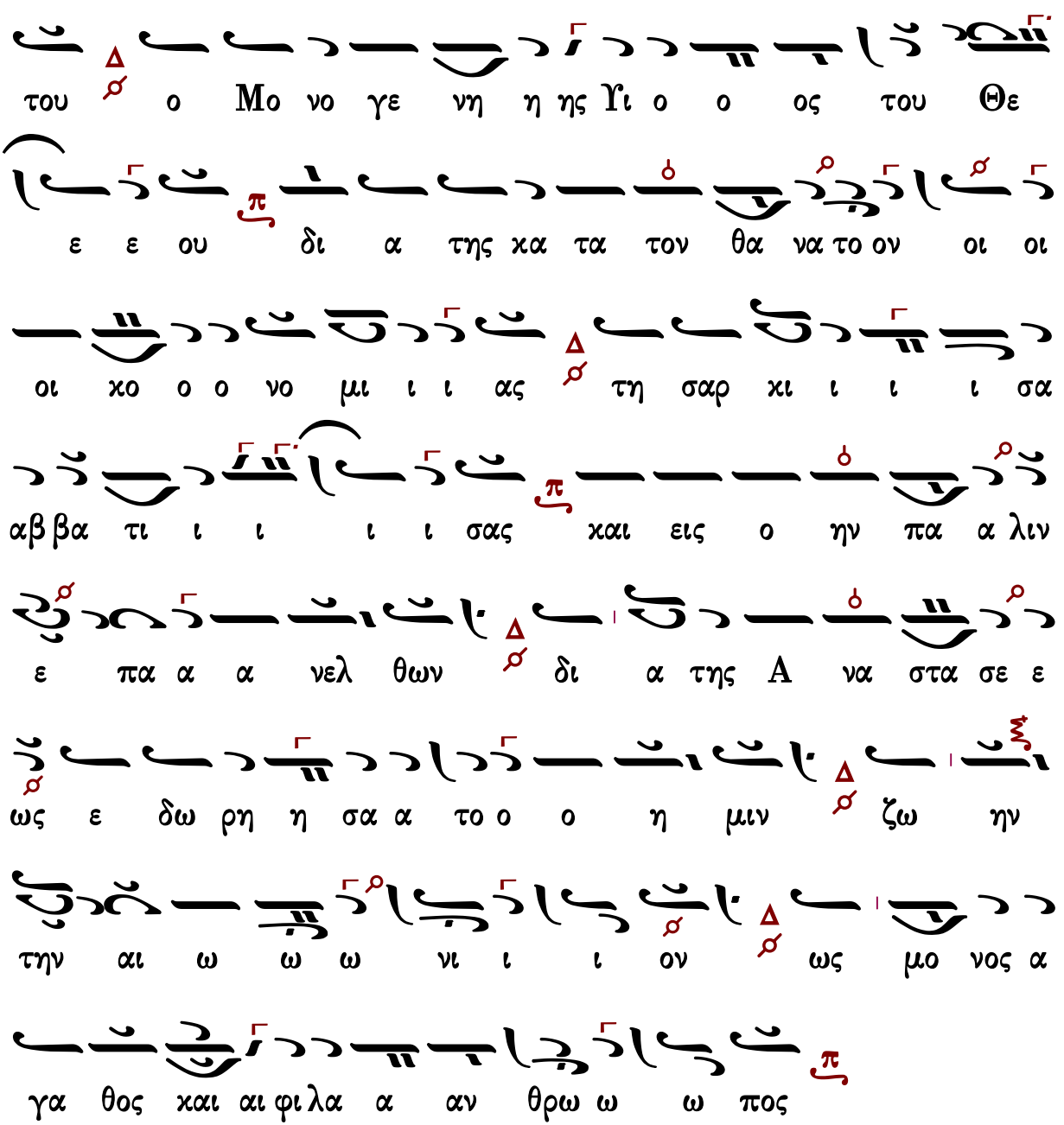
Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π Πα χ

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.168*

τι
Την ση με ε ε ρον μυ υ υ στι χως ο με ε
γας Μω υ υ σης προ ο δι ι ι ε ε ε
τυ που ου ου το λε ε ε ε ε γων χαι ευ λο
ο γη η η σεν ο ο ο Θε ο ος την η
με ε ρα α αν τη η ην ε βδο ο ο ο μην του
το γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε ε νον Σα αβ
βα α α τον αυ τη ε στιν η της κα τα
πα αυ σε ε ε ω ω ως η με ε ε ρα εν η
κα τε παυ σε α πο παν των των ερ γω ω ων αυ

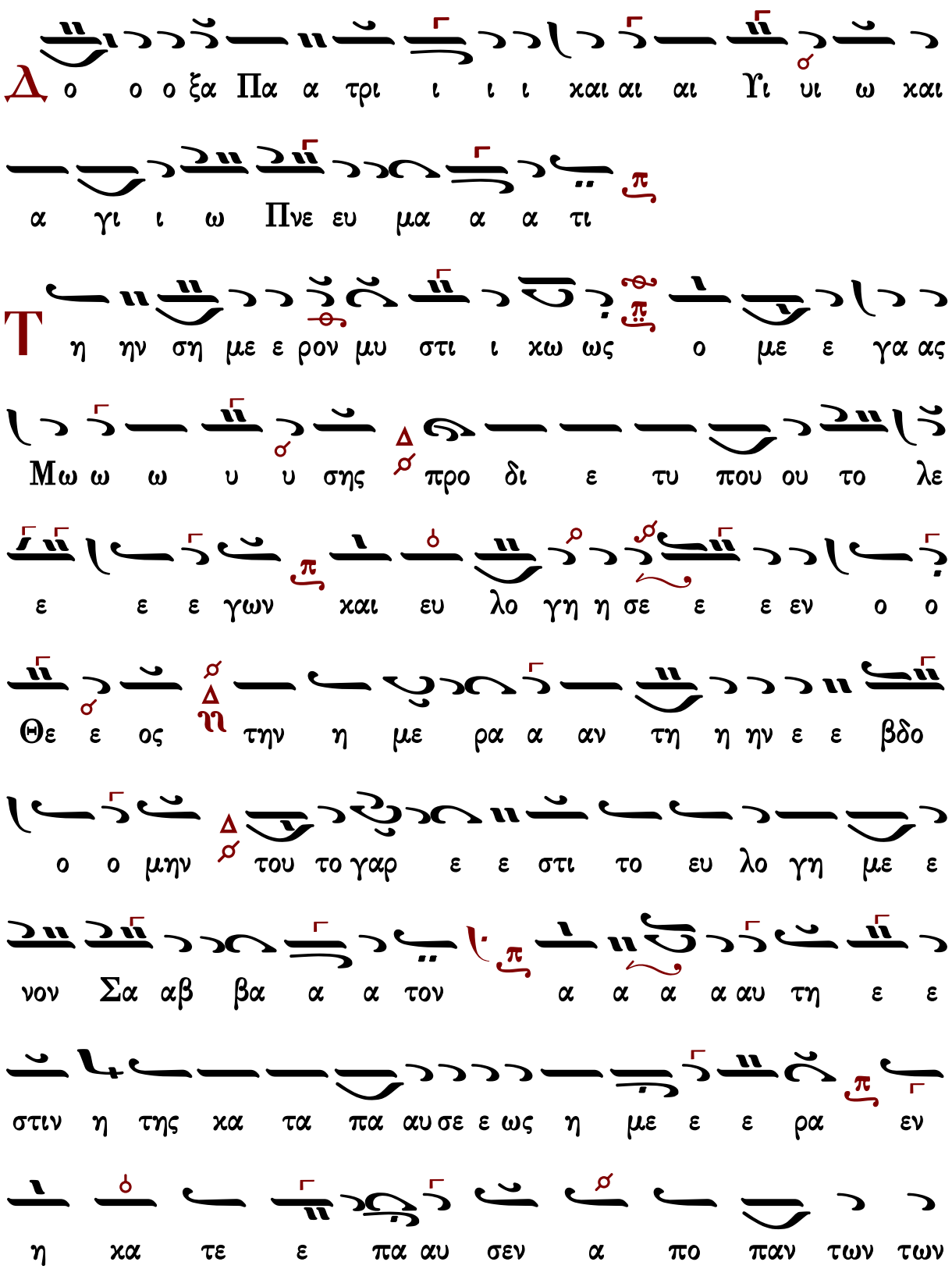

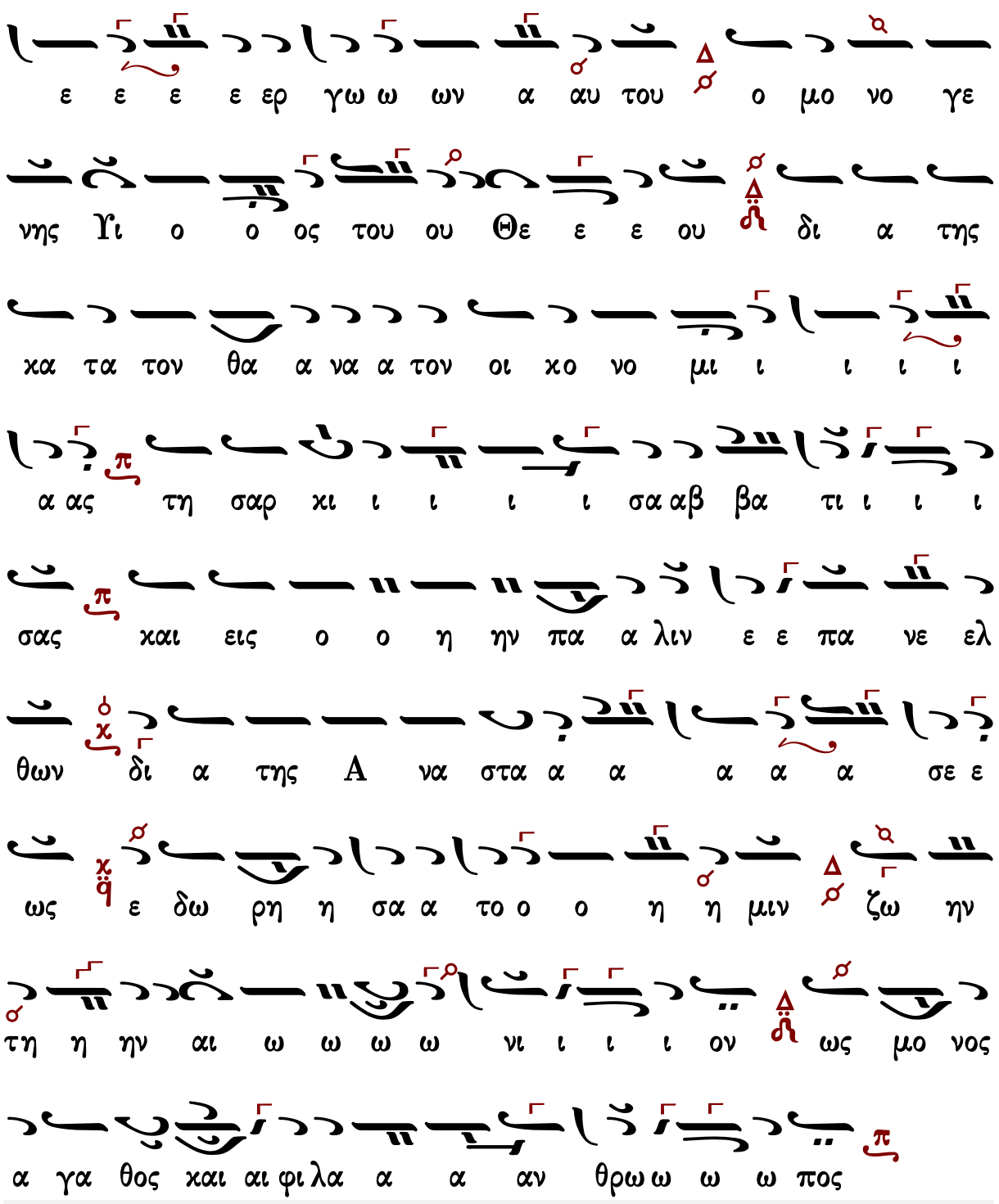
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δογματικὸν Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π Πα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.249*

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και
α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
Τη ην ση με ε ρον μυ στι ι κω ως ο με ε γα ας
Μω ω ω υ υ σης προ δι ε τυ που ου το λε
ε ε ε γων και ευ λο γη η σε ε ε εν ο ο
Θε ε ος την η με ρα α αν τη η ην ε ε βδο
ο ο μην του το γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε
νον Σα αβ βα α α τον α α α α αυ τη ε ε
στιν η της κα τα πα αυ σε ε ως η με ε ε ρα εν
η κα τε ε πα αυ σεν α πο παν των των

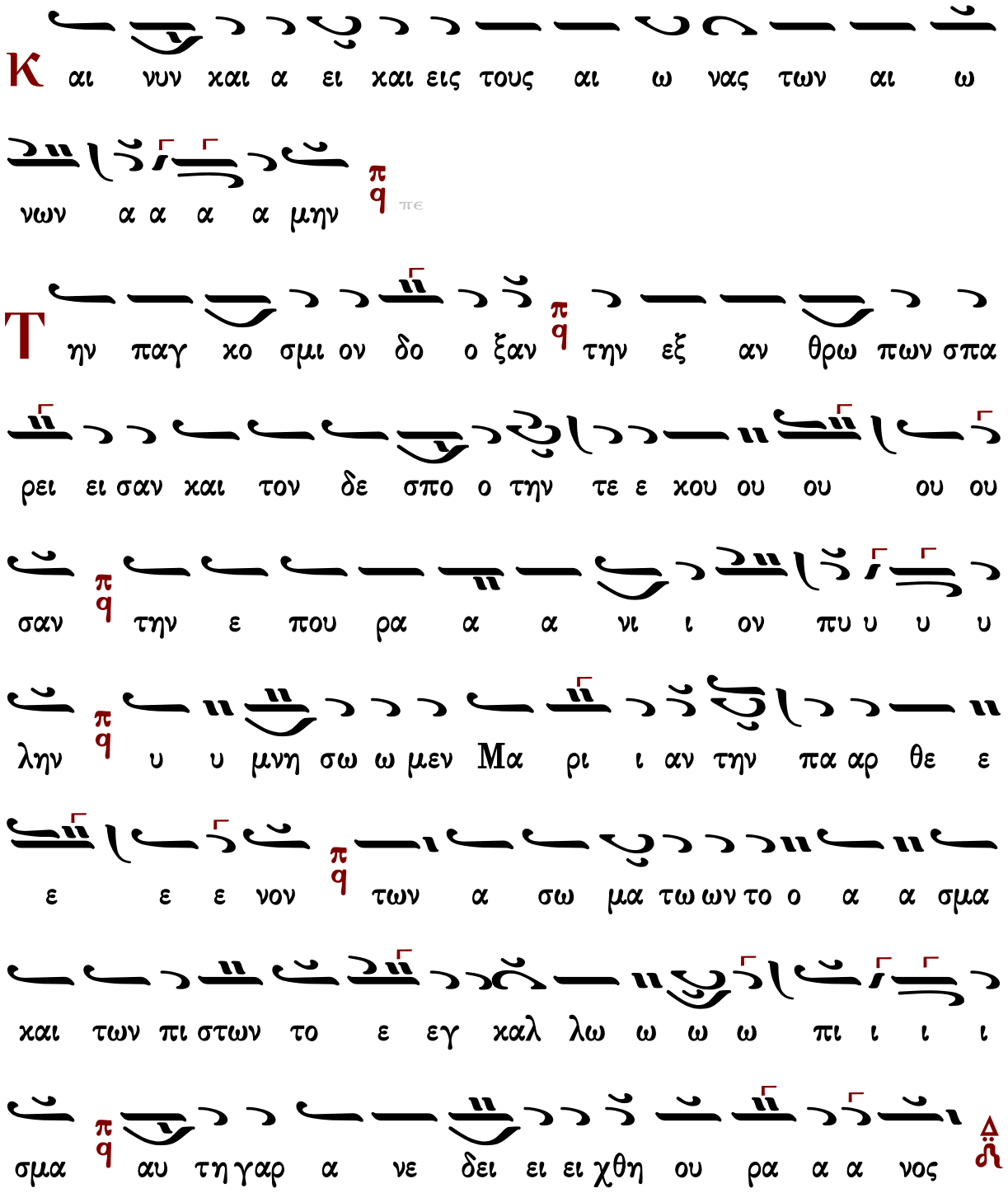

Δογματικὸν Θεοτοκίον

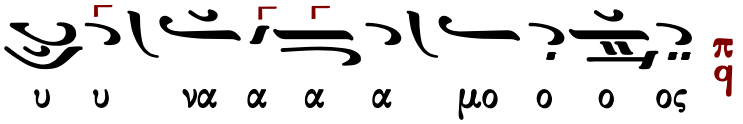
Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος δ πλ. α

Πέτρου Ἐφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.10*

και να ο ος της θε ε ο ο ο τη η η η τος αυ
τη το με σο τει ει χον της ε ε χθρας κα α θε ε
λου ου σα ει ει ρη η η νη ην αν τει σει ει ει ει
ξε και το βα σι λει ει ον η η νε ε ε ω ω ω
ω ξε ταυ την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ω
ως την α α α αγ κυ υ υ υ ραν υ περ μα χον
ε χο ο μεν τον εξ αυ της τε χθε ε εν τα α α Κυ
υ ρι ι ι ον θαρ σει ει τω τοι οι οι οι νυν
θαρ σει τω λα ο ο ος του Θε ε ου και γαρ αυ τος
πο λε μη η σει τους ε ε χθρου ου ους ως παν το δυ υ

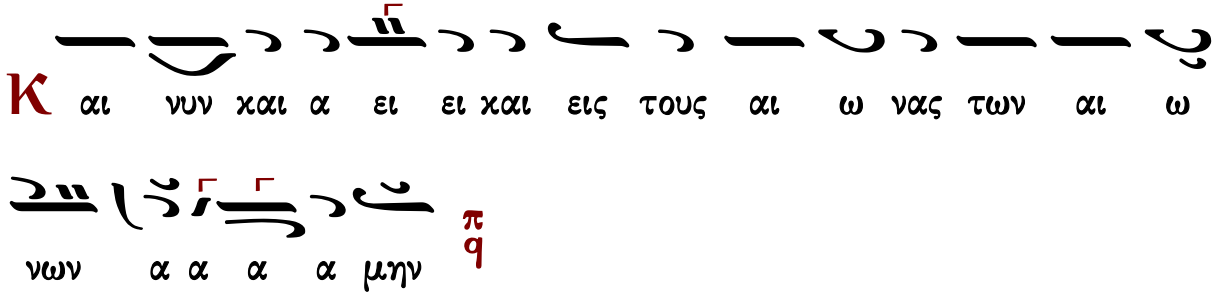

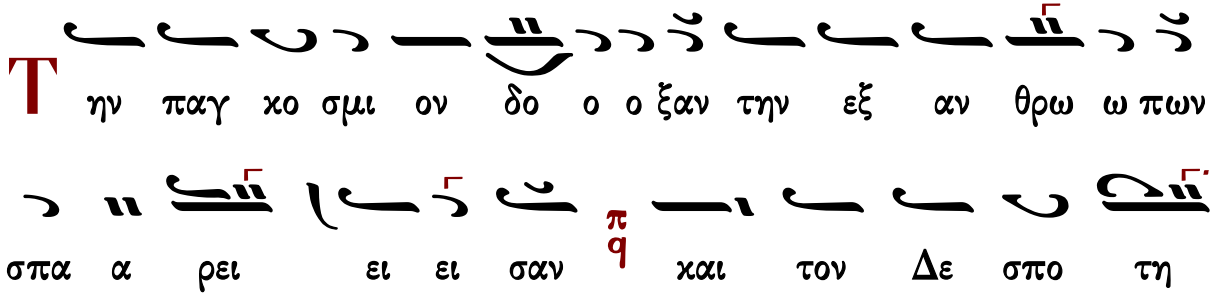
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

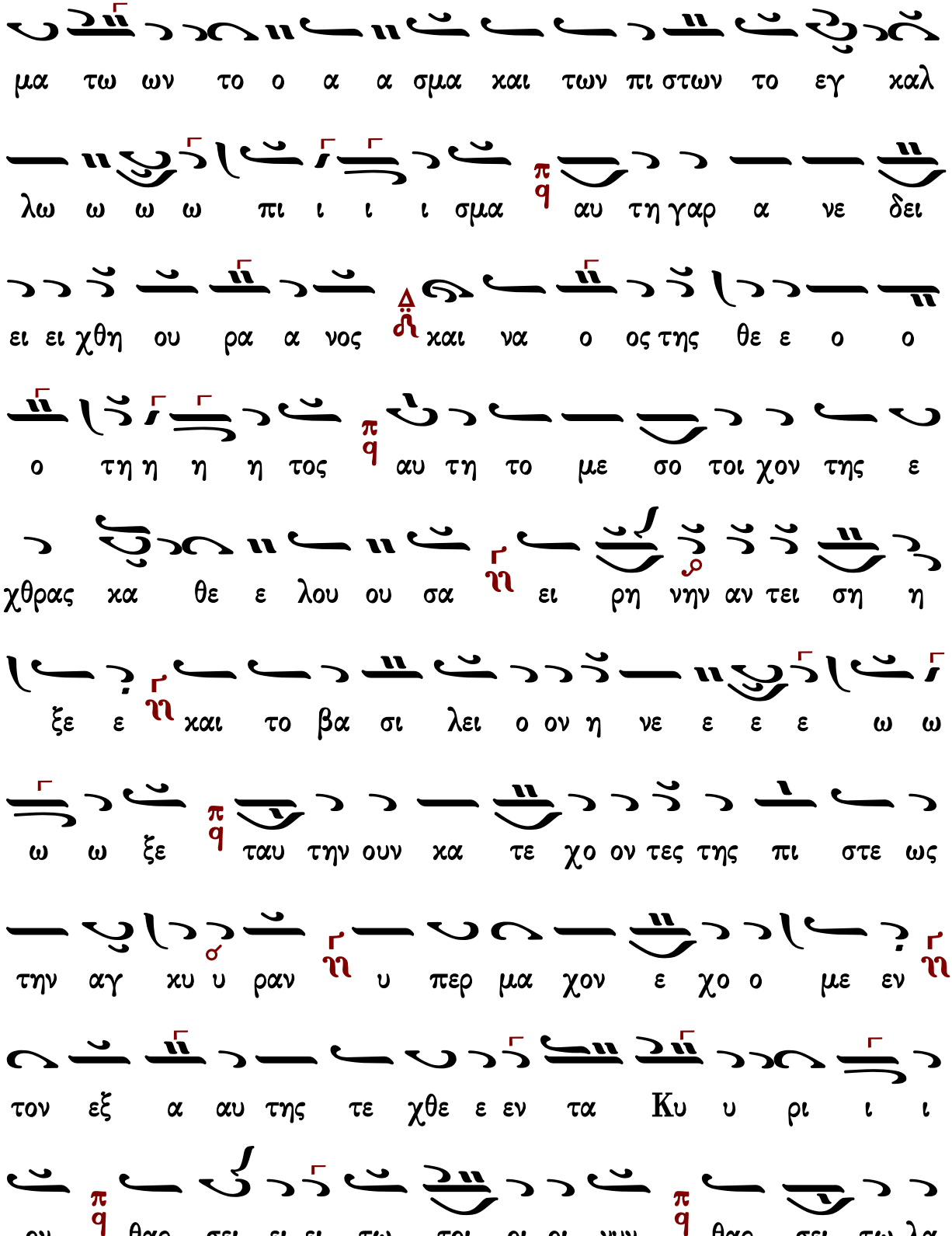
ἀργοσύντομο

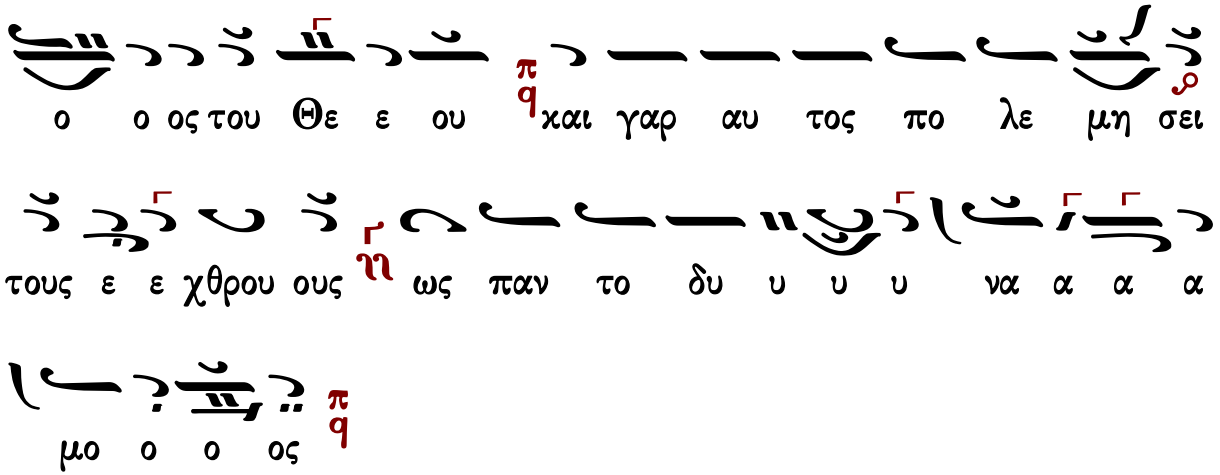
Ἦχος πλ. δ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.8#

μα τω ων το ο α α σμα και των πι στων το εγ καλ
λω ω ω ω πι ι ι ι σμα π q αυ τη γαρ α νε δει
ει ει χθη ου ρα α νος Δ και να ο ος της θε ε ο ο
ο τη η η η τος π q αυ τη το με σο τοι χον της ε
χθρας κα θε ε λου ου σα η ει ρη νην αν τει ση η
ξε ε η και το βα σι λει ο ον η νε ε ε ε ω ω
ω ω ξε π q ταυ την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ως
την αγ κυ υ ραν η υ περ μα χον ε χο ο με εν η
τον εξ α αυ της τε χθε ε εν τα Κυ υ ρι ι ι
ον π q θαρ σει ει ει τω τοι οι οι νυν π q θαρ σει τω λα

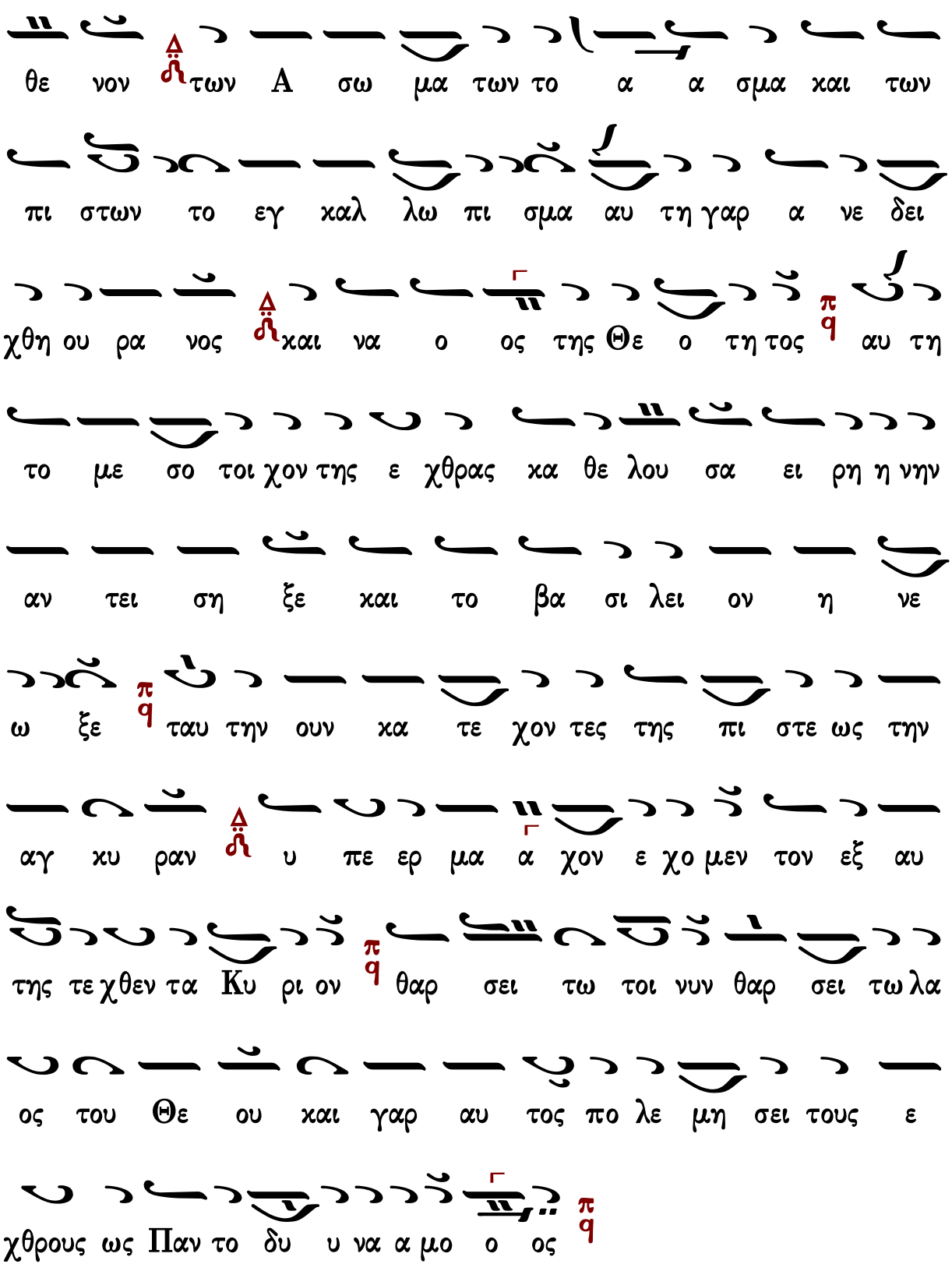

σύντομο

Ἦχος πλ. δ Πα

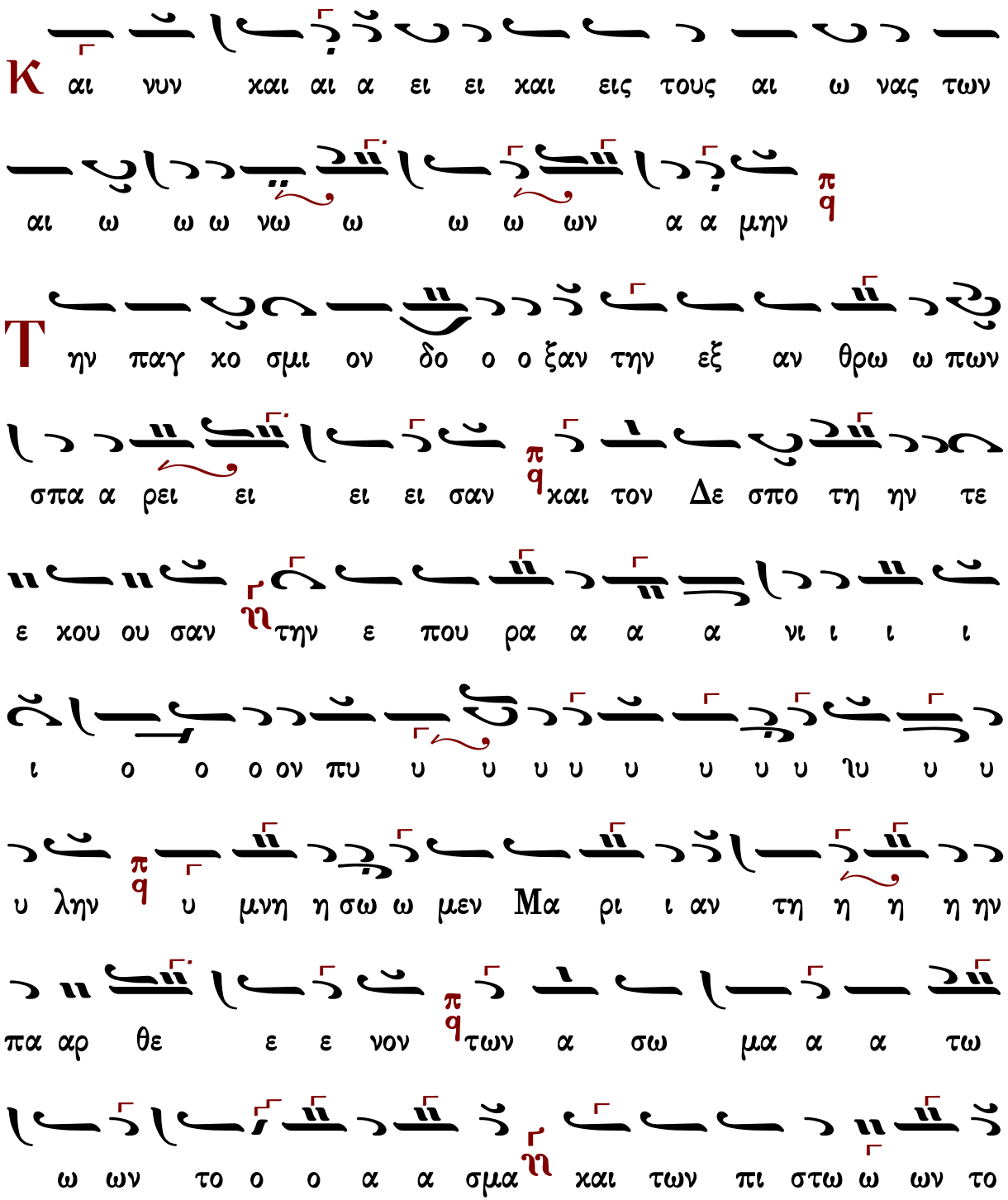
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.444*

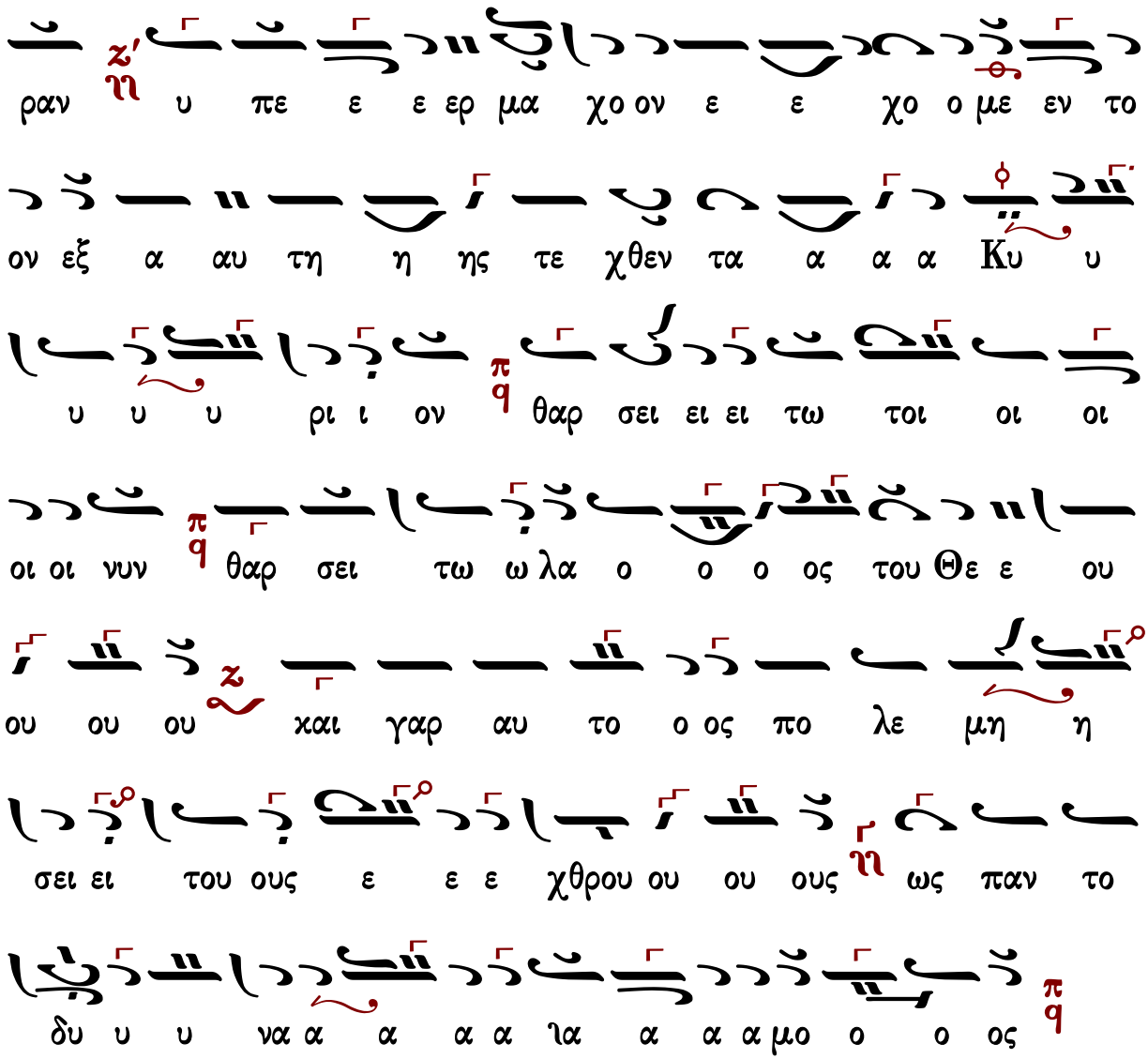

θε νον τ̈ων Α σω μα των το α α σμα χαι των
πι στων το εγ καλ λω πι σμα αυ τη γαρ α νε δει
χθη ου ρα νος τ̈ χαι να ο ος της Θε ο τη τος π q αυ τη
το με σο τοι χον της ε χθρας κα θε λου σα ει ρη η νην
αν τει ση ξε και το βα σι λει ον η νε
ω ξε π q ταυ την ουν κα τε χον τες της πι στε ως την
αγ χυ ραν τ̈ υ πε ερ μα α χον ε χο μεν τον εξ αυ
της τε χθεν τα Κυ ρι ον π q θαρ σει τω τοι νυν θαρ σει τω λα
ος του Θε ου και γαρ αυ τος πο λε μη σει τους ε
χθρους ως Παν το δυ υ να α μο ο ος π q

Ἦχος πλ. δ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.1*

ε ε εγ χαλ λω ω ω ω ω ω ω ω ω πι ι
σμα α αυ τη γα αρ α νε δει ει ει ει ει χθη η
ου ρα α νο ο ο ος και να ο ος της Θε ε ο
ο ο τη η η η η ιη η η η τος αυ τη η
το με σο ο ο ο τοι οι οι οι οι χον της ε
χθρα ας κα α α θε λου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου σα ει ρη η νη ην α α α αν τει εισ η
η ξε ε και το βα σι ι λει ο ον η η νε ε
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ξε ταυ τη ην ουν κα τε
ε χο ον τες της πι ι στε ε ω ως τη ην α αγ χυ υ

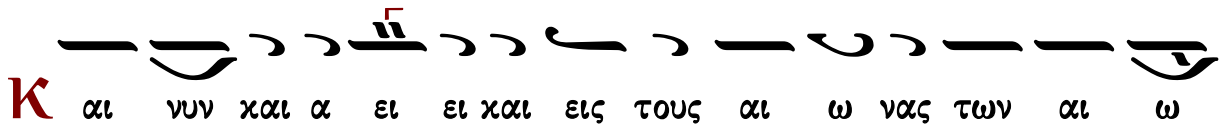

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀργοσύντομο

Ἦχος δ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.11*

ω ω ω ω νων α α α μην
Την παγ χο σμι ον δο ο ο ο ο ξαν την εξ αν
θρω ω ω πων σπα α ρει ει ει ει σαν και τον Δε σπο
την τε ε χου ου σαν την ε που ρα α α α νι ι
ον πυ υ υ υ ληη υ μνη η σω ω ω μεν Μα ρι
αν την πα αρ θε ε ε νον των α σω μα των το ο
α α σμα χαι των πι στω ων το εγ χαλ λω ω
ω ω πι ι ι ι σμα αυ τη γαρ α νε δει ει
ει ει ει χθη ου ου ρα νος και να ο ος της Θε ε
ο ο ο τη η η η τος αυ τη το με σο τει ει χον

της ε χθρας κα θε ε λου ου σα ει ρη νην αν τει ει
ση η η ξε και το βα σι ι λει ον η νε
ε ε ω ω ω ω ξε ταυ την ουν κα τε ε χο ο ον
τες της πι στε ως την α αγ κυ υ ραν υ περ μα
χον ε χο ο μεν τον ε ε εξ αυ της τε ε χθε ε εν
τα α α Κυ ρι ι ι ον θαρ ει ει ει τω τοι
οι οι οι οι οι οι οι νυν θαρ σει τω λα ο ος του ου Θε
ου και γαρ αυ τος πο λε μη η σει ει τους ε ε
χθρου ου ους ως παν το δυ υ υ να α α α μο ο
ος

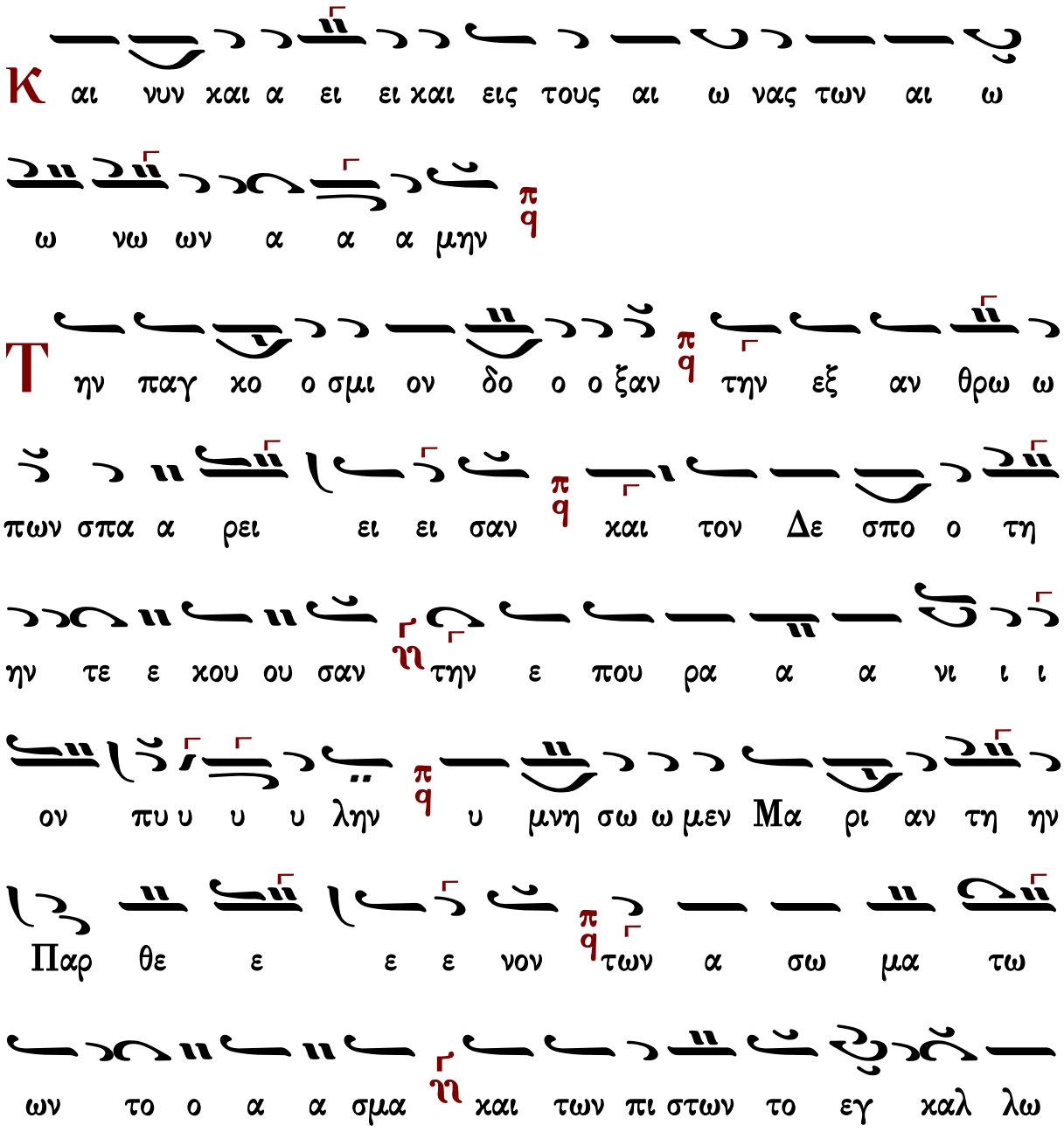
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομο

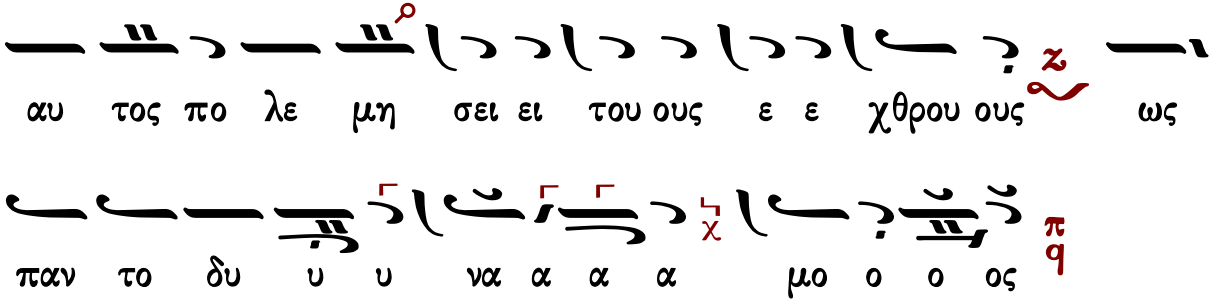
Δογματικὸν Θεοτοκίον ἀργοσύντομο

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.18/32*

ω ω ω πι ι ι ι σμα αυ τη γαρ α νε δει ει ει
χθη η ου ρα α νο ος και να ο ος τη ης Θε ε ο
ο ο τη η η η τος αυ τη το με σο τοι χον της ε
χθρας κα α θε ε λου ου σα ει ρη νη η ην α
α αν τεισ η η η ξε και το βα σι λει ο
ον η νε ε ε ε ω ω ω ω ξε ταυ την ουν κα
τε χο ον τες της πι στε ως την αγ χυ υ ραν υ περ μα
χον ε χο ο με εν τον εξ α αυ της τε χθε ε εν
τα Κυ υ ρι ι ι ον θαρ σει ει ει τω τοι οι
οι οι νυν θαρ σει ει τω λα ο ο ος του Θε ε ου και γαρ

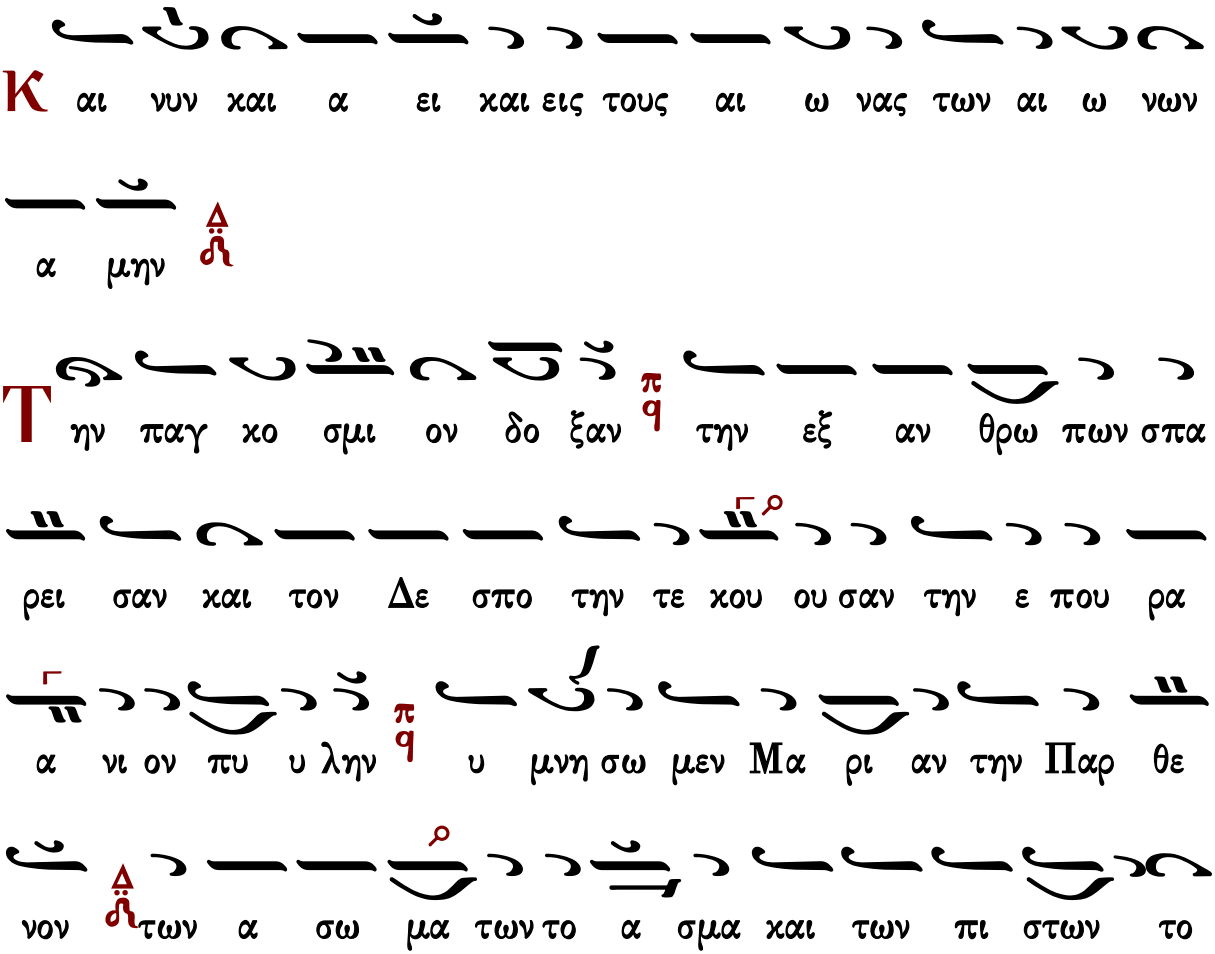

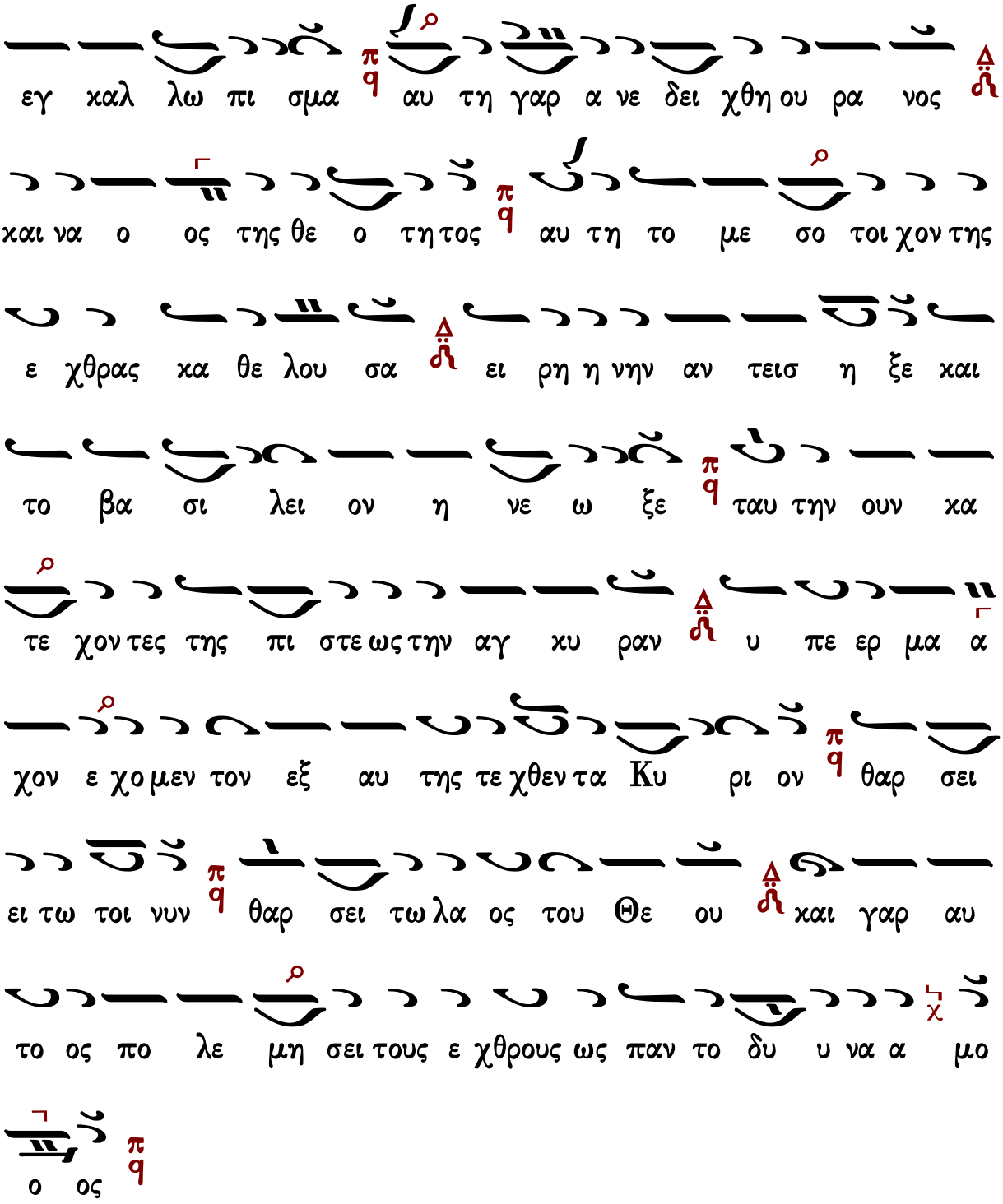
σύντομο

Δογματικὸν Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος πλ. δ Πα

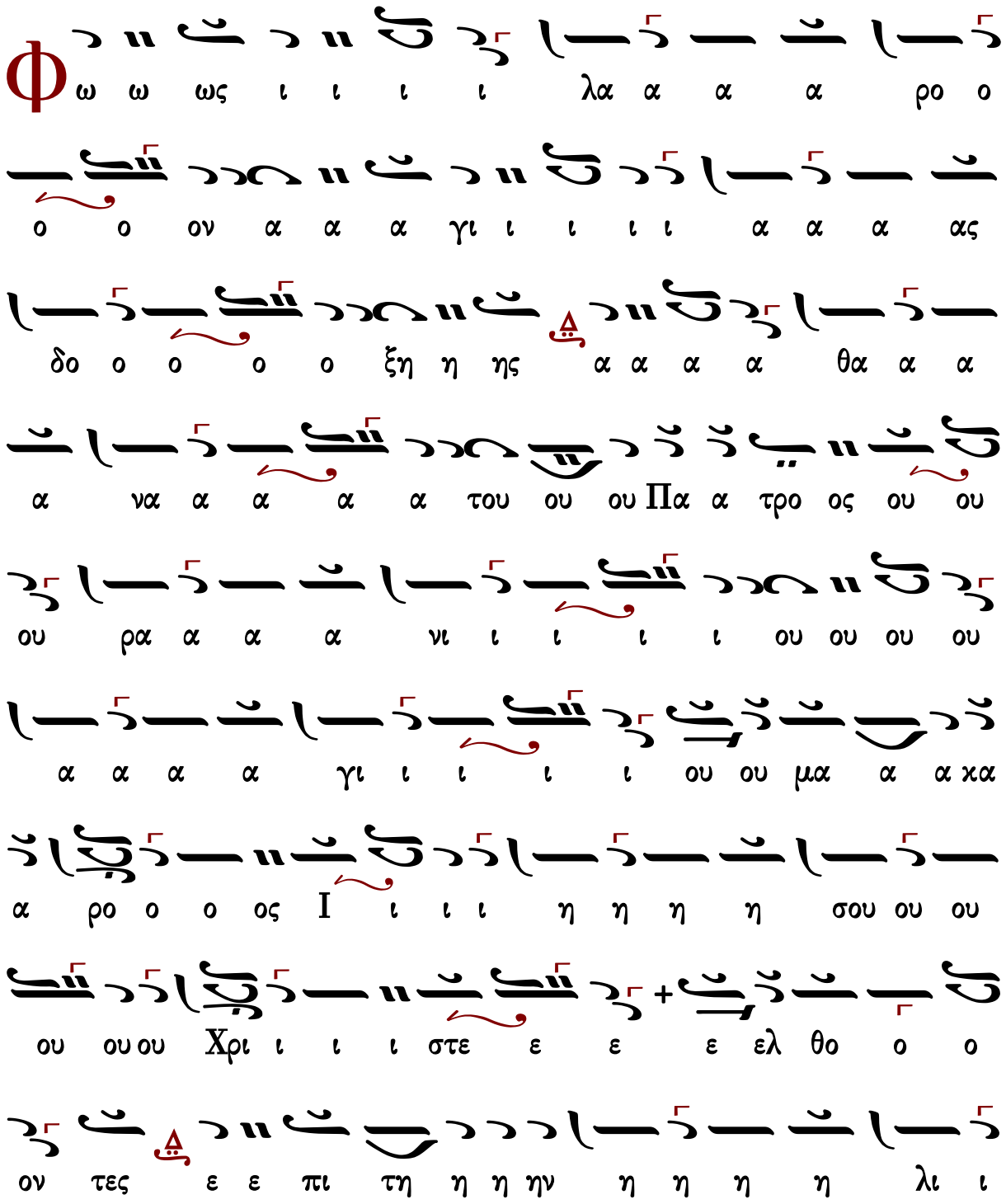
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.135/149*

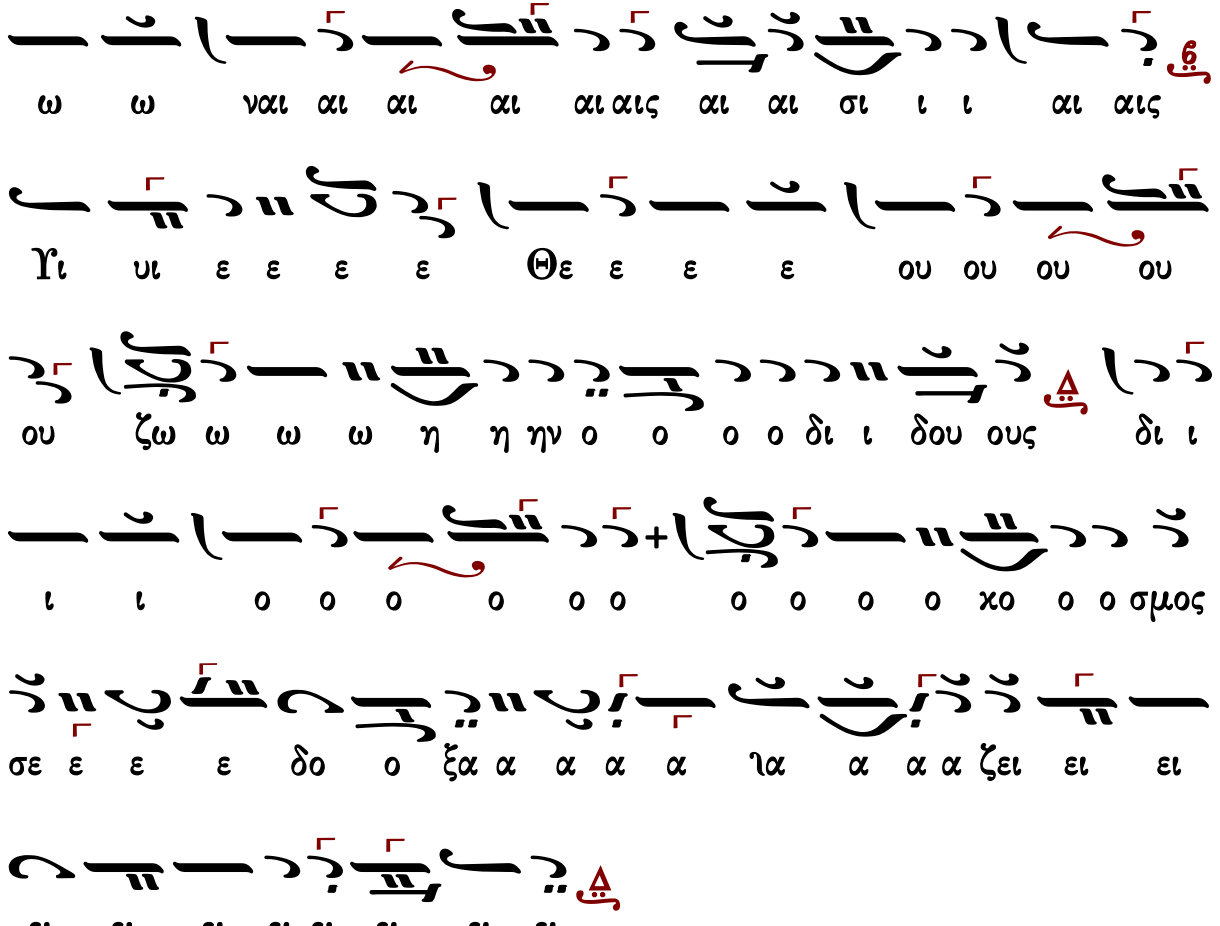

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

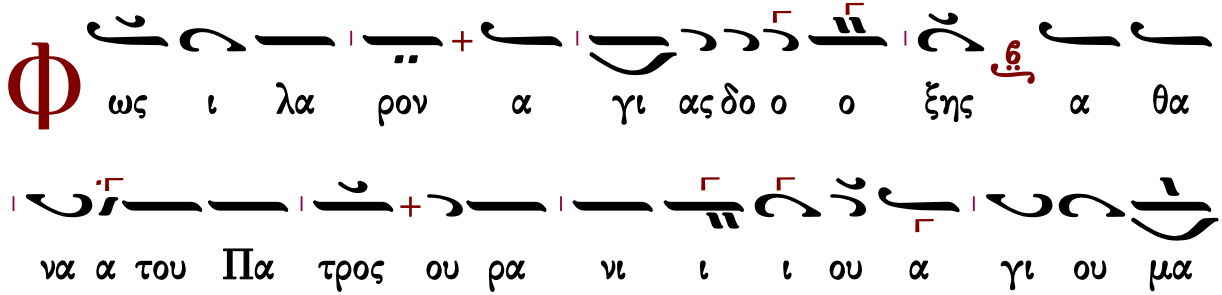

Φω ω ως ι ι ι ι λα α α α ρο ο
ο ο ον α α α γι ι ι ι ι α α α ας
δο ο ο ο ο ξη η ης α α α α θα α α
α να α α α α του ου ου Πα α τρο ος ου ου
ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου
α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α α κα
α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου
ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο
ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

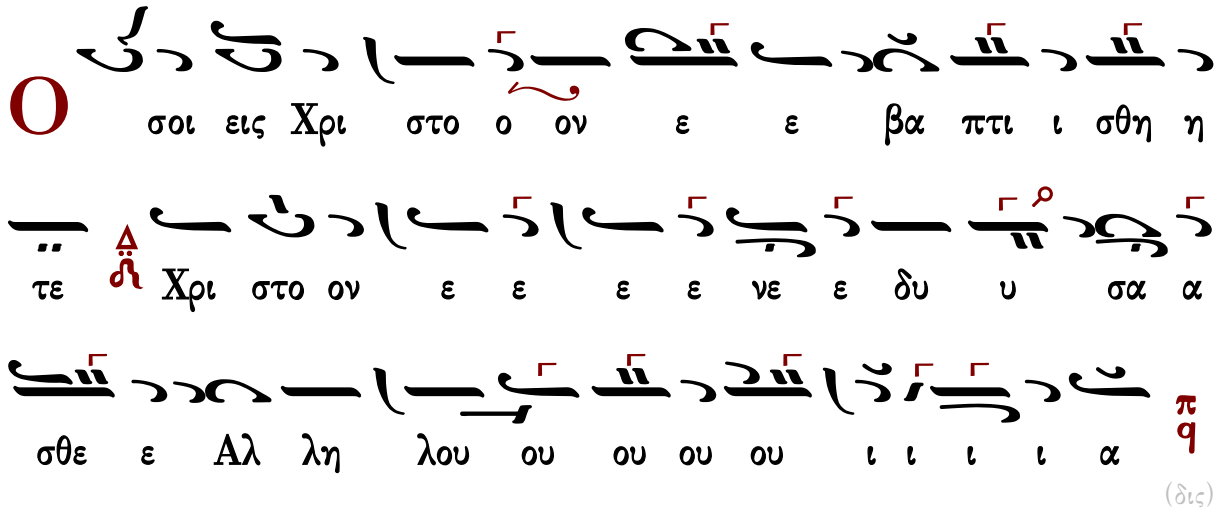

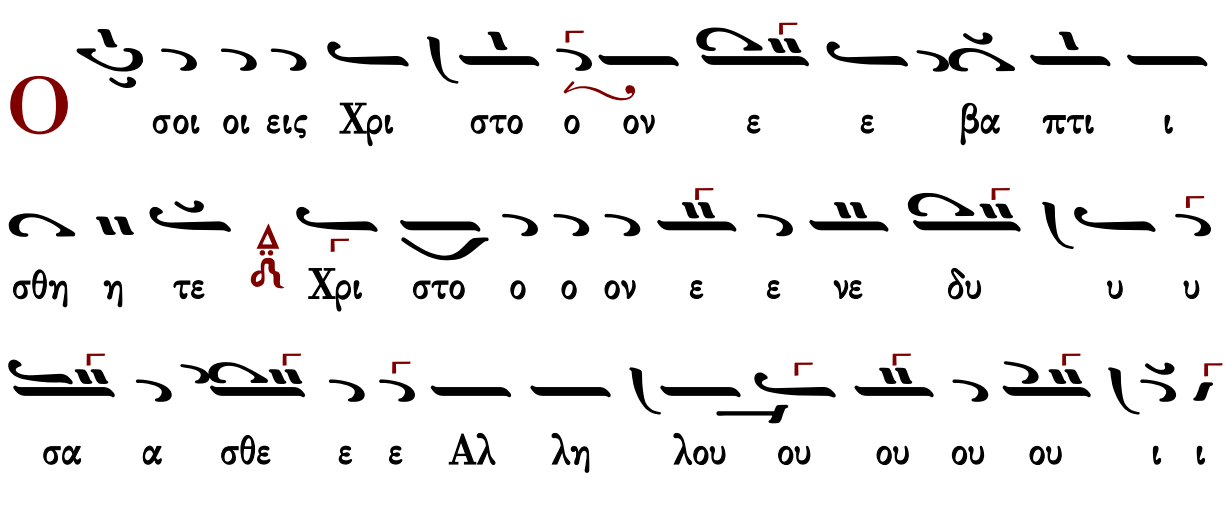
Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε

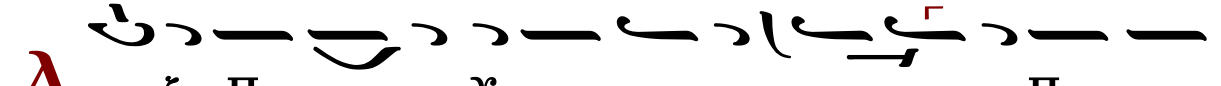
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

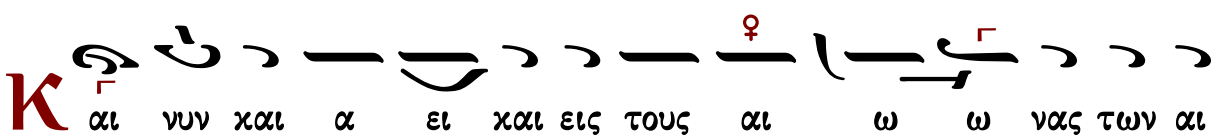
Ἦχος λ π ϔ Πα

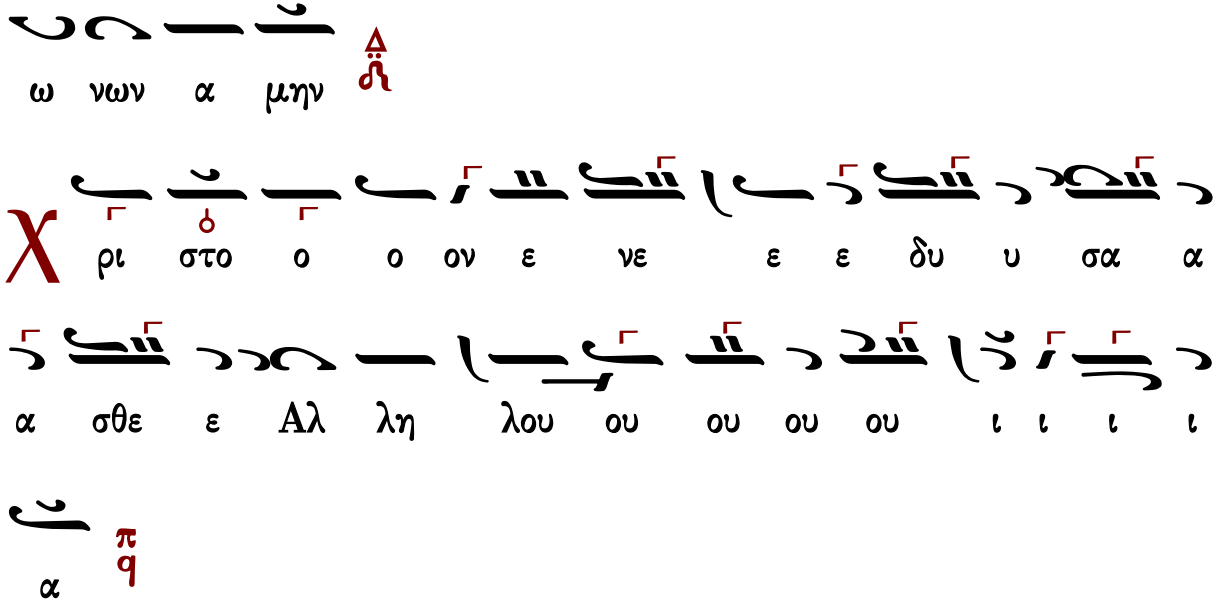
Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.44*

Ο
σοι εις Χρι στο ο ον ε ε βα πτι ι σθη η
τε Χρι στο ον ε ε ε ε νε ε δυ υ σα α
σθε ε Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α
(δις)

Ο
σοι οι εις Χρι στο ο ον ε ε βα πτι ι
σθη η τε Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ υ
σα α σθε ε ε Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι
ι ι α

Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα
τι

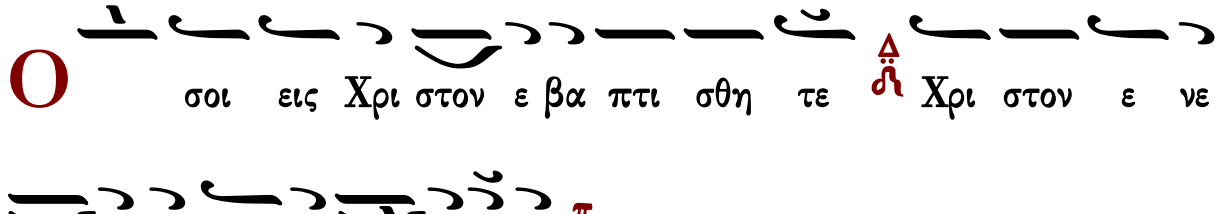

Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των αι

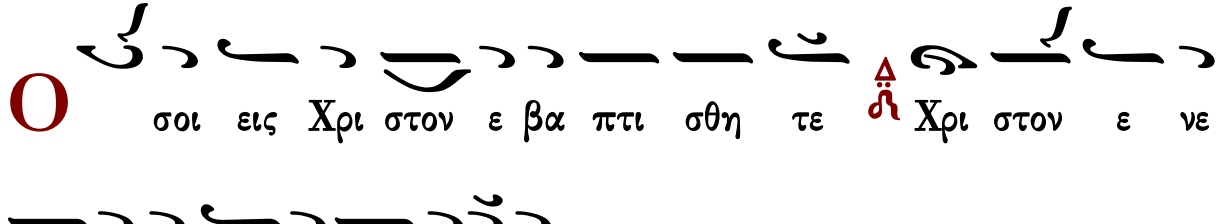
Πέτρου Λαμπαδαρίου

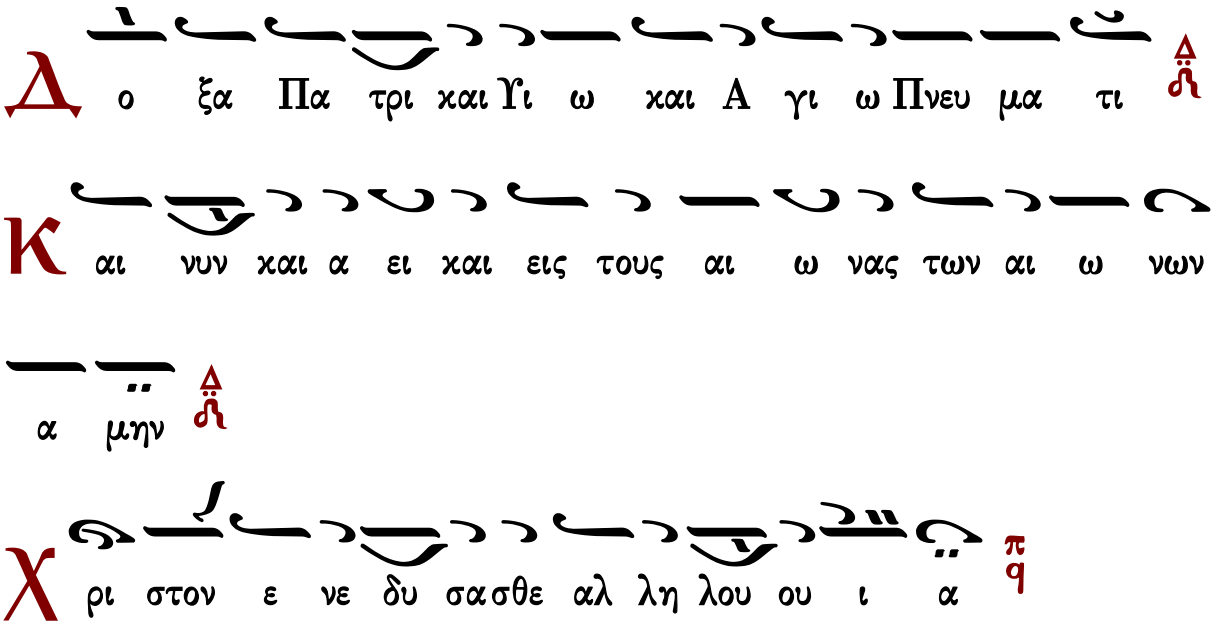
Ἦχος λ π ϙ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία 1851 σ.31*

(β′)

Δύναμις

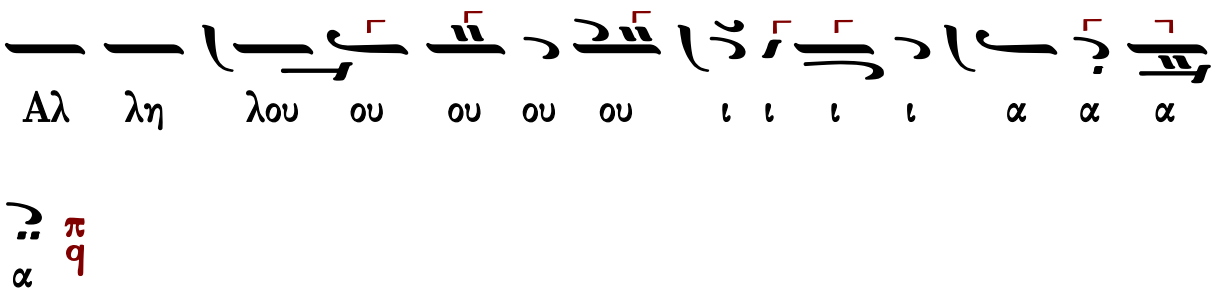
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ	Πέτρου Λαμπαδαρίου	σύντομον ἀρχαῖον
Κωνσταντίνου Πρίγγου		τοῦ βήματος

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος λ π q Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ. 46*

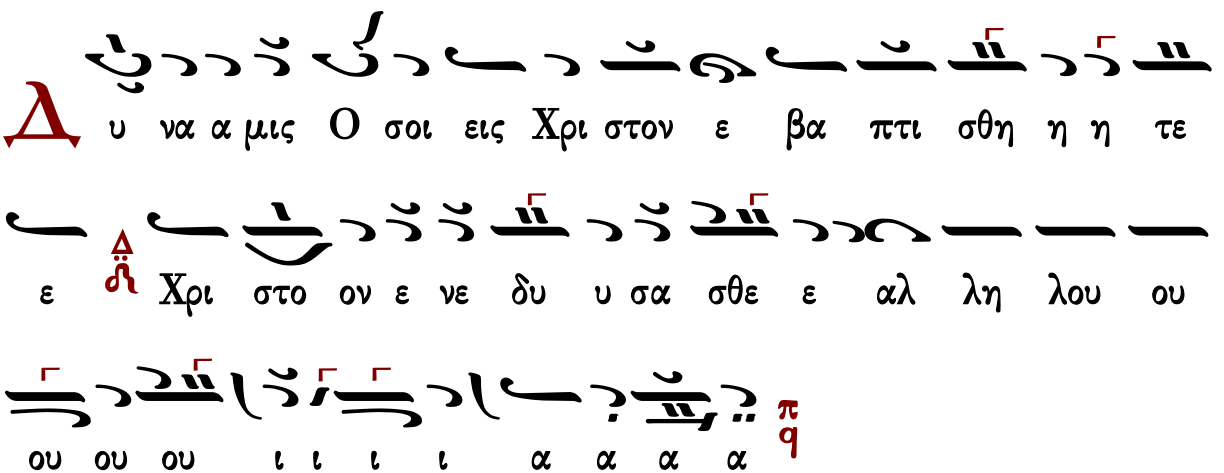

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π ϔ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ. 50*

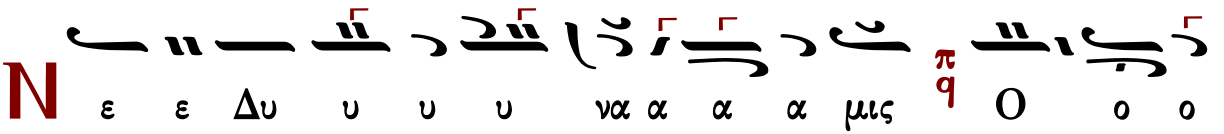

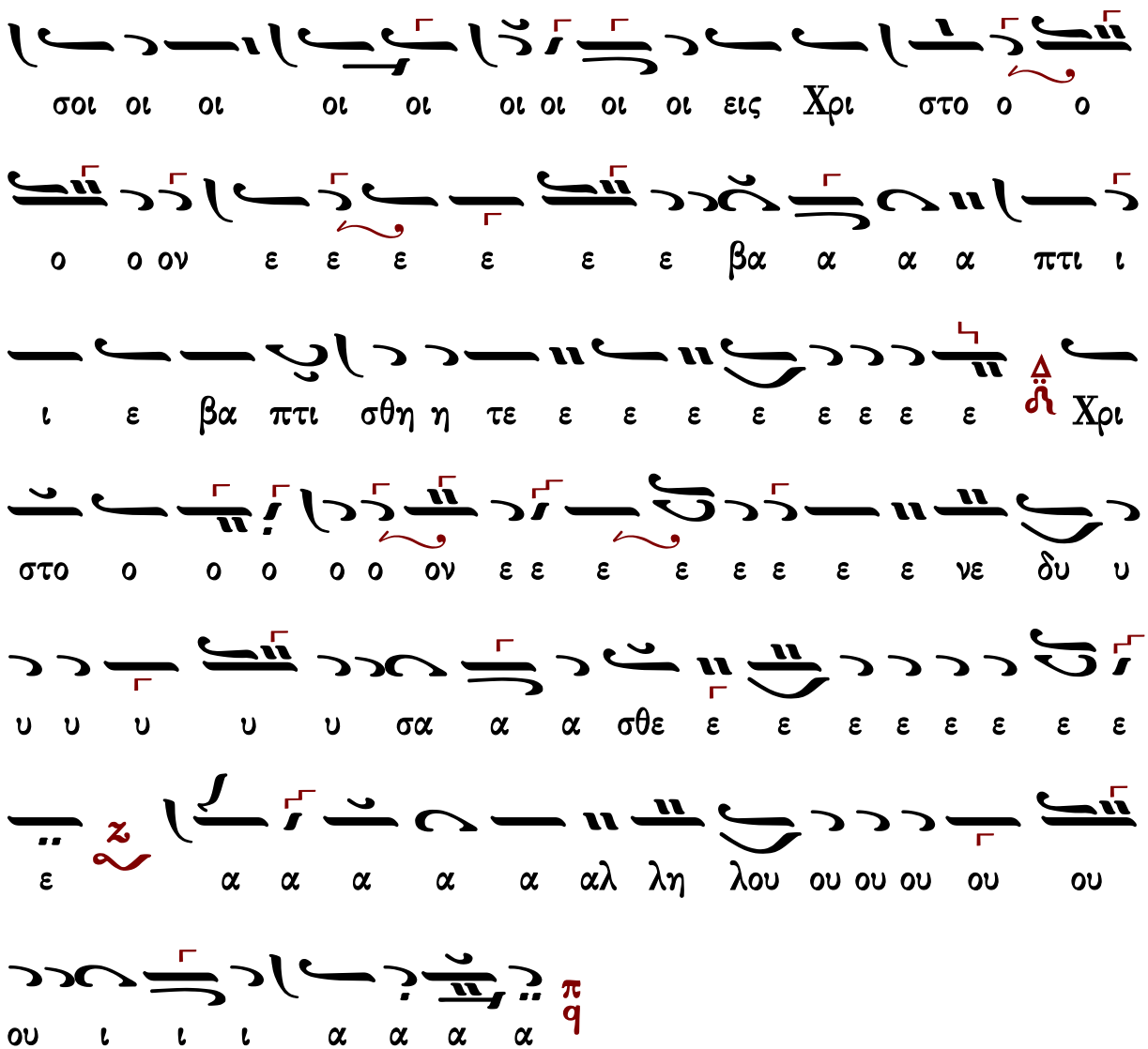
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἀπόστολος Λουκᾶς Λουκᾶ

σύντομον ἀρχαῖον

Ἦχος λ π ϔ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ. 50*

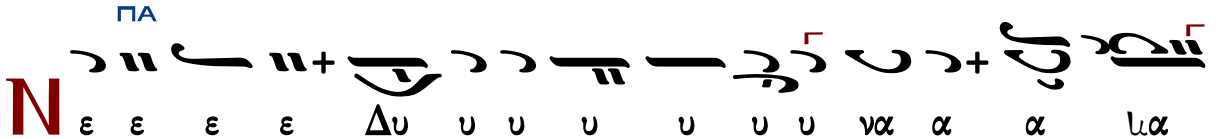

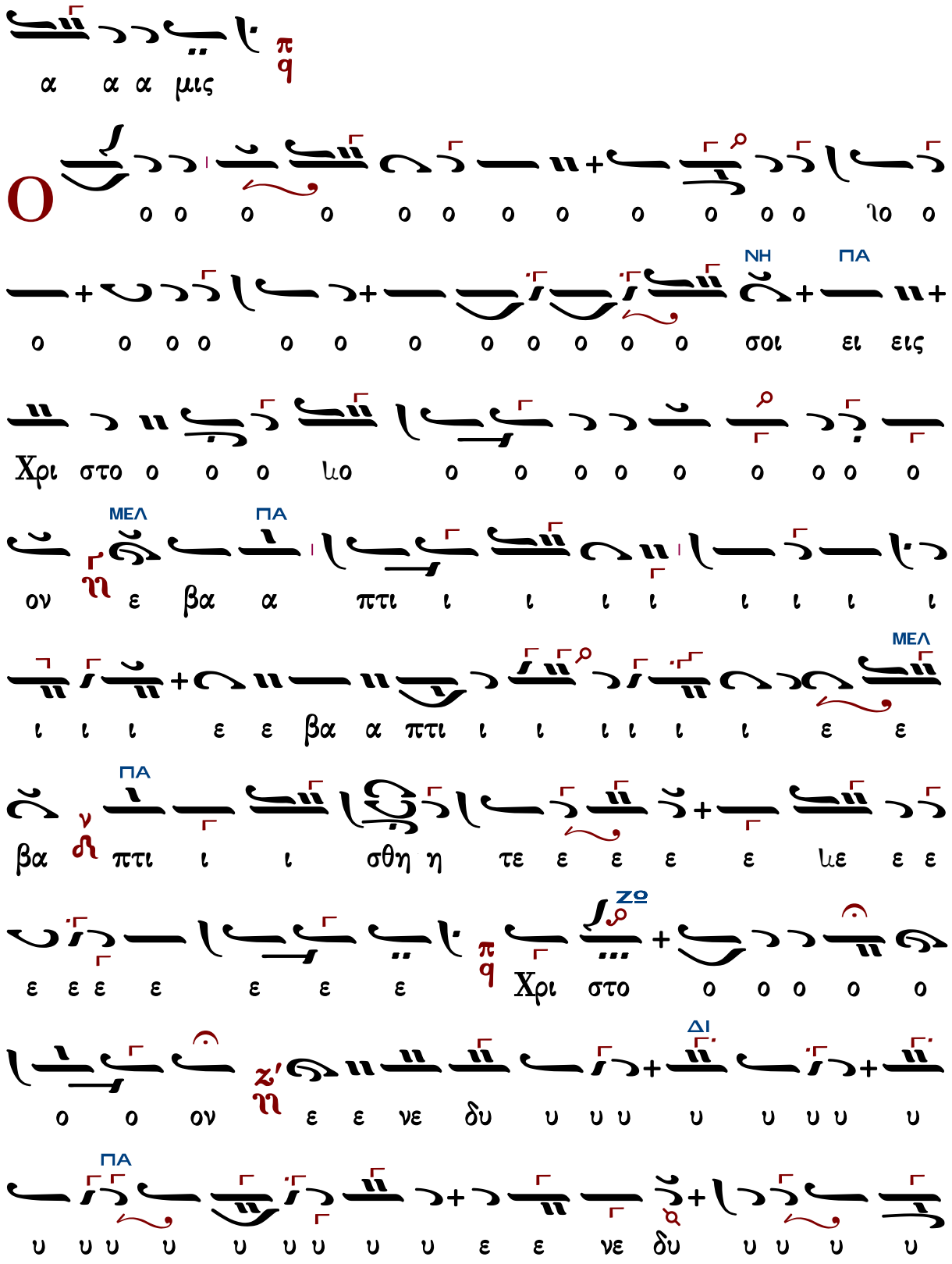

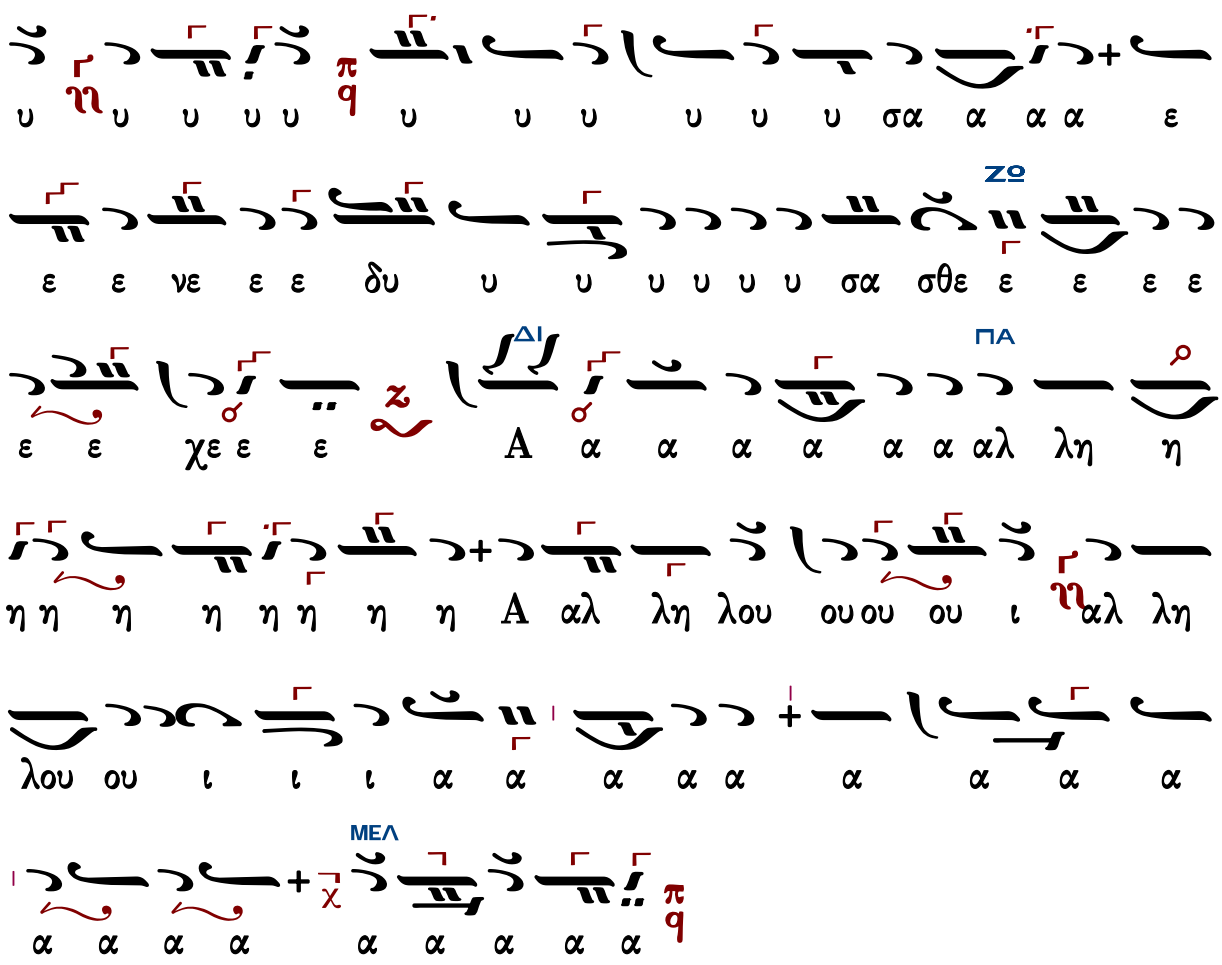
Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ϊ ϑ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.90*

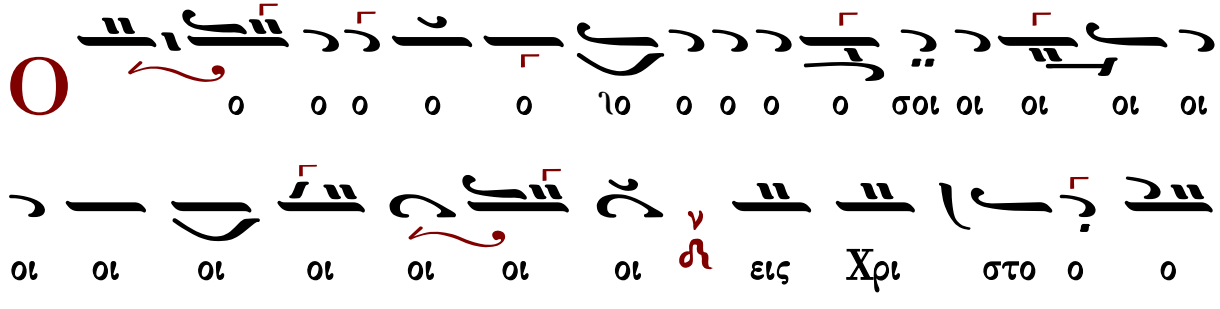

α α α μις
ΝΗ ΠΑ
Χρι στο ιο σοι ει εις
ΜΕΛ ΠΑ
ον ε βα α πτι ι ι ι ι ι ι ι ι
ΜΕΛ
ι ι ι ε ε βα α πτι ι ι ι ι ι ι ε ε
ΠΑ
βα πτι ι ι σθη η τε ε ε ε ιε ε ε
ΖΩ
ε ε ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο
ΔΙ
ο ο ον ε ε νε δυ υ υ υ υ υ υ υ υ
ΠΑ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ ε ε νε δυ υ υ υ υ

τοῦ βήματος Γ. Καραντακκλησιώτου

Ἦχος λ π ϊ Πα

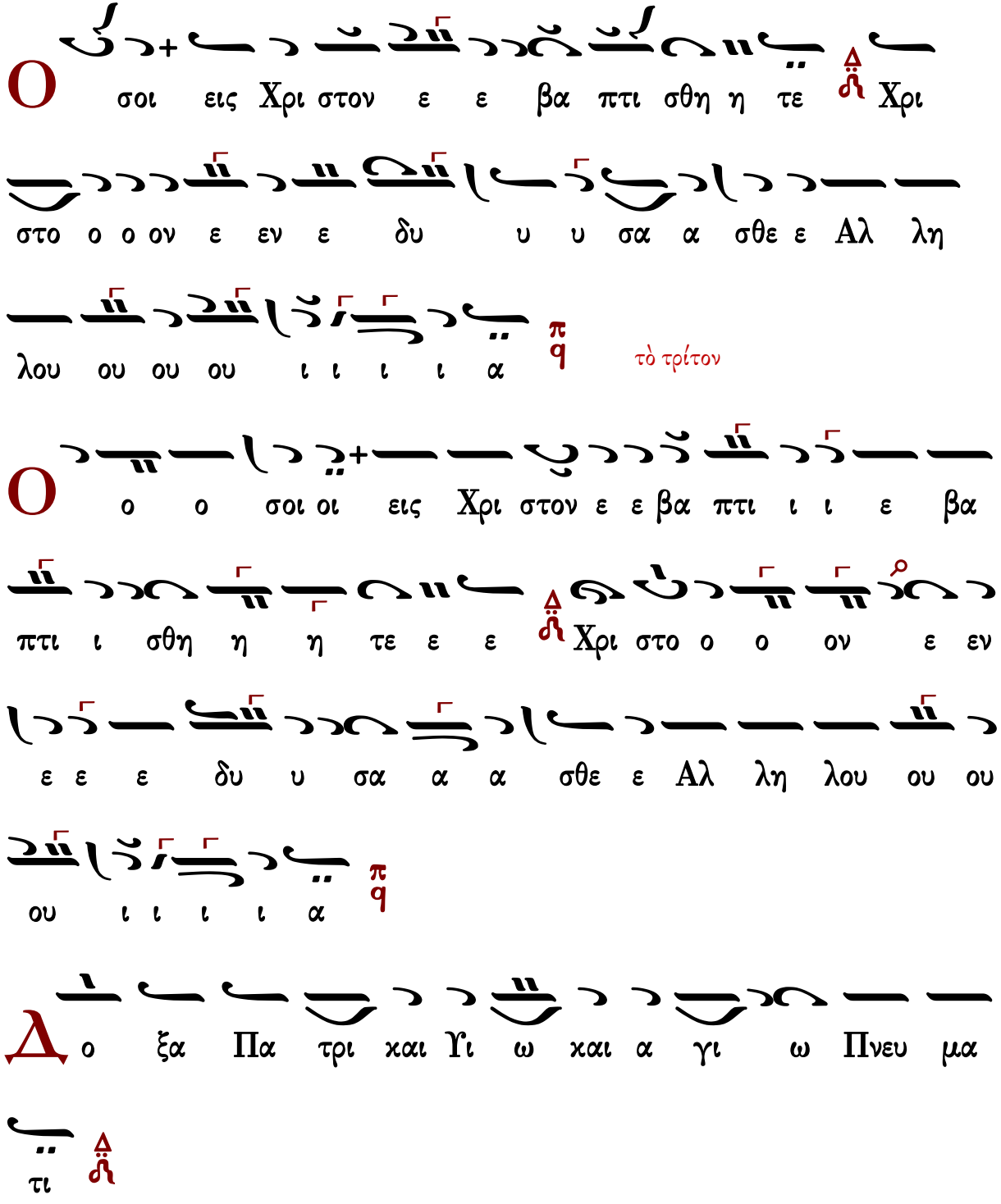
Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.46*

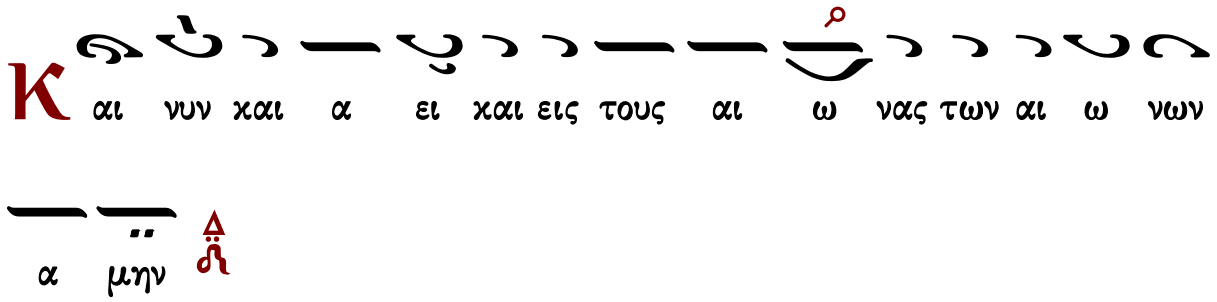

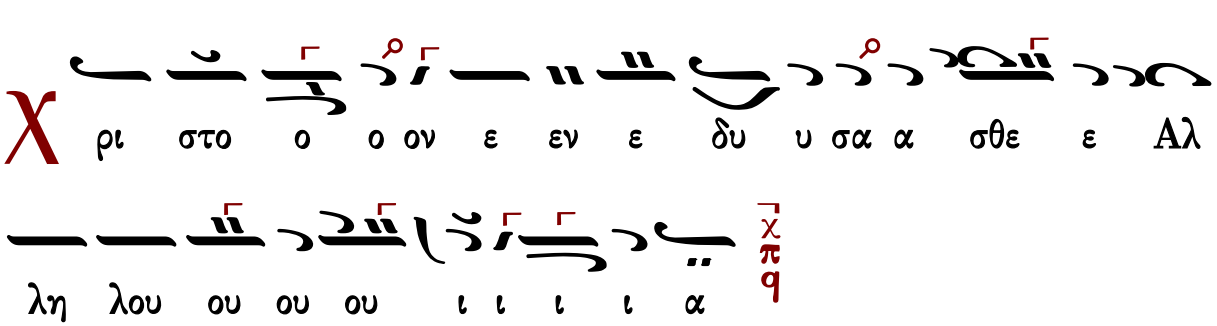
ο ο ο ο ο ο ο ον
βα α πτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ε ε βα α πτι σθη η
τε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρι στο ο ο ο ο ον ε ε ε νε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ
υ σα α α ε νε δυ υ σα α σθε ε ε ε ε
ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
α α α αλ λη η λου ου ου ου ι ι
ι α αλ λη λου ου ι ι ι α α α α

Ἦχος δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.142#

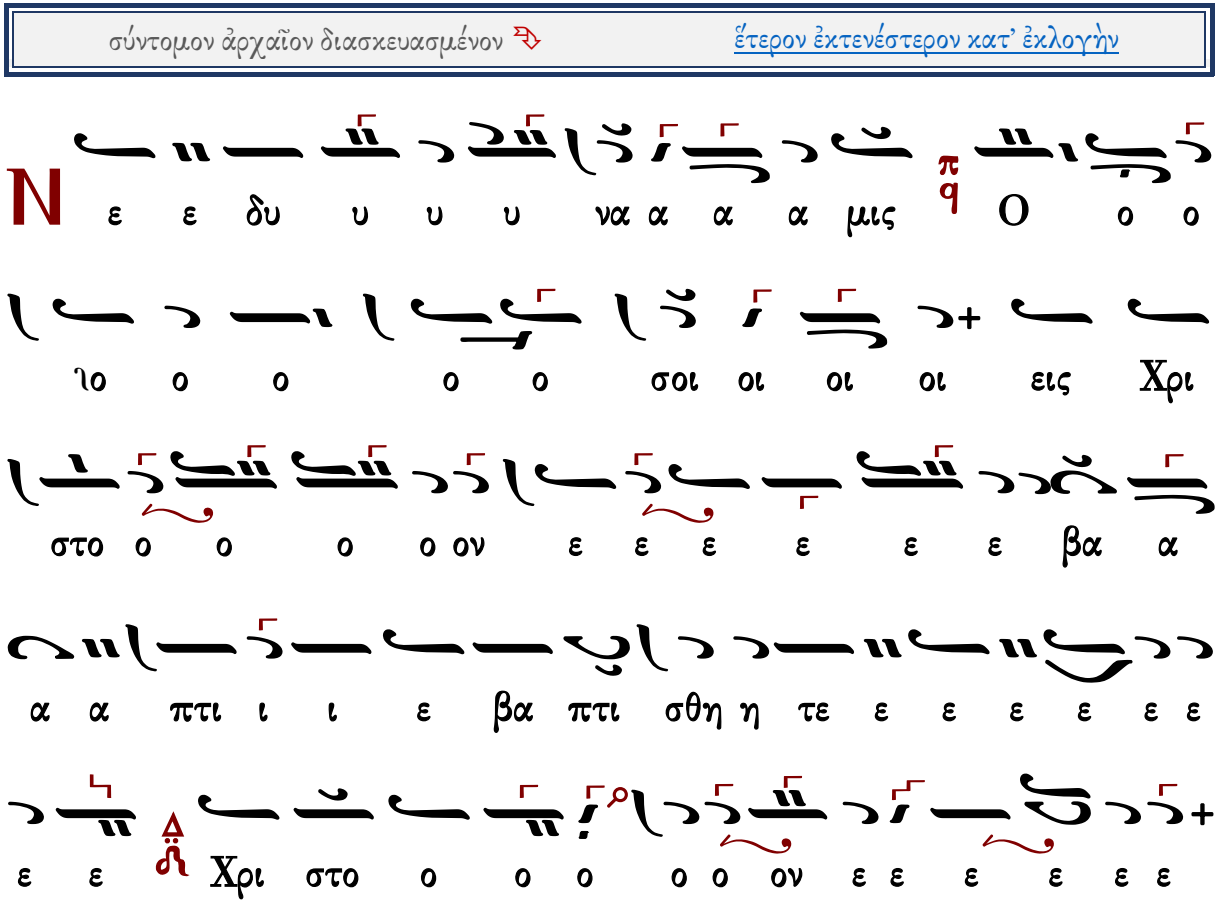

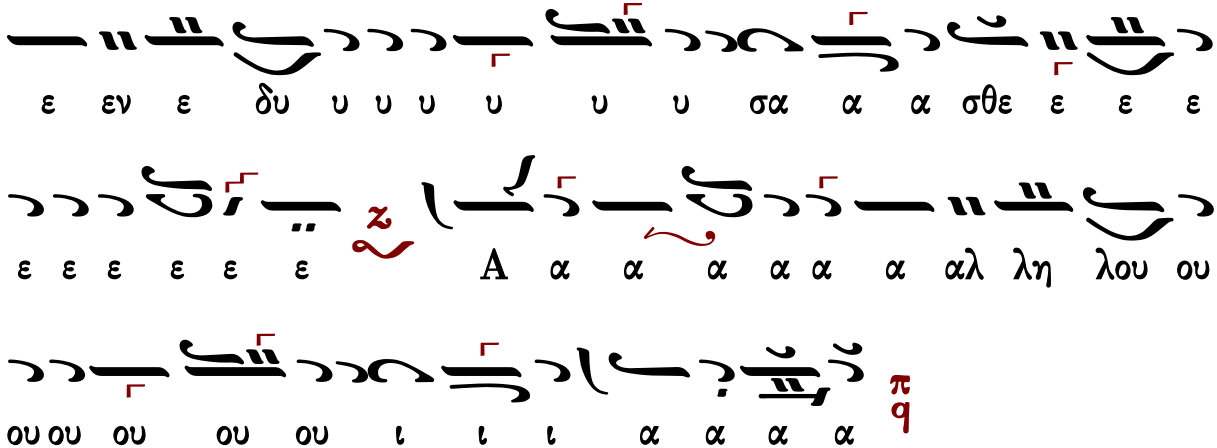

Δύναμις

σύντομον ἀρχαῖον διασκευασμένον — ἕτερον ἐκτενέστερον κατ' ἐκλογήν

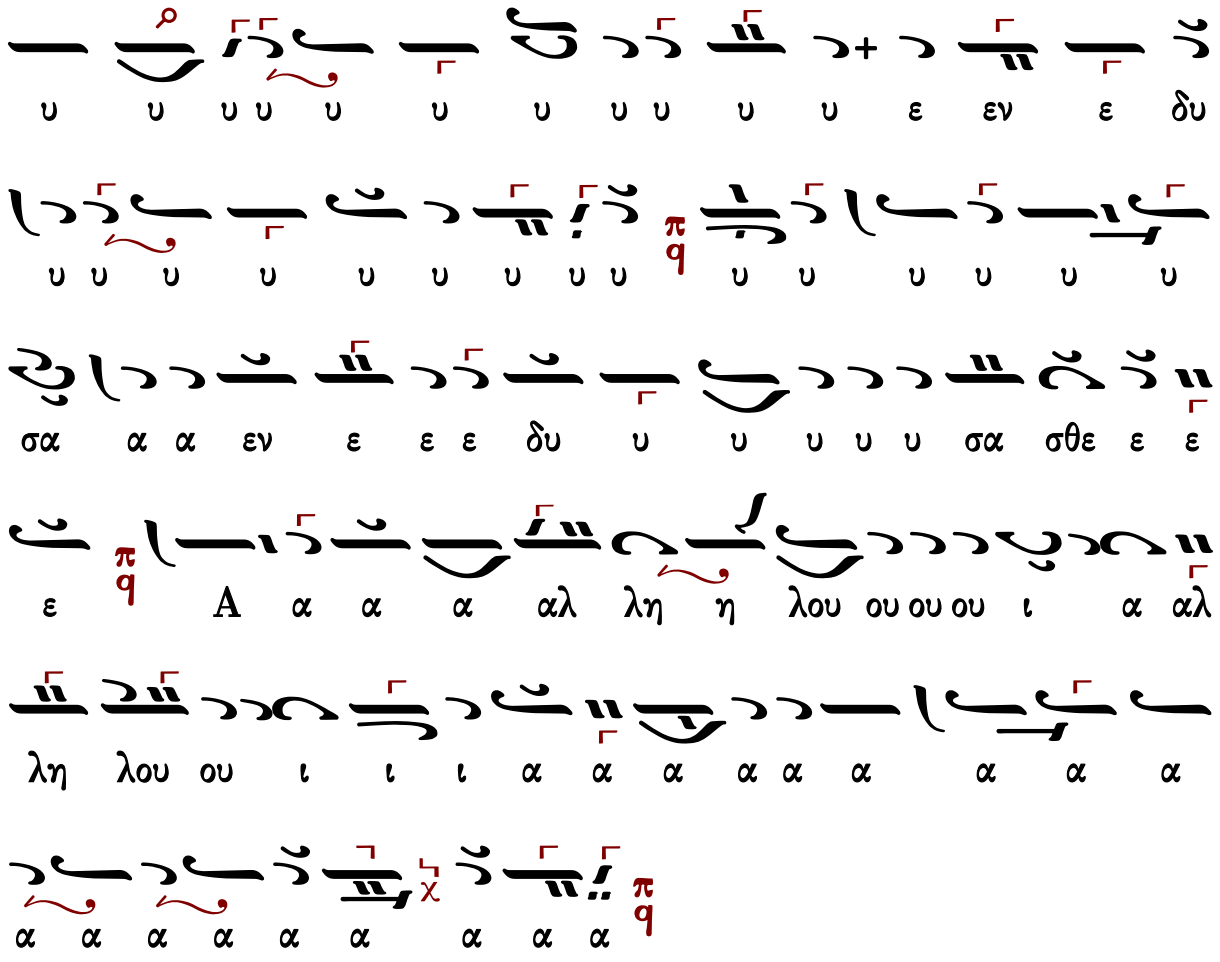

ἕτερον ἐκτενέστερον κατ' ἐκλογήν

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.144#

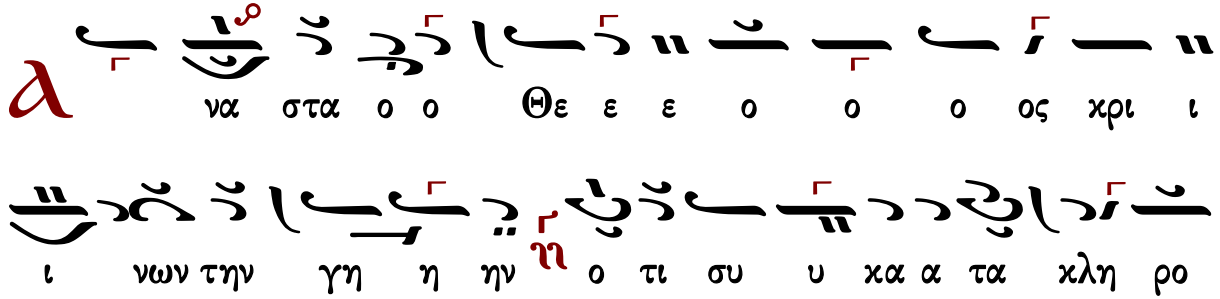

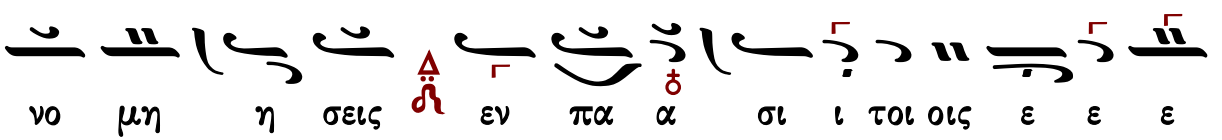
Ἀνάστα ὁ Θεός

Γεωργίου Ραιδεστηνού

Ἦχος Γα

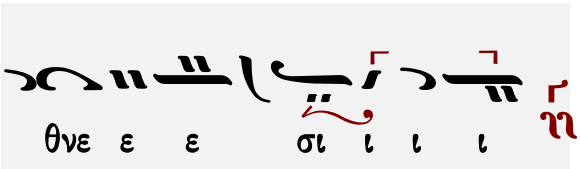
Γεωργίου Ραιδεστηνού
Αγία και Μ. Εβδομάς 1884 σ.372*

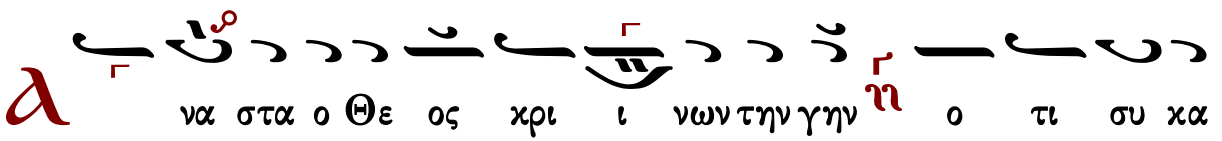

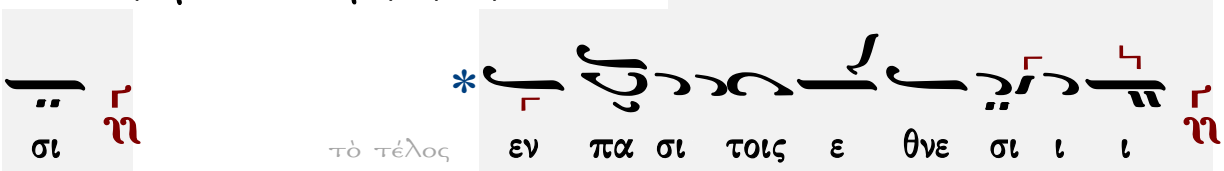
τὸ τέλος

ἕτερον σύντομον

τὸ τέλος

∴ Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ Θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.

∴ Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε;

∴ Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.

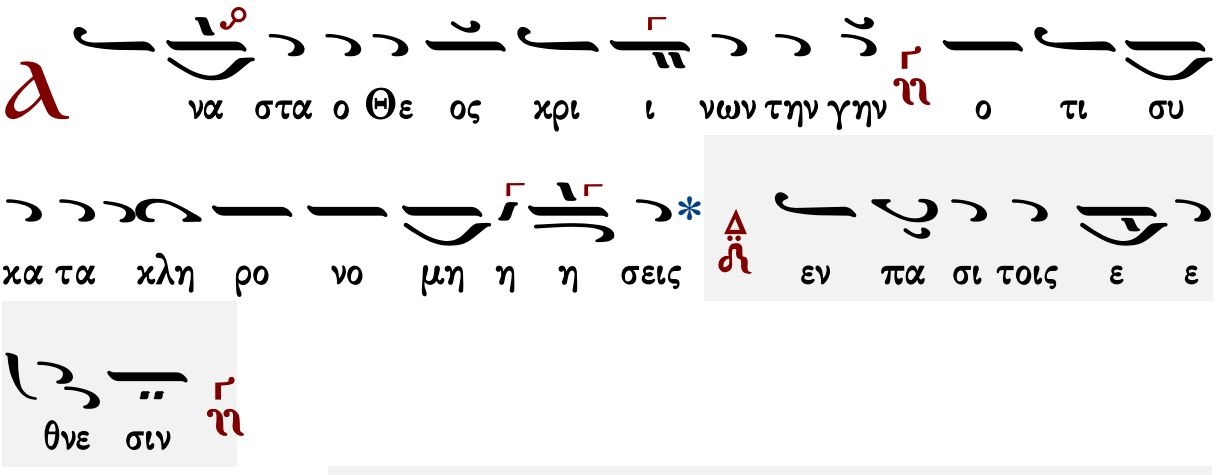
∴ Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν.

∴ Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται, σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

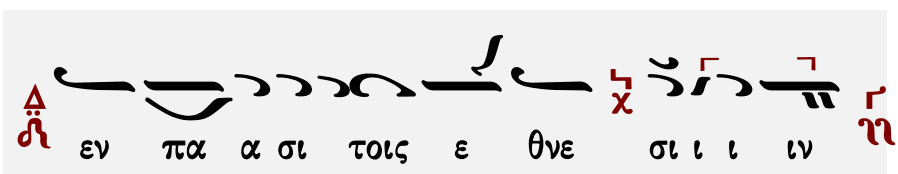
∴ Ἐγὼ εἶπα· Θεοί ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

συντομότερον

τὸ τέλος

∴ Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ Θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.

∴ Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε;

∴ Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.

∴ Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν.

∴ Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται, σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

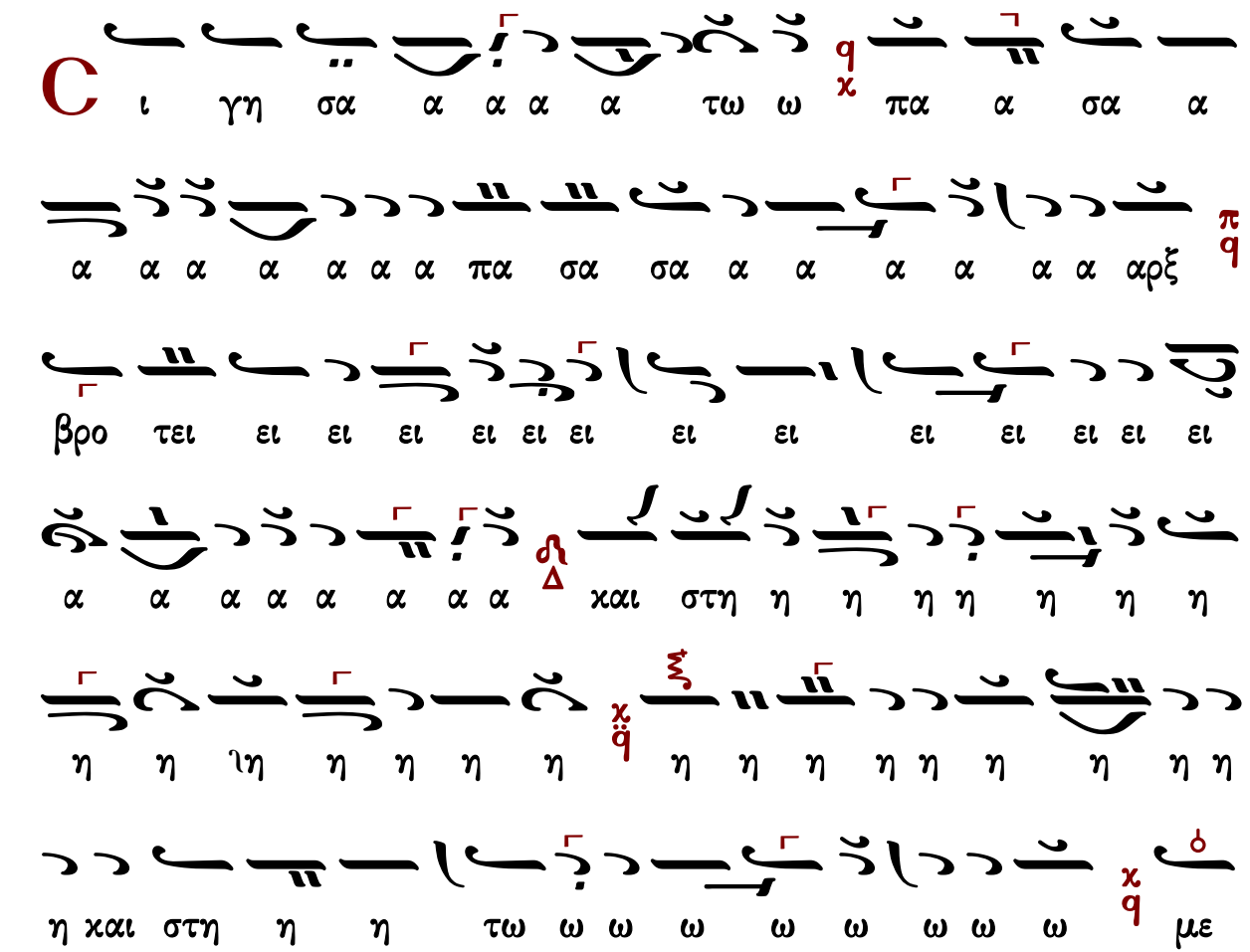
∴ Ἐγὼ εἶπα· Θεοί ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

Ἀντὶ Χερουβικοῦ

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

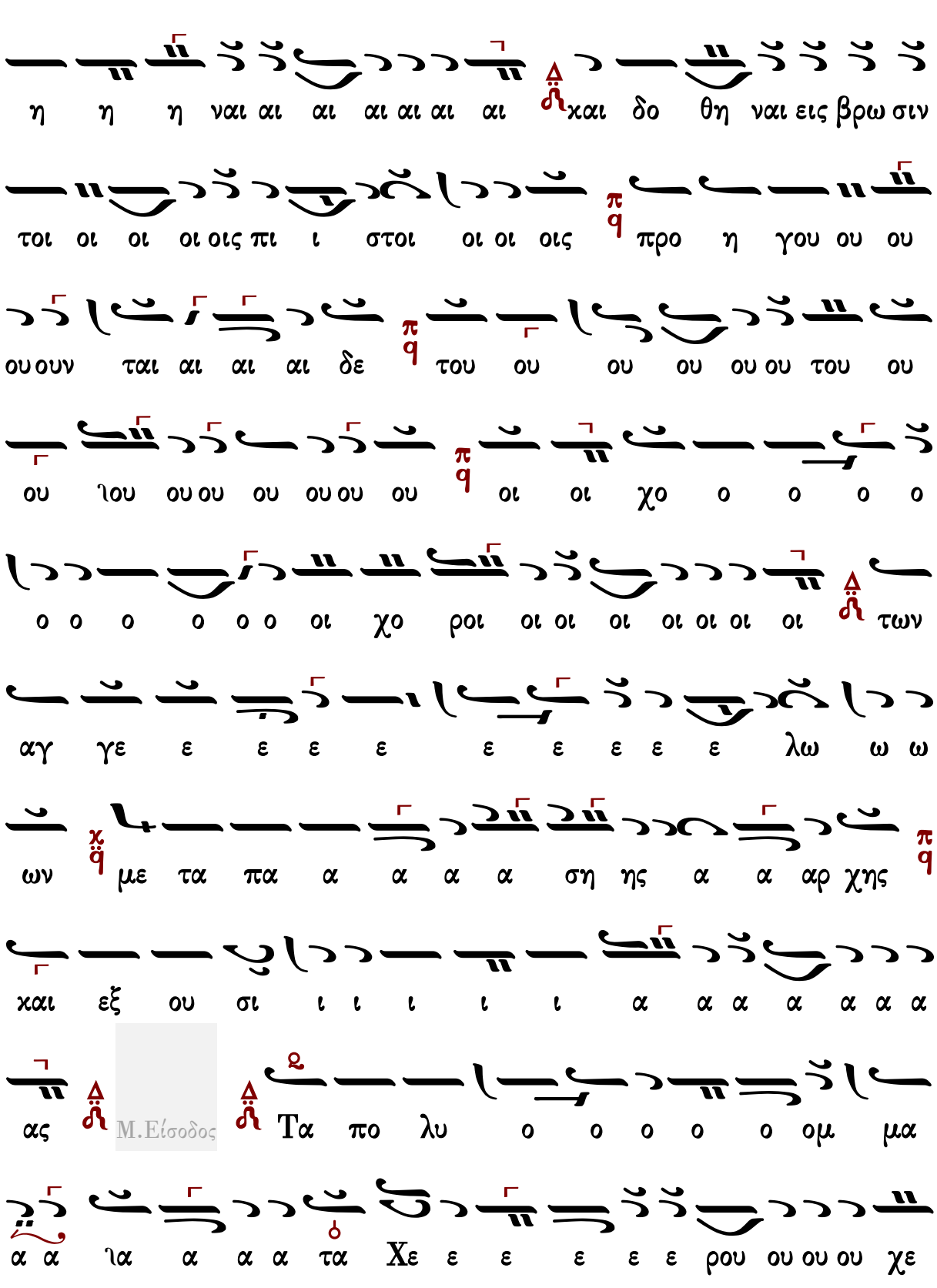
Ἦχος λ π ϙ Πα

Πανδέκτη
Λειτουργία 1851 σ.679/1970*

τα φο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο βου
ου ου ου χαι τρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
χαι αι τρο ο ο ο ο μου ου χαι μη δε ε ε ε
ε ε ε ε ε εν γη η η η η η ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι νο ον εν ε ε ε ε ε
ε α α α α α ε εν αυ τη η η η η η λο ο ο ο
γι ι ζε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
χε ε ε λο γι ι ι ζε ε ε ε ε ε σθω ω ω
ω ο ο ο γα α α α αρ Βα α α α

λα α α α σι ι ι ι βα σι λε ε ε ε ε ε
ε ευς τω ω ω ω ων βα α α α α α σι ι
ι ι ι λε ε των βα σι ι λε ευ ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο των βα σι λε ε ευ ο ο
ο ο ο ο ον τω ω ω ων και αι Κυ υ υ υ υ
υ ρι ι ι ιι ι ι ι ος των χυ ρι ευ ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ω ω
ων Χρι στο ο ο ος ο ο Θε ο ο ο ο ος
η η ο θε ος η μω ω ω ω ω ω ων προ οσ ε
ε ε ε ερ χε ε ε ε ται σφα γι α σθη η

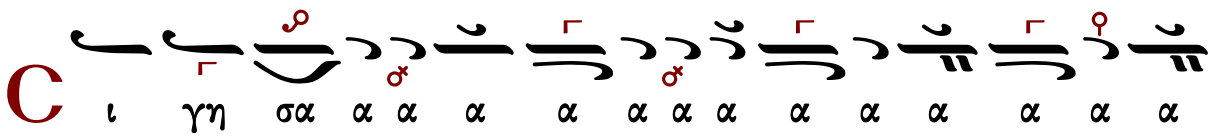

η η η ναι αι αι αι αι αι αι χαι δο θη ναι εις βρω σιν
τοι οι οι οι οις πι ι στοι οι οι οις προ η γου ου ου
ουουν ται αι αι αι δε του ου ου ου ου ου του ου
ου ιου ουου ου ουου ου οι οι χο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο οι χο ροι οι οι οι οι οι οι οι των
αγ γε ε ε ε ε ε ε ε ε λω ω ω
ων με τα πα α α α α ση ης α α αρ χης
χαι εξ ου σι ι ι ι ι ι α α α α α α α
ας Τα πο λυ ο ο ο ο ο ομ μα
α α ια α α α τα Χε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου χε
Μ.Είσοδος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου (†1896)

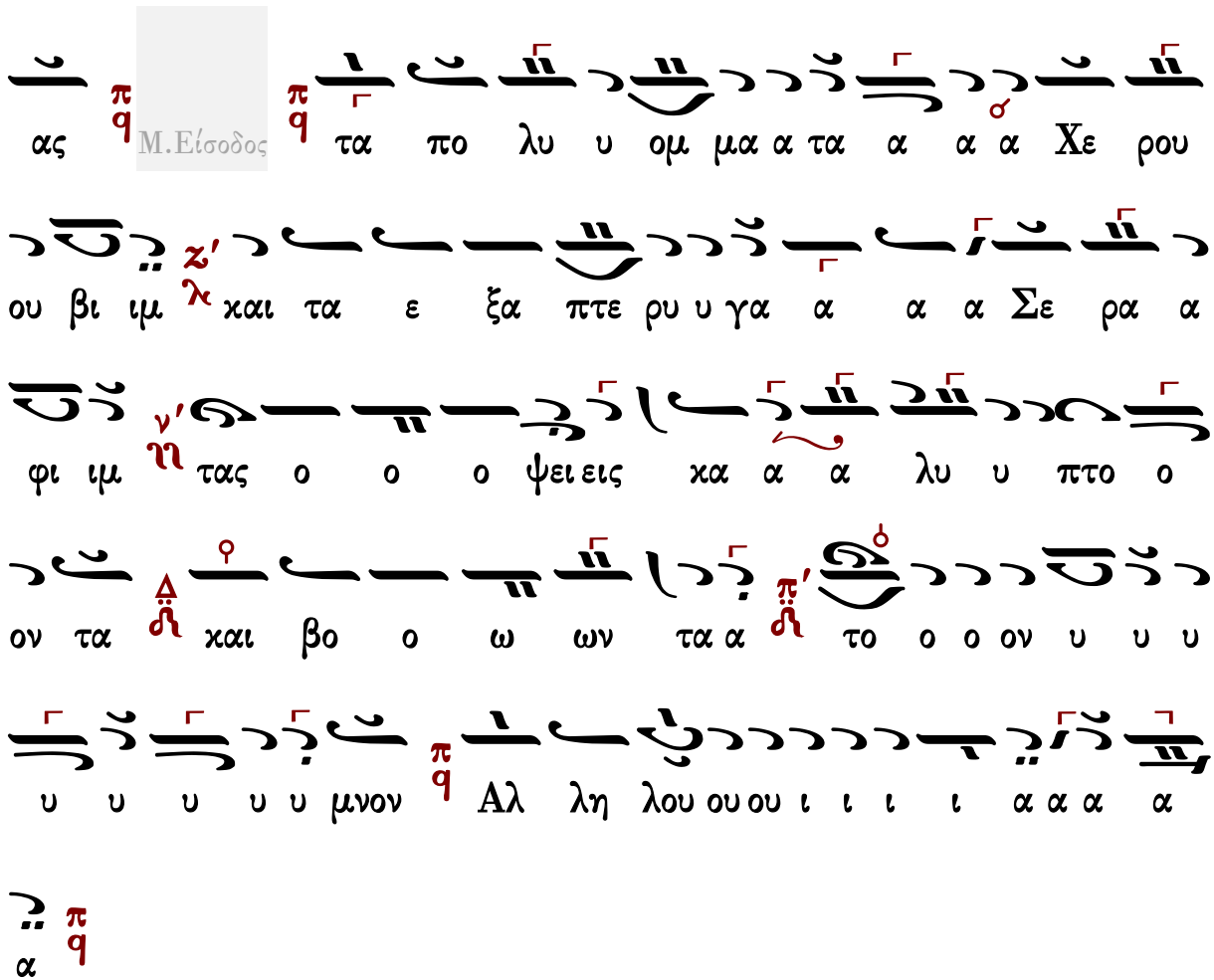
Ἦχος λ π ϊ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ. 297*

α α α α α α α α α α α τω πα α
σα α σα α α α α αρξ βρο τει ει ει ει ει ει α
α α α και στη η η η η η η η τω με τα
φο ο ο ο ο ο ο ο ο ο βου ου και αι τρο ο ο
ο και τρο ο ο ο ο μου ου και μη δε ε ε ε ε ε ε
ε ε εν γη η η η ι νο ον ε εν ε ε ε εν
ε ε αυ τη η η η ιη η η η η η η η η
η η η η η λο ο γι ι ζε ε ε ε ε ε ε
ε ε σθω ω ω ω ο γα α αρ Βα α σι ι λευς
τω ων βα σι ι λευ ο ο ο ο ον των και αι

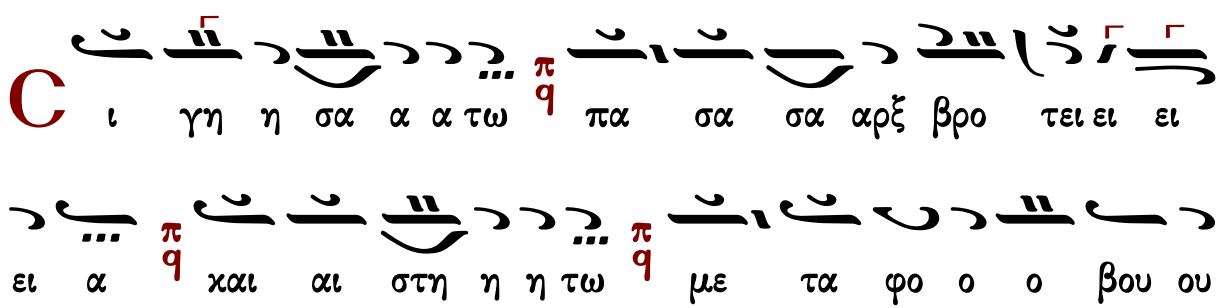
Κυ ρι ι ος τω ων χυ ρι ι ευ ο ο ο ο ον
των προσ ε ε ε ε ερ χε ε ε ται αι σφα γι α α
σθη η η η η ναι αι και δο θη η η η ναι αι
ει εις βρω ω ω ω ω σι ι ι ι ιν
τοι οι οι οι οι οι οι οι οι οις πι ι ι τοις πι
ι στοι οι οι οις προ η γου ου ου ουν ται δε ε
του ου ου ου του οι χο ροι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι των α αγ γε ε ε ε ε ε
ε λω ω ω ων με τα πα α α α σης α αρ χης
χαι αι ε εξ ου σι ι ι ι ι ι α α α

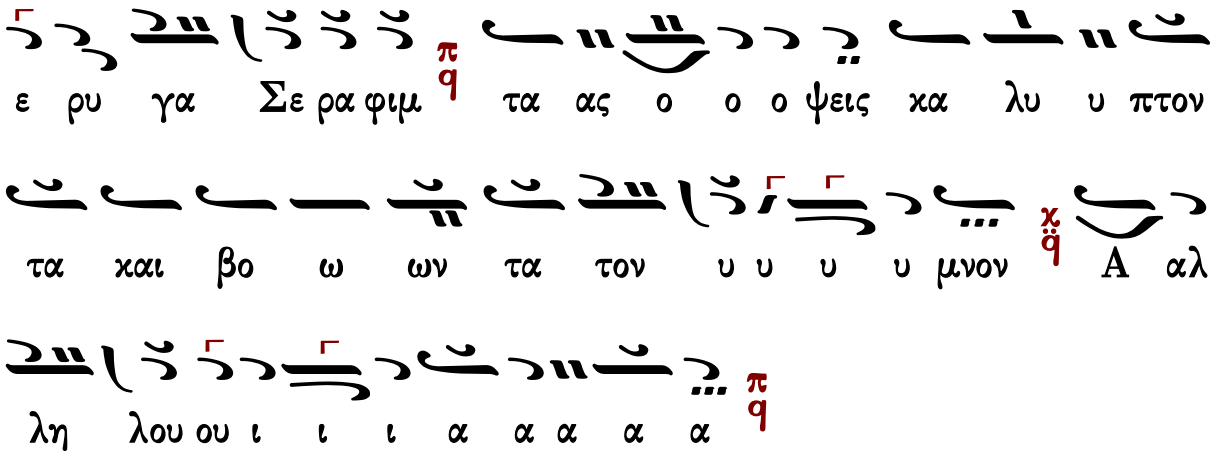
Ἰωάννου Σακελλαρίδου (†1938)

Ἦχος λ ϊ Πα

Ἀδελφότης Θεολόγων η «ΖΩΗ»
Μουσικός Πανδέκτης τ.4
Θεία Λειτουργία 1976 σ.170*

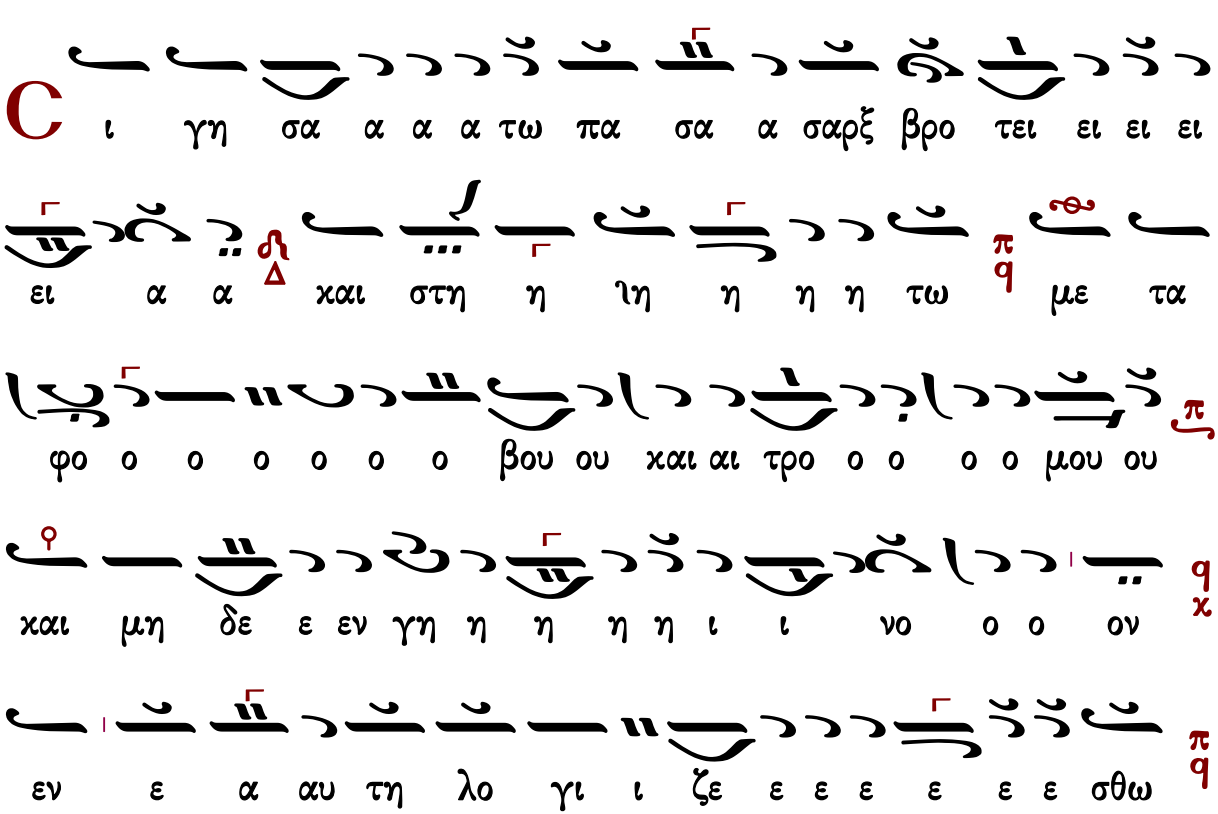

και τρο ο ο ο μου και μη δεν γη ι ι νον εν
ε αυ τη η η η λο ο γι ζε ε ε σθω ο γαρ
Βα σι λευς των βα σι λε ευ ο ο ον των και αι Κυ
ρι ι ος των κυ ρι ε ευ ο ο ον των προσ ε ε ερ
χε ε ε ε ται σφα γι α σθη η η ναι και δο θη
η η ναι εις βρω ω σιν τοι οις πι ι ι στοις προ η
γου ουν ται δε ε του ου ου του οι χο ροι οι οι των
αγ γε ε ε ε λων με τα πα α α σης α αρ χη ης
και ε εξ ου σι ι ι ι ας τα πο λυ
ο ομ μα τα α Χε ε ρου ου βιμ και τα εξ α πτε ε ε
Μ.Είσοδος

Δοσιθέου Μοναχοῦ Κατουνακιώτη I (†1991)

Ἦχος λ π ϊ ϙ Πα

Δοσιθέου Μοναχοῦ Κατουνακιώτου
Λειτουργία 1990 σ.65*

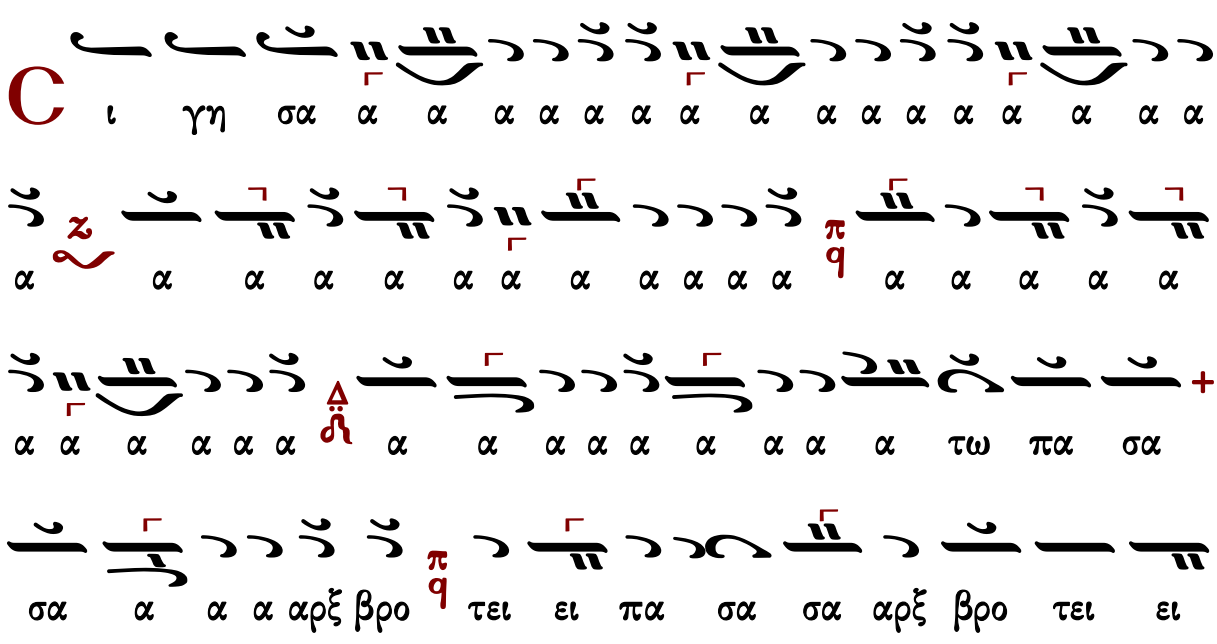

ο γαρ Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ευς των βα σι λε
ευ ο ο ον τω ων και αι Κυ ρι ι ος των κυ ρι ε ευ
ο ο ο ο ο ο ον τω ω ω ων προ οσ ερ χε ε
ται σφα γι α σθη η η η η ναι και δο θη η
ναι ει εις βρω ω ω σιν τοι οι οι οις πι ι στοι οι οι
οις προ η γου ου ουν ται δε ε του ου ου ου
του οι χο ροι οι των αγ γε ε ε λω ων με τα
πα α α σης αρ χης και ε εξ ου ου σι ι ι ι ι α
α α ας Μ.Είσοδος τα πο λυ ομ μα α τα α α α Χε
ρου ου βιμ και τα ε ξα πτε ρυ υ γα α α α Σε ρα α

Δοσιθέου Μοναχοῦ Κατουνακιώτη II (†1991)

Ἦχος λ π ϙ Πα

Δοσιθέου Μοναχοῦ Κατουνακιώτου
Λειτουργία 1990 σ.70*

ει ει ει ει α α α α και στη η η η η η τω
ω ω ω και στη η η η η τω ω με τα φο ο
βου ου ου ου ου και τρο ο ο μου ου ου ιου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου και τρο ο ο ο μου ου ου ου και
αι μη η η η η η η η η η και αι μη δε ε ε
ε ε ε ε ε εν γη η η η η η η η η η μη δεν γη
ι νον ε ε ιε ε ε ε ε ε ε εν ε ε αυ
τη η η η η η η λο γι ζε ε ε ε ε
ε σθω ω ω ω ο γαρ Βα α σι ι λε ε ιε ε ε ε

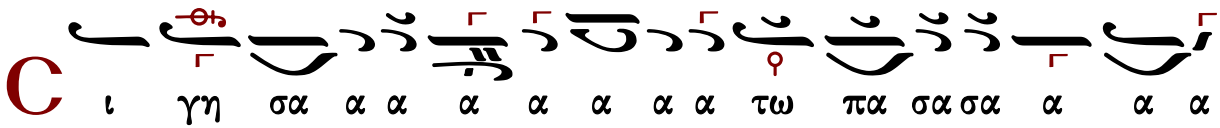
ευς τω ων βα α σι λε ευ ο ο ον τω ων και
Κυ υ υ υ και Κυ υ υ υ ρι ι ο ο ο ος των
κυ ρι ε ευ ο ο ο ο ο ον τω ω ω ω ω ω ω
ω ων προ οσ ε ε ε ε ερ χε ε προσ ε ερ χε ε
ε ται σφα γι α σθη η η η η η η ιη η η σφα
γι α σθη η η η ναι αι αι αι και δο θη η η
η η ναι εις βρω ω ω ω ω ω σι ιι ι ι ι
ιν τοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι τοι οις πι ι ι
ι ι ι στοι οι οι οις προ η γου ου ουν ται δε ε
του ου ου του ου οι χο ροι των αγ γε ε ε λων

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ π ϙ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.277/289*

α αρξ βρο τει ει ει ει ει ει ει α α α α α
χαι στη η η η η η τω με τα φο ο ο
βου ου χαι αι αι τρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο μου ου
ου χαι μη δε ε ε εν γη η η η η ι ι
νον εν ε αυ τη η η η λο ο γι ι ζε ε
ε ε ε ε ε σθω ω ω ω ω ο γα α α α αρ
βα α σι ι λε ευς των βα σι λε ευ ο ο
ο ο ον τω ων και αι Κυ ρι ι ος των κυ ρι ευ ο
ο ο ον τω ω ων προσ ε ερ χε ε ται σφα γι
α σθη η η η ναι αι και δο θη η η η

η η ναι εις βρω ω σι ιν τοι οις πι στοι οι οι οι οι

ιοι οι οι οι οι οι οις προ η γου ου ουν ται δε

του ου ου ου του οι χο ροι οι οι οι τω ων

α α αγ γε ε ε ε λων με τα πα α α α ση

ης α αρ χης και αι αι ε εξ ου σι ι ι ι ι

ι ι α α α α α α ας Τα

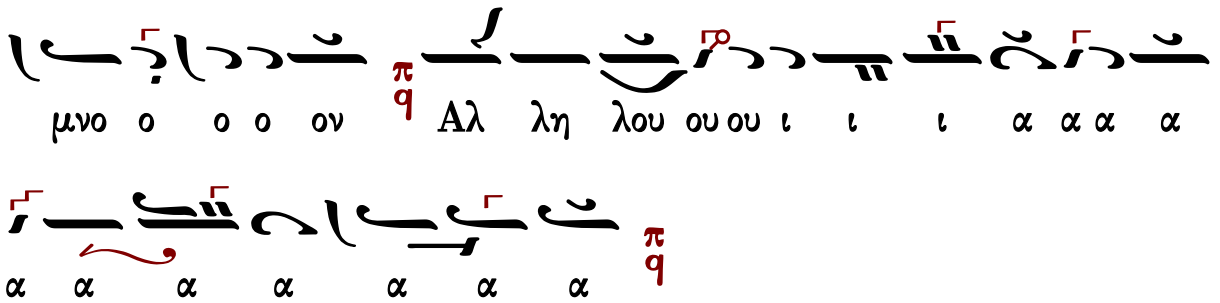
Μ.Είσοδος

πο λυ ομ μα α τα α Χε ρου ου βι ι ι ιμ και

τα ε ξα πτε ρυ υ γα α Σε ρα α α φι ιμ τας ο

ο ο ο ψεις κα α λυ υ υ υ υ υ πτο ον τα και

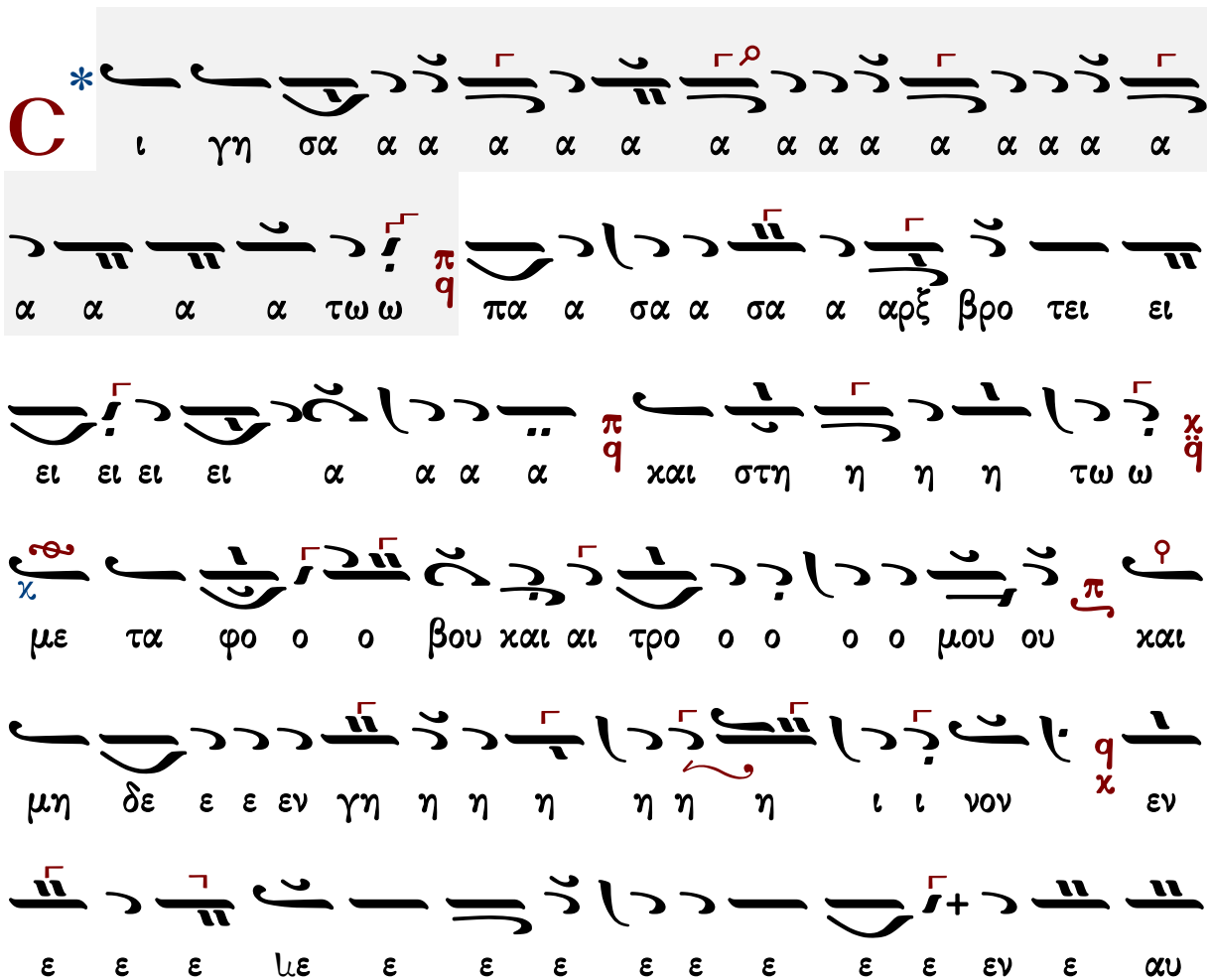
βο ω ω ω ων τα α α τον υ υ υ υ υ υ

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ ϊ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά 2019 σ.163*

στοις προ η γου ουν ται δε ε του ου ου ουου του οι
χο ροι οι οι οι οι οι οι ιοι οι οι οι οι οι των αγ
γε ε ε ε ε ε λω ω ω ων με τα α πα α α
α σης α αρ χη ης και ε εξ ου σι ι ι ι
ι α α α ας Μ.Είσοδος Τα πο λυ ο ομ μα
τα α α Χε ρου βιμ και τα ε ξα πτε ρυ υ γα
α α α Σε ρα φι ι ι ι ιι ι ι ι ιμ τας ο ο
ο ο ψει εις κα α α λυ υ πτο ο ον τα και βο
ω ω ω ων τα το ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ
μνον Αλ λη λου ου ι ι α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Λειτουργικά

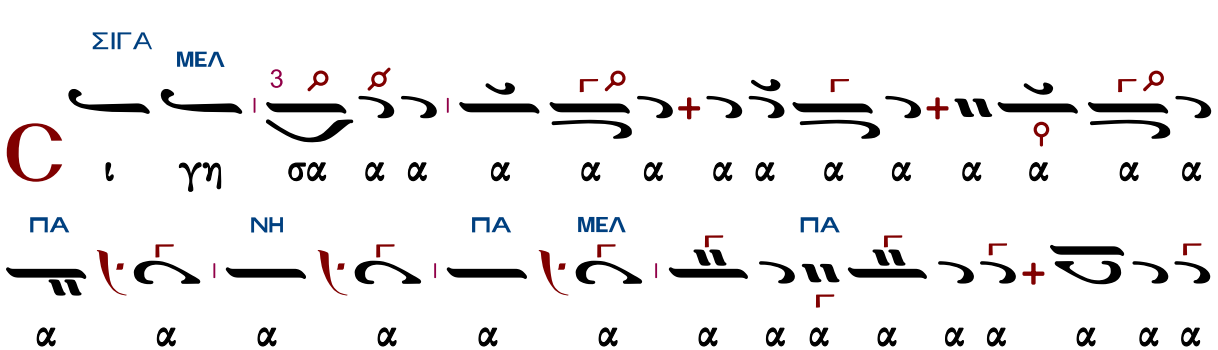
Λουκᾶς Λουκᾶ

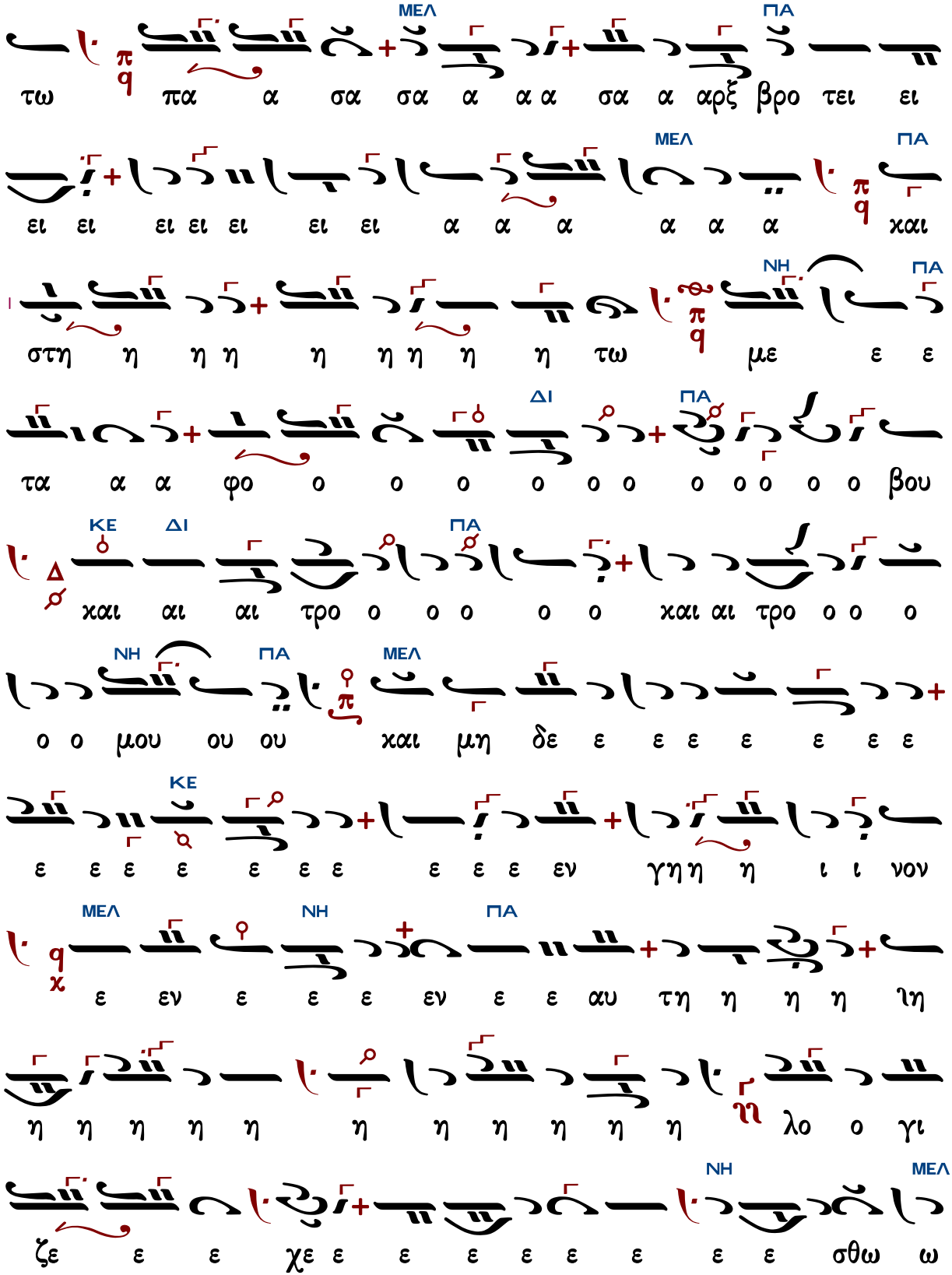
Δημοσθένους Παϊκοπούλου

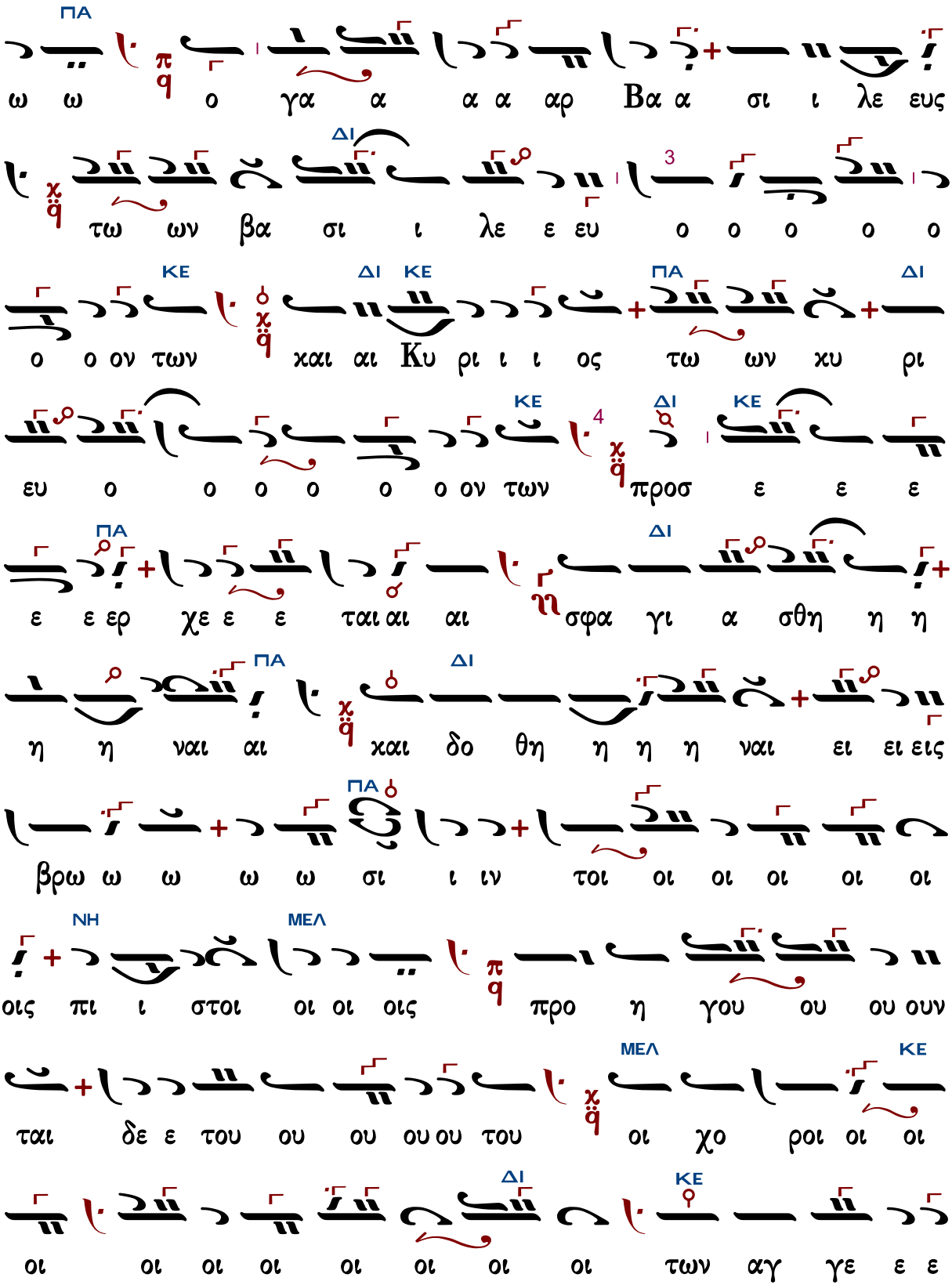
Ἰακώβου Πρωτοψάλτου συντετμημένον

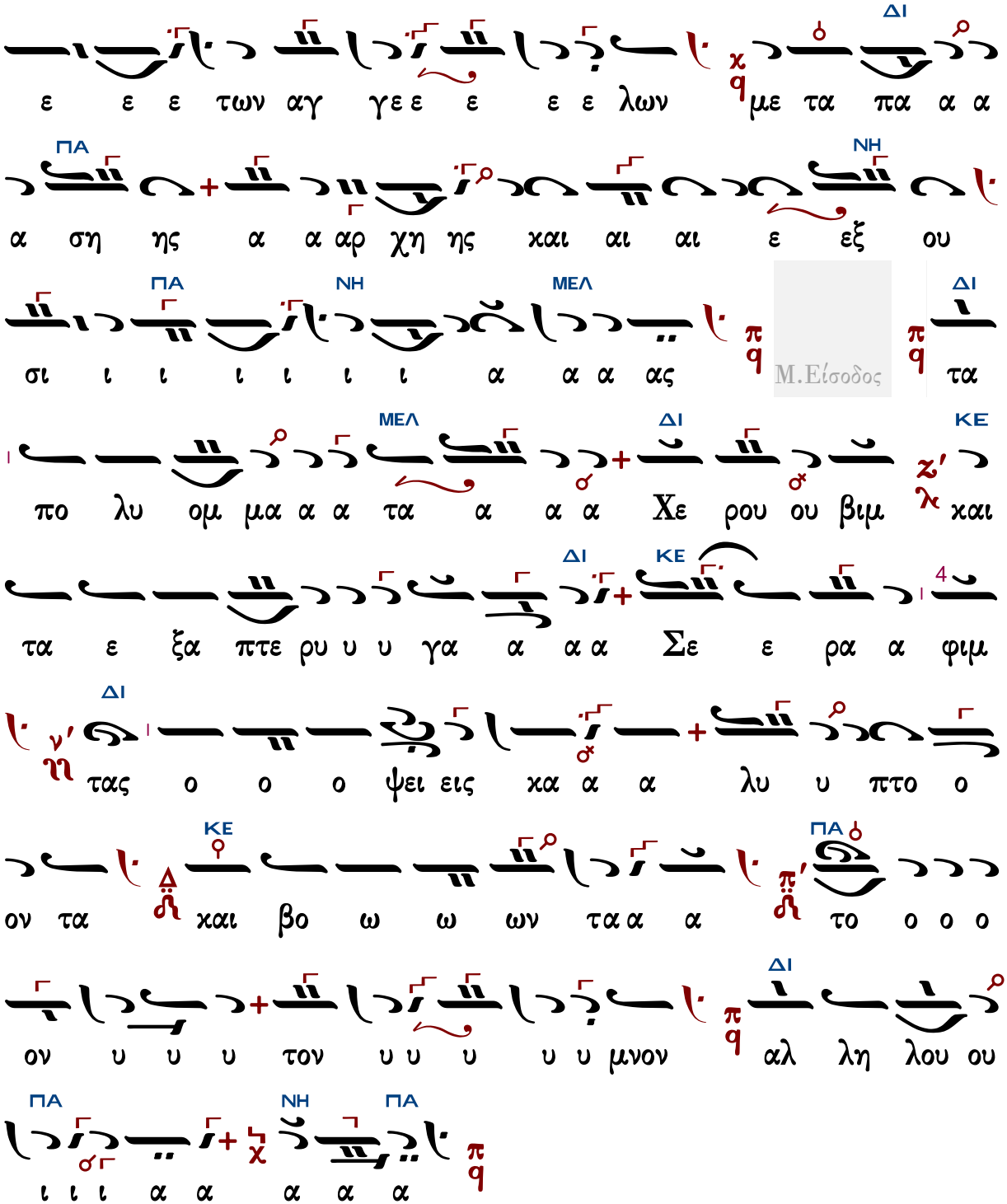
Ἦχος λ π ϑ Πα χ

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία 2006 σ. 239*

ΜΕΛ ΠΑ
τω πα α σα σα α α α σα α αρξ βρο τει ει
ΜΕΛ ΠΑ
ει ει ει ει ει ει ει α α α α α α χαι
ΝΗ ΠΑ
στη η η η η η η η η τω με ε ε
ΔΙ ΠΑ
τα α α φο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο βου
ΚΕ ΔΙ ΠΑ
χαι αι αι τρο ο ο ο ο ο χαι αι τρο ο ο ο
ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ
ο ο μου ου ου χαι μη δε ε ε ε ε ε ε ε
ΚΕ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν γη η η ι ι νον
ΜΕΛ ΝΗ ΠΑ
ε εν ε ε ε εν ε ε αυ τη η η η ιη
η η η η η η η η η η η λο ο γι
ΜΕΛ ΝΗ
ζε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε σθω ω

ΠΑ
ω ω ο γα α α α αρ Βα α σι ι λε ευς
ΔΙ
τω ων βα σι ι λε ε ευ ο ο ο ο ο
ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΠΑ ΔΙ
ο ο ον των χαι αι Κυ ρι ι ι ος τω ων χυ ρι
ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ευ ο ο ο ο ο ο ον των προσ ε ε ε
ΠΑ ΔΙ
ε ε ερ χε ε ε ται αι αι σφα γι α σθη η η
ΠΑ ΔΙ
η η ναι αι χαι δο θη η η η ναι ει ει εις
ΠΑ
βρω ω ω ω ω σι ι ιν τοι οι οι οι οι οι
ΝΗ ΜΕΛ
οις πι ι στοι οι οι οις προ η γου ου ου ουν
ΜΕΛ ΚΕ
ται δε ε του ου ου ου ου του οι χο ροι οι οι
ΔΙ ΚΕ
οι οι οι οι οι οι οι οι των αγ γε ε ε

Μ.Είσοδος

Λειτουργικά

Πατριαρχικά

Ἦχος λ π ϙ Πα ϗ χ

ΜΕΛ

Κ υ ρι ε ε λε η σον π ϙ

ΠΑ

Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον χ ϙ

ΠΑ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον ϡ ϟ

ΠΑ

Κ υ υ υ ρι ι ε ε ε λε η η η σον π ϙ

ΜΕΛ

Π α ρα σχου Κυ ρι ε π ϙ

ΠΑ

Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε χ ϙ

ΠΑ

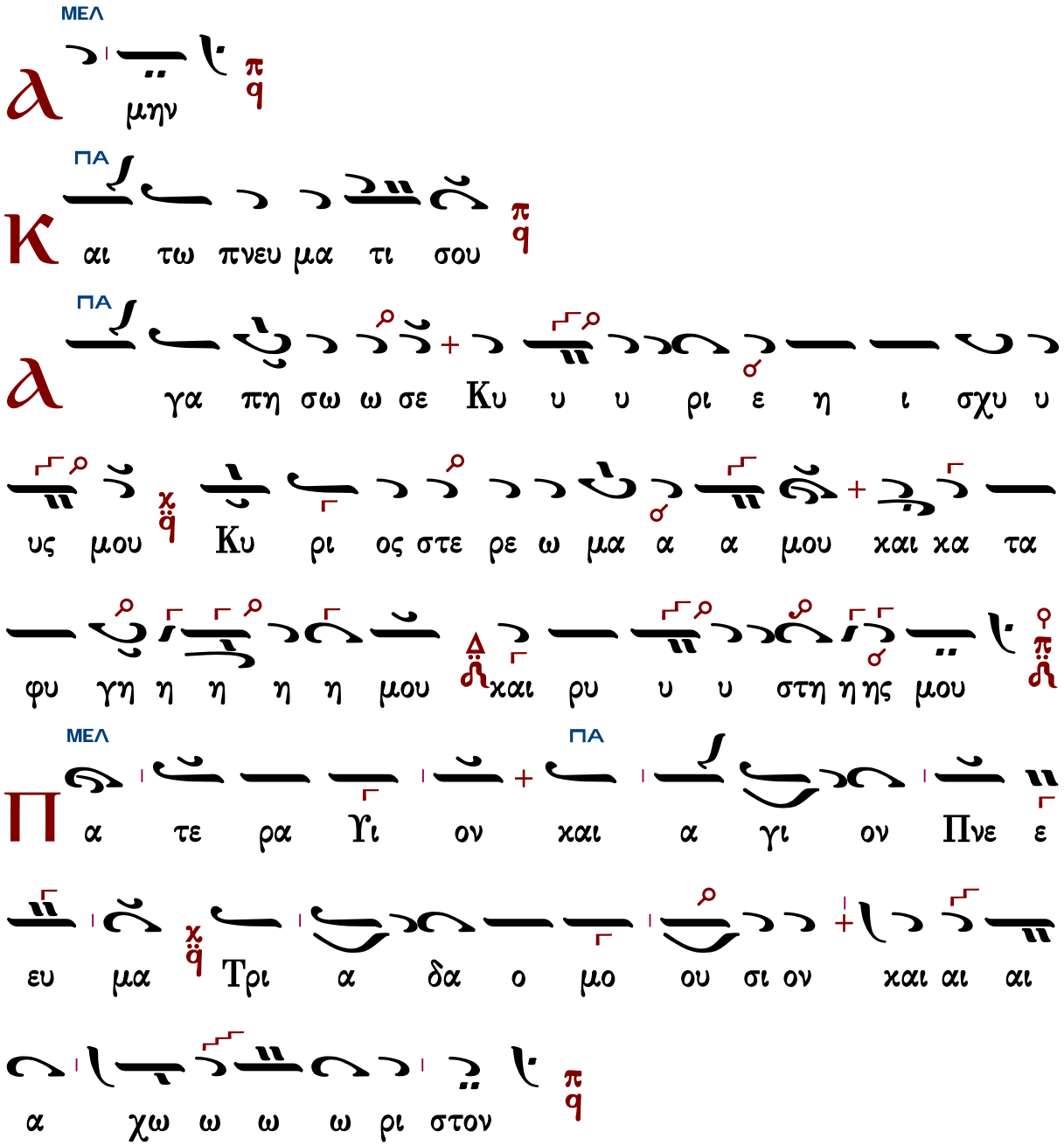
Π α ρα σχου Κυ υ υ υ υ ρι ε ϡ ϟ

ΠΑ

Π α ρα α α σχου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε π ϙ

ΠΑ

C οι οι Κυ ρι ε π ϙ

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

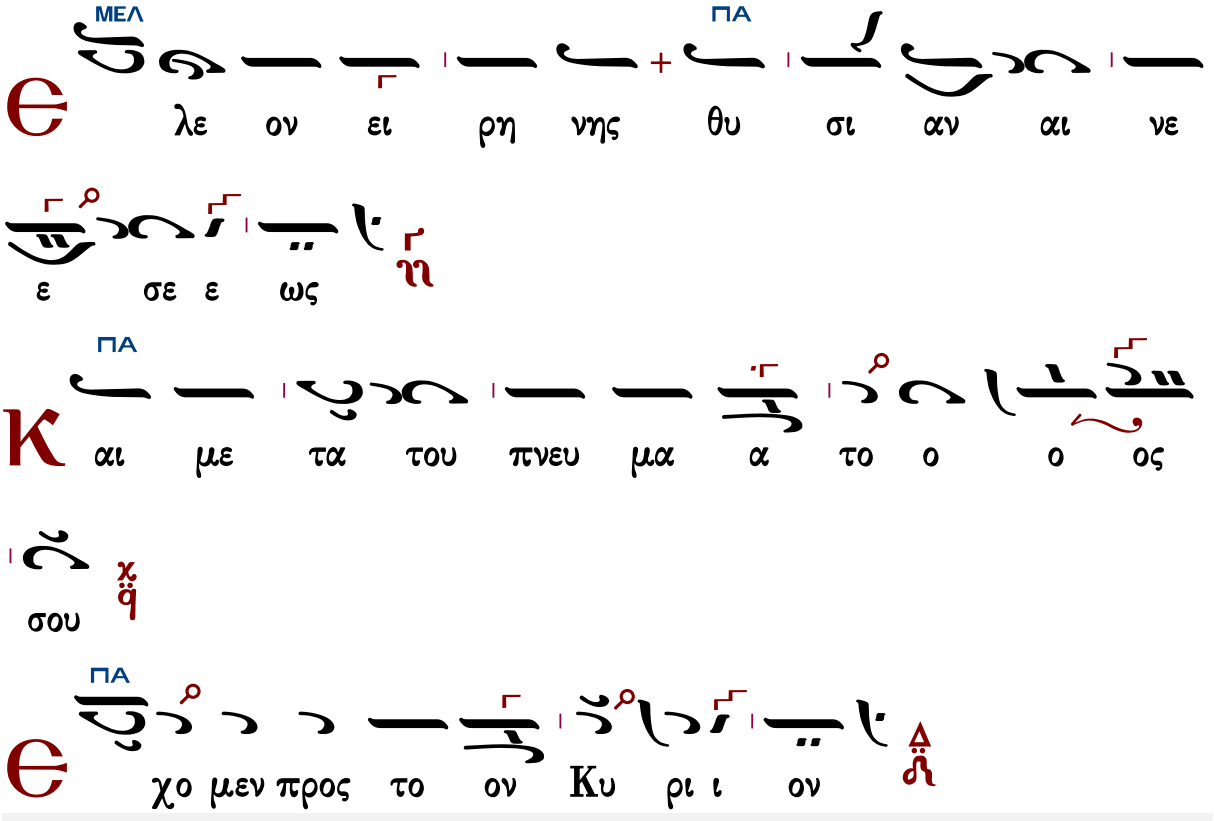
Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

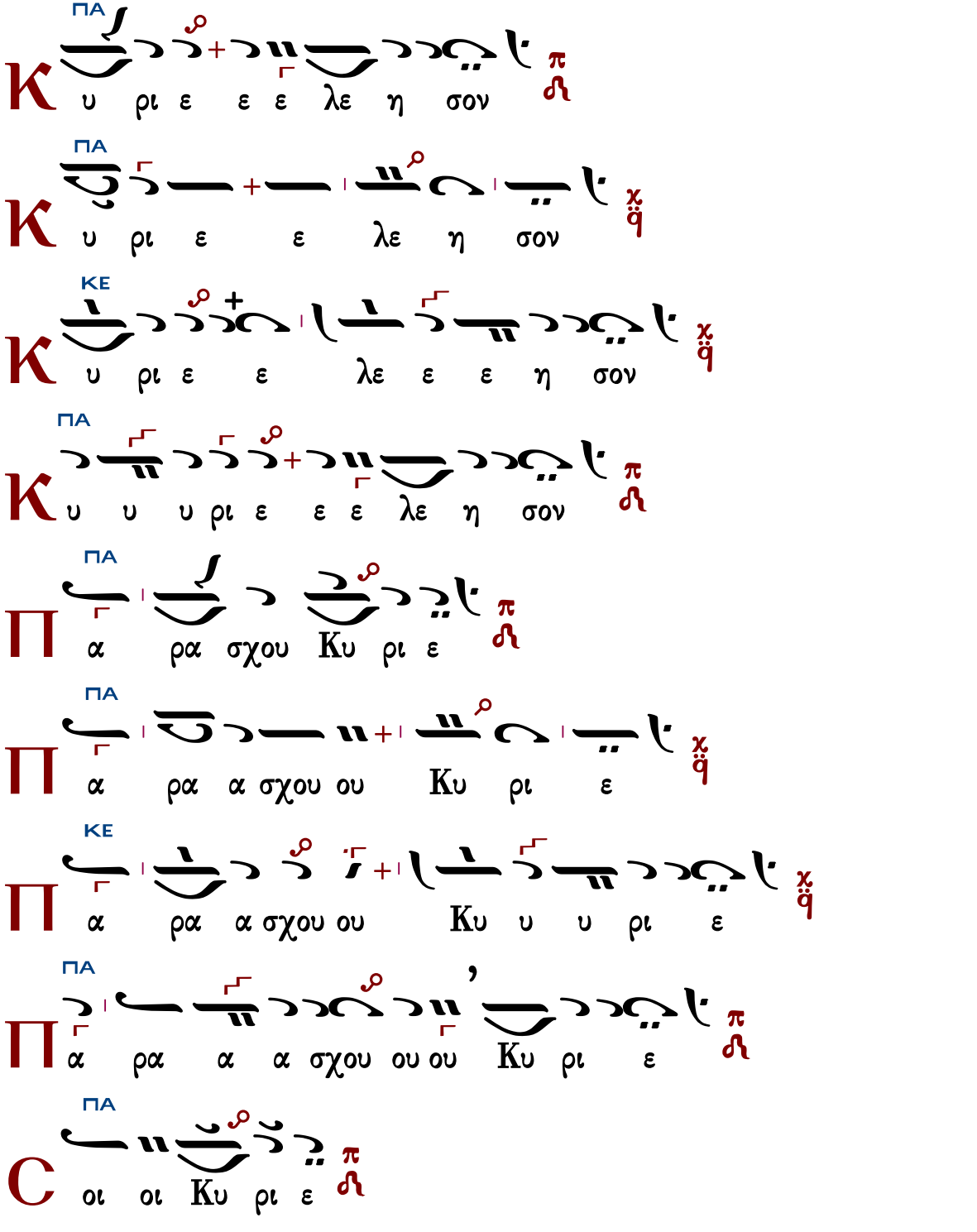
Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

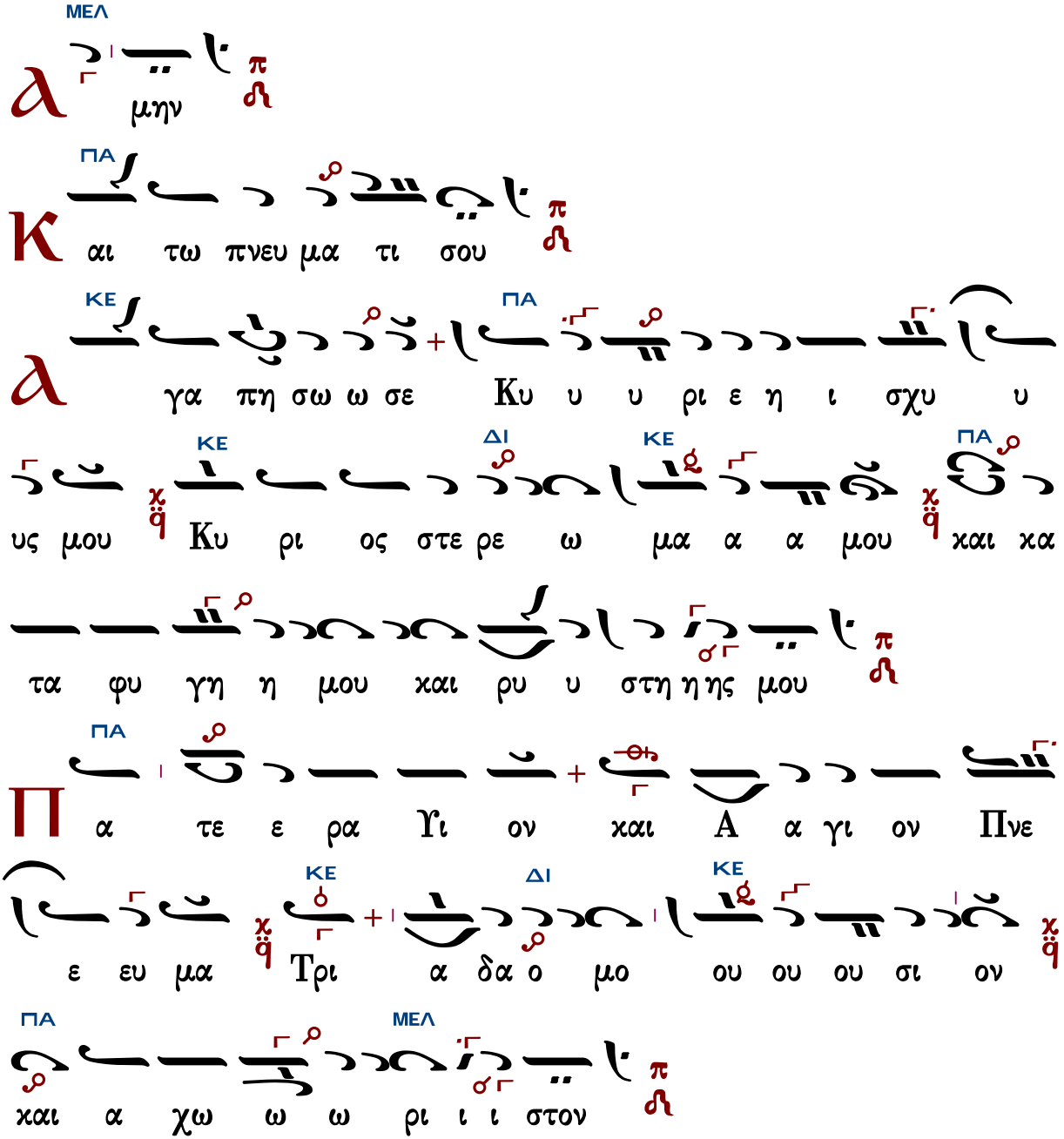
καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος λ π ϙ Πα

ἐναρμόνιος

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

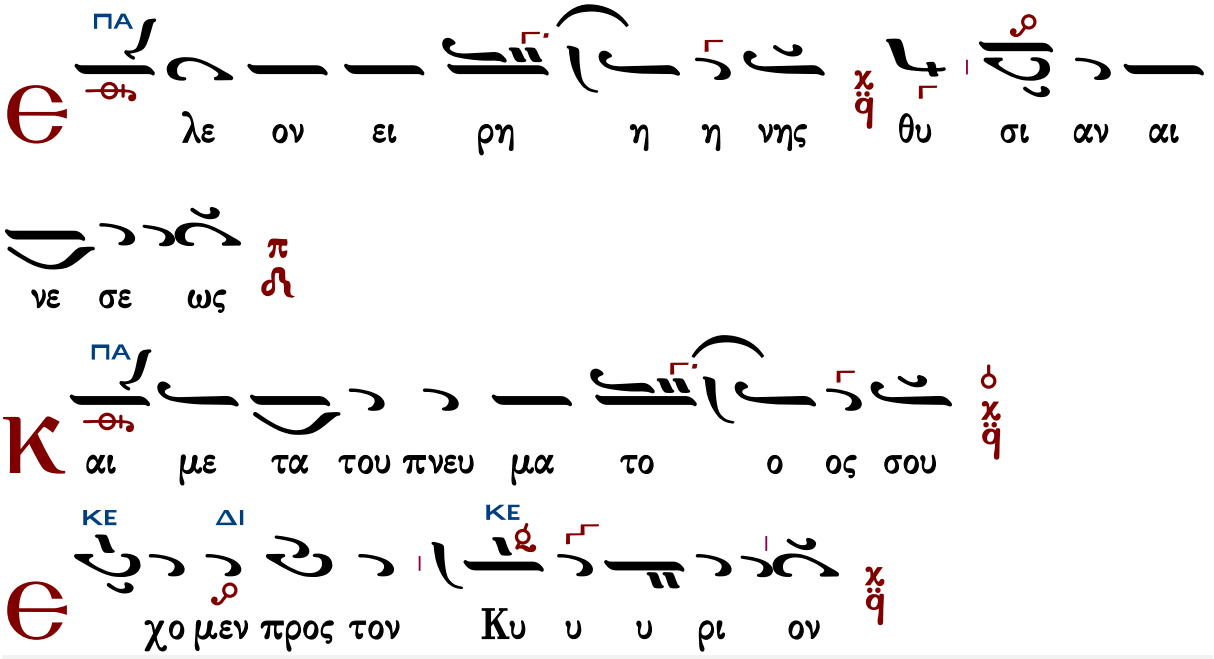
Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

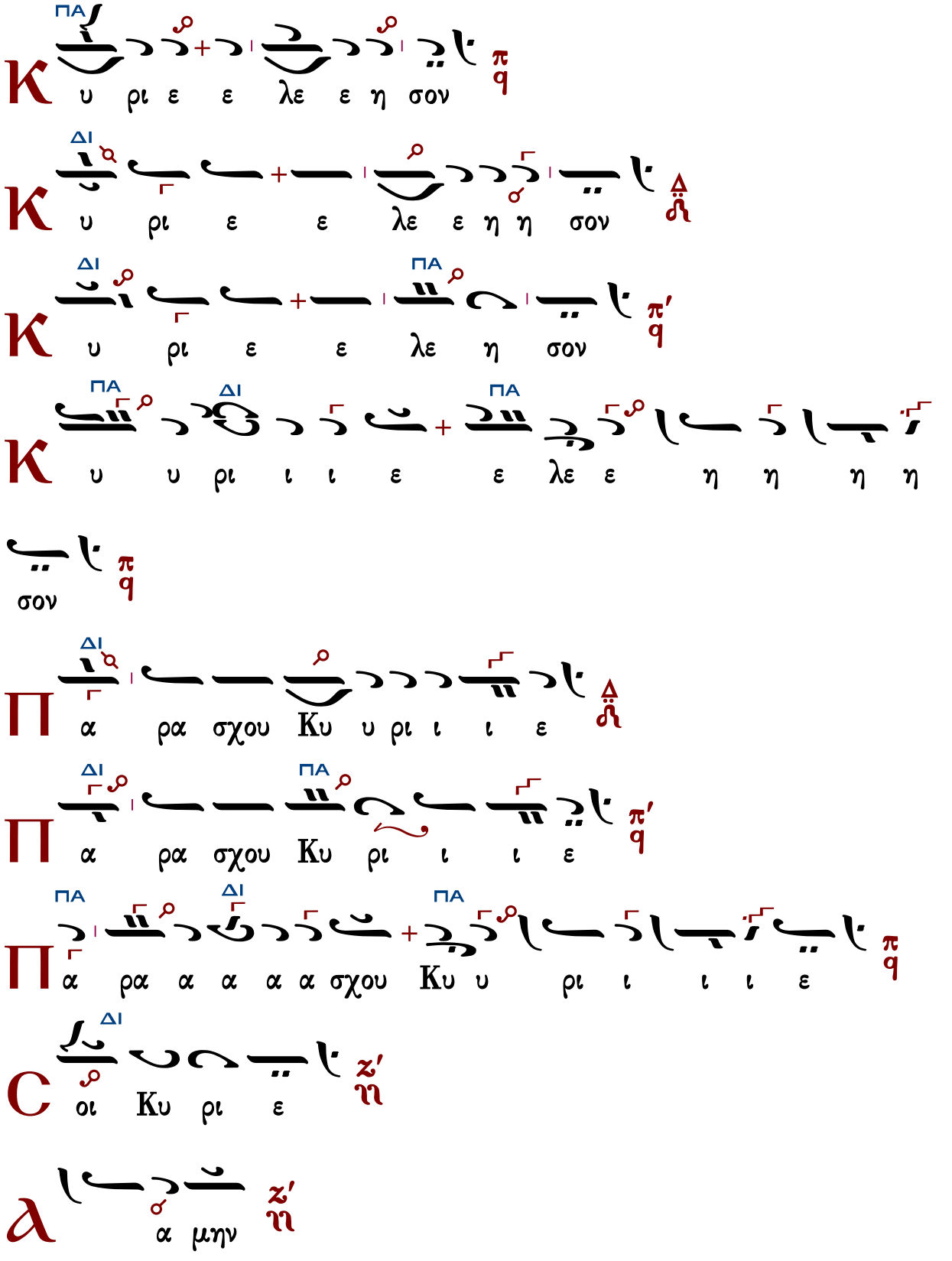

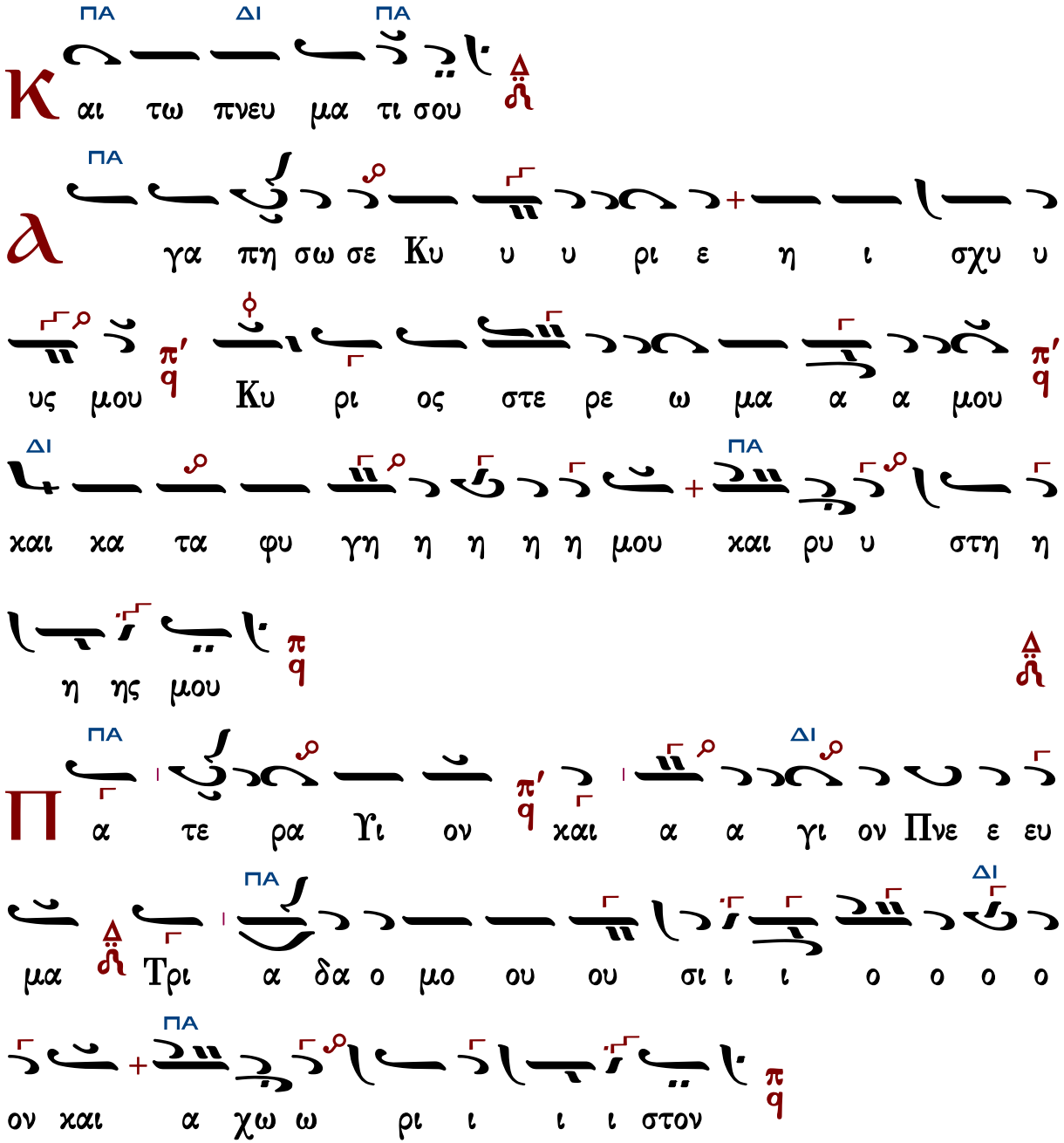
Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής,
Γ'Θεία Λειτουργία 2006 σ.319#

Ἀτζέμ Κιουρντί

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Κ υ υ ρι ι ι ε ε λε ε η η η η σον
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ι ε
Π α ρα α α α α σχου Κυ υ ρι ι ι ι ε
C οι Κυ ρι ε
α α μην

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

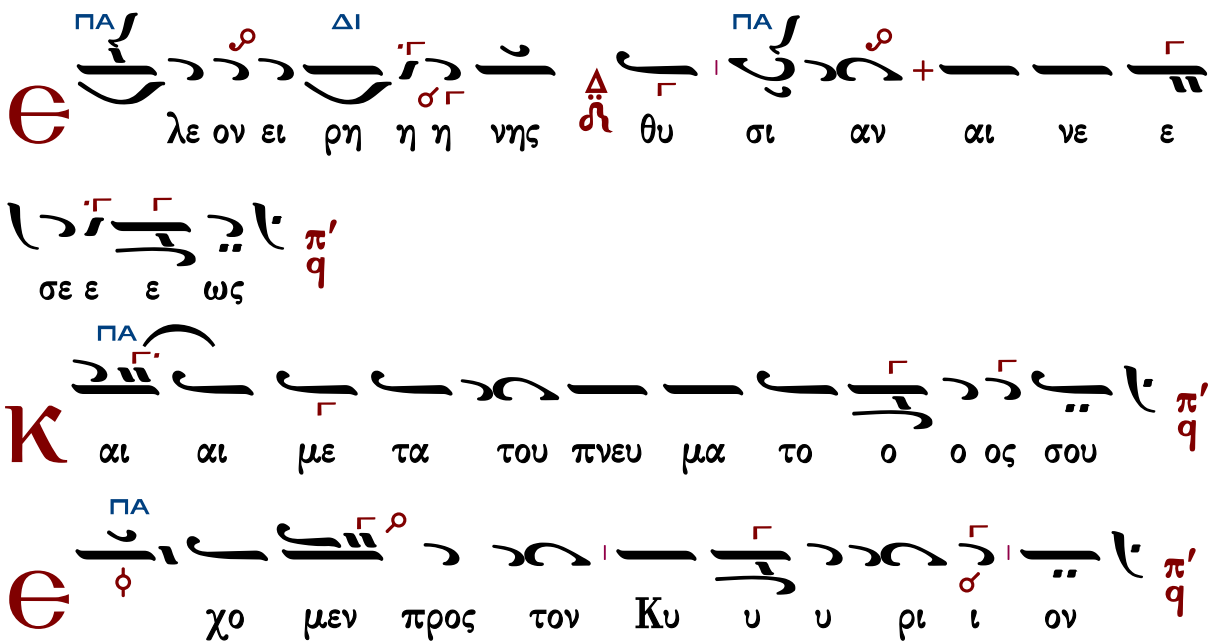
Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

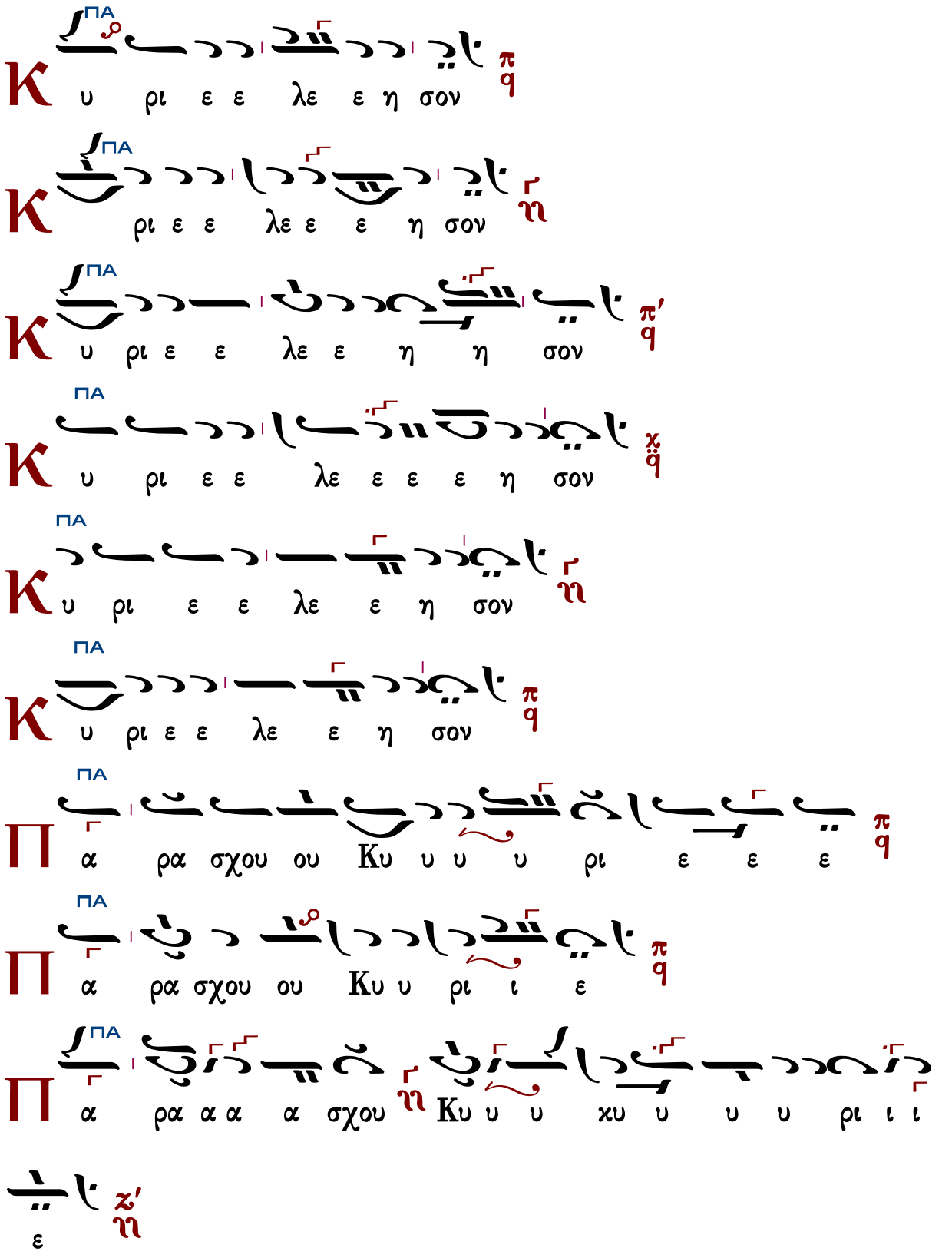

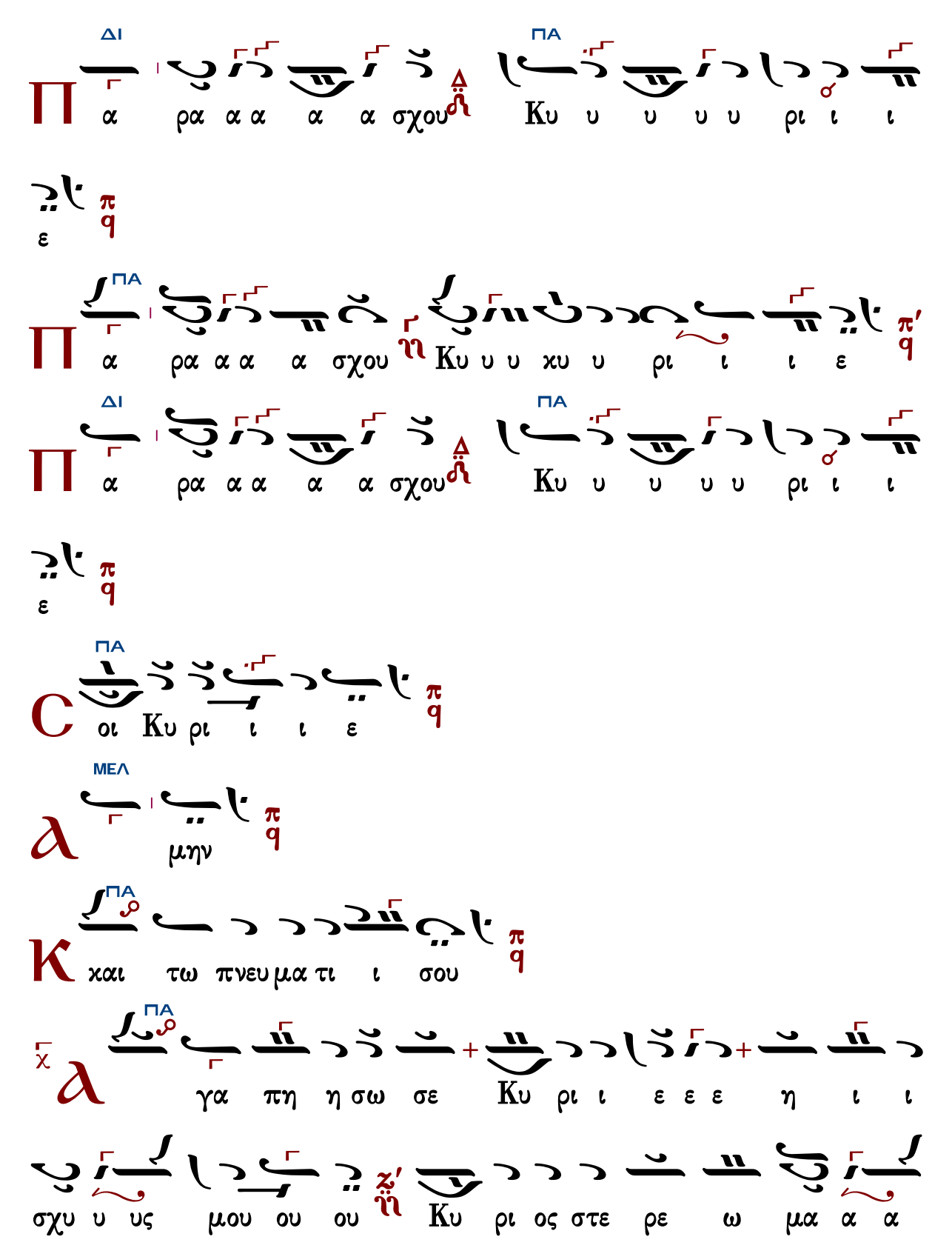
Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

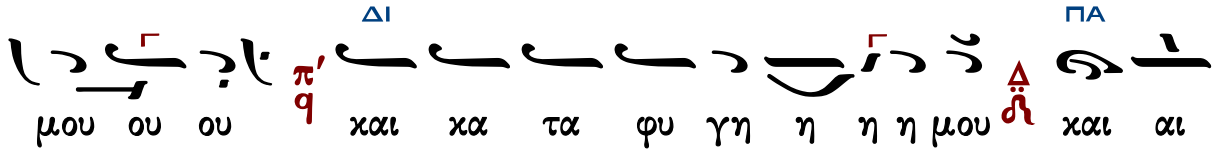
Ἦχος λ π ϑ Πα ♀

Φρύγιος

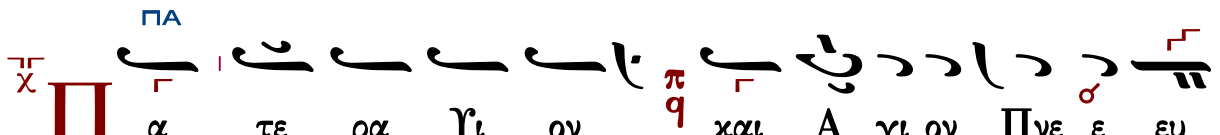
Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013, σ.98#

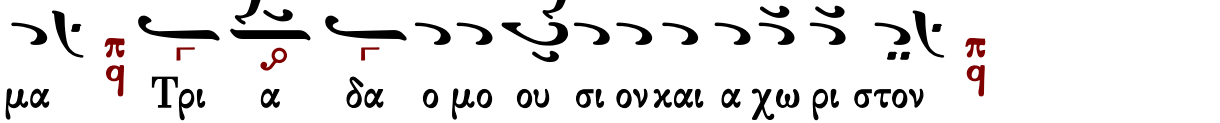

ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
Κ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
Π α ρα σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε ε ε
ΠΑ
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα α α α σχου Κυ υ υ χυ υ υ υ ρι ι ι
ε

ΔΙ
ΠΑ
Π α ρα α α α α σχου Κυ υ υ υ υ ρι ι ι
ε
π q
ΠΑ
Π α ρα α α α σχου Κυ υ υ χυ υ ρι ι ι ε
π′ q
ΔΙ
ΠΑ
Π α ρα α α α α σχου Κυ υ υ υ υ ρι ι ι
ε
π q
ΠΑ
C οι Κυ ρι ι ι ε
π q
ΜΕΛ
α μην
π q
ΠΑ
κ και τω πνευ μα τι ι σου
π q
ΠΑ
χ α γα πη η σω σε Κυ ρι ι ε ε ε η ι ι
σχυ υ υς μου ου ου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

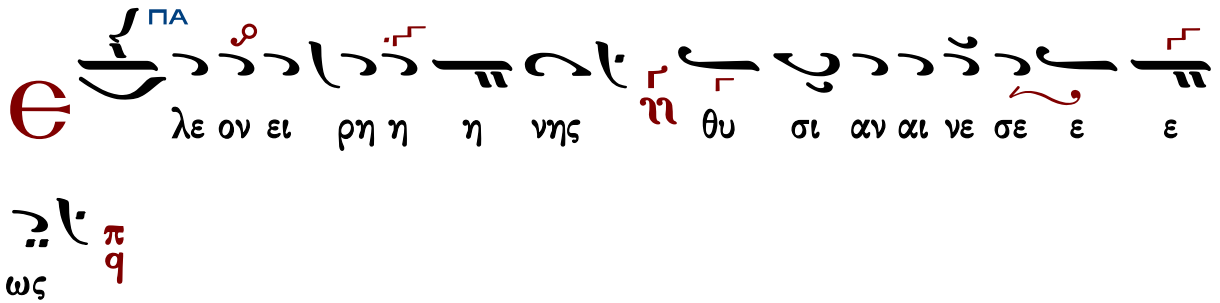
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

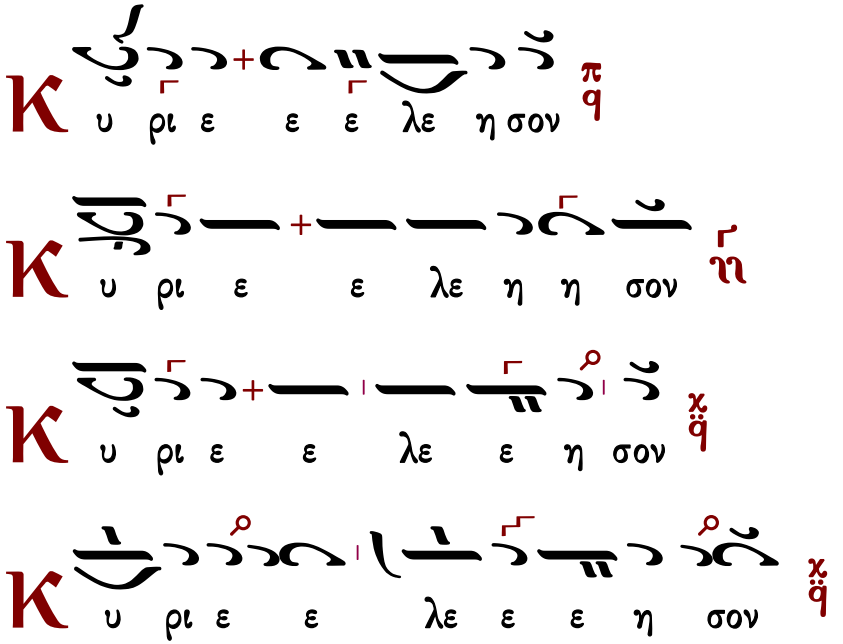
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

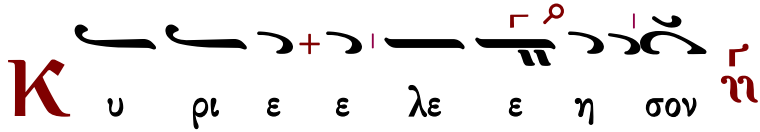

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.345#

Ἦχος λ π q Πα χ

Κ
υ ρι ε ε λε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε η σον

Π
α ρα σχου Κυ ρι ε

Π
α ρα σχου Κυ ρι ι ε

Π
α ρα σχου Κυ ρι ι ε

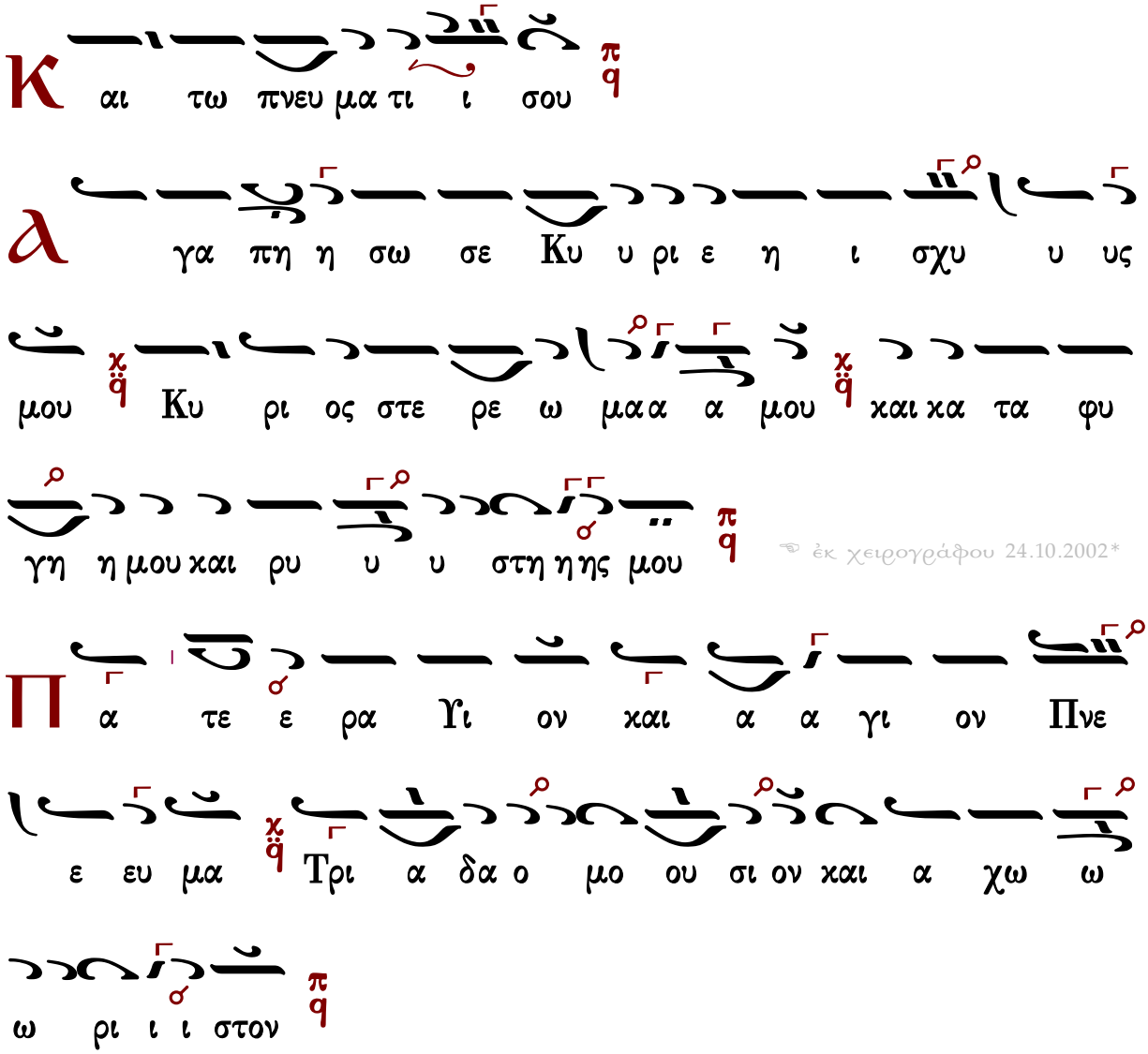

Π
α ρα σχου Κυ υ ρι ε

Π
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ε

Π
α ρα σχου Κυ υ ρι ε

C
οι οι οι Κυ ρι ε

α
α μη ην

ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

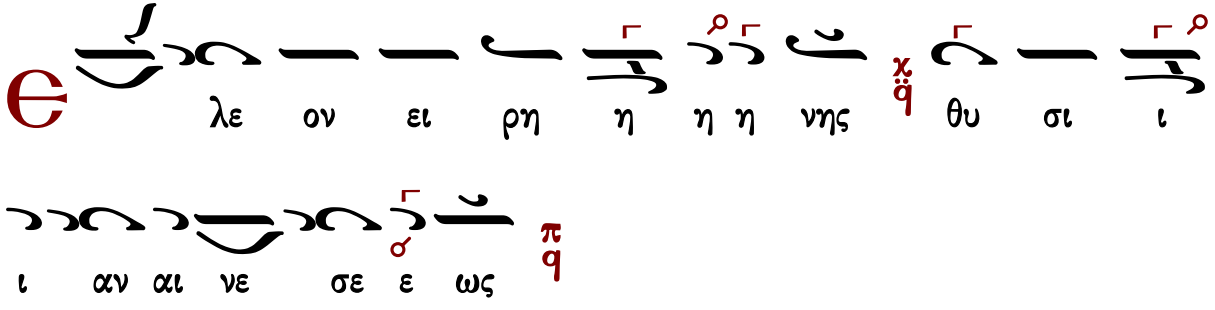
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

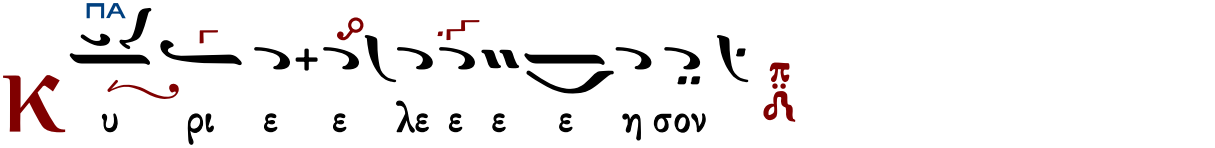
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

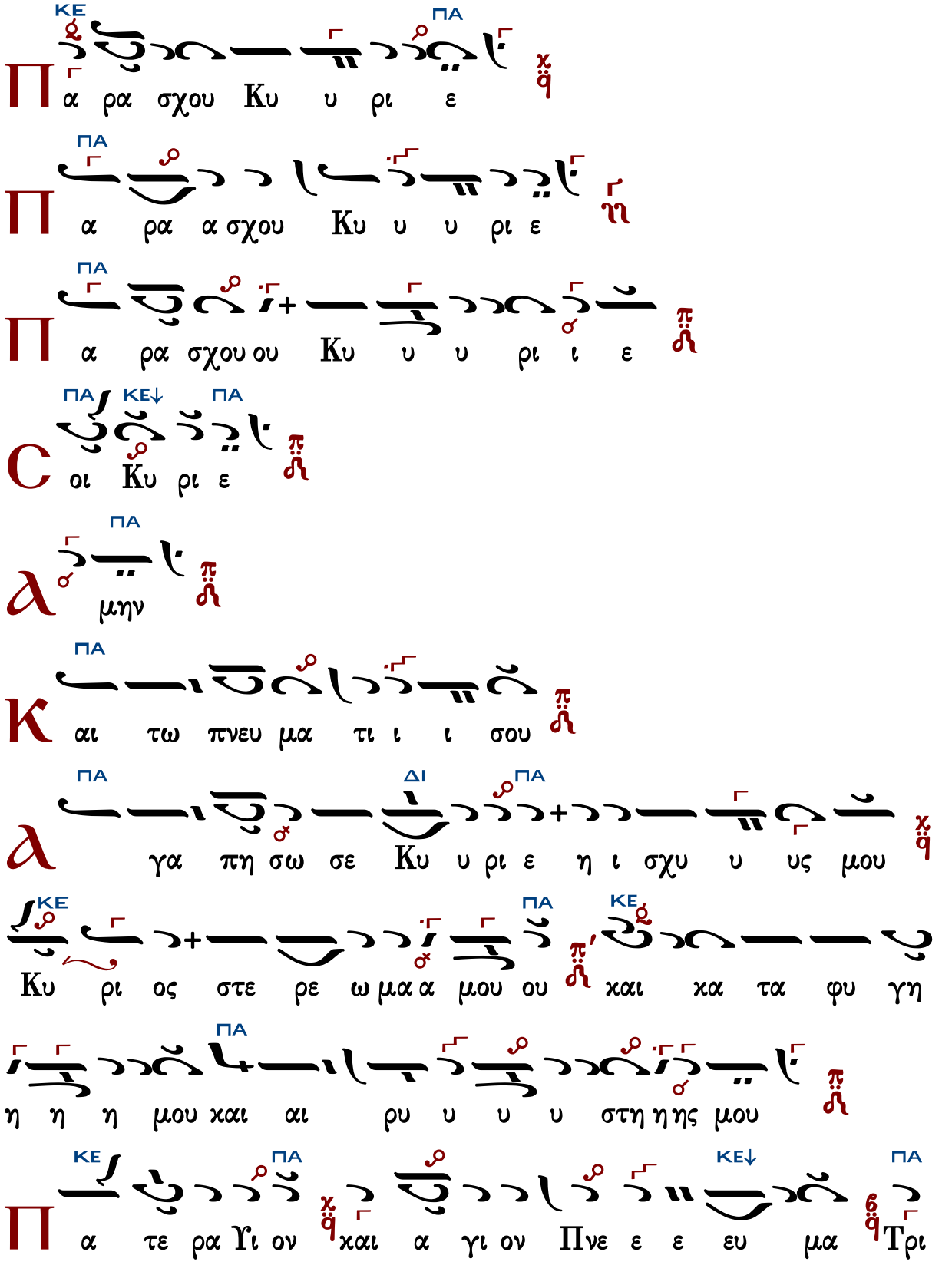
Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

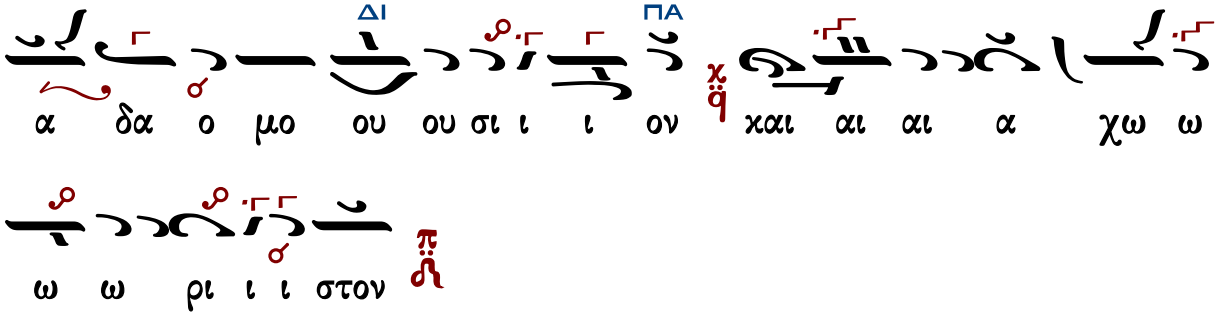
Ἦχος λ π ϊ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.281*

ΓΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
ΚΕ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
ΠΑ
Π α ρα σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε
ΝΗ ΓΑ
Π α ρα σχου Κυ υ υ υ ρι ε
ΠΑ ΚΕ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε
Π α ρα σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε
C οι Κυ ρι ε
α μην
κ αι τω πνευ μα τι ι ι σου
λ γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υ υς μου
Κυ ρι ος στε ρε ω μα α μου ου και κα τα φυ γη
η η η μου και αι ρυ υ υ υ στη η ης μου
Π α τε ρα Υι ον και α γι ον Πνε ε ε ευ μα Τρι

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

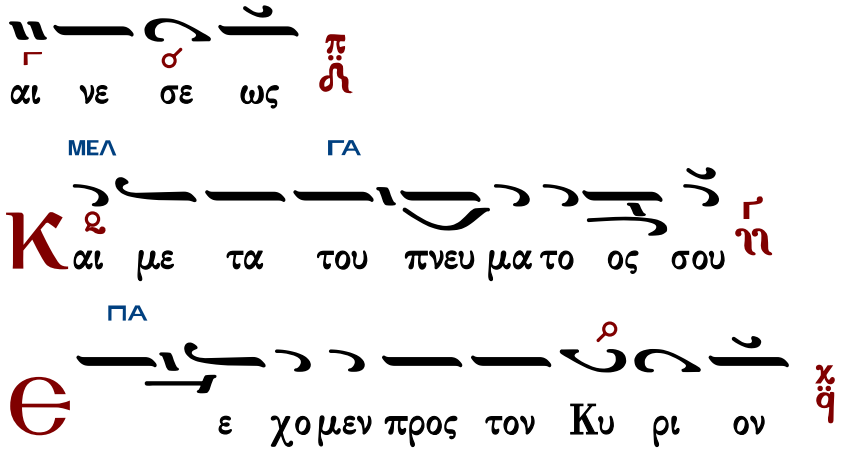
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

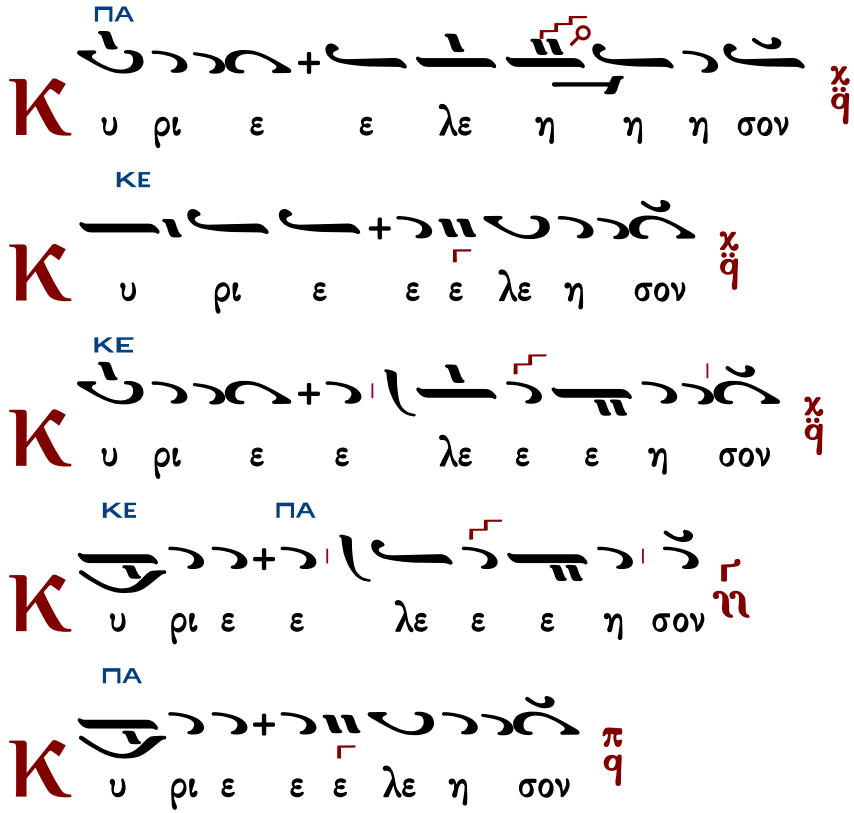

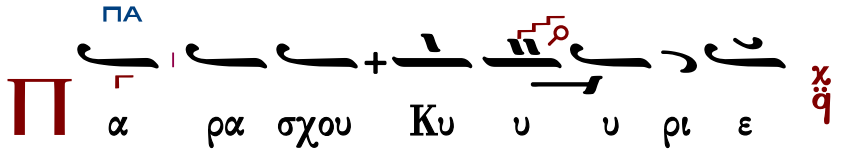
Γερασίμου Πρεβεξιάνου - Σινωπέως

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος πλ. δ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία 1992 σ.327*

ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
χ
q

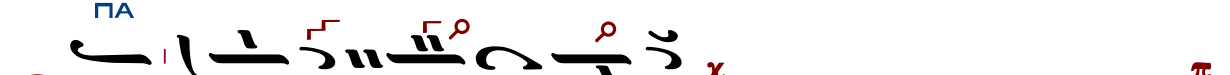

ΚΕ
Π
α ρα σχου ου Κυ ρι ε
χ
q

ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ ρι ε
π'
q

ΚΕ
Π
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
χ
q

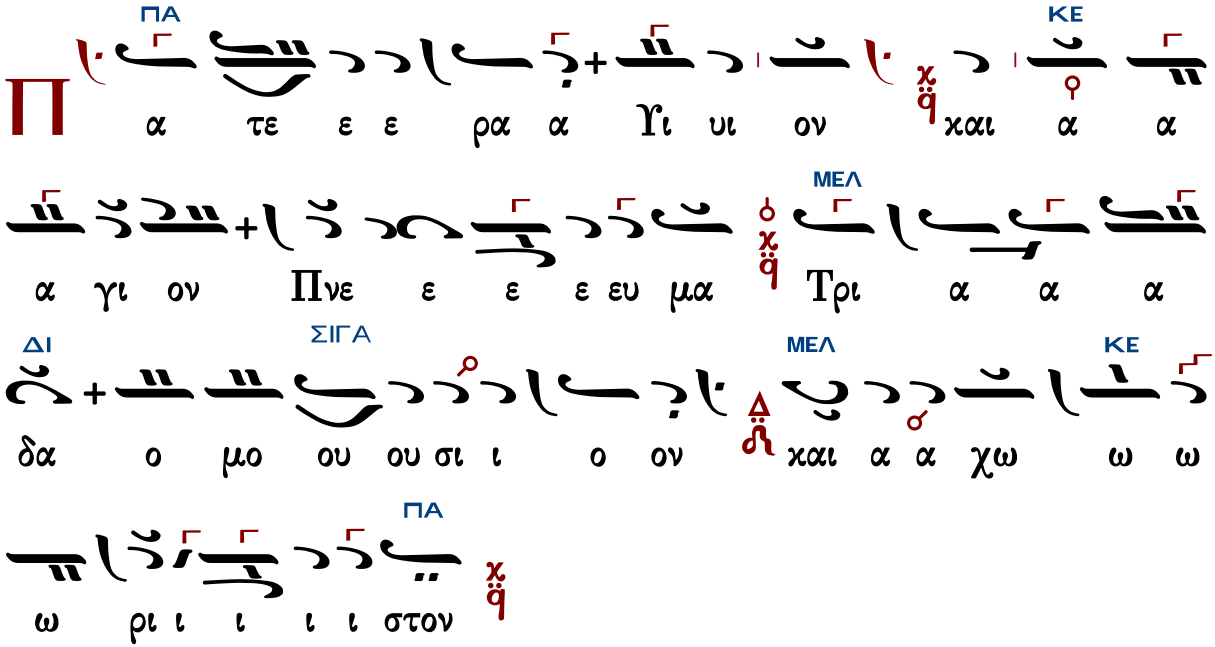

ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
π
q

ΠΑ
Π
α ρα σχου ου Κυ ρι ε
π
q

ΠΑ
C
οι Κυ υ υ υ ρι ι ε
χ
q
π
q

ΠΑ
α μην
χ
q
π
q

ΠΑ
Κ
αι τω πνευ μα τι ι ι ι σου
χ
q

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

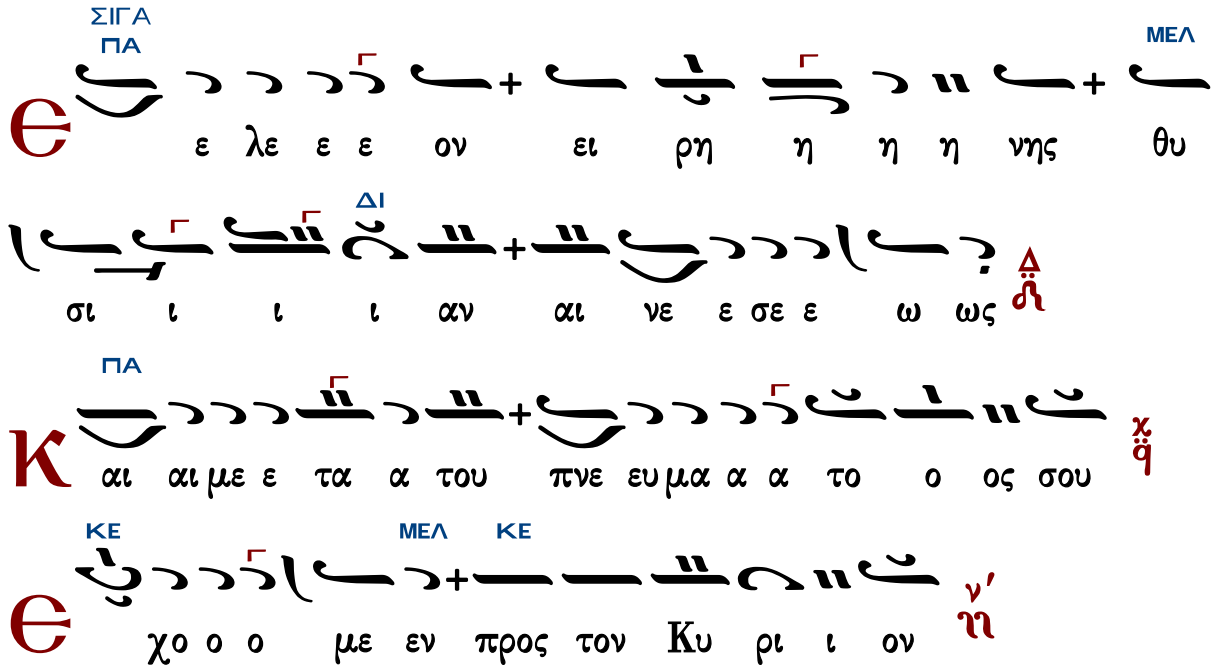
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

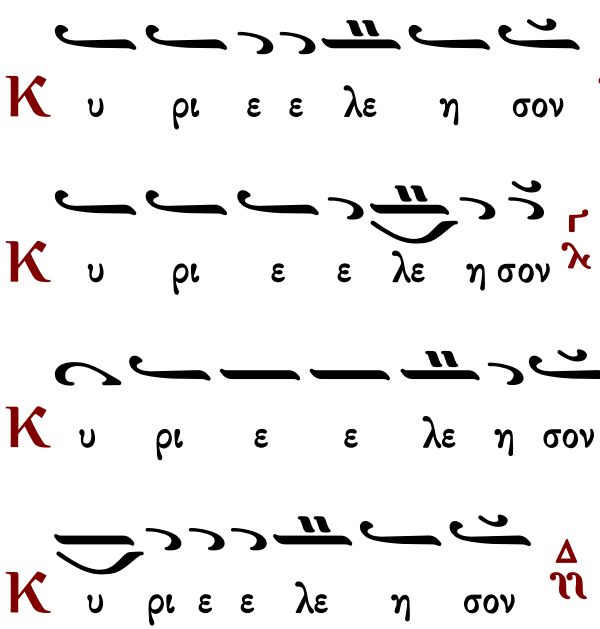
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

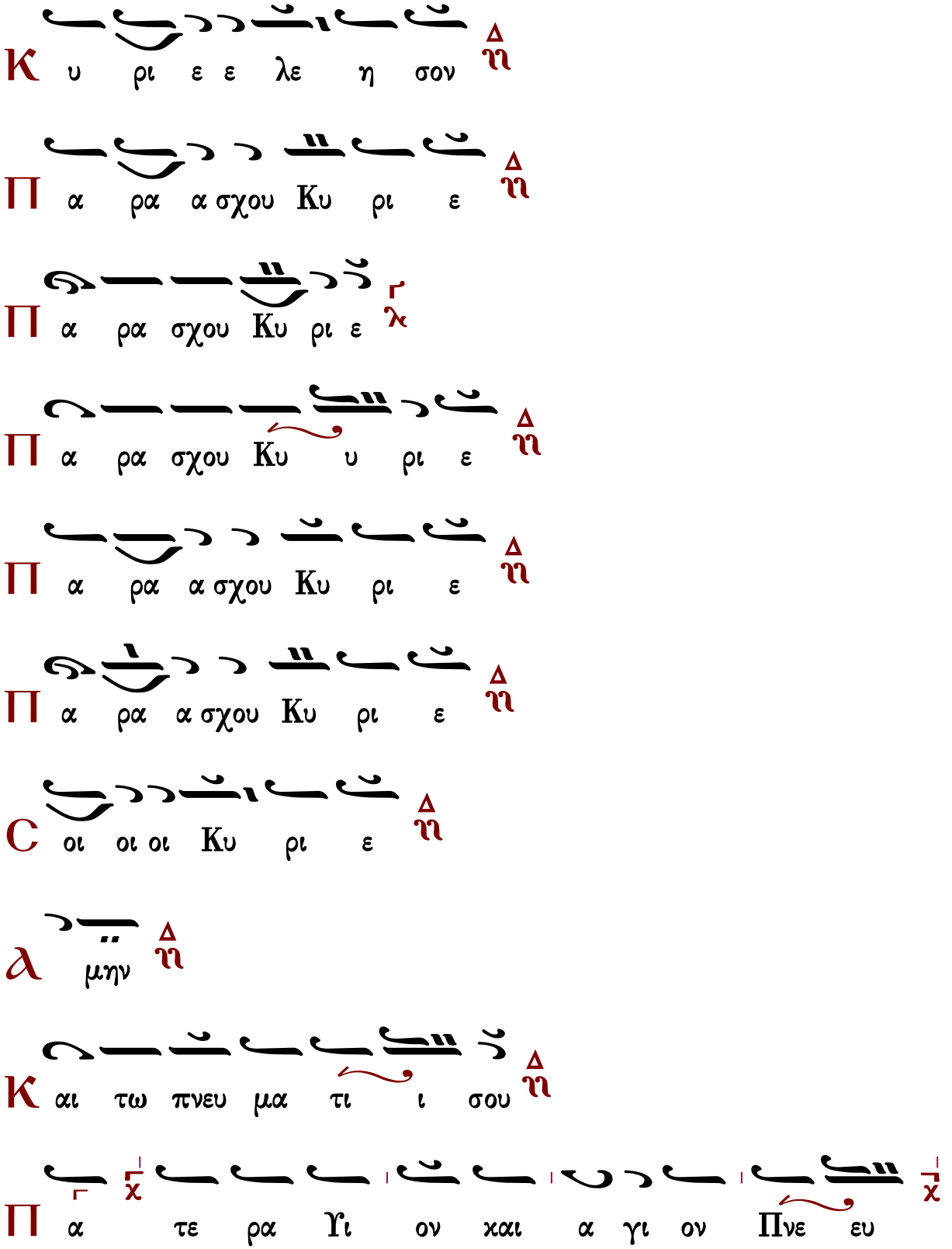

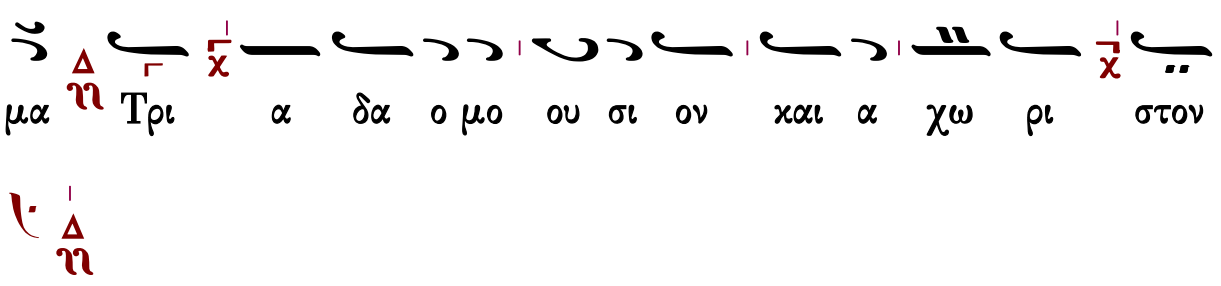
τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

Κ υ ρι ε ε λε η σον
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
C οι οι οι Κυ ρι ε
μην
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου
Π α τε ρα Υι ον χαι α γι ον Πνε ευ

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

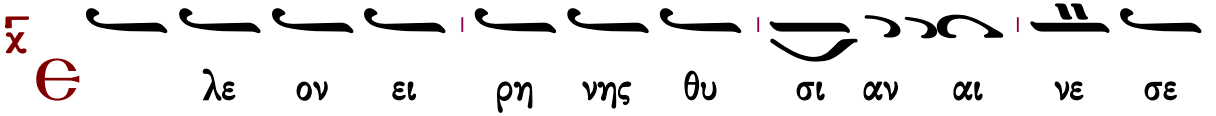
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

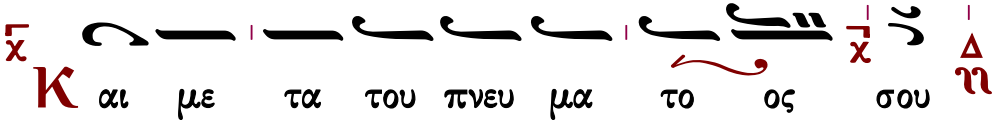
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

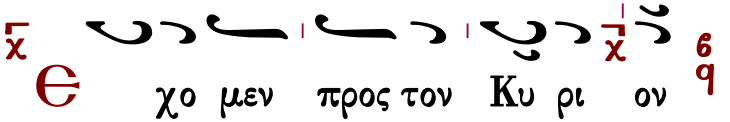
Ἦχος δ΄ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

Λειτουργία Μεγάλου Βασιλείου

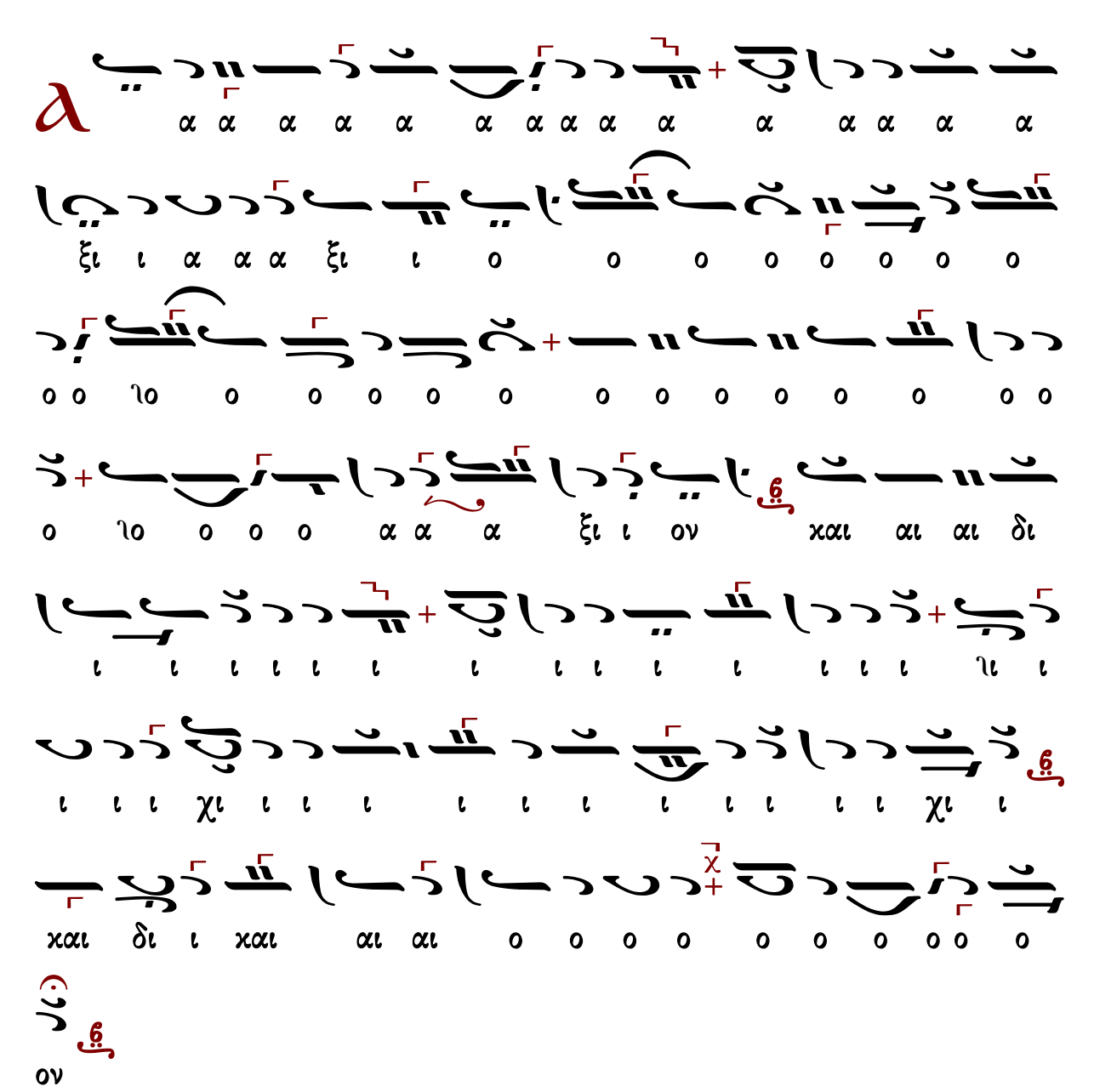
κλασικὰ	ἦχος β΄	Θρασυβούλου Στανίτσα
	ἦχος πλ.δ΄	Κοσμᾶ Μαδυτινοῦ

ἦχος β΄

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος δ΄ Δι

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυραγκάνου
Βέροια 2013 σ.169#

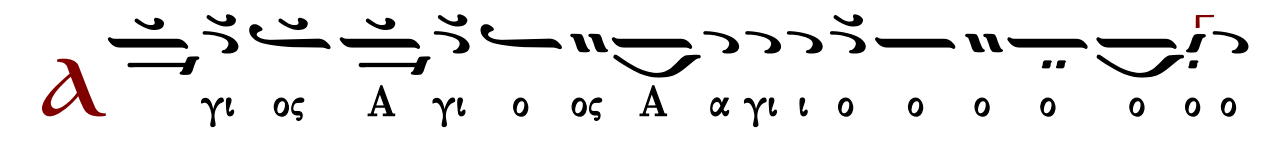

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα·

Ἰωάννου Γλυκέως,
κατά το παλαιόν·
σύντμηση: Ιωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεια Λειτουργια
1851 σ.437#

α α α α α α α α α ε ε ε με εν τοι οι οι οι

ου ου ου ου ου ου ουου ου ου ω σα αν να α α

η η γη τη ης δο ο ο ο ο ο ξη η ης σου

η η η η η η η η η ης δο ο ο ο ο ο ξη η

η η η η η η η η τη η η η η η η η η

αι αι αι αι η η η η η χαι αι η γη η η η η η η

α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος χαι αι

ρη η η ιη ης ο ο ου ου ου ου ιου ου ου ουου ρα

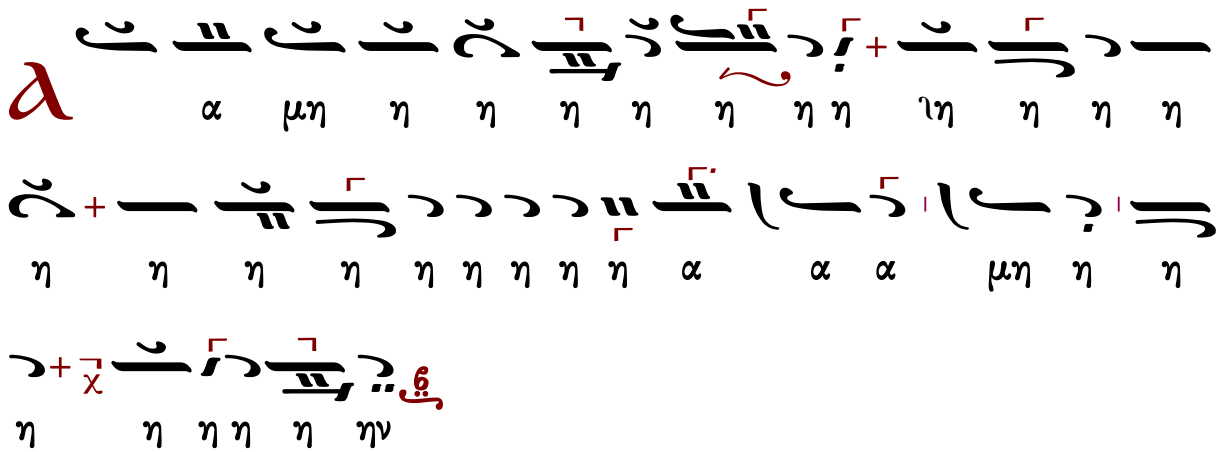
βα α ω ω ω ω ω ω ω ωθ πλη η η η η

ο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ιι ι ο ος Σα

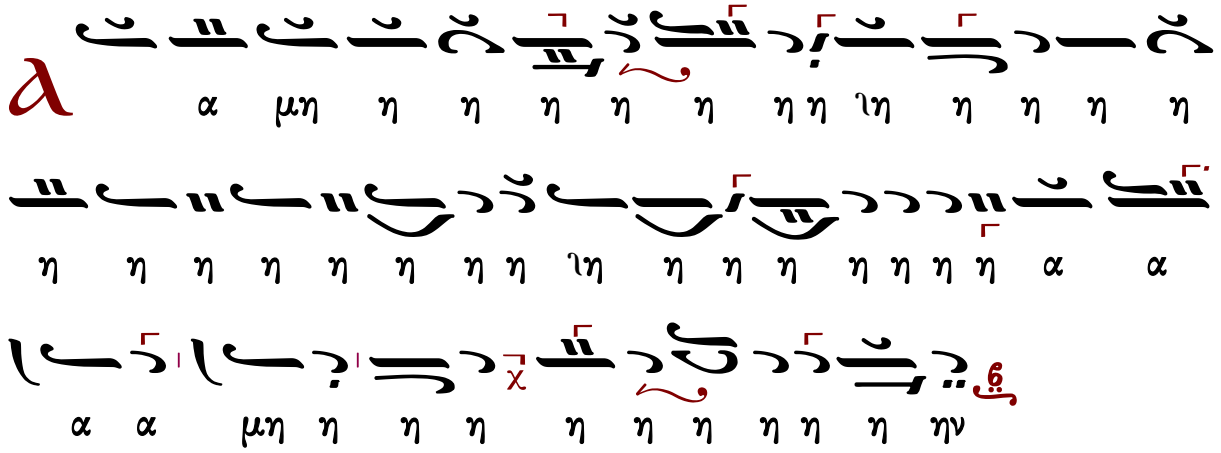
Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών·

Λάβετε, φάγετε. Τοῦτό μού ἐστι τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Δημ. Σουρλαντζῆ
Θ. Λειτουργία 1992 σ.193#

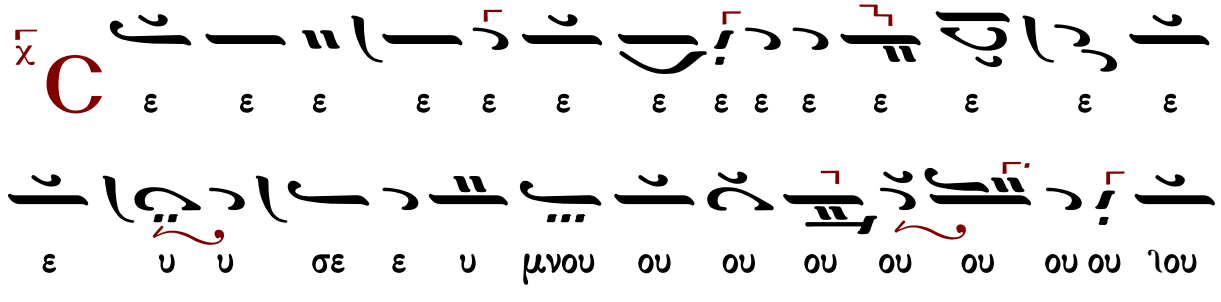

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών·
Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμα μου, τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

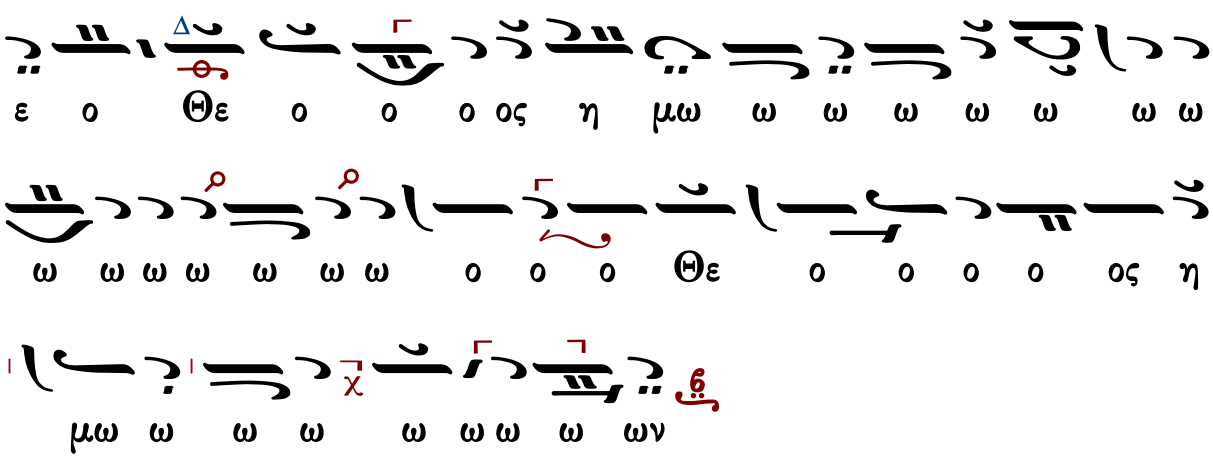

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν, σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

Δημ. Σουρλαντζῆ
Θ. Λειτουργία 1992 σ.194#

Θε ο ο ο ο ο ο ου ου ου

Ἐξαιρέτως...

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

	Τὴν γὰρ σὴν μήτραν...		Ἐπὶ σοὶ χαίρει...
α′	τὸ ἀρχαῖον	πλ.α′	Νικολάου Γιάννου
β′	Τριανταφύλλου Γεωργιάδου		Παντελῆ Παρρησιάδου
	Ἰωάννου Παλάση	βαρὺς	Χαραλάμπους Παπανικολάου
δ′	Τριανταφύλλου Γεωργιάδου	πλ.δ′	Σωκράτους Παπαδοπούλου
			Ἀνθίμου ἀρχιδιακόνου
			Χρήστου Τσακίρογλου
			Γεωργίου Ὀγουρλοῦ
			Σινεσίου Ἰβηρίτου
			Ξένου τοῦ Κορώνη

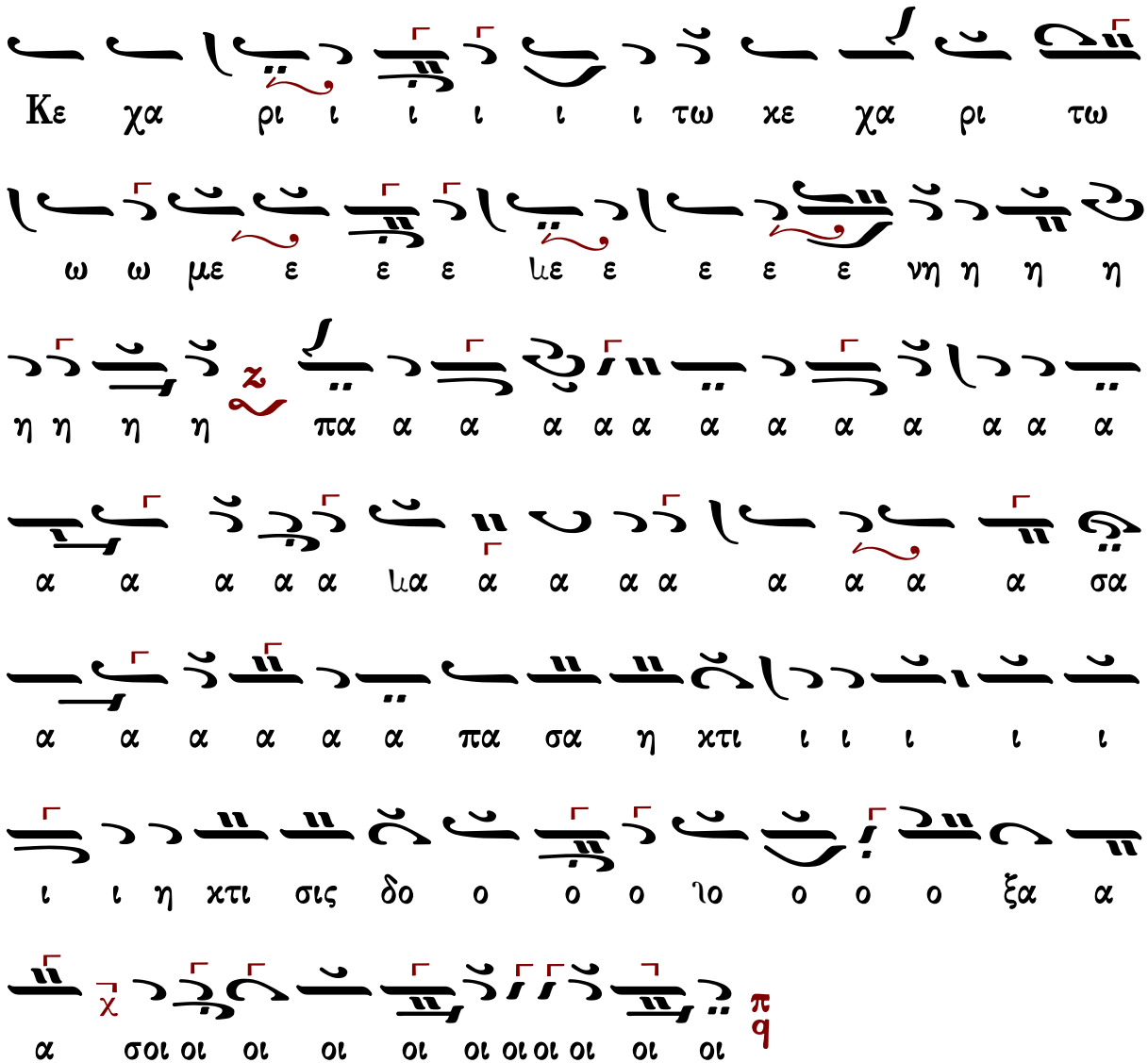
α′ 4φωνος - τὸ ἀρχαῖον

Ἦχος

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Λειτουργία 1909 σ. 238#

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

Τη ην γαρ ση η η η η η η η η η η
ιη η η η η η η η η η μη ην η η η
η η ιη η η η η η η η τρα α α α α α α α
μη η τρα α αν θρο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο
ο νο ο ο ο ο ον ε ε ε ποι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι θρο ο νον ε ε ε ποι οι η η η η
η η η σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ιε ε ε ε ε ε ε ε και αι αι αι αι αι αι και την
ση η η η η η η η η ιη η η ην γα α α α α
στε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α α α α α α

β΄

Τριανταφύλλου Γεωργιάδου

Ἦχος Δι

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ.157#

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

ΒΧ
ΔΙ
ΜΕΛ

δο ο ο ο ο ξα α α σοι οι οι οι οι οι οι οι
χ
ξα η χτι ι σις δο ο ο ο ξα α α α α
ΝΗ ΜΕΛ ΒΘ
α α α α α α α α α η χτι ι ι σις
ΒΘ ΔΙ
ξα η χτι ι σις δο ο ο ο ο ξα α α α α
ν
σι ι ι ι ιι ι ι ι ι ι ι ι ι ις δο ο ο
ΝΗ
α α ια α α σα η η χτι ι ι ι ι ι ι ι
ΓΑ
χα ρι τω με ε ε ε ε νη η πα α α α α
ΔΙ
τω ω με ε ε ε ε ε ε ε ιε χ κ ε ε ε χε
ΒΘ
οι οι οι χαι αι αι αι αι ρει ει ει Κε χα α ρι
ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ ΔΙ
ο ο ο ο ο ο ο ο ι ι ι σοι οι οι οι οι οι οι
ΜΕΛ ΔΙ
α α α α α α α σα α α το ο ο ο ο ο ο

Ἰωάννου Παλάσι

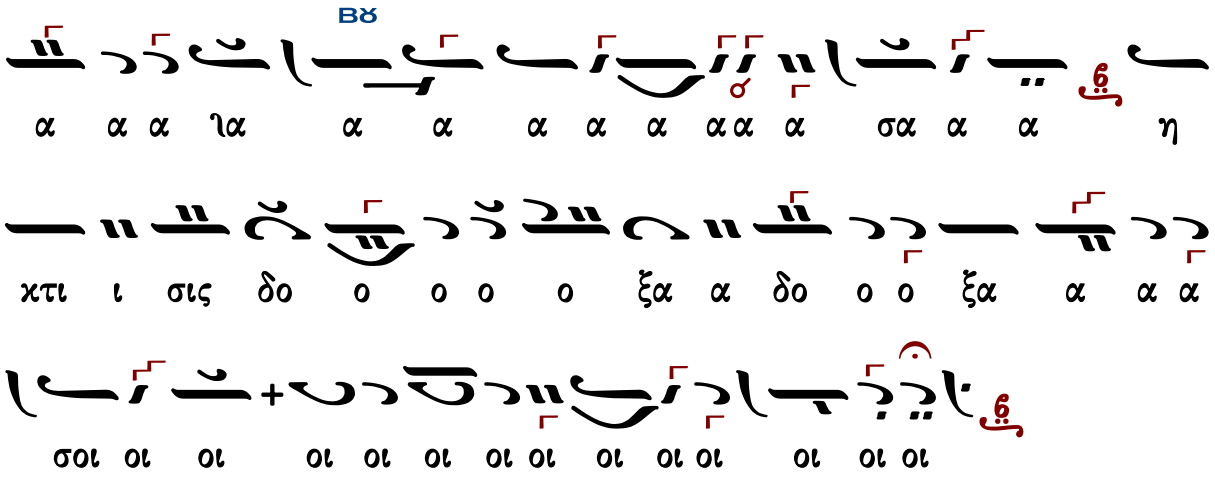
Ἦχος Δι

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ.160*

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε
ρα α α πλα τυ τε ε ε ε ε με ε ε ε ε
ε πλα τυ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
με ε ε ε ε ε ε ρα α αν ου ρα
ν ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω α α α α α
α α α α α πει ει α πει ει ειρ γα α α α α
α σα α α το ο ο ε ε ε πι σοι οι
χαι αι αι αι αι αι ρει Κε χα ρι ι ι ι ι ι τω
ω ω ω ω ω με ε ε ε ε χε ε ε χα ρι τω ω με ε
ε ν η η πα α α α α α α α α α α α
ΒΧ
ΔΙ
ΒΧ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΒΧ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΒΧ

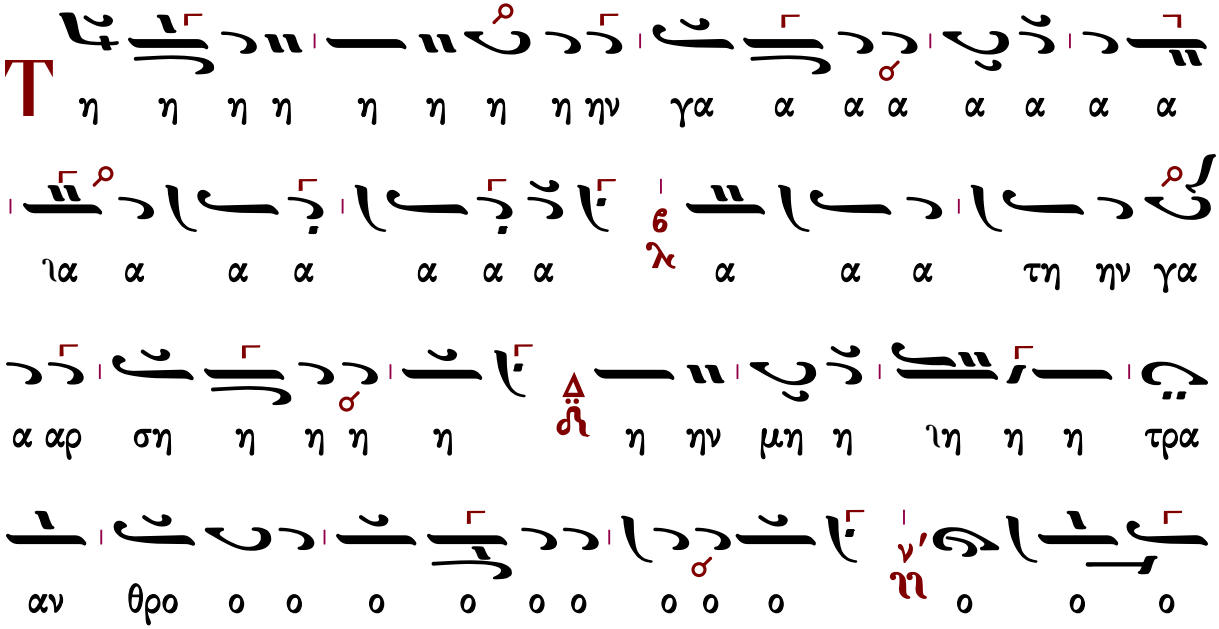

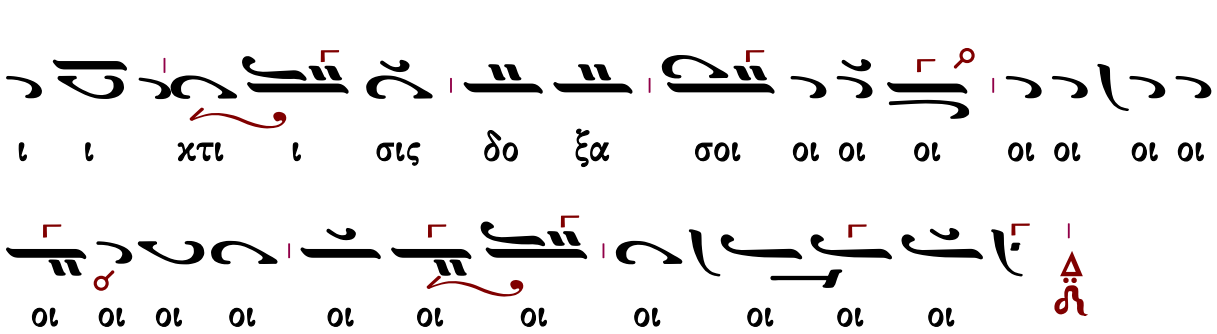
δ' [άγια] - Τριανταφύλλου Γεωργιάδου

Ἦχος

Τριανταφύλλου Γεωργιάδου
Κήπος Χαρίτων, Λειτουργία
1915 σ.431#

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

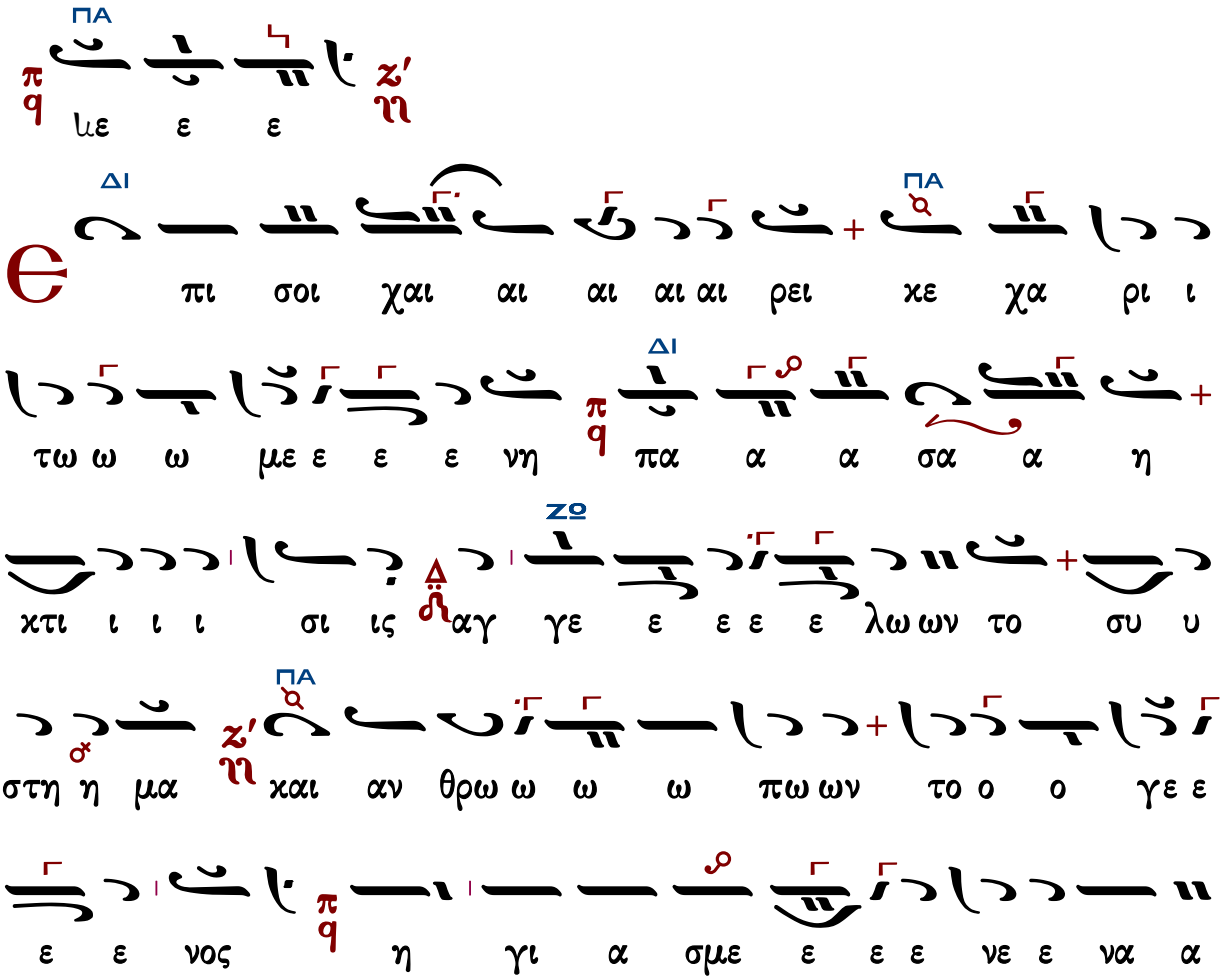

πλ.α΄

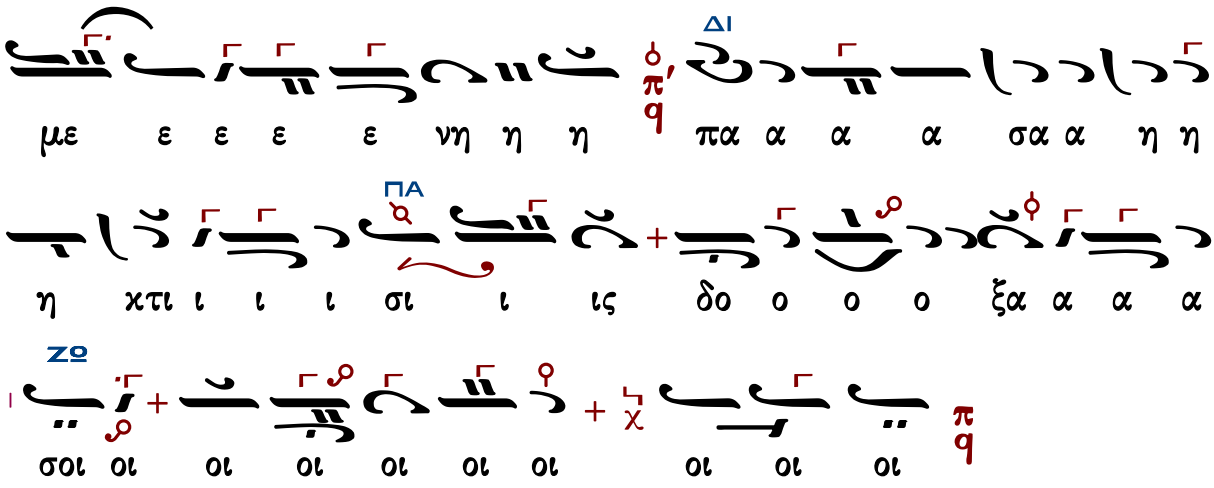
ἐναρμόνιος - Νικολάου Γιάννου

Ἦχος λ ϊ Πα

Ψαλτολόγιον#

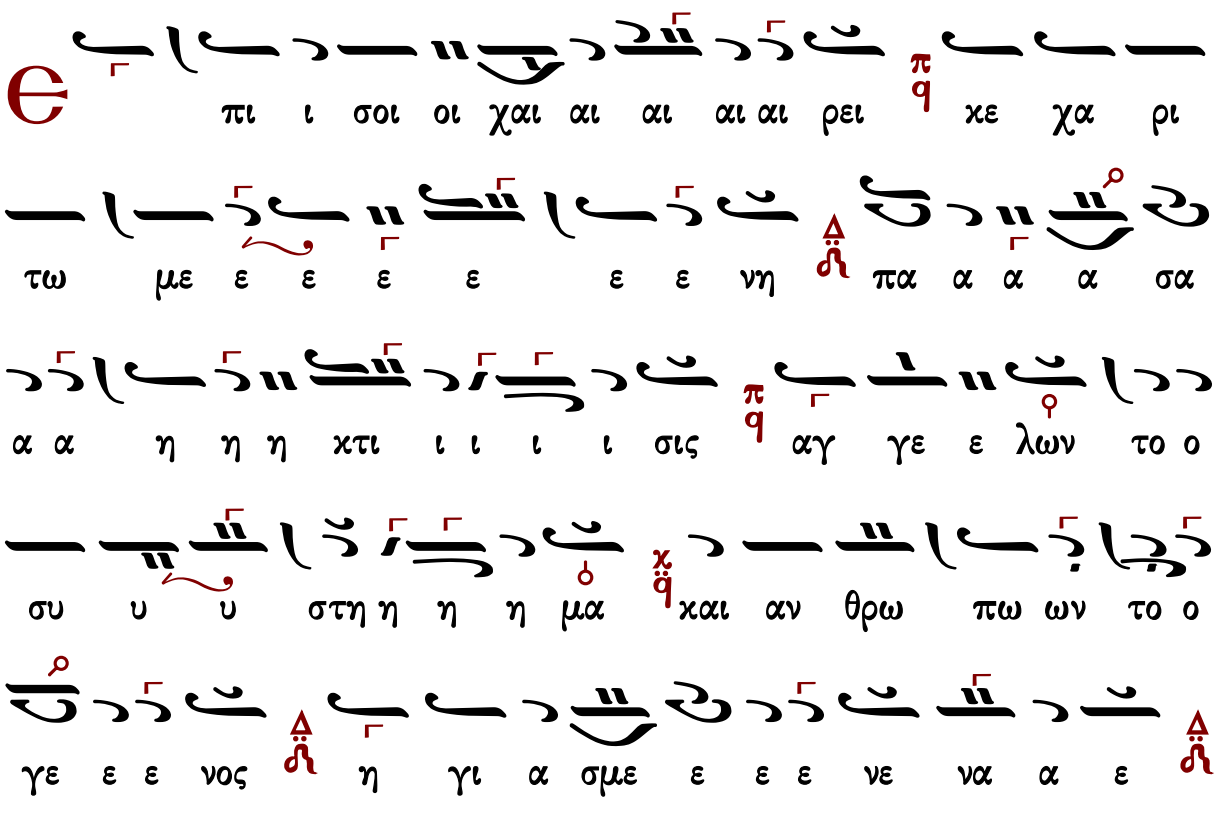
ε και πα ρα α δει σε λο γι ι κε παρ
θε νι κο ο ον κα αυ χη η η μα εξ ης Θε
ο ος ε σαρ κω ω ω ω θη η και παι δι ι ο ον
γε ε γο ο ο νεν ο προ αι ω ω νων υ πα αρ
χω ων Θε ε ο ο ο ο ος η η η η μων τη
ην γαρ σην μη η τραν θρο ο ο νον ε ε ποι οι η η
σε και την σην γα στε ε ε ε ρα πλα τυ τε
ε ε ρα πλα τυ τε ε ρα αν ου ρα νω ω ω ων
α α πει ειρ γα α α α α σα α α α το ε
πι σοι χαι αι αι αι αι αι ρει κε χα ρι τω

Παντελῆ Παρρησιάδου

Ἦχος λ ϊ̈ Πα

Παντελῆ Παρρησιάδου
ἐκ χειρογράφου*

χαι λο γι χε ε ε πα α α ρα α δει ει ει σε παρ
θε νι χο ον χα αυχη η μα εξ ης Θε ο ο ος ε ε
σα α αρ χω ω ω ω θη χαι παι δι ον γε ε
γο ο ο νεν ο προ ο αι αι ω ω νων υ πα αρ
χω ων Θε ε ο ο ο ος η η ιε Θε ο ος η
η η μων την γα αρ ση ην μη η η τραν θρο ο
ο νο ον ε ε ε ποι οι η η η σε χαι την
ση η η ηνγα α στε ε ε ε ρα πλα τυ τε ε ε
ε ε ε ε ραν ου ρα νω ων α α πει ει ειρ
γα α σα α α το ε πι ι σοι οι χαι ρει ει χε ε

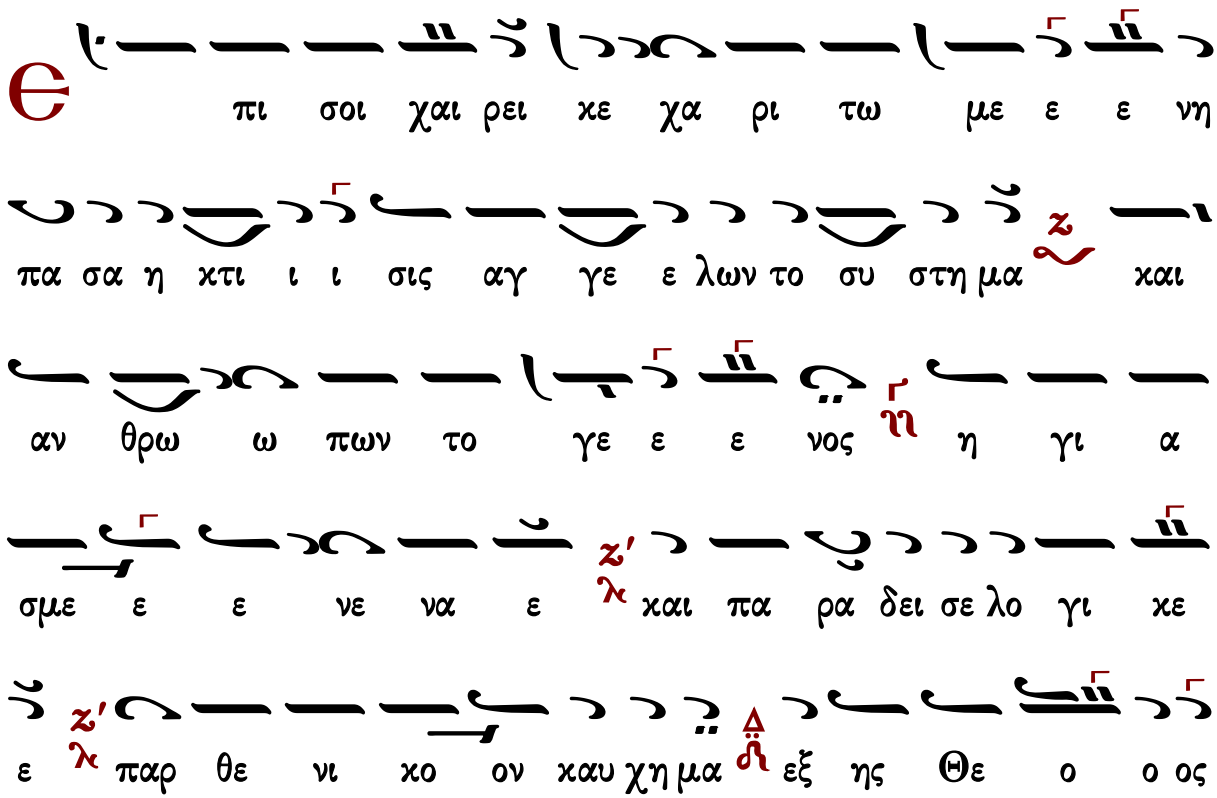

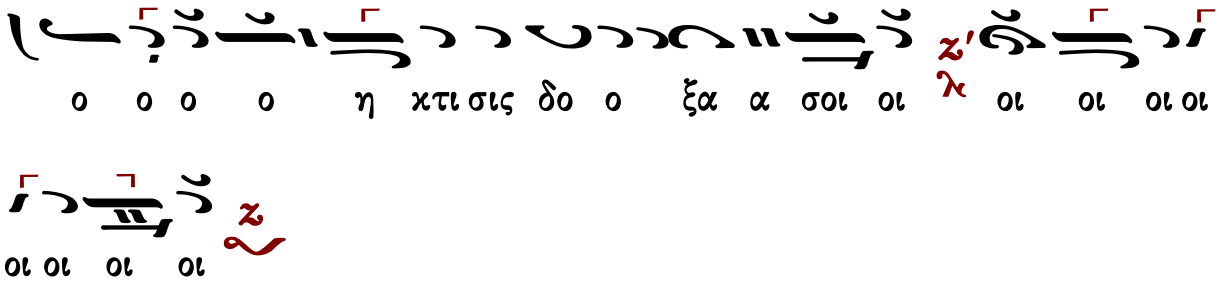
Βαρύς - Χαραλάμπους Παπανικολάου

5′50″

Ἦχος Ζω

Νεκταρίου Μοναχοῦ
Καλλίφωνος Ἀηδών
Ἅγιον Ὄρος 1984 σ. 260#

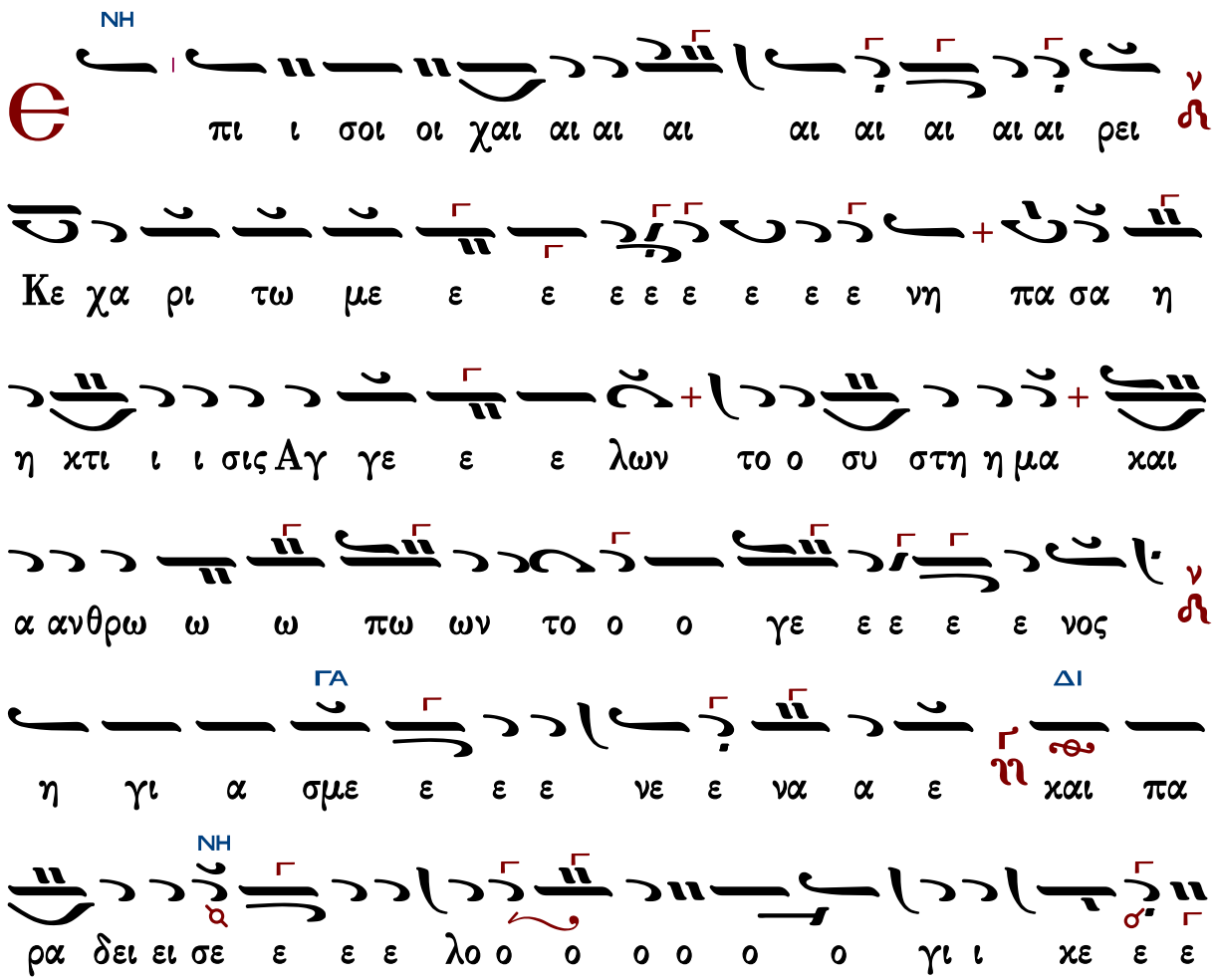

πλ.δ΄

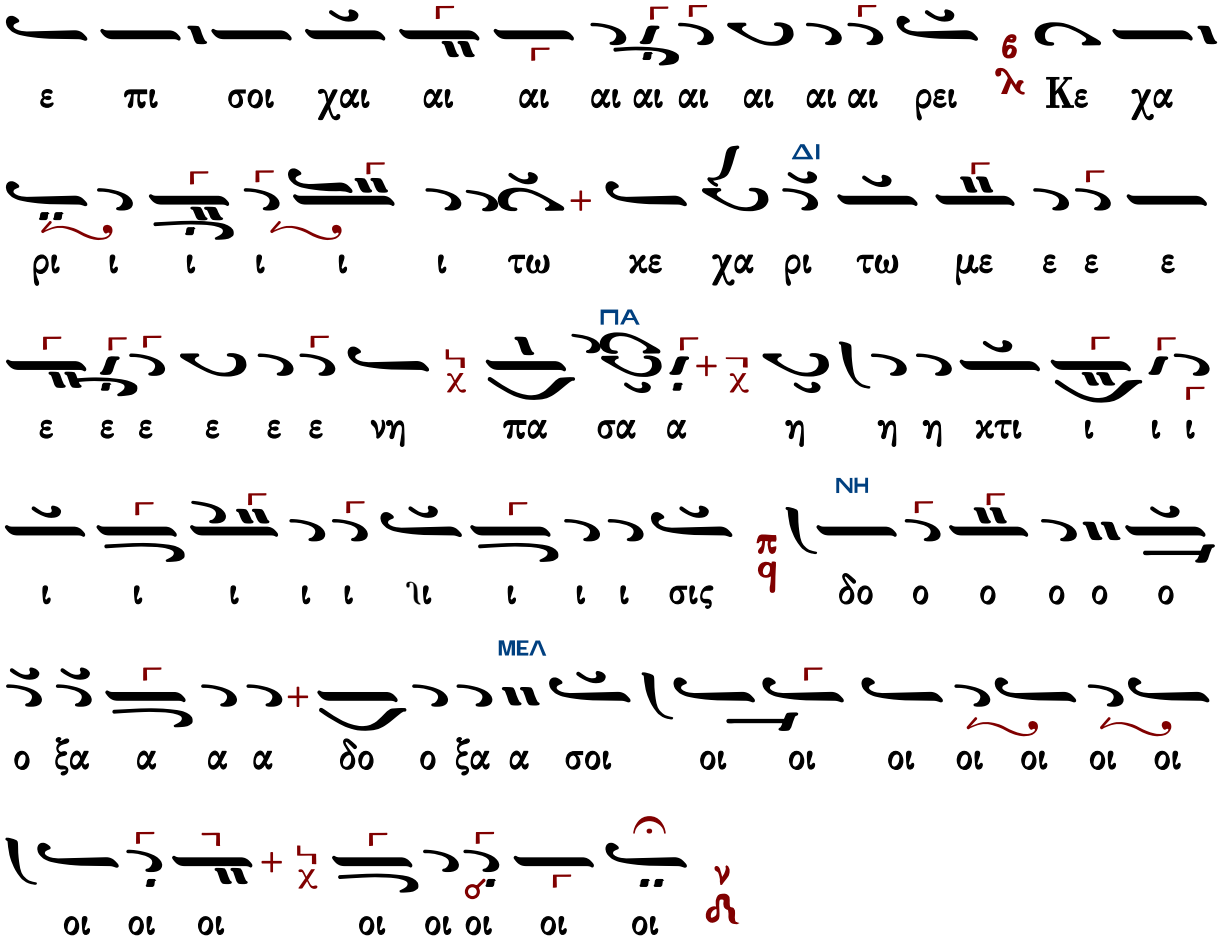
Σωκράτους Παπαδοπούλου

Ἦχος πλ. δ΄ Νη

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ. 162#

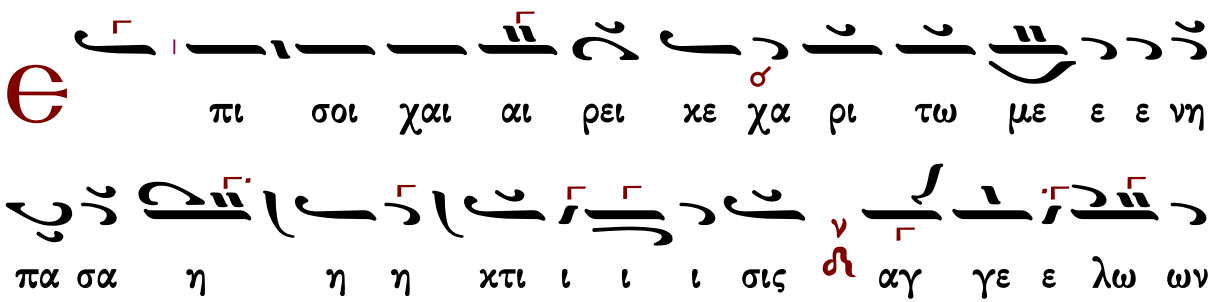
ε παρ θε νι χο ο ον χα α α α αυ χη η η η
μα εξ ης Θε ο ο ος ε ε σα α αρ χω
ω ω ω ω θη και παι δι ι ο ον γε ε ε γο ο
ο ο νεν ο προ αι ω ω ω νω ω ων υ
πα α α αρ χων Θε ε ο ο ος η η η η μων Τη ην
γαρ ση η ην μη η η η η η η τραν θρο ο ο
νο ον ε ε ε ποι οι η η η σε και την σην
γα α α στε ε ε ε ε ε ε ρα πλα τυ τε ε
ε ρα α α αν ου ρα α α νω ω ων α α πειρ
γα α α α α α σα α α α πειρ γα α σα α το
ΔΙ
ΝΗ
ΠΑ
ΜΕΛ

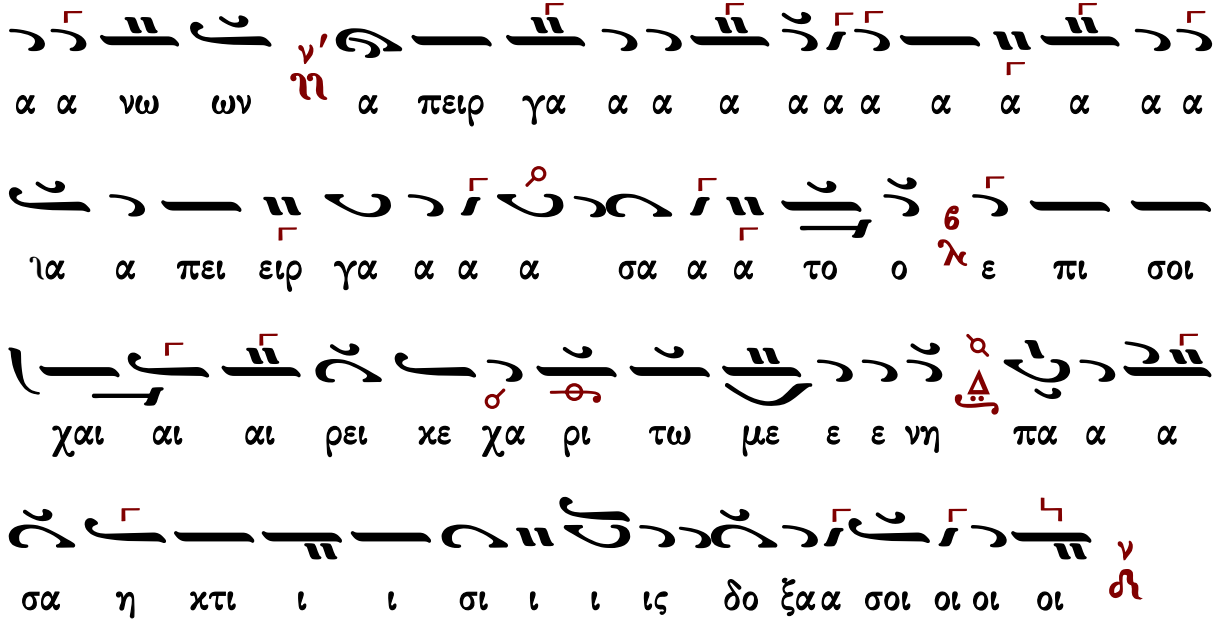
Ἀνθίμου ἀρχιδιακόνου

Ἦχος λ π ϊ Νη

Μουσικός Πανδέκτης
Θεία Λειτουργία
«ΖΩΗ» 1976 σ. 190#

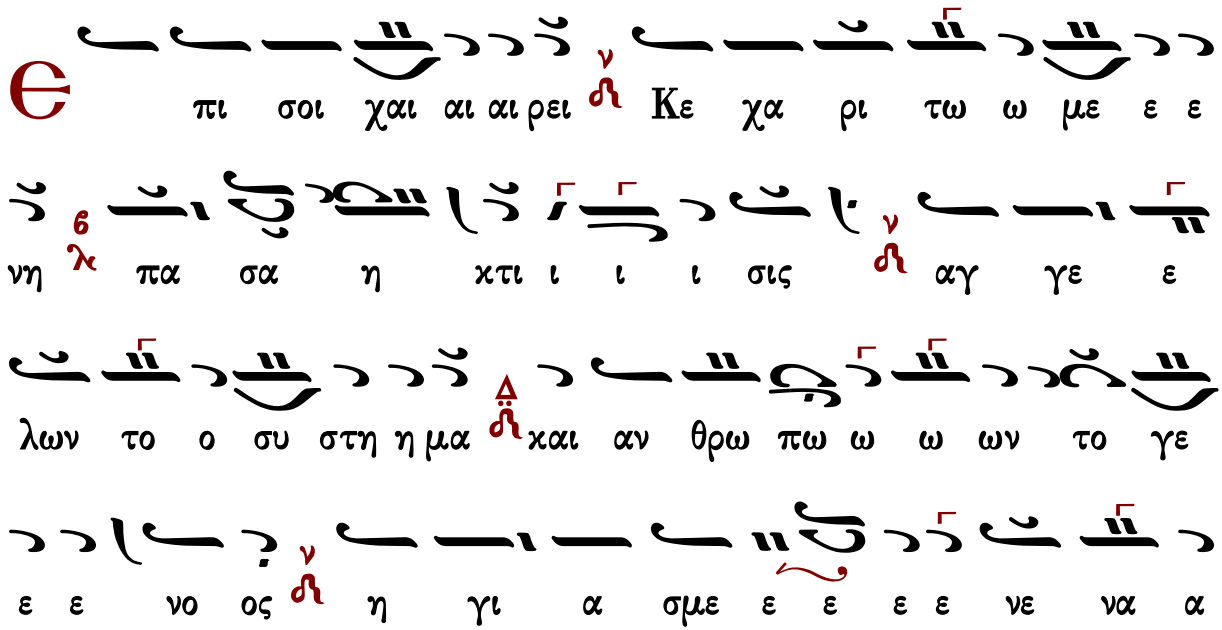
το συ υ υ στη η η μα χαι αν θρω ω ω
πω ω ω ων το γε ε ε νος η γι α σμε ε ε
νε να α α ε ε χαι πα ρα δει σε λο γι ι ι
χε ε παρ θε νι χο ο ον χα αυ χη η η μα
εξ ης Θε ο ος ε ε ε ε σαρ χω ω ω ω ω ω
ω ω ω θη η η χαι παι δι ι ον γε ε ε
γο ο ο ο νεν ο προ αι ω ω νων υ παρ χων Θε ε ο
ο ος η η η η μων την γαρ σην μη η τραν θρο
ο νο ον ε ε ποι οι οι η η η η σε χαι αι αι
την σην γα α στε ε ε ρα πλα τυ τε ε ε ρα α αν ου ρα

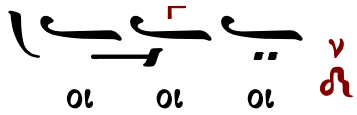
Χρήστου Τσακίρογλου

Ἦχος λ π ηχ Νη

Χρῆστος Τσακίρογλου
10.3.2012*

ε και πα ρα δει ει σε λο γι ι ι χε ε παρ
θε νι χο ο ον κα αυ χη η η μα εξ ης Θε
ος ε σα α αρ κω ω ω θη και παι δι ον γε ε
ε γο ο ο ο νεν ο προ αι ω νων υ πα αρχων Θε
ο ο ο ος η η η η μων την γαρ σην μη η η
η τραν θρο νο ον ε ε ε ποι οι η η η
σε και την σην γα στε ε ρα πλα τυ τε ε ρα αν ου ρα
νων α πειρ γα α α α σα α α α το ε πι
σοι χαι αι αι αι ρει Κε ε χα α ρι τω ω με ε ε
νη πα σα η κτι σις δο ο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι

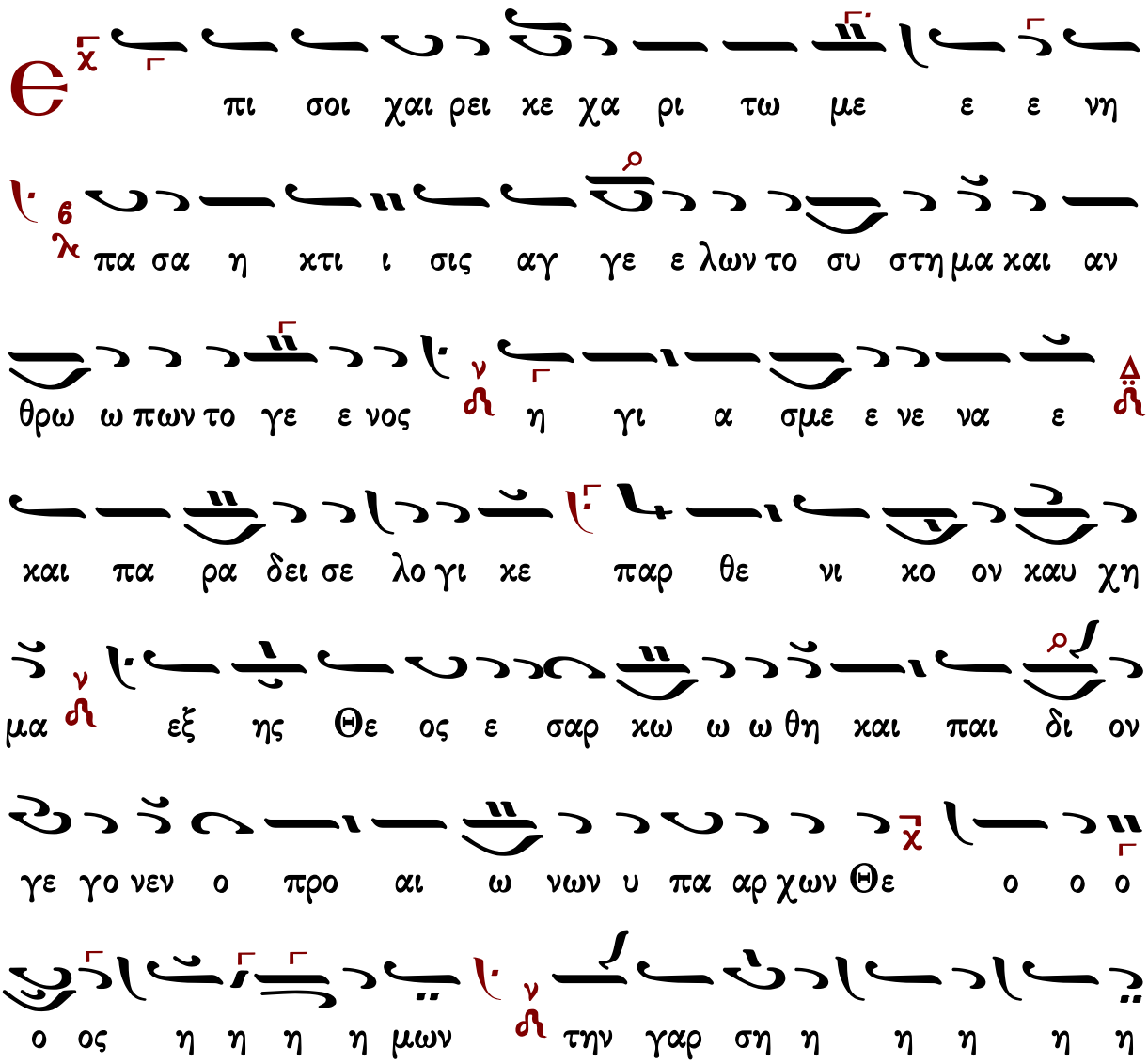

Γεωργίου Ὀγουρλοῦ [ἤ Οὐγουρλοῦ]

8'8"

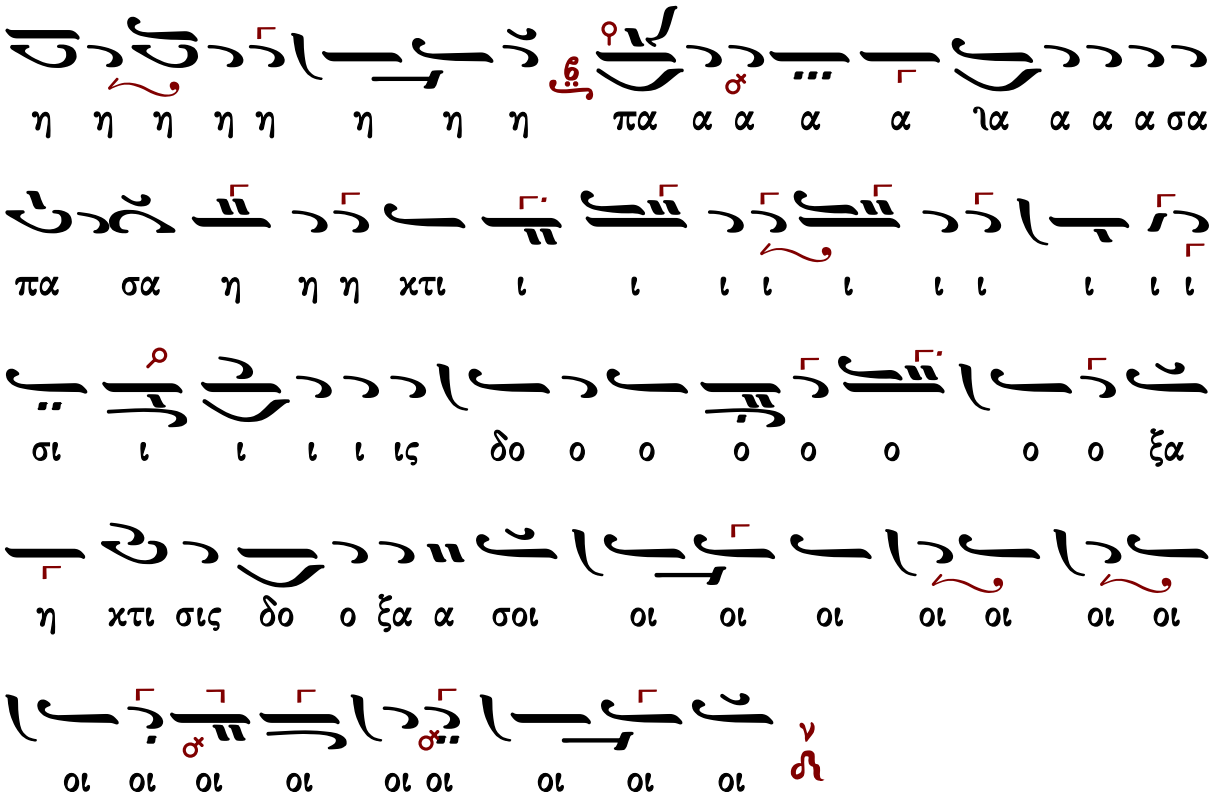
Ἦχος λ πλ δ Νη

Νεκταρίου Μοναχού
Καλλίφωνος Αηδών
Ἅγιον Ὄρος 1984 σ.256*

τω χε χα ρι τω με ε ε ε ε ε νη η η η η

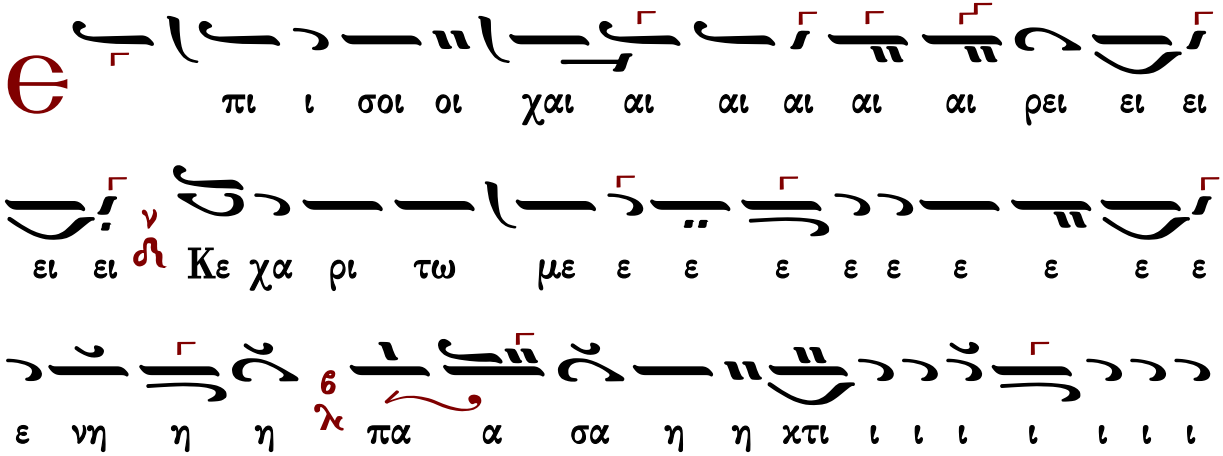
αι αι ρει ει ε χε χα ρι ι ι

Συνεσίου Ἰβηρίτου (τέλη ιη΄ αἰ.)

8΄ Ἦχος λ ή Νη

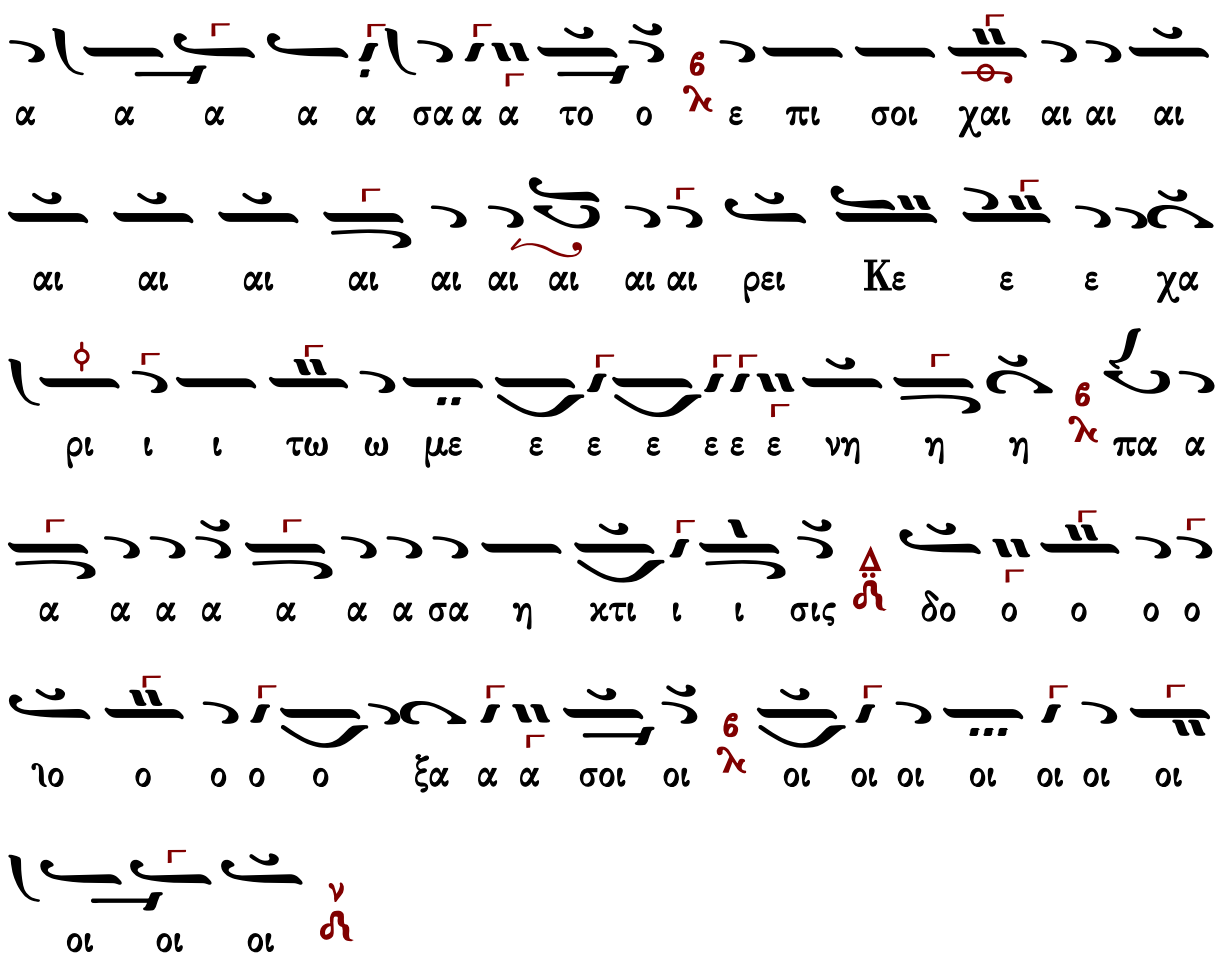
Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός της Λειτουργίας
Άγιον Όρος 1988 τ.Β σ.788*

ου ρα νω ω ω ω ων α πει ειρ γα α α α α

πλα τυ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα ν

η η η

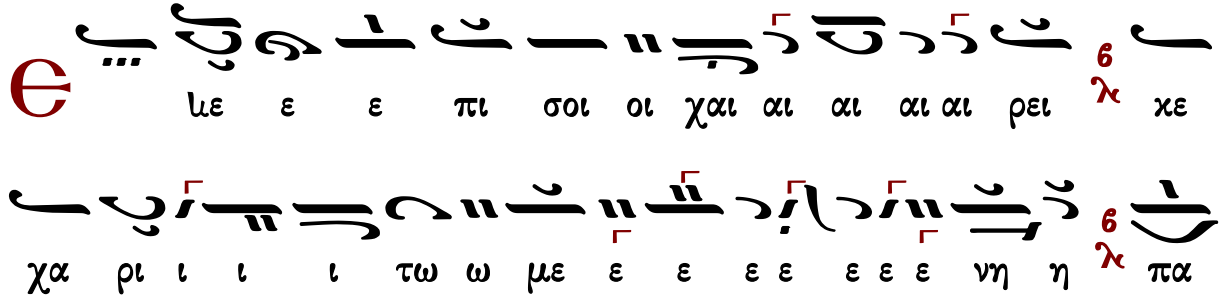

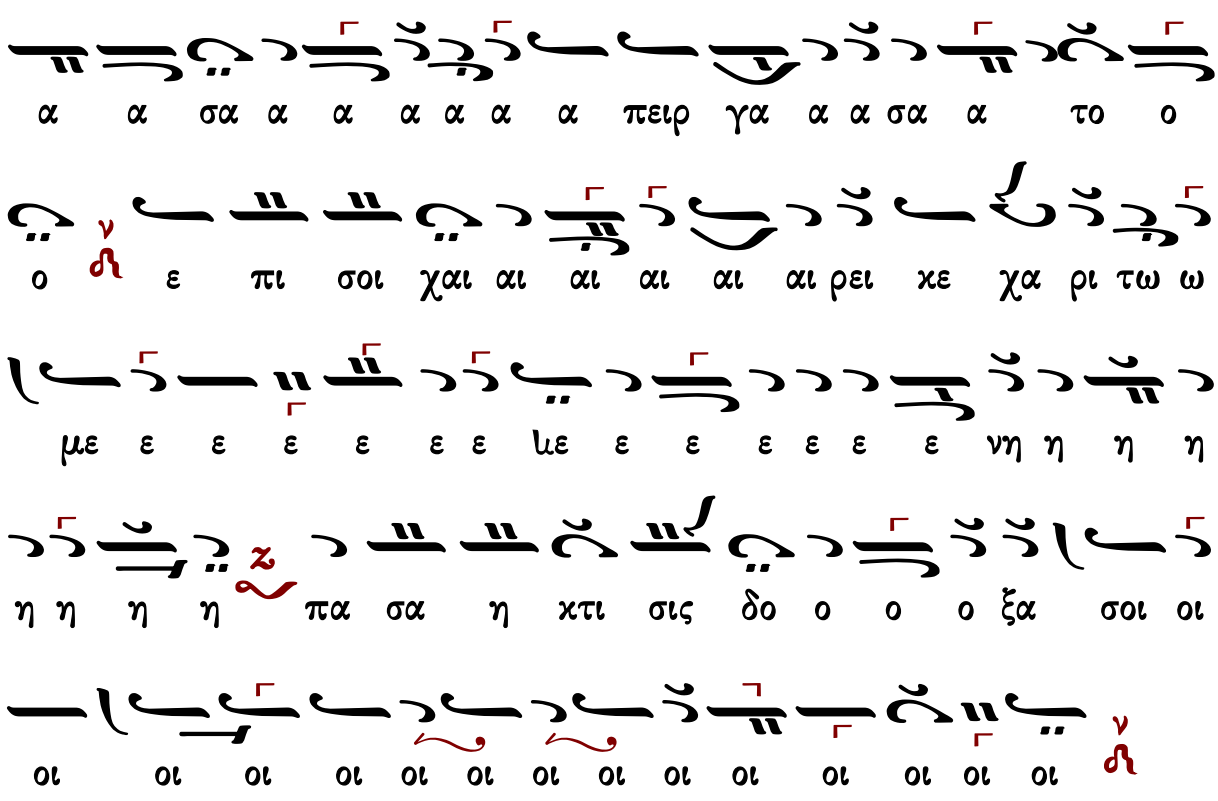
Ξένου τοῦ Κορώνη

Συντμηθὲν ὑπὸ Μάρκου Βασιλείου

Ἦχος λ̈ ν̈ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Λειτουργία 1909 σ.241*

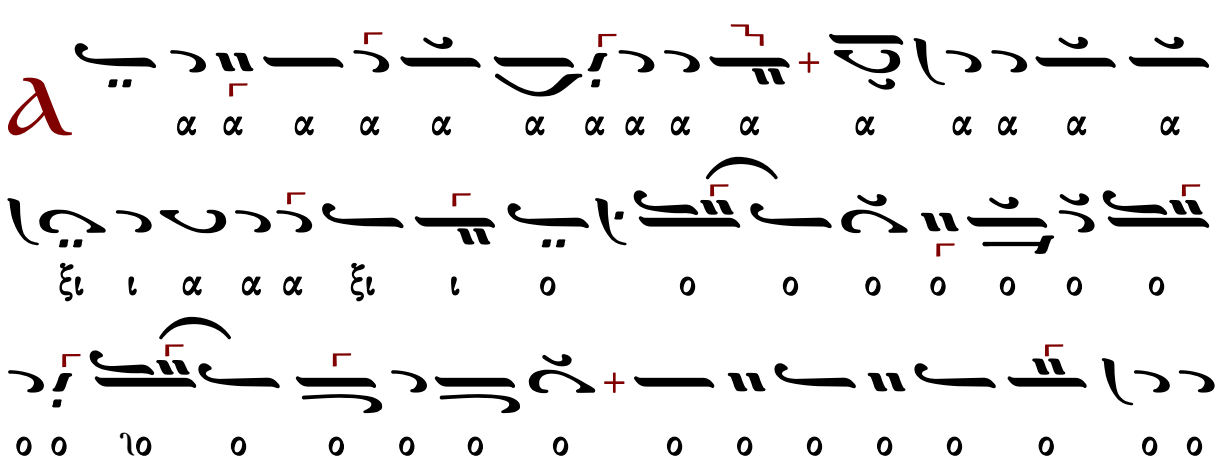

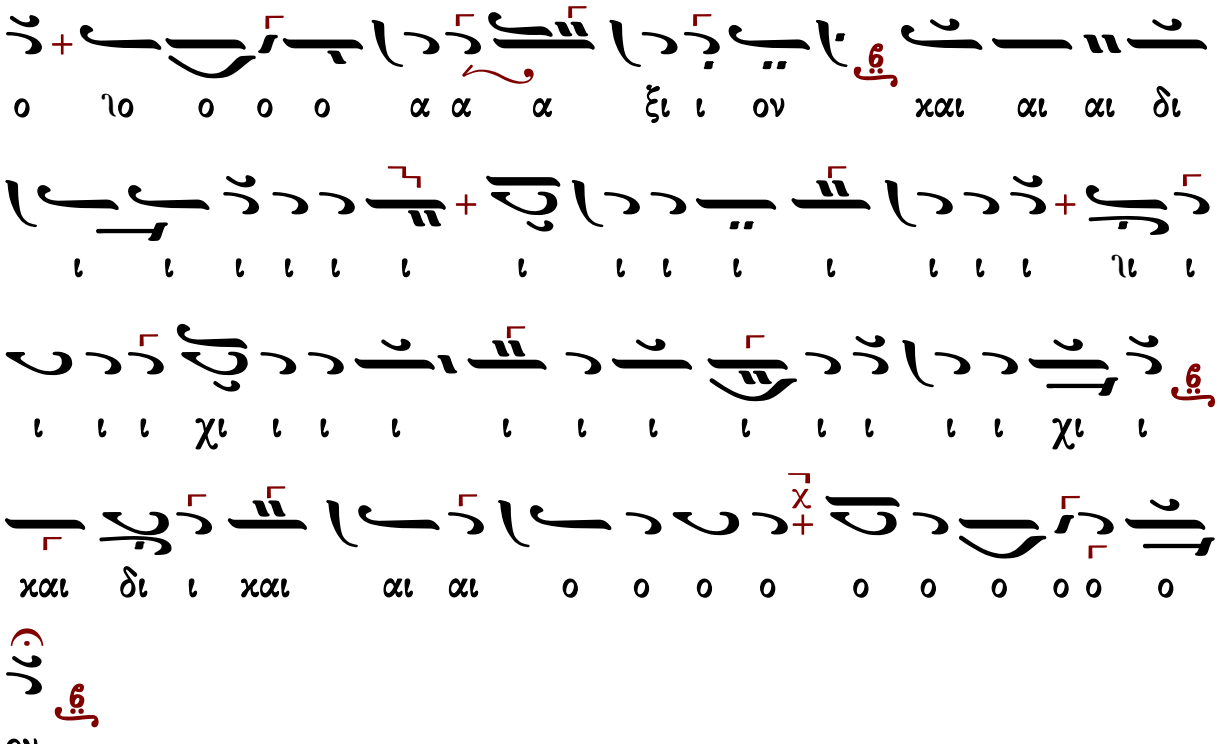
Ἦχος β' Θρασυβούλου Στανίτσα

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος Δι

Αθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυραγκάνου
Βέροια 2013 σ.169#

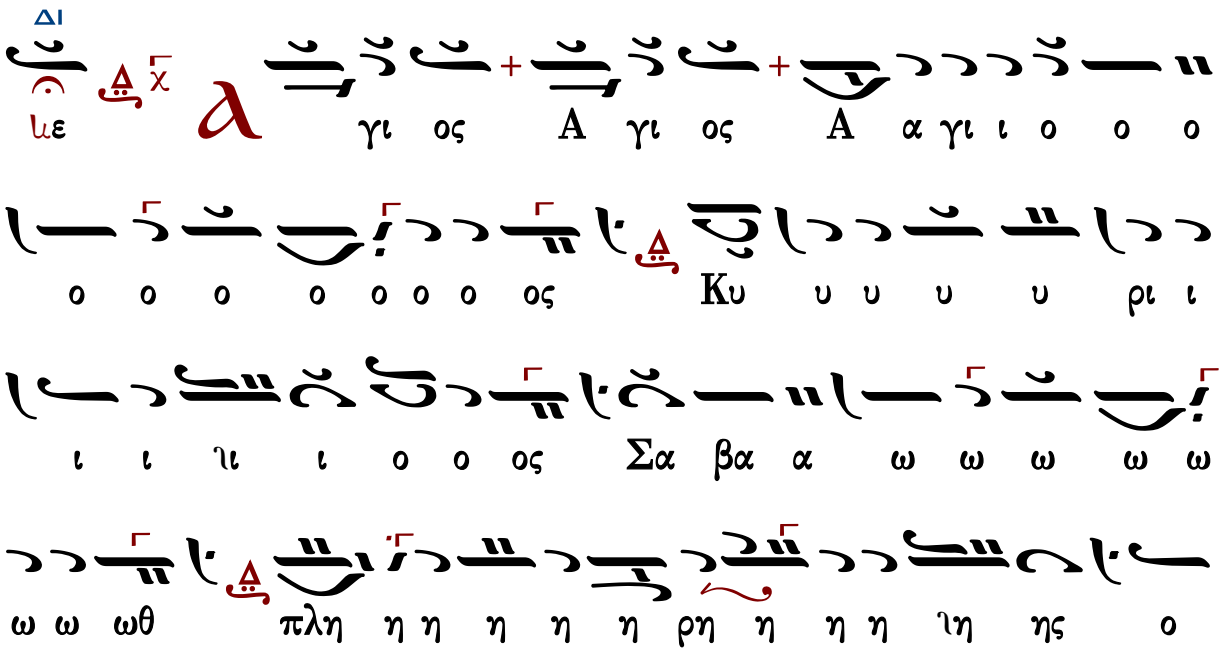

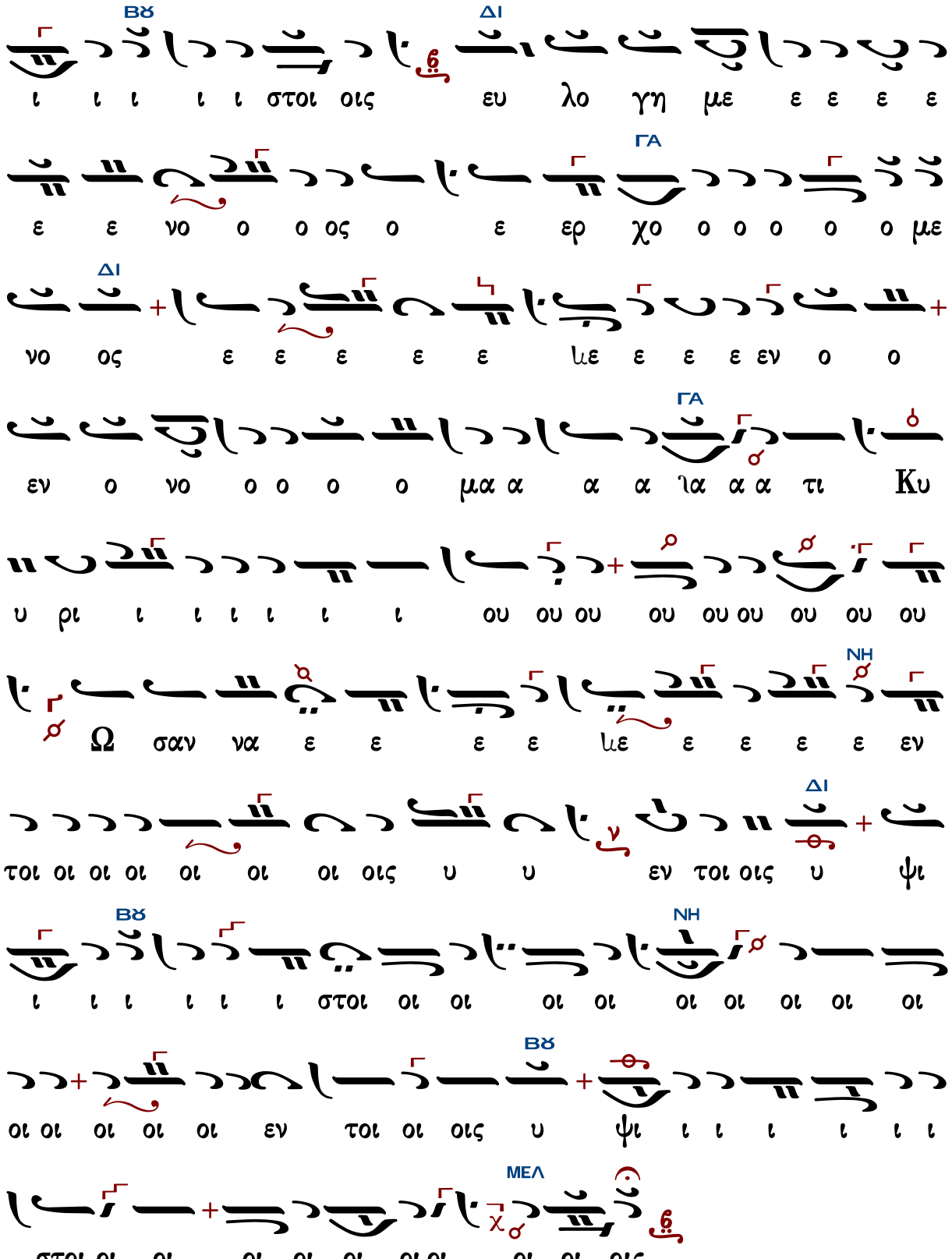
Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα·

μέλος ἀρχαῖον
διασκευή-ἀνάλυση Στανίτσα

Ἦχος Δι

Χειρόγραφα
Θρασύβουλου Στανίτσα#

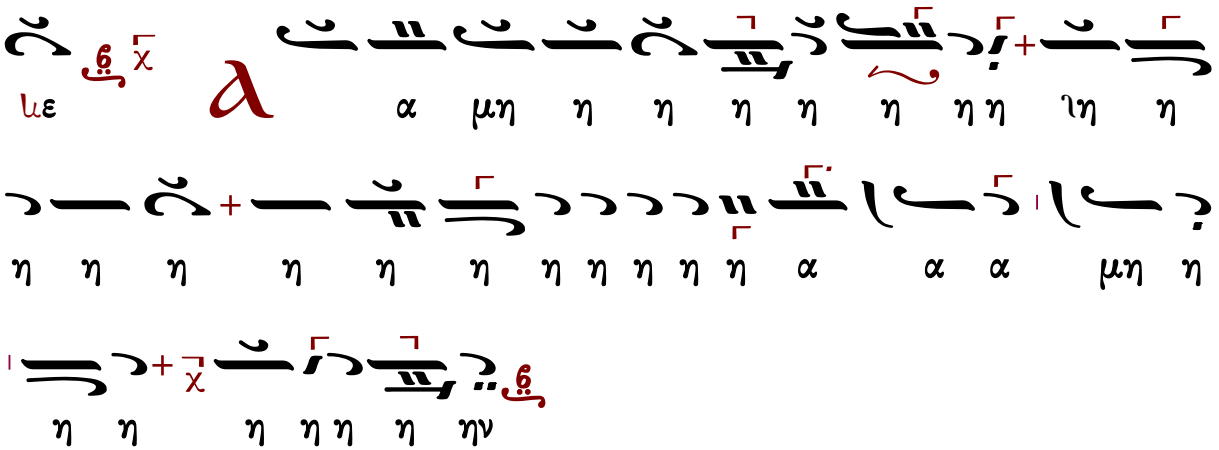

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών·

Λάβετε, φάγετε. Τοῦτό μού ἐστι τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θ. Λειτουργία
1992 σ.193#

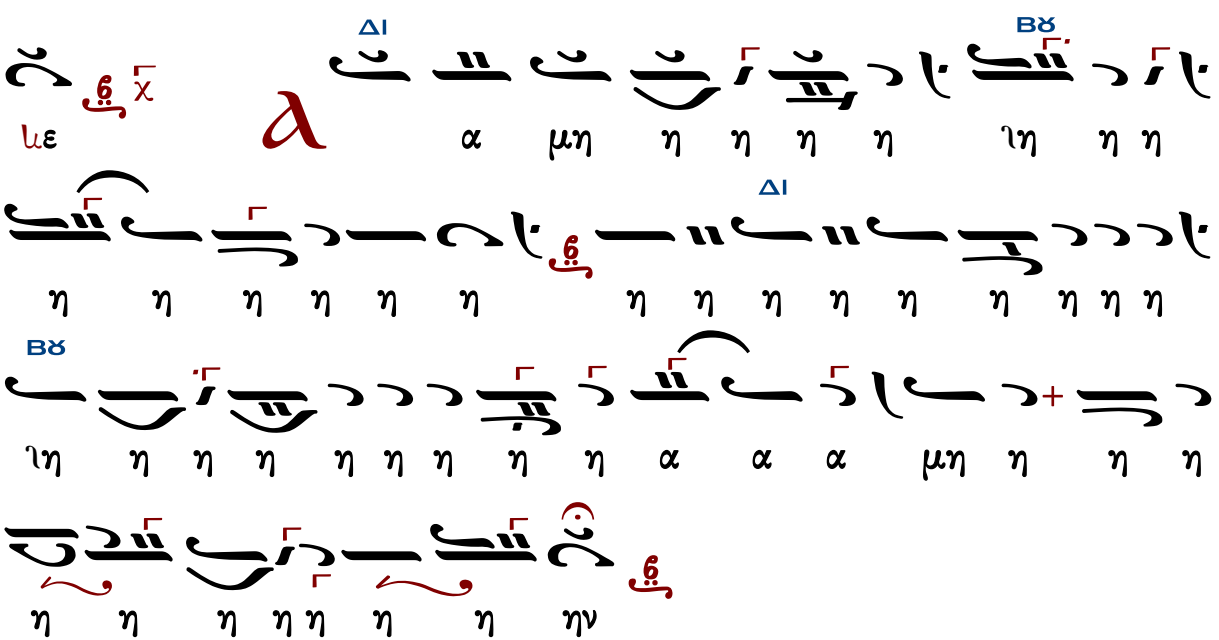

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών·
Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμα μου, τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Διασκευή-Ανάλυση Θρ. Στανίτσα

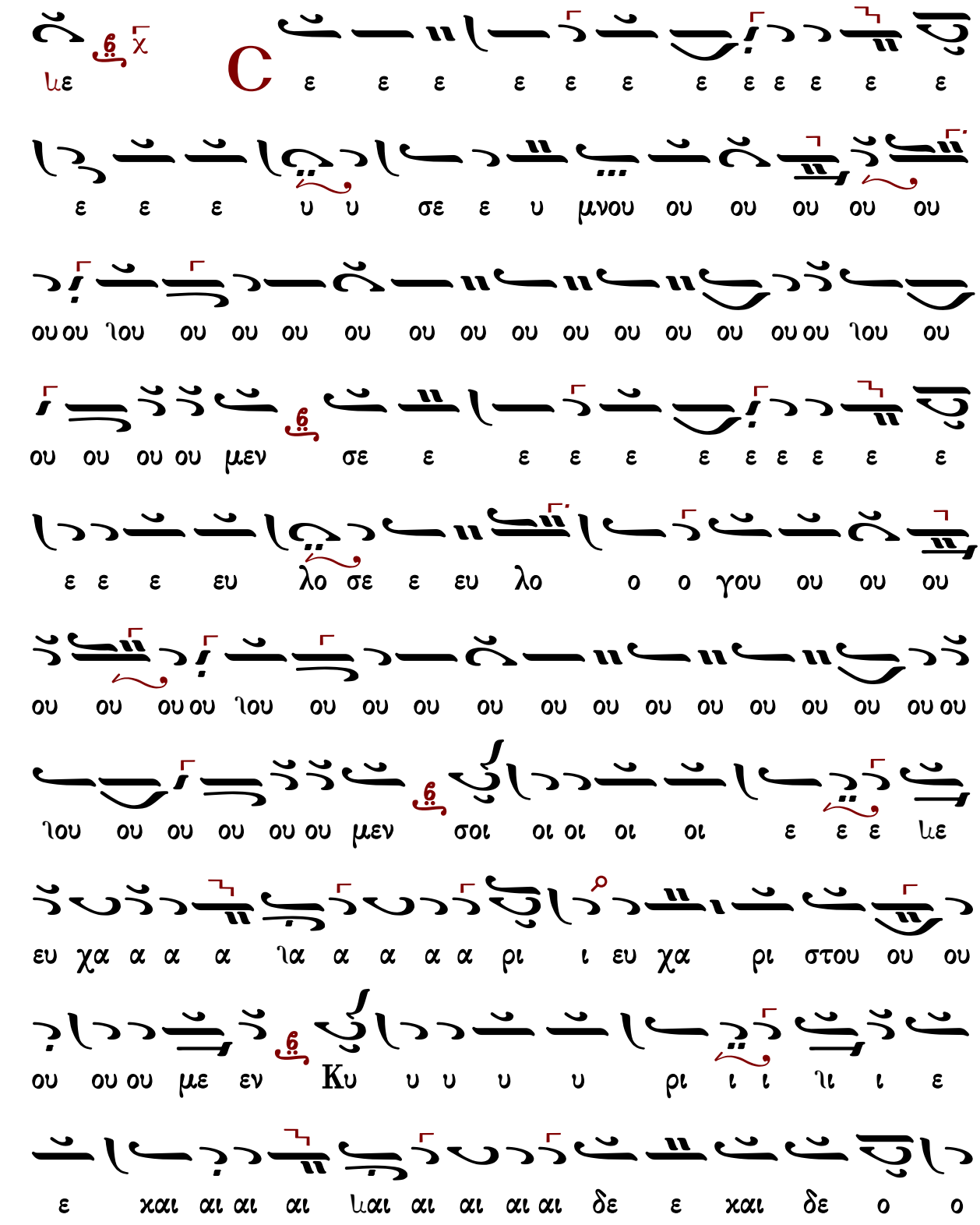
Ἦχος Δι

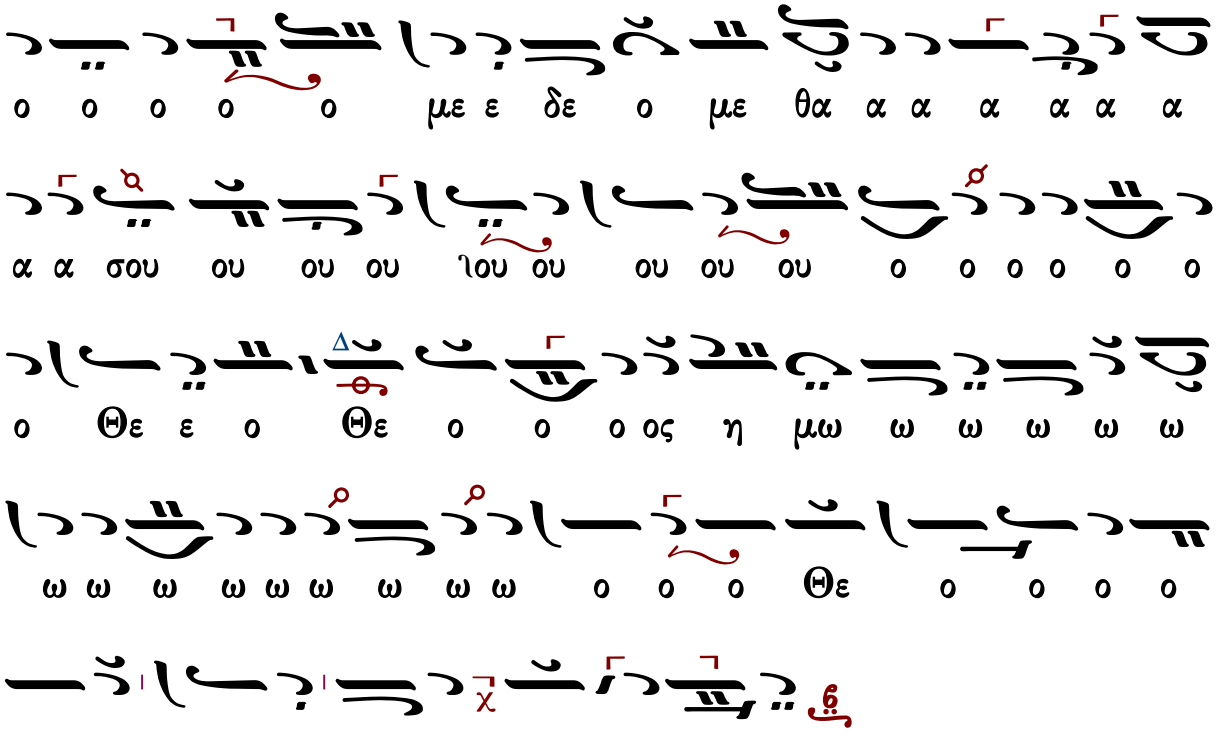
Χειρόγραφα
Θρασυβ. Στανίτσα#

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν, σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θ. Λειτουργία 1992 σ.194#

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ἐμμελὴς ἀπαγγελία

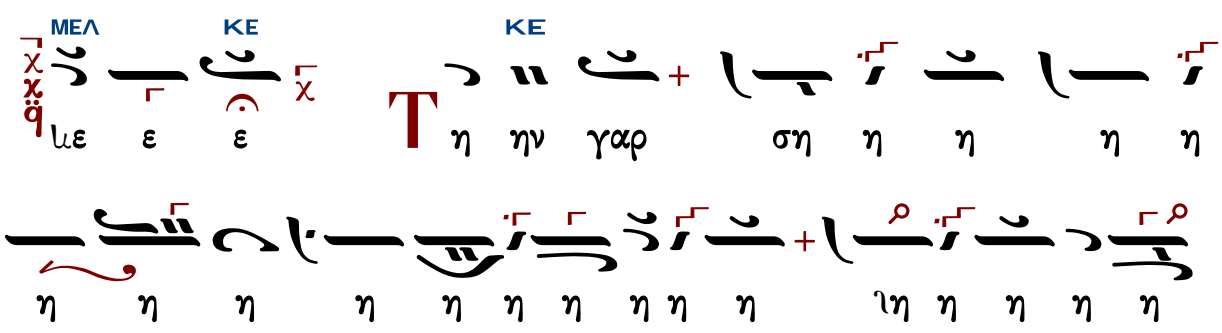
Ἦχος

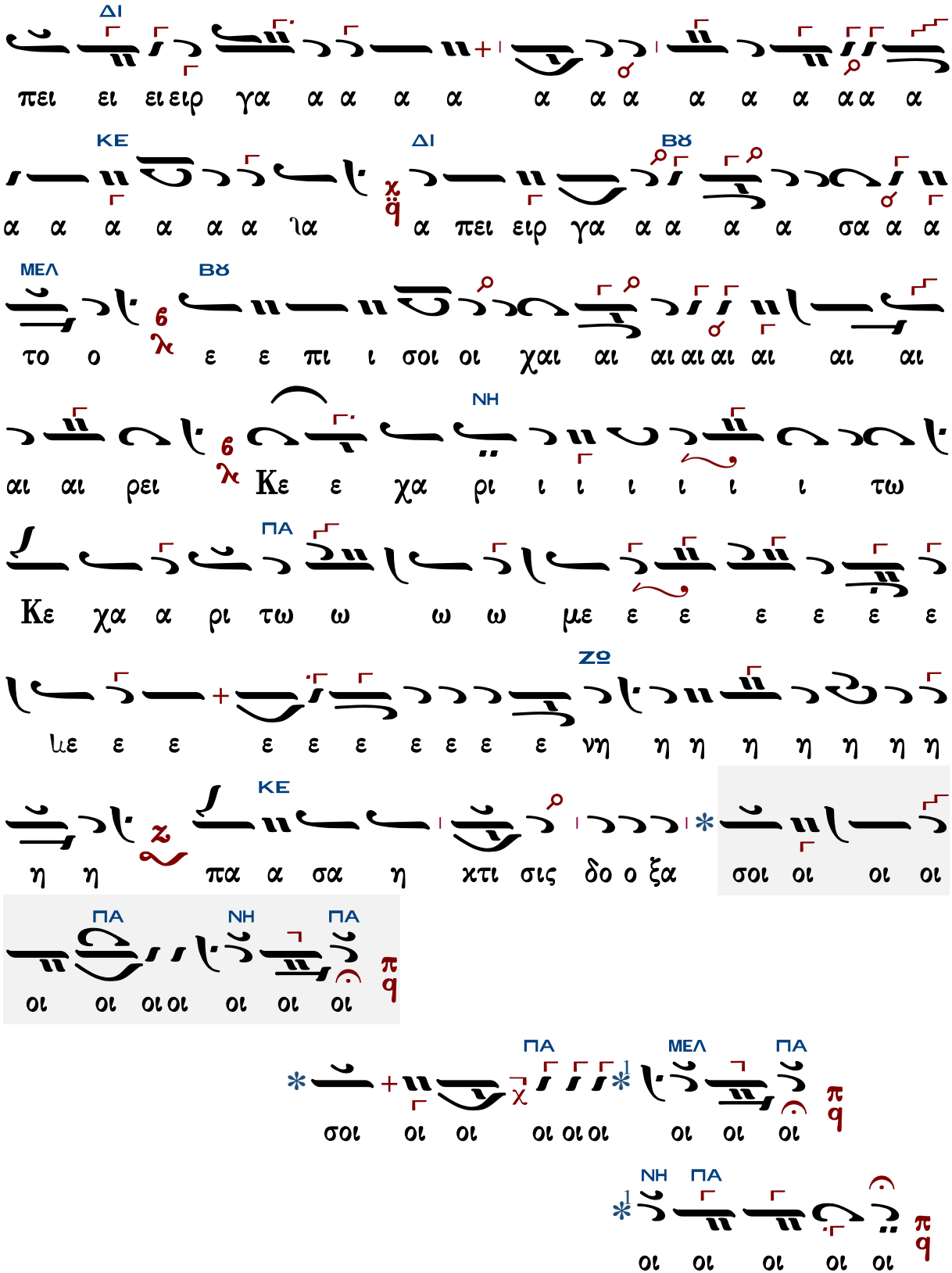
Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεός ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

μέλος ἀρχαῖον
διασκευὴ-ἀνάλυση Στανίτσα

Ἦχος Κε

Χειρόγραφα
Θρασυβούλου Στανίτσα#

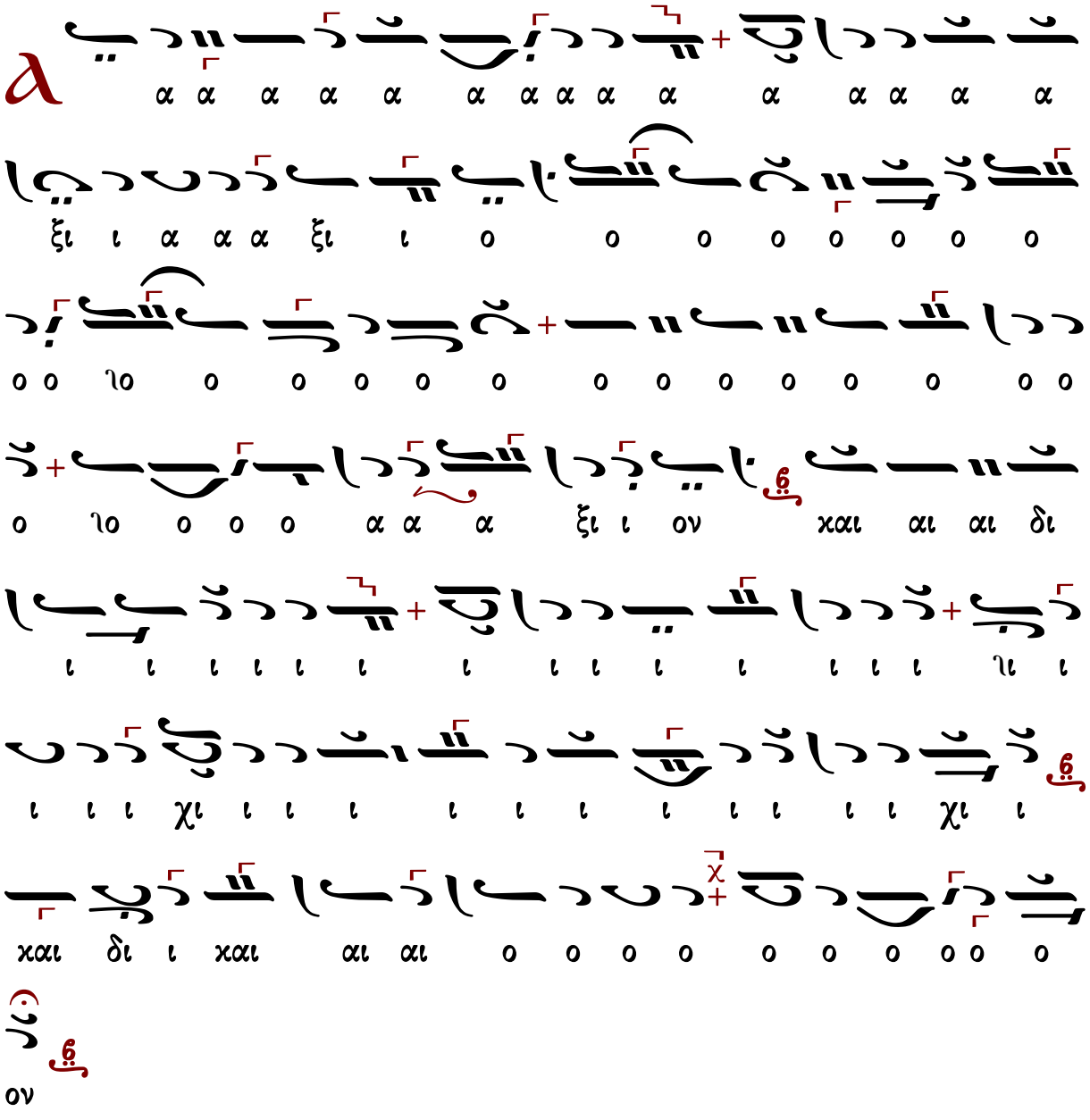

ΔΙ
πει ει ειειρ γα α α α α α α α α α α α α α
ΚΕ ΔΙ ΒΫ
α α α α α α ια α πει ειρ γα α α α σα α α
ΜΕΛ ΒΫ
το ο ε ε πι ι σοι οι χαι αι αι αι αι αι αι αι
ΝΗ
αι αι ρει Κε ε χα ρι ι ι ι ι ι ι τω
ΠΑ
Κε χα α ρι τω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε
ΖΩ
ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε νη η η η η η η η
ΚΕ
η η πα α σα η χτι σις δο ο ξα σοι οι οι οι
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
οι οι οι οι οι οι οι
ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
σοι οι οι οι οι οι οι οι οι
ΝΗ ΠΑ
οι οι οι οι οι

Ἦχος πλ.δ΄ Κοσμᾶ Μαδυτινοῦ

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος Δι

Αθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυραγκάνου
Βέροια 2013 σ.169#

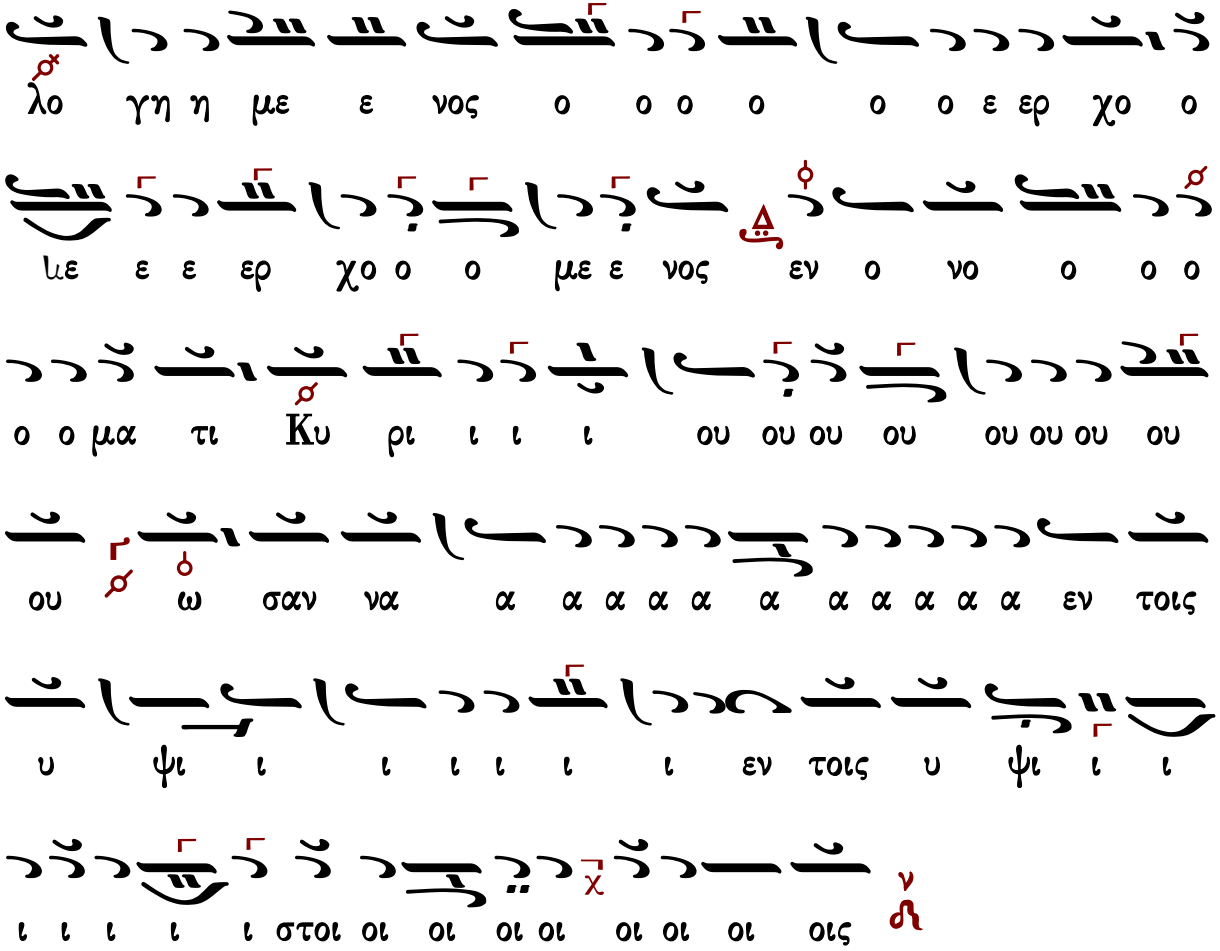

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα·

Ἦχος λ Νη

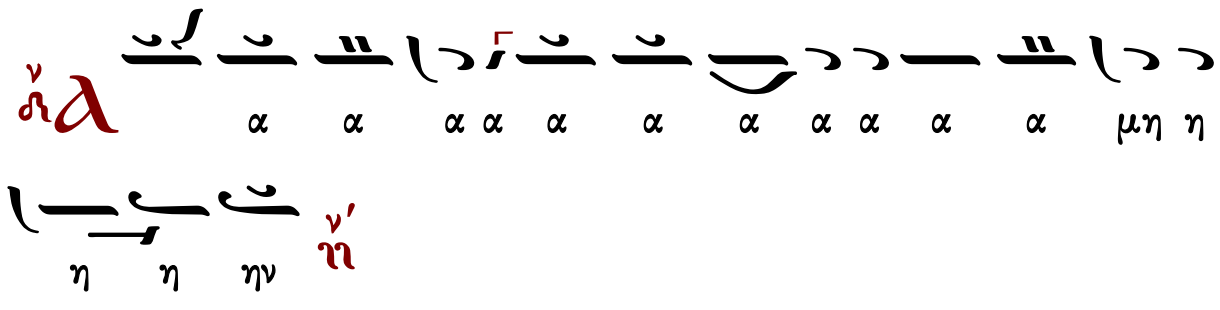
Κοσμᾶ Μαδυτινοῦ
Ποιμενικός Αυλός
τεύχος Β 1897 σ.172/170#

α
γι ι ο ο ο ος α α γι ι ο ο ο ος α
α α α α α α α α γι ο ο ος λ Κυ υ υ υ
υ υ υ ρι ι ος Σα α αβ βα α α α α α α
α α α α α Σα αβ βα α ωθ ν πλη η ρη η η
ιη η η η η η η ρης ο ου ρα νο ο ο ο ιο
ο ο ο ος ν' χαι αι αι αι αι αι η η η η η η η
γη η η η η η η τη η η ης δο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ξη η γη της δο ο ξη
η ης σου ου ω σαν να α α α α α α α εν
τοις υ ψι ι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι οις ευ

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπών·
Λάβετε, φάγετε. Τοῦτό μού ἐστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών·
Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμα μου, τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

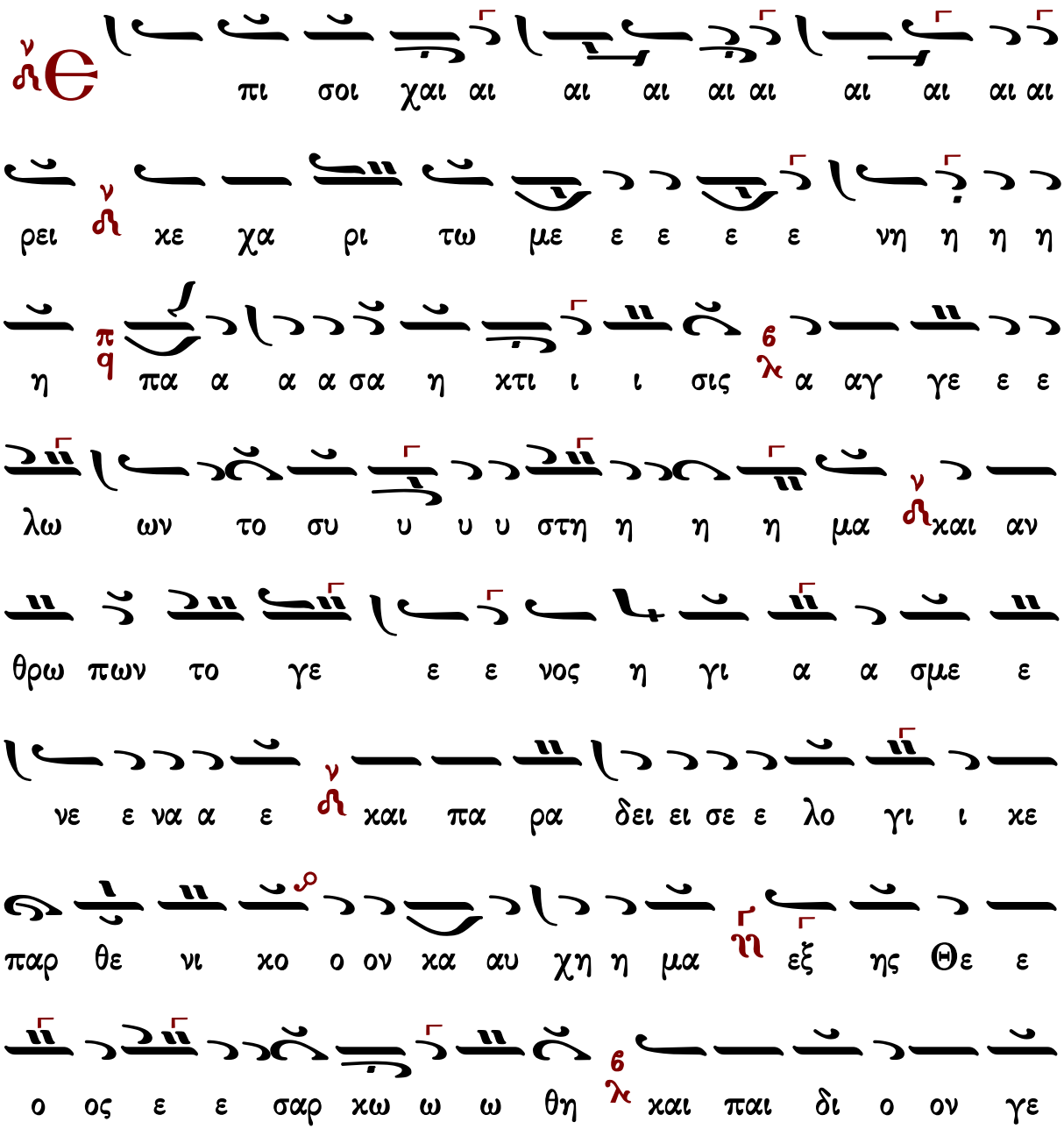

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν, σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

γο ο νεν ο προ αι ω ω ω νων υ πα α αρ χω ων Θε

ο ο ο ος η η η η μων ν την γαρ σην μη η η

η η η η τρα α αν ν θρο ο ο ο νο ον ε ποι

η η η η η ε ποι οι η η σε ν και την σην γα α

στε ε ε ε ε ε ε ρα πλα τυ τε ε ε

ε ε ραν ου ρα νω ω ω ω ων α α πει ει ειρ

γα α σα α το ε πι σοι χαι αι αι αι αι αι αι αι

αι ρει χε χα ρι ι τω με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε νη η η πα α α σα η χτι σις δο ο ο ο

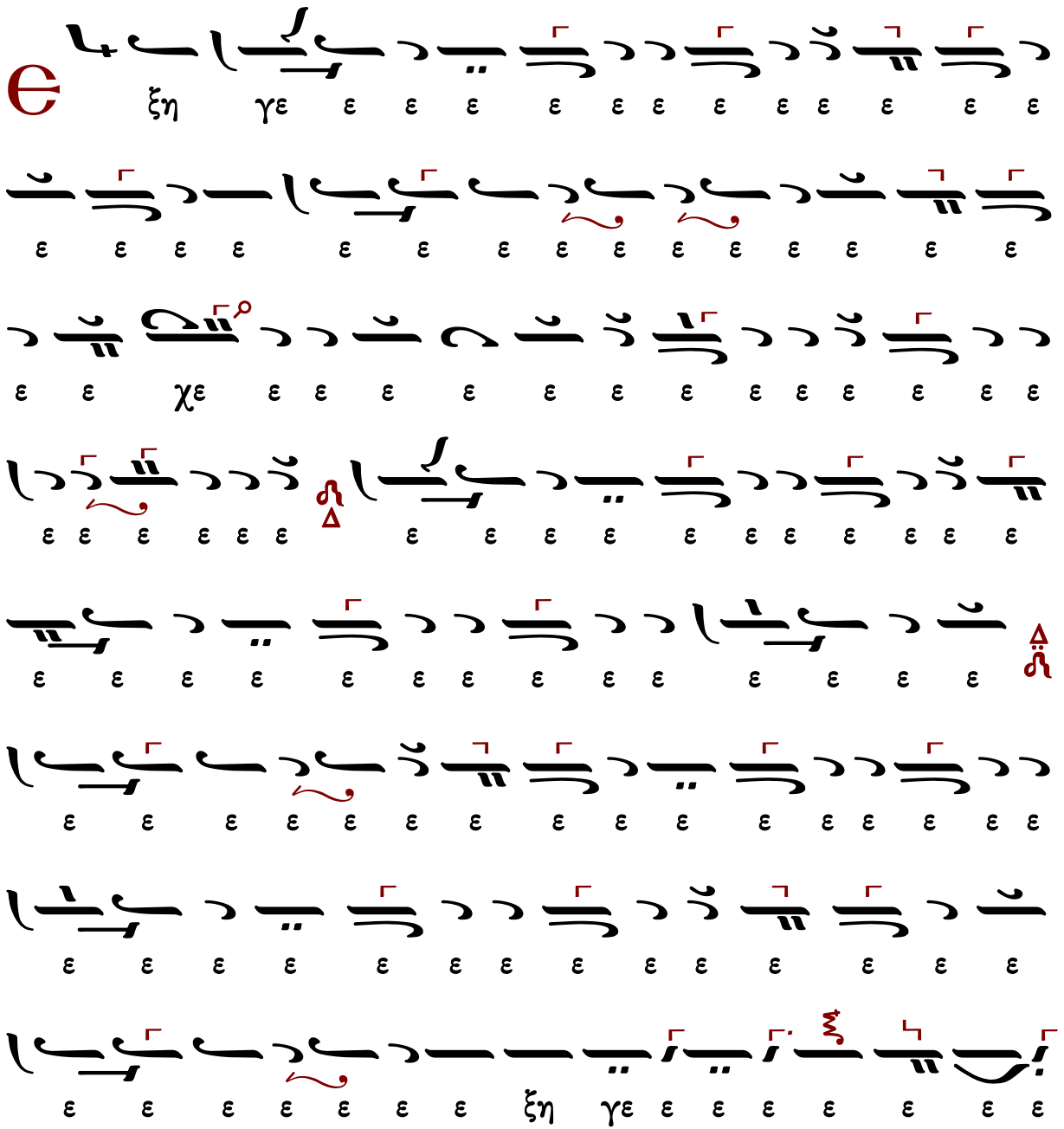
ξα α α α σοι οι οι οι οι ν

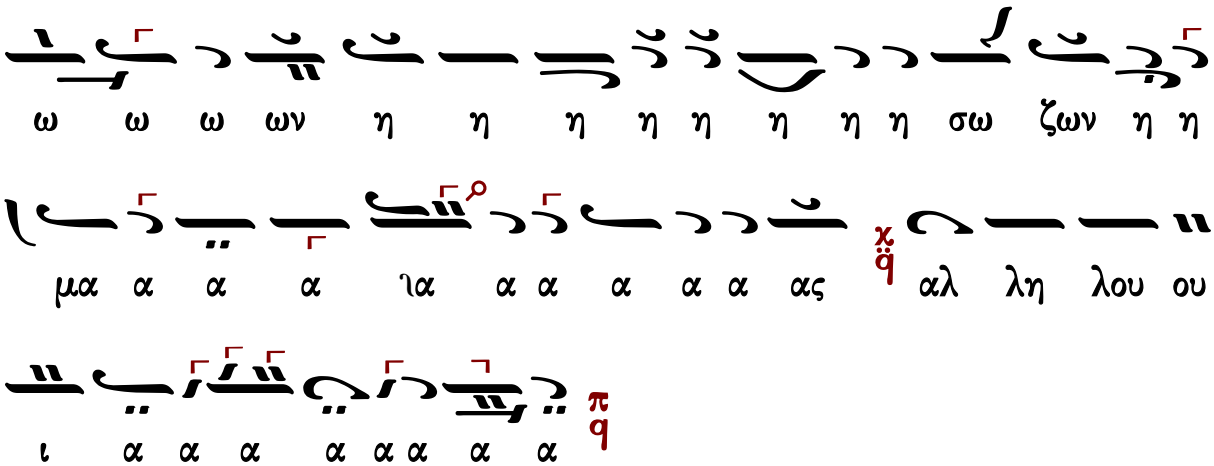
Κοινωνικόν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

Ἦχος Πα

Πανδέκτη 4
1851 σ.685*

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

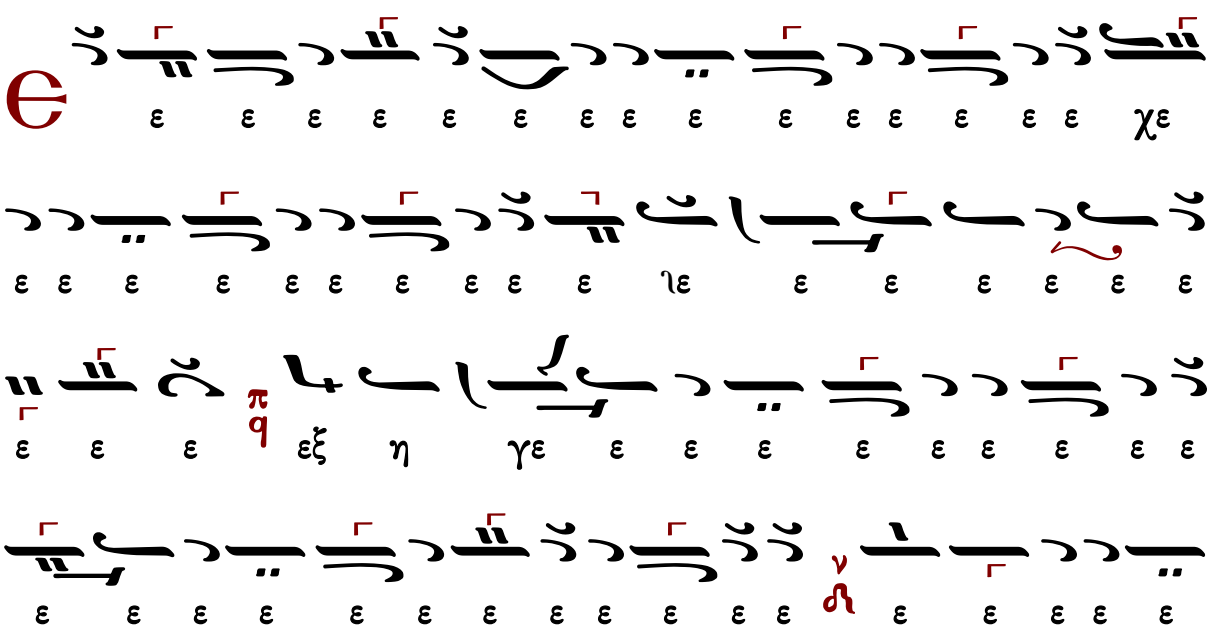
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

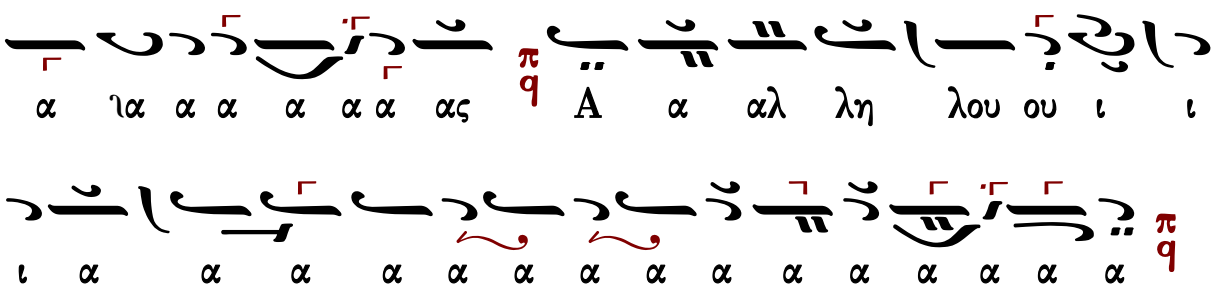
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά - Κοινωνικά
2019 σ.386*

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

…συνέχεια κοινωνικοῦ…

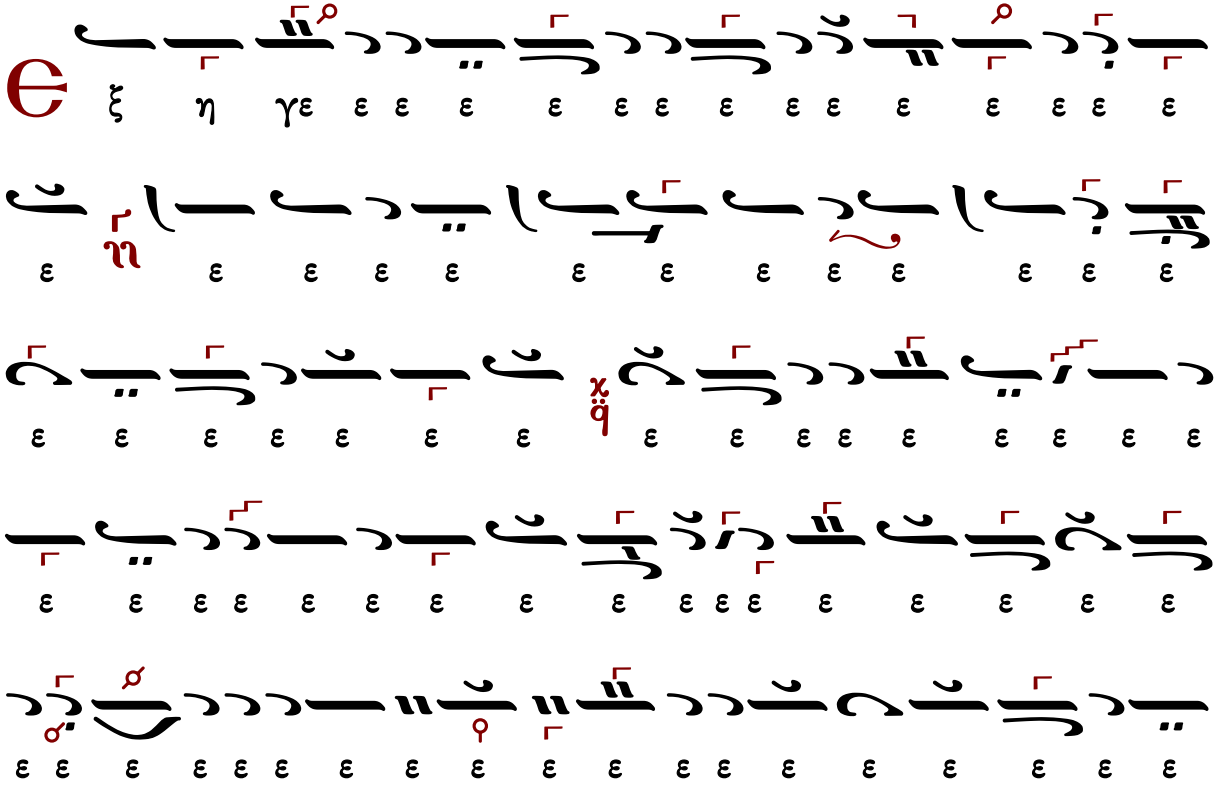
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

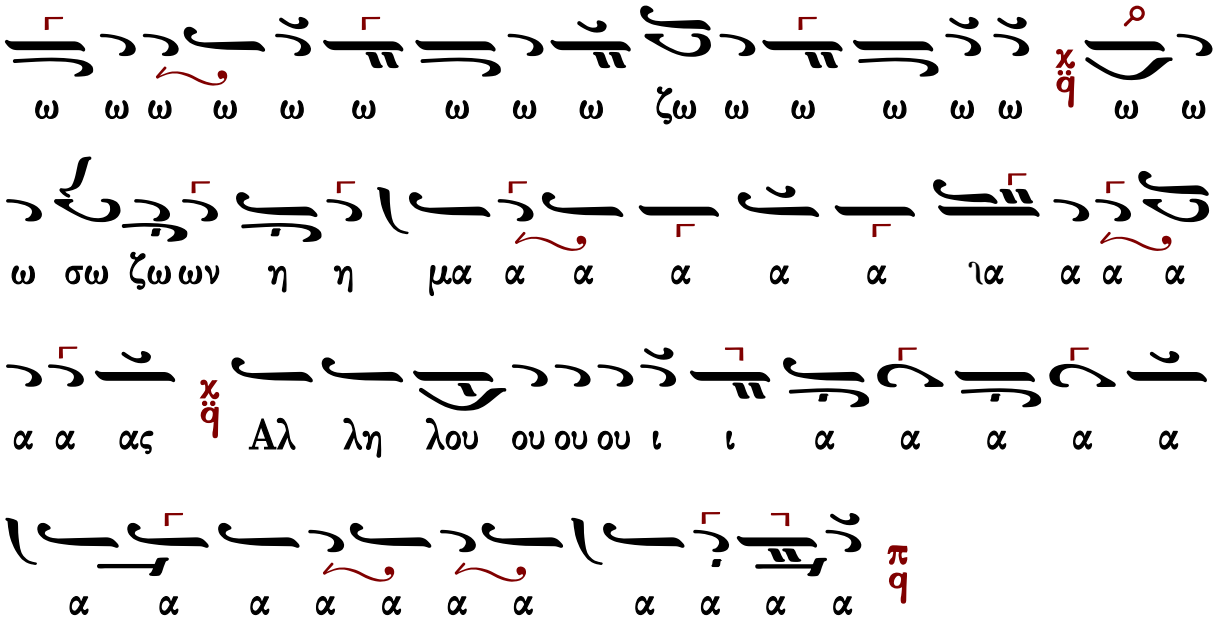
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ. 299*

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

…συνέχεια κοινωνικοῦ…

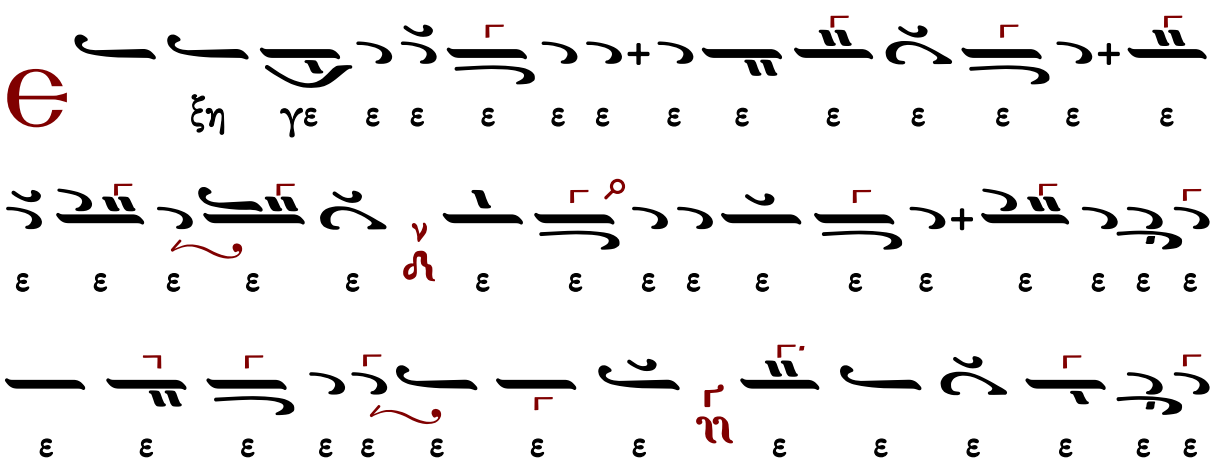
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θ.Λειτουργία 1992 σ. 520*

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

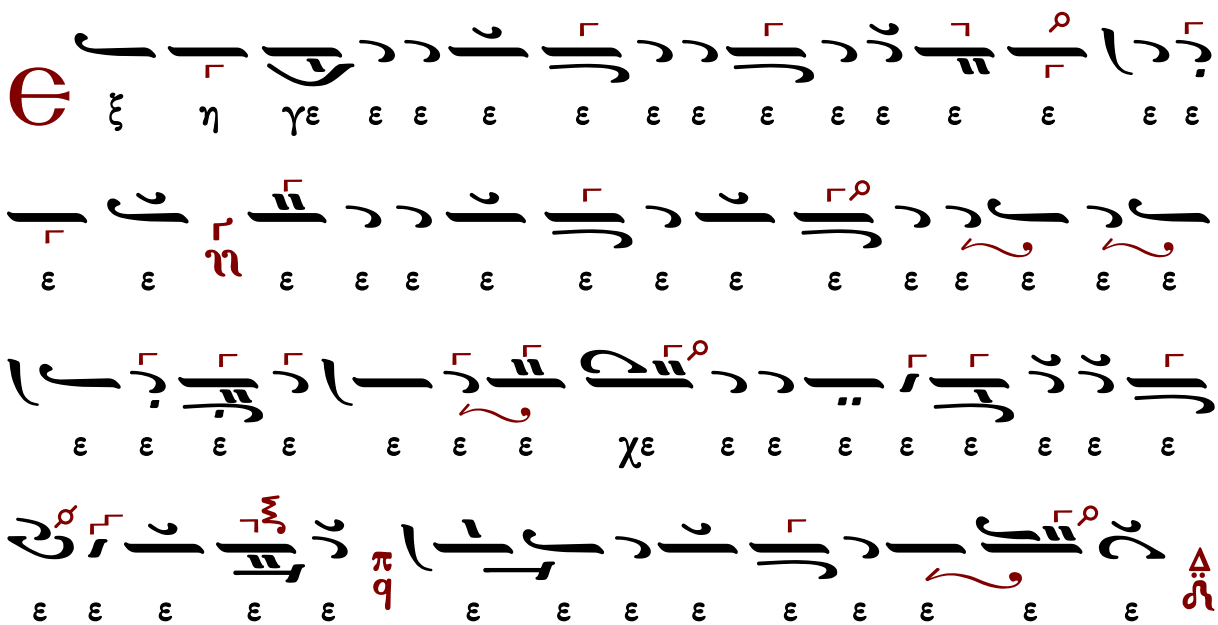
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

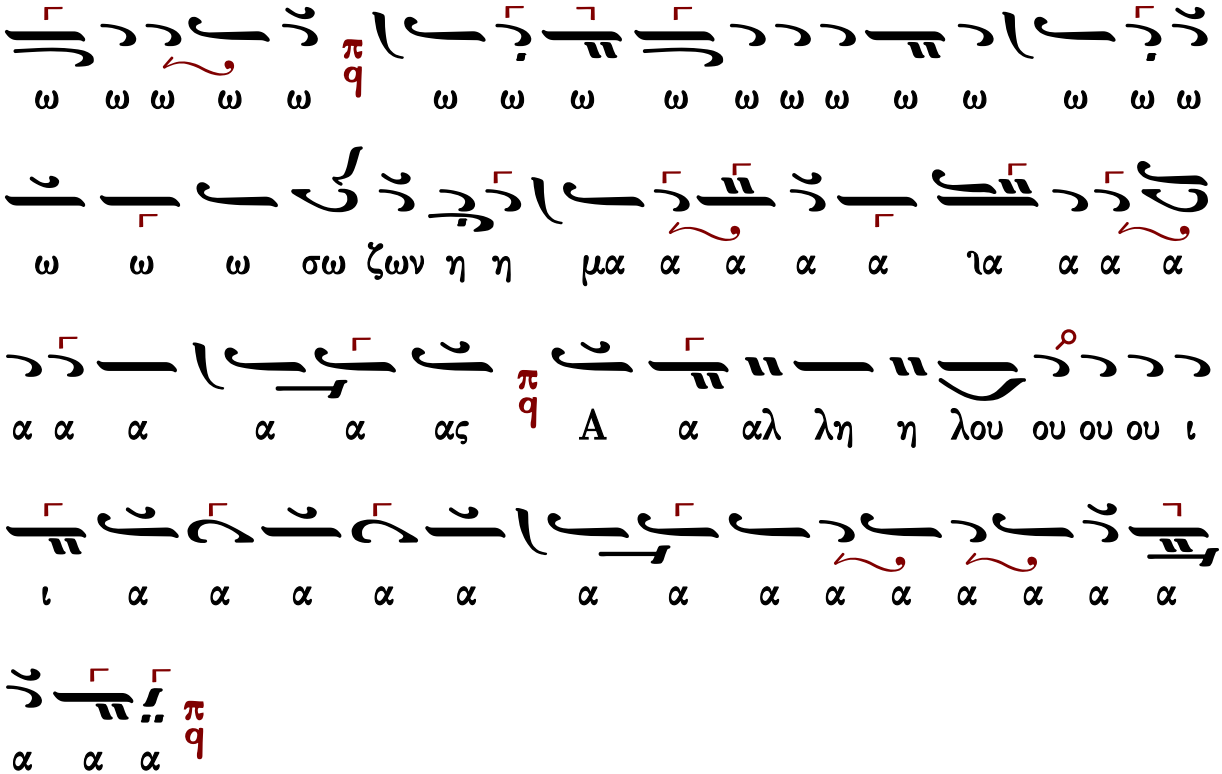
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἐκλογὴ

Ἦχος λ π ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.279*

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

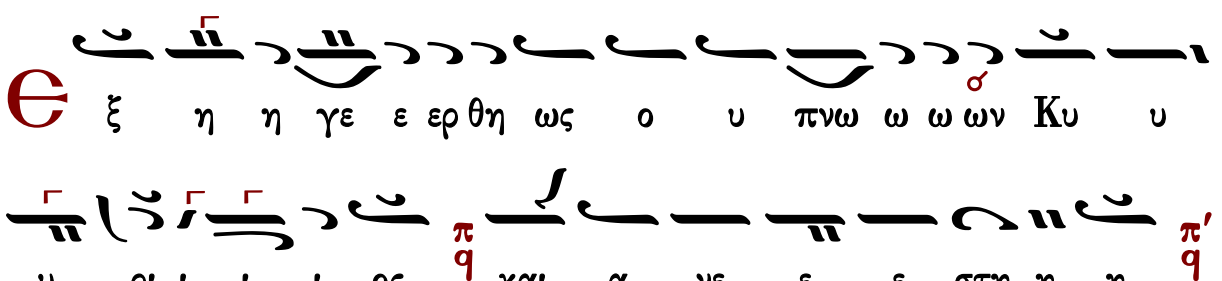
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

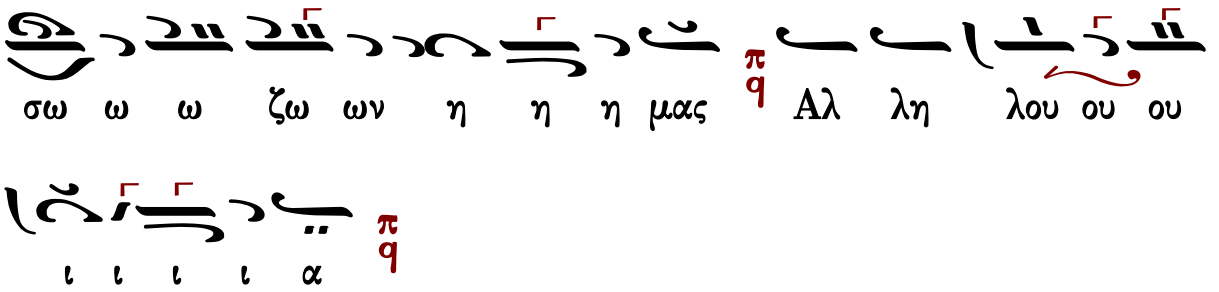
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ϙ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.280*

Ψαλμὸς 94:1 Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ψαλμὸς 95:11 Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Ψαλμὸς 97:1 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Ψαλμὸς 94:3 Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ρωμ. 4:25 Παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

Α΄ Κορ.15:20 Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο

Ψαλμὸς 116:1 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ψαλμὸς 106:1-2 Ἐξομολογεῖστε τῷ Κυρίῳ οἱ λελυτρωμένοι, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

Ψαλμὸς 112:3 Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

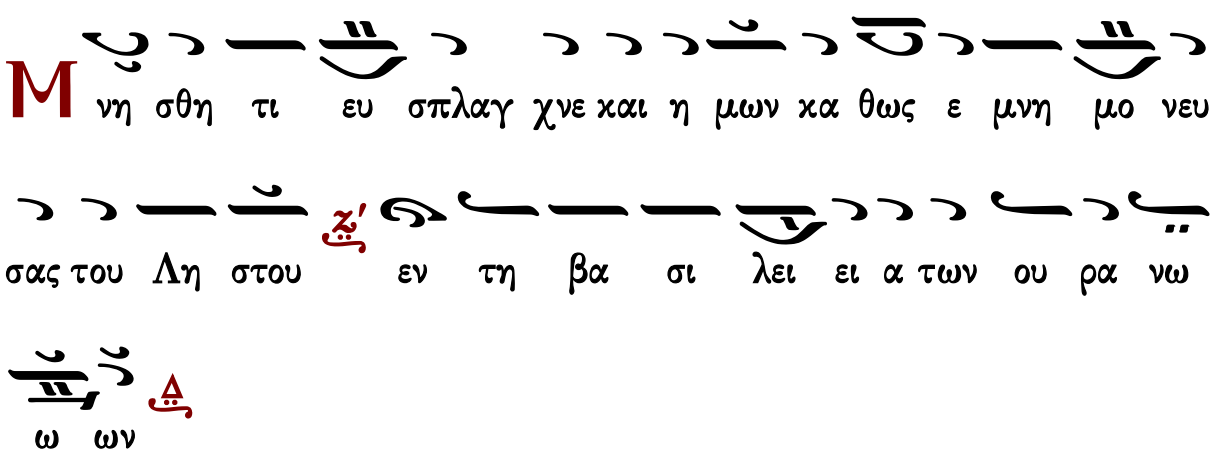
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

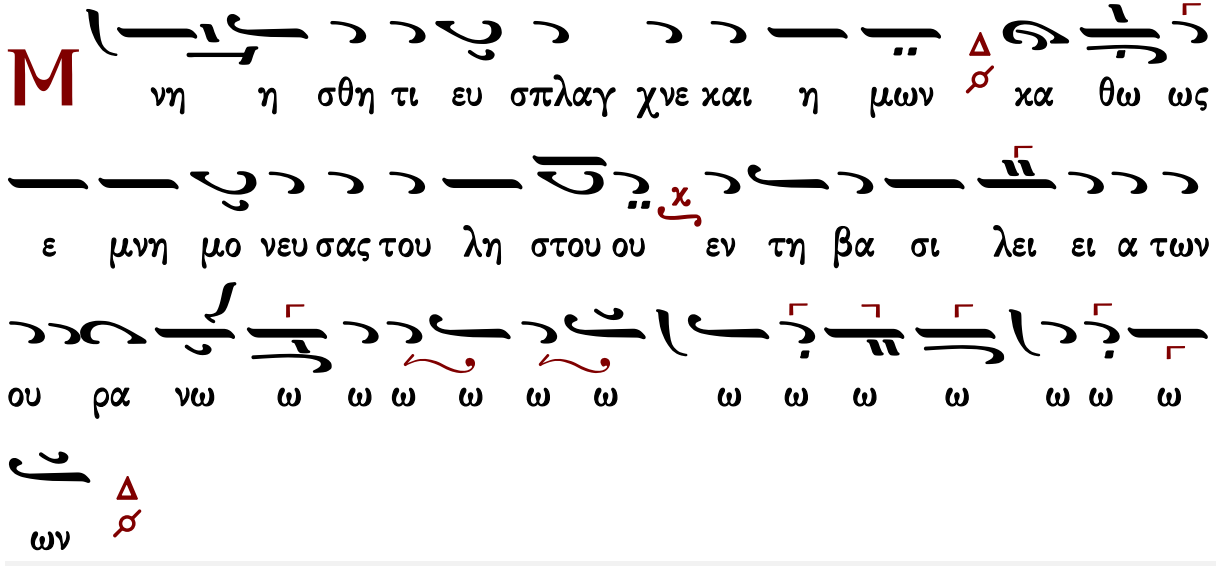
Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ. 301*

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.291/738*

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.281*

Μνη σθη τι ε ευ σπλαγ χνε και η μων κα θως ε
μνη μο νευ σας του λη στου εν τη βα σι λει α των
ου ρα νω ω ω ω ω ων